

BAHÁ'U'LLÁHS TAVLER

Bahá'u'lláhs Tavler
Åbenbaret efter Kitáb-i-Aqdas
Samlet af Forskningsafdelingen ved
Det Universelle Retfærdighedens Hus
og oversat af Habib Taherzadeh med
hjælp fra en komite ved Bahá'í Verdenscentret

Oversat fra engelsk fra
Tablets of Bahá'u'lláh
© 2023 Dansk Bahá'í Forlag
1. udgave, 1. oplag
Udgivet af Dansk Bahá'í Forlag
Sofievej 28
2900 Hellerup
Tryk: Fladså Grafisk
ISBN 978-87-87-15539-7

Bahá'u'lláh

BAHÁ'U'LLÁHS TAVLER

DANSK BAHÁ'Í FORLAG

INDHOLD

Forord	vi
1. Lawḥ-i-Karmil (Karmels Tavle)	2
2. Lawḥ-i-Aqdas (Den Allerehelligste Tavle)	5
3. Bishárát (Glade Tidender)	15
4. Ṭarázát (Ornamenter)	24
5. Tajallíyát (Stråleglans)	37
6. Kalímát-i-Firdawsíyyih (Paradisets Ord)	45
7. Lawḥ-i-Dunyá (Verdens Tavle)	70
8. Ishráqát (Pragt)	86
9. Lawḥ-i-Ḥikmat (Visdommens Tavle)	122
10. Aşl-i-Kullu'l-Khayr (Visdoms Ord)	139
11. Lawḥ-i-Maqşúd (Maqşúds Tavle)	142
12. Súriy-i-Vafá (Tavlen til Vafá)	162
13. Lawḥ-i-Siyyid-i-Mihdíy-i-D	173
14. Lawḥ-i-Burhán (Bevisets Tavle)	180
15. Kitáb-i-'Ahd (Pagtens Bog)	193
16. Lawḥ-i-Arđ-i-Bá (Bá Lands Tavle)	198
17. Uddrag fra andre Tavler	200
Passager oversat af Shoghi Effendi	240
Indeks	244

FORORD

”Bahá’u’lláhs formulering af Sin Åbenbarings grundlæggende love i Kitáb-i-Aqdas blev, mod slutningen af Hans Mission, efterfulgt af en redegørelse af visse forskrifter og principper, som ligger i selve hjertet af Hans Tro, ved at stadfæste sandheder, Han tidligere havde bekendtgjort, ved at uddybe og belyse nogle af de love, Han allerede havde fastlagt, ved at åbenbare yderligere profetier og advarsler og ved at etablere sekundære forordninger bestemt til at supplere reglerne i Hans Allerhelligste Bog. Disse blev nedskrevet i utallige Tavler, som Han blev ved med at åbenbare til de sidste dage af Sit jordiske liv... Disse Tavler – mægtige og endegyldige strømme fra Hans utrættelige pen – må regnes blandt de mest udsøgte frugter, som Hans tanker har frembragt, og markerer opfyldelsen af Hans fyrreårs embedsperiode.”¹

Seks af de Tavler, der henvises til i afsnittet ovenfor, og som er indbefattet i denne udgave, blev på instrukser fra ’Abdu’l-Bahá oversat til engelsk og udgivet i 1917 af Bahá’í Publishing Society i Chicago. Denne udgave har længe ikke været på lager, og dens indhold er kun bekendt for de fleste bahá’ier gennem uddrag, trykt i tekstsamlinger eller citeret i andre skrifter. Som Shoghi Effendis oversættelser af De Hellige Skrifter i stigende grad flød fra hans pen, blev det ydermere klart, at de tidligere oversættelser sagtens kunne forbedres både i nøjagtighed og stil. Det Universelle Retfærdighedens

---

¹ Shoghi Effendi, *God Passes By* (Publishing Trust, Wilmette, Ill. 1944, s. 216).

Hus bestilte denne udgave, som det beskriver som endnu et forsøg på at gengive Bahá'u'lláhs uforlignelige ytringer på et tilfredsstillende engelsk. Hvor som helst en del af teksten allerede var oversat af Beskytteren, er den oversættelse blevet anvendt. Disse passager er identificeret med noterne i slutningen af bogen.

Henvisninger til Koranen

I fodnoter, der henviser til Koranen, er suraerne blevet nummereret ifølge de oprindelige, hvorimod versenes numre er dem, der findes i Rodwells oversættelse, og som undertiden er forskellig fra den arabiske.

BAHÁ'U'LLÁHS TAVLER

LAWH-I-KARMIL
(Karmels Tavle)

- ¹ Al herlighed hvile på denne Dag, Dagen hvorpå barmhjertighedens dufte er blevet ført hen over alt skabt, en Dag så velsignet, at de forgangne tider og århundreder aldrig kan håbe at opnå dens lige, en Dag hvorpå Den Gamle af Dages åsyn har vendt sig mod Sit hellige sæde. Hvorefter stemmerne fra alt det skabte, og over dem Hærskarerne i Det Høje, hørtes råbe: ”Skynd dig, Oh Karmel, thi se, lyset fra Guds åsyn, Herskeren over Navnenes Rige og himlenes Skaber, er blevet rettet mod dig.”
- ² Grebet af lyksalig fryd hævede hun sin røst og udbrød således: ”Må mit liv blive et offer for Dig, eftersom Du har kastet Dit blik på mig, har skænket mig Din gavmildhed og har rettet Dine skridt imod mig. Adskillelse fra Dig, Oh Du Kilde til evigt liv, har næsten opslugt mig, og min fjernhed fra Dit nærvær har brændt bort min sjæl. Al lovprisning til Dig for at have gjort mig i stand til at lytte til Din kalden, for at have bæret mig med Dine fodtrin og for at have genoplivet min sjæl gennem Din Dags livgivende duft og Din Pens gennemtrængende stemme, en stemme, som Du forordnede som Dit basunstød blandt Dit folk. Og da timen kom, hvor Din uimodståelige Tro skulle manifesteres, indgød Du i Din Pen et pust af Din ånd, og se, hele skabelsen rystede i selve sit fundament og afslørede for menneskeheden sådanne mysterier, som lå

skjulte i skatkamrene hos Ham, som er Besidderen af alt skabt.”

Ikke så snart havde hendes stemme nået det mest ophøjede Sted, førend Vi svarede: ”Giv tak til din Herre, Oh Karmel. Ilden i din adskillelse fra Mig var hurtigt ved at fortære dig, da Mit nærvær hav brusede foran dit ansigt og frydede dine og hele skabelsens øjne og fyldte alt synligt og usynligt med glæde. Fryd dig, thi Gud har på denne Dag oprejst Sin trone på dig, har gjort dig til dæmringsstedet for Sine tegn og daggryet for Sin Åbenbarings vidnesbyrd. Vel er det med den, som kredser om dig, som bekendtgør din herligheds åbenbaring og beretter om det, som din Gud, den gavmilde Herre, har udøst over dig. Grib du Udødelighedens Kalk i din Herres, Den Alherliges navn, og tak Ham, eftersom Han, som et tegn på Sin barmhjertighed over for dig, har vendt din bedrøvelse til glæde og forvandlet din sorg til lyksalig fryd. Han elsker sandelig det sted, som er blevet gjort til sæde for Hans trone, som Hans fodtrin har betrådt, som er blevet bæret ved Hans nærvær, hvorfra Han opløftede Sin kalden, og hvorpå Hans tårer blev udgydt.

”Råb til Zion, Oh Karmel, og bekendtgør de glade tidender: Han, som var skjult for dødelige øjne, er kommet! Hans altbesejrende herredømme er åbenbaret; Hans altomfattende stråleglans er blevet afsløret. Vogt dig, at du ikke tøver eller vakler. Il frem og kreds om Guds By, som er kommet ned fra himlen, den himmelske Kaaba, hvorom Guds foretrukne, de renhjertede og skaren af de mest ophøjede engle har kredset i tilbedelse. Oh, hvor jeg længes efter at forkynde for hvert eneste sted på jordens overflade og

bringe de glade tidender om denne Åbenbaring til hver eneste af dens byer – en Åbenbaring, som Sinajs hjerte er blevet tiltrukket af, og i hvis navn Den Brændende Busk kalder: 'Jordens og himlens riger tilhører Gud, Herrernes Herre.' Dette er sandelig Dagen, hvor både land og hav fryder sig over dette budskab, Dagen hvortil Gud har gemt det, som Han ved en gavmildhed, der går over menneskelig forstand, har bestemt skulle åbenbares. Inden længe vil Gud sejle Sin Ark på dig og vil manifestere Bahás folk, som er blevet omtalt i Navnenes Bog.”

- ⁵ Helliget være hele menneskehedens Herre ved hvis navns nævnelse alle jordens atomer er blevet sat til at vibrere og Storhedens Tunge bevæget til at blotlægge det, som var svøbt i Hans kundskab, og som lå skjult i Hans styrkes skatkammer. Han er i sandhed, ved kraften i Sit navn, Den Mægtige, Den Almægtige, Den Højeste, Herskeren over alt, der er i himlene og alt, der er på jorden.

LAWH-I-AQDAS
(Den Allershelligste Tavle)²

Dette er Den Allershelligste Tavle, nedsendt fra det hellige rige til den, som har vendt sit ansigt mod Genstanden for verdens tilbedelse, Ham, som er kommet fra evighedens himmel, forlenet med ophøjet herlighed.

**I HERRENS NAVN, HERREN AF STOR
HERLIGHED**

Dette er en Epistel fra Vort nærvær til ham, som 1
navnenes slør ikke har kunnet holde tilbage fra Gud,
Skaberen af jord og himmel, at hans øjne må fryde sig i
hans Herres dage, Herren som er Hjælpen i Fare, Den
Selvbestående.

Sig, Oh tilhængere af Sønnen!³ Har I afskåret jer fra 2
Mig på grund af Mit Navn? Hvorfor grunder I ikke over
det i jeres hjerter? Dag og nat har I påkaldt jeres Herre,
Den Almægtige, men da Han kom i Sin store herlighed
fra evighedens himmel, vendte I jer fra Ham og forblev
nedsunkne i uagtsomhed.

Tænk over dem, som fornægtede Ånden, da Han kom 3
til dem med åbenbart herredømme. Hvor talrige var ikke
de farisæere, som havde isoleret sig i synagoger i Hans
navn, og som jamrede over deres adskillelse fra Ham,

---

² Kaldes undertiden Tavlen til de kristne.

³ Jesus.

og da genforeningens porte fløj op, og det guddommelige Lys skinnede strålende fra Skønhedens Daggry, troede de alligevel ikke på Gud, Den Ophøjede, Den Mægtige. De formåede ikke at opnå Hans nærvær på trods af, at Hans komme var blevet lovet dem i Esajas' Bog såvel som i Profeternes og Budbringernes Bøger. Ingen af dem vendte deres ansigt mod den guddommelige gavmildheds Daggry undtagen sådanne, som var blottet for al magt blandt mennesker. Og dog, i dag sætter hvert menneske udrustet med magt og forlenet med suveræniteten en ære i at kende Hans Navn. Husk endvidere på den, som dømte Jesus til døden. Han var den lærdeste på sin tid i sit eget land, medens han, som kun var fisker, troede på Ham. Lyt godt efter og vær af dem, som retter sig efter advarslen.

4 Tag også i betragtning, hvor talrige de munke er, som har isoleret sig i deres kirker og påkalder Ånden på denne tid, men da Han stod frem ved hjælp af Sandhedens kraft, formåede de ikke at drage Ham nær og tælles nu blandt dem, som er faret vild. Lykkelige er de, som har forladt dem og vendt deres ansigter mod Ham, som er Den Attråede for alle, som er i himlen og alle, som er på jorden.

5 De læser Evangeliet og nægter alligevel at anerkende Den Alherlige Herre, til trods for, at Han er kommet gennem kraften i Sit ophøjede, Sit mægtige og nådige herredømme. Vi er i sandhed kommet for jeres skyld og har båret verdens ulykker for jeres frelse. Flygter I bort fra Denne Ene, som har ofret Sit liv, at I må genoplives? Frygt Gud, Oh Åndens tilhængere, og træd ikke i enhver gejstligs fodspor, som er faret vild. Forestiller I jer, at Han søger Sit eget bedste, når Han, til alle tider, er

blevet truet af fjendernes sværd; eller at Han søger verdens forfængelighed, efter at Han har været fængslet i den mest øde af alle byer? Vær retfærdige i jeres dom, og følg ikke i de uretfærdiges fodspor.

Opluk dørene til jeres hjerter. Han, som er Ånden, står ⁶ i sandhed foran dem. Hvorfor holder I jer da langt borte fra Ham, som har villet drage jer nær til et Strålende Sted? Sig: Vi har i sandhed åbnet Gudsrigets porte for jer. Vil I stænge dørene til jeres huse for Mit ansigt? Dette er sandelig intet andet end en alvorlig vildfarelse. Han er i sandhed kommet ned fra himlen, ligesom Han første gang kom ned fra den. Tag jer i agt, at I ikke bestrider det, Han fremlægger, ligesom menneskene før jer drog Hans ytringer i tvivl. Således vejleder Den Ene Sande jer, kunne I blot forstå det.

Floden Jordan er forbundet med Det Allerstørste Hav, ⁷ og Sønnen råber i den hellige dal: ”Her er Jeg, her er Jeg, Oh Herre, min Gud!”, mens Sinaj kredser om Huset, og Den Brændende Busk kalder højt: ”Han, som er Den Attråede, er kommet i Sin ophøjede majestæt.” Sig, se! Faderen er kommet, og det, I blev lovet i Gudsriget, er blevet opfyldt! Dette er Ordet, som Sønnen skjulte, da Han til dem, der var omkring Ham, sagde: ”I kan ikke bære det nu”. Og da den fastsatte time var oprundet, og Klokkeren var slået, strålede Ordet frem over Guds Viljes horisont. Agt jer, Oh tilhængere af Sønnen, at I ikke kaster det bag jer. Hold godt fast ved det. Bedre er det for jer end alt, hvad I ejer. Han er i sandhed nær ved dem, som gør det gode. Timen, som Vi havde skjult for jordens folk og de foretrukne engles kendskab, er indtruffet. Sig, sandelig, Han har vidnet om Mig, og Jeg vidner om Ham. I sandhed, Han har ingen

villet andre end Mig. Dette bevidnes af enhver retsindig og forstående sjæl.

- 8 Skønt vi er plaget af utallige lidelser, kalder Vi folket til Gud, navnenes Herre. Sig, bestræb jer på at opnå det, I blev lovet i Guds Bøger og betræd ikke de uvidendes sti. Mit legeme har udholdt fængsling, at I må blive løst fra selvets slaveri. Vend da jeres ansigter mod Hans åsyn, og følg ikke i enhver fjendtlig undertrykkers fodspor. Han har sandelig indvilget i at blive smerteligt nedværdiget, at I må opnå storhed, og alligevel muntrer I jer i ligegyldighedens dal. Han dvæler, i sandhed, i den mest trøstesløse bolig for jeres skyld, medens I opholder jer i jeres paladser.
- 9 Sig, lyttede I ikke til Udråberens Stemme, da Han kaldte højt i Bayánens ødemark og bragte jer de glade tidender om jeres Herres, Den Albarmhjertiges, komme? Se! Han er kommet i Vidnesbyrdets skærmende skygge forlenet med afgørende beviser og tegn, og de, som oprigtigt tror på Ham, betragter Hans tilstedeværelse som legemliggørelsen af Guds Rige. Velsignet er det menneske, der vender sig til Ham, og ve dem, som fornægter eller tvivler på Ham.
- 10 Forkynd du for præsterne: Se! Han, som er Herskeren, er kommet. Kom frem fra dit skjul i din Herres navn, Ham, som bringer alle mennesker til at bøje nakken dybt. Forkynd da for hele menneskeheden denne mægtige, denne storslåede Åbenbarings glade tidender. Sandelig, Han, som er Sandhedens Ånd, er kommet for at lede jer til al sandhed. Han taler ikke tilskyndet af Sit eget selv, men som påbudt af Ham, som er Den Alvidende, Den Alvise.
- 11 Sig, Han er den, som har forherliget Sønnen og har

ophøjet Hans Sag. Oh, jordens folk, bortkast det, I ejer, og grib fast i det, som Den Almægtige befaler jer, Ham, som er Bæreren af Guds Betroede Midler. Rens jeres ører, og vend jeres hjerter til Ham, at I må lytte til den mest underfulde Kalden, som er blevet opløftet fra Sinaj, jeres Herres, Den Mest Herliges, bolig. Det vil, i sandhed, drage jer nær til det Sted, hvor I vil erkende pragten i Hans åsyns lys, som skinner over denne strålende Horisont.

Oh forsamling af præster! Lad klokkerne være, og kom frem fra jeres kirker. Det påhviler jer på denne dag højt at proklamere Det Største Navn blandt nationerne. Foretrækker I at være tavse, skønt hver en sten og hvert et træ råber højt: "Herren er kommet i Sin store herlighed!"? Vel er det for det menneske, som er ilet til Ham. Sandelig, han regnes blandt dem, hvis navne til evig tid vil være optegnet, og som vil blive nævnt af Hærskarerne i Det Høje. Således er det blevet forordnet af Ånden i denne underfulde Tavle. Han, som hidkalder mennesker i Mit navn, er i sandhed af Mig, og han vil fremvise det, som ligger hinsides magten hos alle, der er på jorden. Følg I Herrens Vej, og gå ikke i deres fodspor, som er sunket ned i ligegyldighed. Vel er det for den slumrende, som vækkes af Guds Briser, at han rejser sig fra de døde og retter sine skridt mod Herrens Vej. Sådan et menneske betragtes sandelig i Guds øjne, Den Ene Sande, som en juvel blandt mennesker og er regnet blandt de lyksalige. 12

Sig: I Østen er Lyset fra Hans Åbenbaring brudt frem; i Vesten er tegnene på Hans herredømme kommet til syne. Overvej dette i jeres hjerter, Oh folk, og vær ikke blandt dem, som har vendt et døvt øre til formaningerne 13

fra Ham, der er Den Almægtige, Den Alpriste. Lad Guds brise vække dig. Den har sandelig blæst over hele verden. Godt er det for den, som har opdaget dens duft og er blevet regnet blandt de overbeviste.

14 Oh forsamling af biskopper! I er stjernerne på Min kundskabs Himmel. Min barmhjertighed ønsker ikke, at I skulle falde til jorden. Min retfærdighed kundgør imidlertid: "Dette er det, som Sønnen har forordnet." Og hvad der end er kommet fra Hans dadelfrie, Hans sandfærdige, pålidelige mund, kan aldrig ændres. Klokkerne kimer sandelig Mit navn og sørger over Mig, men Min ånd fryder sig med åbenbar glæde. Den Elskedes legeme længes efter korset, og Hans hoved ivrer efter spyddet på Den Albarmhjertiges sti. Undertrykkerens overlegenhed kan på ingen måde afholde Ham fra Hans formål. Vi har hidkaldt alt skabt for at opnå din Herres nærvær, alle navnes Konge. Velsignet er det menneske, som har vendt sit ansigt til Gud, Herren over Dommens Dag.

15 Oh forsamling af munke! Hvis I vælger at følge Mig, vil Jeg gøre jer til arvtagere af Mit Rige; og hvis I forsynder jer mod Mig, vil Jeg, i Min langmodighed, tålmodigt udholde det, og Jeg er i sandhed Den Evtigt Tilgivende, Den Albarmhjertige.

16 Oh Syriens land! Hvad er der blevet af din retskaffenhed? Du er i sandhed ophøjet ved din Herres fodspor. Har du fornemmet den himmelske genforenings vellugt, eller skal du regnes blandt de ligeugdige?

17 Betlehem er sat i bevægelse ved Guds brise. Vi hører hendes stemme ytre: "Oh mest gavmilde Herre! Hvor er Din vældige herlighed grundlagt? Dit nærværs søde

dufte har genoplivet mig, efter at jeg var smeltet bort i min adskillelse fra Dig. Velsignet være Du, for at Du har løftet slørene og er kommet med magt i åbenlys storhed.” Vi påkaldte hende fra Majestæts og Storheds Tabernakel: ”Oh Betlehem! Dette Lys er gryet i Østen og er draget mod Vesten, indtil det nåede dig i sit livs aften. Sig Mig da: Genkender sønnerne Faderen og anerkender Ham, eller fornægter de Ham, ligesom menneskene før i tiden fornægtede Ham (Jesus)?”

Hvorpå hun råbte højt og sagde: ”Du er i sandhed Den Alvidende, Den Altoplyste.” Sandelig, Vi ser alt skabt bevæget til at bære vidnesbyrd om Os. Nogle kender Os og vidner, mens størstedelen vidner, skønt de ikke kender Os.

Sinajbjerget er sat i bevægelse af glæden ved at betragte Vort åsyn. Hun har opløftet sin betagende stemme til sin Herres forherligelse og udbryder: ”Oh Herre! Jeg fornemmer Din klædnings vellugt. Det synes mig, at Du er nær, forlenet med Guds tegn. Du har ophøjet disse egne med Dine fodtrin. Stor er velsignelsen for Dit folk, kunne de blot kende Dig og indånde Dine søde vellugte; og ve dem, som sover fast.”

Lykkelig er du, som har vendt dit ansigt mod Mit åsyn, 19
eftersom du har sønderrevet slørene, har tilintetgjort afguderne og erkendt din evige Herre. Koranens folk har rejst sig mod Os uden noget klart bevis eller tegn og plager Os hver time med nye pinsler. Grundløst forestiller de sig, at modgang kan tilintetgøre Vort formål. Det, de har forestillet sig, er sandelig nytteløst. I sandhed, din Herre er Den, der forordner, hvad der end behager Ham.

Jeg drog aldrig forbi et træ, uden at Mit hjerte 20

henvendte sig til det og sagde: ”Åh, om du blot var blevet hugget om i Mit navn og Mit legeme korsfæstet på dig.” Vi åbenbarede denne passage i Tavlen til Shahen, at den måtte tjene som en advarsel til religionernes tilhængere. I sandhed, din Herre er Den Alvidende, Den Alvise.

21 Lad ikke det, de har forøvet, volde dig sorg. De er virkelig som døde og er ikke levende. Overlad dem til de døde og vend dit ansigt til Ham, som er verdens Livgiver. Vogt dig, at ytringerne fra de uagtsomme ikke bedrøver dig. Vær du urokkelig i Sagen og undervis menneskene med fuldendt klogskab. Således påbyder himlens og jordens Hersker dig. Han er i sandhed Den Almægtige, Den Mest Gavnfulde. Inden længe vil Gud med Herlighedens Pen ophøje dit minde og optegne det, som du ytrede for Hans kærligheds skyld. Han er sandelig Beskytteren for dem, som handler godt.

22 Overbring Mine hilsner til ham som hedder Murád og sig: ”Velsignet er du, Oh Murád, eftersom du bortkastede dit eget begærs tilskyndelser og har fulgt Ham, som er hele menneskehedens Attrå.”

23 Sig: Velsignet den slumrende, som vækkes af Min brise. Velsignet den livløse, som levendegøres gennem Mine genoplivende åndedrag. Velsignet det øje, som trøstes ved at beskue Min skønhed. Velsignet den vejfarende, som retter sine skridt mod Min herligheds og majestæts Tabernakel. Velsignet den sorgfulde, som søger tilflugt under skyggen af Min tronhimmel. Velsignet den svært tørstende, som haster til Min kærlige omsorgs blidt strømmende vande. Velsignet den umættelige sjæl, som bortkaster sine selviske ønsker af kærlighed til Mig og indtager sin plads ved festbordet,

som Jeg har nedsendt til Mine udvalgte fra den guddommelige gavmildheds himmel. Velsignet den fornede, som lægger et fast greb om Min herligheds reb; og den nødlidende, som træder ind under skyggen af Mit rigdoms Tabernakel. Velsignet den uvidende, som søger Min kundskabs kilde; og den uagtsomme, som klynger sig til Min ihukommelses reb. Velsignet den sjæl, som gennem Mit oplivende åndedrag er blevet kaldt til live og har opnået adgang til Mit himmelske Rige. Velsignet det menneske, som de søde vellugte fra genforening med Mig har bevæget og fået mig til at drage nær til Min Åbenbarings Daggy. Velsignet det øre, som har hørt, og den tunge, som har båret vidnesbyrd, og det øje, som har set og erkendt Herren Selv i Hans store pragt og majestæt, forlenet med storhed og herredømme. Velsignet er de, som har opnået Hans nærvær. Velsignet det menneske, som har søgt oplysning fra Mine Ords Dagstjerne. Velsignet den, som har smykket sit hoved med Min kærligheds diadem. Velsignet den, som har hørt om Min sorg og har rejst sig for at hjælpe Mig blandt Mit folk. Velsignet den, som har ofret sit liv på Min sti og båret mangfoldige prøvelser for Mit Navns skyld. Velsignet det menneske som, overbevist af Mit Ord, har rejst sig fra de døde for at fejre Min lovprisning. Velsignet den, som er blevet henrykket af Mine underfulde melodier og har sønderrevet slørene ved styrken i Min magt. Velsignet den, som er forblevet trofast over for Min Pagt, og som verdens anliggender ikke har tilbageholdt fra at nå Min helligheds Forgård. Velsignet det menneske, som har frigjort sig fra alt undtagen Mig, har svævet i Min kærligheds atmosfære, har opnået adgang til Mit Rige,

LAWH-I-AQDAS

beskuet Min herligheds riger, drukket af Min gavmildheds levende vande, har drukket sin andel fra Min kærlige forsyns himmelske flod, gjort sig bekendt med Min Sag, forstået det, som Jeg skjulte i Mine Ords skatkammer og har skinnet fra den guddommelige kundskabs horisont, optaget af at lovprise og forherlige Mig. Sandelig, han hører Mig til. På ham hvile Min barmhjertighed, Min kærlige omsorg, Min gavmildhed og Min herlighed.

BISHÁRÁT
(Glade Tidender)

Dette er Den Alherliges Kalden, som er bebudet fra den Ophøjede Horisont i Akkos fængsel.

HAN ER FORTOLKEREN, DEN ALVIDENDE,
DEN ALTOPLYSTE

Gud, Den Sande, bevidner, og Hans navnes og egenskabers Åbenbarere bærer vidnesbyrd om, at Vor eneste formål med at opløfte kaldet og forkynde Hans ophøjede Ord er, at hele skabelsens øre, gennem den guddommelig ytrings levende vande, må blive rensset for løgnagtige beretninger og blive bragt i harmoni med det hellige, det herlige og ophøjede Ord, som er udgået fra kilden til kundskab om Himlenes Ophavsmand og Navnenes Skaber. Lykkelige er de, som dømmes retfærdigt. ¹

Oh jordens folk!

Den første glade Tidende

som Moderbogen i denne Største Åbenbaring har skænket alle folk i verden, er, at loven om hellig krig er blevet slettet af Bogen. Forherliget være Den Albarmhjertige, Herren af uendelig nåde, gennem hvem døren til himmelsk gavmildhed er blevet åbnet vidt for alle, der er i himlen og alle, der er på jorden. ²

Den anden glade Tidende

- ³ Det er tilladt, at verdens folk og slægter omgås hinanden med glæde og begejstring. Oh mennesker! Omgås tilhængerne af alle religioner i en ånd af venlighed og venskab. Således har Hans dagstjernes samtykke og autoritet strålet frem over Guds, Verdenernes Herres befalings horisont.

Den tredje glade Tidende

- ⁴ omhandler studiet af forskellige sprog. Denne lov har tidligere flydt fra Den Højstes Pen: Det påhviler verdens overhoveder – må Gud hjælpe dem – eller jordens ledere sammen at rådslå og at vælge et af de eksisterende sprog eller et nyt, som børn i skoler over hele verden skal undervises i og ligeledes et alfabet. Således vil hele verden blive opfattet som ét land. Godt er det for den, der lytter til Hans kalden og overholder det, som han er påbudt af Gud, Den Mægtige Trones Herre.

Den fjerde glade Tidende

- ⁵ Skulle nogen blandt kongerne – må Gud hjælpe dem – rejse sig og hjælpe dette undertrykte folk, skal alle kappes om at elske og tjene ham. Denne sag påhviler alle. Godt er det for dem, som handler i overensstemmelse hermed.

Den femte glade Tidende

- ⁶ I ethvert land, hvor nogen fra dette folk bor, skal de over for regeringen i det land optræde med loyalitet, ærlighed og sandfærdighed. Dette er, hvad der er blevet

BISHÁRÁT

åbenbaret på befaling af Ham, som er Lovgiveren, Den Gamle af Dage.

Det er bindende og påhviler verdens folkeslag, alle som en, at yde hjælp til denne betydningsfulde Sag, som er nedsendt fra den evigtværende Guds Viljes himmel, at den fjendtlige ild, som brænder i nogle af verdens folks hjerter, gennem guddommelig kundskabs levende vande og i kraft af himmelske råd og formaninger, om muligt må blive slukket, og lyset fra enhed og samklang må skinne og kaste sin glans på verden. ⁷

Vi nærer det håb, at krigens våben i hele verden må blive omdannet til virkemidler til genopbygning, og at strid og konflikt må blive fjernet fra menneskers midte gennem de oprigtige bestræbelser fra dem, som er talsmænd for Guds magt – ophøjet være Hans herlighed. ⁸

Den sjette glade Tidende

er oprettelsen af Den Mindre Fred, hvis detaljer Vor Mest Ophøjede Pen tidligere har åbenbaret. Stor er velsignelsen for den, som støtter den og overholder, hvad der end er blevet forordnet af Gud, Den Alvidende, Den Alvise. ⁹

Den syvende glade Tidende

Valg af klædedragt og klipning af skægget og dets pleje er overladt til menneskers skøn. Men tag jer i agt, Oh folk, at I ikke gør jer selv til de uvidendes legetøj. ¹⁰

Den ottende glade Tidende

De fromme handlinger udført af munkene og præsterne ¹¹

blandt tilhængerne af Ånden⁴ – på Ham hvile Guds fred – bliver ihukommet i Hans nærvær. Men lad dem på denne Dag opgive det tilbagetrukne liv og rette deres skridt mod den åbne verden og beskæftige sig med det, som vil komme dem selv og andre til gode. Vi har givet dem tilladelse til at indgå ægteskab, så at de kan bringe en til verden, som vil omtale Gud, det sete og det usetes Herre, Den Ophøjede Trones Herre.

Den niende glade Tidende

- ¹² Når synderen føler sig fuldkommen frigjort og befriet fra alt undtagen Gud, bør han bede om Hans tilgivelse og forladelse. At bekende synder og overtrædelser over for mennesker er ikke tilladt, da det aldrig har ført til eller nogen sinde vil føre til guddommelig tilgivelse. Sådanne bekendelser over for mennesker resulterer ydermere i ydmygelse og fornædelse, og Gud – ophøjet være Hans herlighed – ønsker ikke, at Hans tjenere skal ydmyges. Sandelig, Han er Den Medfølende, Den Barmhjertige. Synderen skal, Gud og sig imellem, bønfalde om nåde fra barmhjertighedens Ocean, trygle om tilgivelse fra gavmildhedens Himmel og sige:
- ¹³ Oh Gud, min Gud! Jeg bønfalder Dig ved blodet fra Dine sande elskere, som var så henrevne af Din sødmefyldte ytring, at de ilede til Herlighedens Tinde, stedet for det herligste martyrium, og jeg anråber Dig ved mysterierne, som ligger skjult i Din kundskab, og ved perlerne, som er forvarede i Din nådes ocean, om at skænke tilgivelse til mig og min fader og min moder. Du er i sandhed Den Mest Barmhjertige af alle, der viser

---

⁴ Jesus.

BISHÁRÁT

nåde. Ingen Gud er der uden Dig, Den Evigtildgivende,
Den Algavmilde.

Oh Herre! Du ser denne syndens inderste kerne vende 14
sig til Dit oceans gunst, denne svage søge Din
guddommelige krafts rige og denne ringe skabning bøje
sig mod Din rigdoms dagstjerne. Ved Din
barmhjertighed og Din nåde, skuf ham ikke, Oh Herre,
formén ham ej Din barmhjertigheds åbenbaringer i Din
tid, kast ham ej heller bort fra Din dør, som Du har
åbnet på vid gab for alle, der dvæler i Din himmel og på
Din jord.

Ak og ve! Mine synder har forhindret mig i at nærme 15
mig Din helligheds Forgård, og mine overtrædelser har
fået mig til at strejfe langt bort fra Din Majestæts
Tabernakel. Jeg ha forøvet det, som Du forbød mig og
har set bort fra det, som Du påbød mig at overholde.

Jeg bønfaller Dig ved Ham, som er Navnenes 16
suveræne Herre, om for mig med Din gavmildheds Pen
at nedskrive det, som vil gøre mig i stand til at drage
Dig nær og vil rense mig for mine overtrædelser, som er
kommet imellem mig og Din tilgivelse og Din
forladelse.

Sandelig, Du er Den Magtfulde, Den Gavmilde. Ingen 17
Gud er der uden dig, Den Mægtige, Den Nådige.

Den tiende glade Tidende

Som et tegn på Guds nåde, Åbenbareren af dette 18
Største Budskab, har Vi fra de Hellige Skrifter og Bøger
fjernet loven, der foreskriver at ødelægge bøger.

Den elvte glade Tidende

- 19 Det er tilladeligt at studere videnskaber og kunstarter, men sådanne videnskaber, som er nyttige og vil tjene til folkets udvikling og fremgang. Således er det blevet forordnet af Ham, som er Lovgiveren, Den Alvise.

Den tolvte glade Tidende

- 20 Det er pålagt enhver af jer at være beskæftiget med en eller anden form for erhverv såsom håndværk, handel og lignende. Vi har velvilligt ophøjet jeres udførelse af sådant arbejde til rang af tilbedelse af Gud, Den Sande. Overvej Guds velsignelser og nåde i jeres hjerter, og tak Ham ved aftenstide og ved morgengry. Spild ikke jeres tid på uvirksomhed og dovenskab. Beskæftig jer med det, som gavner jer og andre. Således er det blevet påbudt i denne Tavle, fra hvis horisont ytringens og kundskabens dagstjerne lyser strålende.
- 21 De mest foragtede blandt mennesker i Guds øjne er dem, der sidder ørkesløst og tigger. Hold fast ved de materielle midlers reb, idet I sætter hele jeres lid til Gud, alle midlers Tilvejebringer. Når nogen er beskæftiget med håndværk eller handel, anses en sådan beskæftigelse i sig selv i Guds øjne som tilbedelse; og dette er intet andet end et tegn på Hans uendelige og altomfattende gavmildhed.

Den trettende glade Tidende

- 22 Mændene i Guds Retfærdigheds Hus er blevet pålagt folkets anliggender. De er i sandhed Guds Betroede blandt Hans tjenere og daggrystederne for autoritet i Hans lande.

Oh Guds folk! Det, som udvikler verden, er retfærdighed, thi den opretholdes af to søjler, belønning og straf. Disse to søjler er kilderne til liv i verden. Eftersom der for hver dag er et nyt problem, og der for hvert problem findes en gunstig løsning, må sådanne anliggender henvises til Ministrene i Retfærdighedens Hus, at de kan handle i overensstemmelse med tidens behov og krav. De, som for Guds skyld rejser sig i tjeneste for Hans Sag, er modtagerne af guddommelig inspiration fra det usete Rige. Det er pålagt alle at adlyde dem. Alle statsanliggender skal henvises til Retfærdighedens Hus, men tilbedelse skal udføres i overensstemmelse med det, som Gud har åbenbaret i Sin Bog. 23

Oh Bahás folk! I er dæmringsstederne for Guds kærlighed og daggryet for Hans kærlige omsorg. Tilsmuds ikke jeres tunger ved at forbande eller håne nogen sjæl, og beskyt jeres øjne mod det, som ikke er sømmeligt. Fremlæg det, I er i besiddelse af. Hvis det bliver velvilligt modtaget, er jeres mål opnået, hvis ikke, er det nytteløst at protestere. Overlad den sjæl til sig selv, og vend jer til Herren, Beskytteren, Den Selvbestående. Vær ikke årsag til sorg, endnu mindre til uenighed og strid. Det er Vort håb, at I må opnå sand oplæring under skyggen af Hans omsorgsfulde barmhjertighed og handle i overensstemmelse med det, som Gud ønsker. I er alle bladene på ét træ og dråberne i ét hav. 24

Den fjortende glade Tidende

Det er ikke nødvendigt at foretage særlige rejser for at besøge de dødes hvilesteder. Hvis bemidlede og 25

velstående folk tilbyder at bekoste rejser såsom til Retfærdighedens Hus, vil det være glædeligt og acceptabelt i Guds nærvær. Lykkelige er de, som efterlever Hans forskrifter.

Den femtende glade Tidende

- ²⁶ Selvom en republikansk regeringsform gavner alle verdens folkeslag, er kongedømmets majestæt et af Guds tegn. Vi ønsker ikke, at verdens lande skal berøves dette. Dersom de vise sammenføjer de to former til en, vil deres belønning blive stor i Guds nærvær.
- ²⁷ I tidligere religioner var sådanne love som hellig krig, at ødelægge bøger, forbud mod at omgå og have samvær med andre folkeslag eller at læse specielle bøger blevet fastsat og bekræftet i henhold til tidens krav. I denne mægtige Åbenbaring, i dette betydningsfulde Budskab har Guds mangfoldige gaver og gunstbevisninger imidlertid overskygget alle mennesker, og fra Den Evigtværende Herres viljes horisont har Hans ufejlbarlige bud foreskrevet det, som Vi har fremlagt ovenfor.
- ²⁸ Vi skænker Gud tak – helliget og forherliget være Han – for hvad end Han gavmildt har åbenbaret på denne velsignede, denne herlige og uforlignelige Dag. Sandelig, hvis alle på jorden blev udstyret med myriader af tunger og uafbrudt skulle lovprise Gud og forherlige Hans navn indtil slutningen, som ingen slutning har, ville deres taksigelser vise sig at være utilstrækkelige selv for blot en af de nådige begunstigelser, Vi har nævnt i denne Tavle. Herom vidner ethvert indsigtfuldt og klarttænkende, forstående og klogt menneske.
- ²⁹ Vi bønfalder inderligt Gud – ophøjet være Hans

BISHÁRÁT

herlighed – om at hjælpe herskerne og overhovederne, som er magtens repræsentanter og herlighedens daggry, til at håndhæve Hans love og forordninger. Han er i sandhed Den Almægtige, Den Almagtfulde, som plejer at besvare alle menneskers kalden.

ṬARÁZÁT
(Ornamenter)

I MIT NAVN, SOM STÅR HÆVET OVER ALLE
NAVNE

- ¹ Lovprisning og herlighed sømmer sig for Navnenes Herre og Himlenes Skaber, hvis Åbenbarings Oceans bølger bruser foran verdens folks øjne. Hans Sags Dagstjerne stråler gennem ethvert slør, og Hans bekræftelses Ord er uden for benægtelsers rækkevidde. Hverken undertrykkernes overlegenhed eller de ondes tyranni har været i stand til at forhindre Hans formål. Hvor forherliget er Hans suverænitet, hvor ophøjet Hans herredømme!
- ² Store Gud! Selvom Hans tegn har omfattet verden, og Hans beviser og vidnesbyrd skinner frem og er synlige som lyset, fremtræder de uvidende dog uagtsomme, nej, snarere oprørske. Havde de blot været tilfredse med opposition, men de planlægger bestandigt at fælde det hellige Lotustræ. Siden daggryet for denne Åbenbaring har legemliggørelserne af selviskhed ved at gribe til grusomheder og undertrykkelse stræbt efter at slukke den guddommelige åbenbarings Lys. Men idet Gud fastlåste deres hænder, åbenbarede Han dette Lys gennem Sin ophøjede myndighed og beskyttede det ved styrken i Sin magt, indtil jorden og himlen oplystes af dets stråleglans og klarhed. Lovet være Han under alle forhold.

3 Forherliget være Du, Oh verdens Herre og nationernes Attrå, Oh Du, som er blevet åbenbaret i Det Største Navn, hvorved ytringens og visdommens perler er kommet til syne i muslingeskallerne fra Din kundskabs store hav, og den guddommelige åbenbarings himle er blevet smykket med lyset fra tilsynekomsten af Dit åsyns Sol.

Jeg bønfalder Dig ved det Ord, hvorved Dit bevis blev 4 fuldkommengjort blandt Dine skabninger, og Dit vidnesbyrd blev virkeliggjort blandt Dine tjenere, om at styrke Dit folk i det, hvorigennem Sagens ansigt vil stråle i Dit rige, Din magts bannere vil blive plantet blandt Dine tjenere, og Din ledelses faner vil blive rejst ud over Dine riger.

Oh min Herre! Du ser dem klynge sig til Din nådes reb 5 og holde fast i sømmen af Din godgøreheds kappe. Bestem for dem det, som vil drage dem nærmere til Dig og hold dem borte fra alt andet undtagen Dig. Jeg bønfalder Dig, Oh Du tilværelsens Konge og Beskytteren af det sete og det usete, om at gøre hvem der end rejser sig i tjeneste for Din Sag som et hav, der bevæger sig efter Dit ønske, som en der er optændt af ilden i Dit Hellige Træ, der stråler fra Din viljes himmels horisont. I sandhed, Du er den mægtige, som hverken verdens magt eller nationernes styrke kan svække. Der er ingen Gud undtagen Dig, Den Ene, Den Uforlignelige, Beskytteren, Den Selvbestående.

Oh du, som har drukket Min ytrings vin fra Min 6 kundskabs bæger! Disse ophøjede ord hørtes i dag fra det guddommelige Lotustræs raslen, som Navnenes Herre havde plantet med den himmelske magts hånd i Det Allerhøjeste Paradis:

Den første Ṭaráz

⁷ og den første stråleglans, der er gryet fra Moderbogens horisont, er, at mennesket skal kende sit eget selv og erkende det, som leder til ophøjelse eller ydmygelse, ære eller fornedrelse, rigdom eller fattigdom. Efter at have opnået opfyldelsens stade og nået sin modenhed har mennesket behov for rigdom, og sådan rigdom, som erhverves ved håndværk eller erhverv, er anbefalelsesværdig og prisværdig efter vise menneskers vurdering, og især i de tjeneres øjne, som vier sig til at oplære verden og til at højne dens folkeslag. De er i sandhed mundskænke for kundskabens livgivende vande og leder til den rette vej. De leder verdens folk til den lige sti og gør dem bekendt med det, som fører til at højne og ophøje mennesket. Den lige sti er den, som fører mennesket til erkendelsens daggry og dæmringsstedet for sand forståelse, og leder det til det, som vil tjene til herlighed, ære og storhed.

⁸ Vi nærer det håb, at ved Den Alvises, Den Alvidendes kærlige omsorg, vil tilslørende støv spredes, og erkendelsens kraft øges, så folket vil opdage hensigten med, at de er blevet kaldt til live. På denne dag er hvad der end tjener til at begrænse blindhed og øge klarsyn værd at overveje. Dette klarsyn virker som et middel til og en vejleder for sand kundskab. I sandhed, i vise menneskers vurdering skyldes klar forståelse et skarpt klarsyn. Bahás folk må under alle omstændigheder overholde det, som er passende og sømmeligt og formane folket i overensstemmelse hermed.

Den anden Ṭaráz

er at omgås tilhængerne af alle religioner i en ånd af venskab og fællesskab, at forkynde det, som Taleren på Sinaj har fremført og at udøve retfærdighed i alle anliggender. ⁹

De, som besidder oprigtighed og trofasthed, skal omgås alle jordens folk og slægter med glæde og udstråling, eftersom det at omgås mennesker har fremmet og fortsat vil fremme enhed og samklang, som til gengæld vil føre til opretholdelse af orden i verden og til nationernes genrejsning. Velsignet er de, der har holdt fast ved den milde barmhertigheds og venligheds reb og er befriet for fjendskab og had. ¹⁰

Denne Forurettede formaner verdens folk til at iagttage tolerance og retskaffenhed, som er to lys i verdens mørke og to lærere til menneskehedens berigelse. Lykkelige er de, som har opnået dette og ve de uagtsomme. ¹¹

Den tredje Ṭaráz

omhandler en god karakter. En god karakter er i sandhed den bedste kappe fra Gud til mennesker. Med den smykker Han Sine elskedes legemer. Ved Mit liv! Lyset fra en god karakter overgår solens lys og strålerne derfra. Hvem der end opnår dette regnes for en juvel blandt mennesker. Verdens ære og ophøjelse må nødvendigvis afhænge heraf. En god karakter er et middel, hvorved mennesker ledes til Den Lige Sti og føres til Den Store Kundgørelse. Godt er det for den, som er smykket med Forsamlingen i Det Højes hellige egenskaber og karakter. ¹²

ṬARÁZÁT

- 13 Det passer sig for jer under alle forhold at fæstne jeres blik på retfærdighed og retsindighed. I De Skjulte Ord er denne ophøjede ytring blevet åbenbaret fra Vor Mest Ophøjede Pen:
- 14 ”Oh Søn af Ånd! Retfærdighed er i Mine øjne det højst elskede af alt; vend dig ikke bort derfra, om du attrår Mig, og tilsidesæt den ikke, at jeg kan have tillid til dig. Ved dens hjælp skal du se med egne øjne og ikke gennem andres, og du skal vide med din egen kundskab og ikke gennem din næstes kundskab. Overvej i dit hjerte; hvordan det påhviler dig at være. I sandhed retfærdighed er Min gave til dig og tegnet på Min kærlighed. Hav den da for øje.”
- 15 De, som er retfærdige og retsindige i deres bedømmelse, indtager et ophøjet stade og bestrider en ophøjet rang. Fromheds og redeligheds lys skinner strålende fra disse sjæle. Vi håber indtrængende, at verdens folkeslag og lande ikke må blive berøvet glansen fra disse to fyrtårne.

Den fjerde Ṭaráz

- 16 Omhandler pålidelighed. Dette er sandelig indgangen til sikkerhed for alle, der bor på jorden og et tegn på herlighed fra Den Albarmhjertige. Den, som får del deri, har i sandhed fået del i rigdoms og velstands skatte. Pålidelighed er den største indgang, som fører til ro og sikkerhed for mennesker. Sandelig, ethvert anliggendes stabilitet har været afhængig af og vil afhænge deraf. Alt, der vedrører magt, storhed og rigdom illumineres af dens lys.
- 17 For ikke så længe siden blev disse ophøjede ord åbenbaret af Den Højestes Pen:

”Vi vil nu omtale Pålidelighed for dig, og dens stade i 18
 Guds, din Herres, Den Mægtige Trones Herres
 bedømmelse. Det var en mindeværdig dag, hvor Vi
 begav Os til Vor grønne ø. Ved ankomsten betragtede
 Vi dens strømmende bække, dens frodige træer og
 sollyset, som spillede midt iblandt dem. Da Vi vendte
 Vort ansigt mod højre, betragtede Vi det, som pennen er
 ude af stand til at beskrive; ej heller kan den fremlægge
 det, som menneskehedens Herres øje bevidnede på det
 mest hellige, det mest mageløse, det velsignede og mest
 ophøjede Sted. Da Vi derpå vendte Os mod venstre,
 betragtede Vi en af skønhederne i det Mest Mageløse
 Paradis. Hun stod på en søjle af lys, idet hun kaldte højt
 og sagde: ’Oh jordens og himlens beboere! Betragt I
 Min skønhed og Min stråleglans og Min åbenbaring og
 Min lyspragt. Ved Gud, Den Sande! Jeg er Pålidelighed
 og dens åbenbaring og dens skønhed. Jeg vil belønne
 hvem der end vil klynge sig til Mig, anerkende Min rang
 og Mit stade og holde fast ved Min kjortelsøm. Jeg er
 det største ornament for Bahás folk og herlighedens
 klædning for alle, der er i skabelsens rige. Jeg er det
 mest ophøjede redskab til verdens fremgang og
 horisonten for sikkerhed for alle væsener.’ Således har
 Vi nedsendt det til dig, som vil drage mennesker nær til
 skabelsens Herre.”

Oh Bahás folk! Pålidelighed er i sandhed den bedste 19
 klædning for jeres legemer og den mest strålende krone
 for jeres hoveder. Hold I fast derved på anmodningen
 fra Ham, som er Forordneren, Den Altoplyste.

Den femte Ṭaráz

omhandler beskyttelsen og bevarelsen af Guds tjeneres 20

ṬARÁZÁT

stade. Man bør ikke overse sandheden i nogen sag, men bør hellere give udtryk for det, der er rigtigt og sandt. Bahás folk bør ikke nægte nogen sjæl den belønning, som den har fortjent, bør behandle håndværkere med respekt og bør ikke som fortidens folk tilsmudse deres tunger med skældsord.

²¹ På denne dag skinner fagkundskabens sol over Occidentens horisont, og kunstarternes flod strømmer fra havet i denne verdensdel. Man skal udtrykke sig retfærdigt og værdsætte en sådan gave. Ved Guds liv! Ordet ”retfærdighed” skinner klart og strålende som selve solen. Vi beder Gud om nådigt at kaste dens stråleglans på alle. Han har sandelig magt over alt, Ham, som plejer at besvare alle menneskers bønner.

²² I disse dage plages sandfærdighed og oprigtighed alvorligt i falskhedens klør, og retfærdighed martres af uretfærdighedens svøbe. Fordærvsens røg har indhyllet hele verden på en sådan måde, at intet andet end soldaterregimenter kan ses i enhver retning, og intet andet høres fra noget land end sværdenes sammenstød. Vi anråber Gud, Den Sande, om at styrke dem, der udøver Hans magt over det, som vil genrejse verden og bringe ro til nationerne.

Den sjette Ṭaráz

²³ Kundskab er en af Guds underfulde gaver. Det er pålagt enhver at tilegne sig den. Sådanne kunstarter og materielle midler, der nu er til rådighed, er tilvejebragt i kraft af Hans kundskab og visdom, Ham, som er blevet åbenbaret i Epistler og Tavler ved Hans Mest Ophøjede Pen – en Pen, fra hvis skatkammer ytrings og visdoms perler og verdens kunstarter og håndværk er blevet bragt

frem i lyset.

På denne Dag er jordens hemmeligheder blevet 24
 blotlagt for menneskers øjne. Siderne i hastigt opståede
 aviser er sandelig verdens spejl. De genspejler
 forskelligartede folkeslags og slægters bedrifter og
 bestræbelser. De både genspejler dem og gør dem
 kendte. De er et spejl udstyret med høreelse, syn og tale.
 Dette er et utroligt og magtfuldt fænomen. Det sømmer
 sig imidlertid for deres skribenter at være rensset for
 onde lidenskabers tilskyndelser og begær og at være
 iklædt retfærdighedens og retfærdens klædning. De bør
 undersøge situationer så indgående som muligt, forvisse
 sig om kendsgerningerne og dernæst nedskrive dem.

Med hensyn til denne Forurettede er det meste af det, 25
 der er skrevet i aviserne blottet for sandhed. Retfærdig
 tale og sandfærdighed betragtes som følge af deres
 ophøjede rang og position som en sol, der skinner over
 kundskabens horisont. Bølgerne, der stiger fra dette
 Hav, er åbenbare for øjnene af verdens folkeslag, og
 strømmene fra klogskabens og ytringens Pens er synlige
 overalt.

Det rapporteres i pressen, at denne Tjener er flygtet fra 26
 landet T́á (Teheran) og er rejst til Irak. Du Gode Gud!
 Ikke engang et øjeblik har denne Forurettede skjult Sig.
 Han er snarere hele tiden forblevet standhaftig og synlig
 for alle menneskers øjne. Vi har aldrig trukket Os
 tilbage, ej heller vil Vi nogen sinde vælge flugten. Det
 er i sandhed de tåbelige mennesker, som flygter fra Vort
 nærvær. Vi forlod Vort hjemland ledsaget af to beredne
 eskorter, der repræsenterede Persiens og Ruslands to
 ærede regeringer, indtil Vi ankom til Irak i herlighedens
 og magtens overflod. Priset være Gud! Den Sag, som

denne Forurettede er Bæreren af, rækker så højt som himlen og stråler blændende som solen. Hemmeligholdelse har ingen adgang til dette stade, ej heller er der nogen grund til frygt eller tavshed.

27 Genopstandelsens mysterier og Den Sidste Times hændelser er åbenlyst synlige, men mennesker er nedsunket i uagtsomhed og har ladet sig blive indhyllet i slør. ”Og når havene vil koge..... Og når Skrifterne vil blive åbnet.”⁵ Ved Guds retfærdighed! Daggryet har i sandhed strålet og lyset skinnet, og natten er veget tilbage. Lykkelige er de, som forstår. Lykkelige er de, som har opnået dette.

28 Forherliget være Gud! Pennen er i vildrede med, hvad Den skal skrive og Tungen funderer over, hvad Den skal ytre. Trods uhørte afsavn og efter at have lidt under års indespærring, fangenskab og sørgelige prøvelser, forstår Vi nu, at slør, der er tykkere end dem, Vi allerede har sønderrevet, har lagt sig imellem og forhindrer udsynet og forårsager, at forståelsens lys bliver tilsløret. Ydermere bemærker Vi, at de nye bagtalelser, som nu er udbredt, er langt mere ondsindede end dem fra tidligere tider.

29 Oh Bayánens folk! Frygt I Den Barmhjertige Herre. Tænk på fortidens mennesker. Hvilke gerninger udførte de, og hvilken frugt høstede de? Alt, hvad de ytrede, var blot bedrag, og hvad de end udrettede har vist sig værdiløst, undtagen for dem, som Gud nådigt har beskyttet ved Sin magt.

30 Jeg sværger ved Hans liv, som er Verdens Attrå! Skulle et menneske overveje dette i sit hjerte, ville han, frigjort fra tilknytning til verden, ile til Det Største Lys

---

⁵ Koranen 81:6 & 10.

og ville rense og lutre sig for støvet fra tomme indskydelser og røgen fra nyttesløse forestillinger. Hvad kunne have foranlediget fortidens folk til at fejle, og af hvem blev de forledt? De afviser stadig sandheden og har vendt sig til deres egne selviske ønsker. Denne Forurettede råber højt for Guds skyld. Hvem der end ønsker det, lad ham vende sig til Ham; hvem der end ønsker det, lad ham vende sig bort. Gud kan sandelig bære at undvære alt, det være sig i fortiden eller i fremtiden.

Oh Bayánens folk! Det er mennesker som Hádí 31
Dawlat-Ábádí⁶, der med turban og stav⁷ er blevet kilden til opposition og hindring og så sørgeligt har bebyrdet folket med overtro, at de selv nu til dags stadig forventer, at en opdigtet person vil dukke frem fra et opdigtet sted. Vær advaret, Oh folk med forståelse.

Oh Hádí! Lyt til denne pålidelige Rådgers stemme: 32
Ret dine skridt fra venstre mod højre, det betyder, vend dig bort fra nytteløse indbildninger til vished. Led ikke folket til fejltagelser. Det guddommelige Lys stråler, Hans Sag er åbenbar, og Hans tegn er altomfattende. Vend dit ansigt til Gud, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående. Giv afkald på dit lederskab for Guds skyld, og overlad menneskene til sig selv. Du er uvidende om den grundlæggende sandhed; du kender den ikke.

Oh Hádí! Vis kun et ærligt ansigt på Guds sti. Når du 33

---

⁶ Mírzá Hádí Dawlat-Ábádí, en af Isfahans lærde, blev en af Bábs tilhængere, støttede senere Mírzá Yaḥyá og blev i Iran hans repræsentant og udpeget som hans efterfølger. Under forfølgelserne af bábíerne frasagde han sig sin tro.

⁷ En mullás insignier.

er i selskab med de vantro, er du vantro og med de fromme, er du from. Tænk på sådanne sjæle, der ofrede deres liv og deres formue i det land, at du måske kan blive formanet og vækket af din slummer. Overvej: Hvem er at foretrække? Den som skåner sit legeme, sit liv og sine besiddelser, eller den som giver afkald på alt på Guds sti? Døm retvist, og vær ikke blandt de uretfærdige. Tag et fast greb i retfærdighed, og hold dig til det, der er ret og rimeligt, at du ikke på grund af selviske årsager bruger religion som en fælde og heller ikke lader hånt om sandheden på grund af guld. Din og andre menneskers uretfærdighed er sandelig tiltaget så voldsomt, at Herlighedens Pen bevægedes til at gøre disse iagttagelser. Frygt Gud. Han, som indvarslede denne Åbenbaring, har erklæret: ”Han vil under alle forhold bekendtgøre: ’Sandelig, sandelig, Jeg er Gud, ingen Gud er der undtagen Mig, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående.’”

34 O Bayánens folk! Det er blevet jer forbudt at have kontakt med Guds elskede. Hvorfor er dette forbud gennemtvunget og til hvilket formål? Jeg befaler jer ved Gud, vær retfærdige, og vær ikke af de uagtsomme. For dem, som er forlenet med indsigt, og foran Den Største Skønhed, er formålet med dette forbud kendt og åbenlyst; det er således, at ingen må blive bekendt med hans (Hádís) hemmeligheder og handlinger.

35 Oh Hádí! Du har ikke været i Vort selskab, og du er derfor uvidende om Sagen. Opfør dig ikke ifølge dine ørkesløse indbildninger. Ud over dette, studer nøje Skrifterne med dine egne øjne, og overvej det, som er sket. Hav medlidenhed med dig selv og med Guds tjenere, og vær ikke årsag til egensindighed som over

for folket før i tiden. Stien er umiskendelig, og beviset er åbenbart. Erstat uretfærdighed med retfærdighed, og uhæderlighed med hæderlighed. Vi nærer det håb, at den guddommelige inspirations åndedrag må styrke dig, og at dit indre øre må blive i stand til at høre de velsignede ord: ”Sig, det er Gud, og overlad dem så til at underholde sig med deres smålige kritik.”⁸ Du har været der (Cypern) og har set ham (Mírzá Yahya). Tal nu sandt. Forvræng ikke sagen over for dig selv eller over for folket. Du er både ukyndig og uvidende. Læg øre til denne Forurettedes Stemme, og il til den guddommelige kundskabs ocean, så at du måske vil blive smykket med forståelsens ornament og give afkald på alt undtagen Gud. Lyt til denne menneskekærlige Rådgiver, der råber højt, utilsløret og åbenbar for øjnene af kongerne og deres undersåtter, og som hidkalder verdens folk, hver og en, til Ham, som er Evighedens Herre. Dette er Ordet, fra hvis horisont den ufejlbarlige nådes dagstjerne skinner strålende.

Oh Hádí! Denne Forurettede, frigjort fra al tilknytning til verden, har med den yderste ihærdighed stræbt efter at slukke fjendskabets og hadets ild, som brænder heftigt i hjerterne hos verdens folkeslag. Det er pålagt enhver retfærdig og retsindig person at takke Gud – ophøjet være Hans herlighed – og at rejse sig for at fremme denne ypperste Sag, så at ild må blive til lys, og had må vige for fællesskab og kærlighed. Jeg sværger ved Guds retfærdighed! Dette er denne Forurettedes eneste formål. Ved at bekendtgøre denne storslåede Sag og demonstrere dens sandhed har Vi i sandhed tålt mange lidelser, vanskeligheder og prøvelser. Du ville

36

---

⁸ Koranen 6:91.

ṬARÁZÁT

selv vidne om det, som vi har omtalt, hvis du blot kunne tale sandt. Sandelig, Gud siger sandheden og viser vejen. Han er Den Magtfulde, Den Mægtige, Den Nådige.

³⁷ Må Vor Herlighed hvile på Bahás folk, som hverken undertrykkerens tyranni eller angriberens overlegenhed har været i stand til at hold tilbage fra Gud, Herren over alle verdener.

TAJALLÍYÁT (Stråleglans)

Dette er Tavlen fra Gud, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående

HAN ER DEN, SOM LYTTER FRA SIT
HERLIGHEDSRIGE

Gud bevidner, at der er ingen anden Gud end Ham, og ¹ at Han, som er stået frem, er Det Skjulte Mysterium, Det Skattede Symbol, Den Største Bog for alle folk og gavmildhedens Himmel for hele verden. Han er Det Mægtigste Tegn blandt mennesker og de mest ærværdige egenskabers Daggry i skabelsens rige. Ved Ham er fremkommet det, som fra ældgammel tid havde været skjult for menneskers øjne. Han er Den, hvis tilsynekomst blev bekendtgjort af de himmelske Skrifter i tidligere tider samt for ikke så længe siden. Enhver, som erkender sin tro på Ham og på Hans tegn og vidnesbyrd, har i sandhed erkendt det, som Storhedens Tunge ytrede før jordens og himlens skabelse og åbenbarelsen af Navnenes Rige. Ved Ham har kundskabens ocean bruset blandt menneskeheden, og den guddommelige visdoms flod er vældet frem på befaling fra Gud, Dagenes Herre.

Godt er det for det skarpsindige menneske, som har ² erkendt og forstået sandheden, og for den, som besidder et lyttende øre og har lyttet til Hans melodiske Stemme,

og for hånden, som har modtaget Hans Bog med en beslutsomhed, der er født af Gud, Herren af denne verden og den næste, og for den fromme vejfarende, som er ilet til Hans herlige Horisont, og for den, som er udstyret med en styrke, som hverken regenternes overvældende magt eller forvirringen fremkaldt af religionens ledere har været i stand til at ryste. Og ved den, som har forkastet Guds nåde og Hans gavmildhed og har afvist Hans milde barmhjertighed og autoritet. Et sådant menneske regnes sandelig blandt dem, som i al evighed har nægtet at anerkende Guds vidnesbyrd og Hans bevis.

³ Stor er velsignelsen for ham, som på denne Dag har bortkastet det, der er gyldigt blandt mennesker og har klynget sig til det, der er forordnet af Gud, Navnenes Herre og Bygherren for alt skabt, Ham, som er kommet fra evighedens himmel ved kraften i det Allerstørste Navn forlenet med så uovervindelig en autoritet, at alverdens magter ikke er i stand til at modstå Ham. Herom vidner Moderbogen, som kalder fra Det Mest Ophøjede Stade.

⁴ Oh 'Alí Akbar!⁹ Vi har gentagne gange hørt din stemme og har svaret dig med det, som hele menneskeheden lovprisning aldrig kan komme på højde med, hvorfra de oprigtige indånder ytringernes søde vellugte fra Den Albarmhjertige, og Hans sande elskede fornemmer duften af himmelsk forening, og den

---

⁹ Ustád 'Alí-Akbar boede i Yazd, og han var urokkelig i troen. Han tegnede 'Ishqábáds Mashriq'u'l-Adhkár, et design som blev godtaget af 'Abdu'l-Bahá. Ustád 'Ali-Akbar gav sit liv og døde en martyrs død i 1903.

svært tørstende hører vandets rislen, som er selve livet. Velsignet er det menneske, som er nået dertil og har erkendt det, som i dette øjeblik bliver udbredt fra Guds Pen, Gud, som er Hjælpen i Fare, Den Almægtige, Den Algavmilde.

Vi bevidner, at du har vendt dit ansigt til Gud og har rejst langt, indtil du opnåede Hans nærvær og lagde øre til denne Forurettedes røst, Han som er blevet kastet i fængsel på grund af misgerningerne udøvet af dem, som ikke troede på Guds tegn og vidnesbyrd, og som har fornægtet denne himmelske nåde, hvorved hele verden er blevet gjort strålende. Velsignet være dit ansigt, for det har vendt sig til Ham, og dit øre, for det har hørt Hans Stemme, og din tunge, for den har hyldet Guds, Herrernes Herres, pris. Vi bønfaller Gud om nådigt at hjælpe dig til at blive et forbillede for Hans Sags fremgang og gøre dig i stand til bestandigt og under alle forhold at drage Ham nær.

Guds udvalgte og Hans elskede i det land huskes af Os, og Vi giver dem de glade tidender om det, som på dommens dag er blevet sendt ned til deres ære fra ytringens rige af deres Herre, den øverste Hersker. Omtal Mig for dem, og oplys dem med Min ytrings strålende pragt. Sandelig din Herre er Den Nådige, Den Gavmilde.

Oh du, som hylder, at jeg lovprises! Læg øre til det, som tyranniets folk tilskriver Mig i Mine dage. Nogle af dem siger: ”Han har gjort krav på guddommelighed”; andre siger: ”Han har fundet på en løgn om Gud”; atter andre siger: ”Han er kommet for at anstifte oprør”. Usle og nederdrægtige er de. Se! De er i sandhed slavebundne af grundløse indbildninger.

- ⁸ Vi vil nu ophøre med at anvende det udtryksfulde sprog.¹⁰ Sandelig, din Herre er Den Magtfulde, Den Ubetvingede. Vi ville gerne tale på det persiske tungemål, så måske det persiske folk, hver og en, må blive opmærksom på den barmhjertige Herres ytringer og stå frem for at høre Sandheden.

Den første Tajallí

- ⁹ som er gryet fra Sandhedens Dagsstjerne, er kundskaben om Gud – ophøjet være Hans herlighed. Og kundskaben om de evigtvarende dages Konge kan på ingen måde opnås undtagen ved at erkende Ham, som er Overbringeren af Det Allerstørste Navn. Han er i sandhed Taleren på Sinajbjerget, som nu er sat på Åbenbaringens trone. Han er Det Skjulte Mysterium og Det Skattede Symbol. Alle de tidligere og efterfølgende Bøger fra Gud er smykket med lovprisning af Ham og berømmer Hans herlighed. Ved Ham er kundskabens fane blevet plantet i verden, og Guds enheds banner er blevet udfoldet blandt alle folkeslag. Opnåelse af guddommeligt nærvær kan udelukkende virkeliggøres ved at opnå Hans nærvær. Ved Hans kraft er alt, der fra tidernes morgen har været tilsløret og skjult, nu åbenbaret. Han er gjort åbenbar ved sandhedens kraft og har ytret et Ord, hvorved alt, der er i himlene og på jorden, er blevet lamslået, undtagen dem, som det behagede Den Almægtige at fritage. Sand tro på Gud og erkendelse af Ham kan ikke være fuldkommen, undtagen ved accept af det, som Han har åbenbaret og ved overholdelse af, hvad der end er blevet forordnet af

---

¹⁰ Arabisk.

Ham og nedskrevet i Bogen af Herlighedens Pen.

De, som fordyber sig i Hans ytringers hav, skal til alle tider have den højeste agtelse for de guddommeligt åbenbarede forordninger og forbud. Hans forordninger udgør sandelig den mægtigste fæstning til verdens beskyttelse og dens folkeslags tryghed – et lys på dem, som anerkender og erkender sandheden og en ild for dem, som vender sig bort og benægter. 10

Den anden Tajallí

11

er at forblive standhaftig i Guds Sag – ophøjet være Hans herlighed – og at være urokkelig i kærlighed til Ham. Og dette kan på ingen vis opnås undtagen ved fuldstændig erkendelse af Ham; og fuldstændig erkendelse kan ikke opnås uden tro på disse hellige ord: ”Han gør, hvad Han end vil.” Hvem der end stædigt klynger sig til dette ophøjede ord og drikker dybt af ytringens levende vande, som er uløseligt forbundet dermed, vil blive besjælet af en sådan standhaftighed, at alle verdens bøger vil være magtesløse til at holde ham borte fra Moderbogen. Oh, hvor herlig er ikke dette ædle stade, denne ophøjede rang, dette endelige formål! 12

Oh, ’Alí-Akbar! Betænk hvor usselt de vantros stade er. Alle ytrer de disse ord: ”Han skal sandelig prises for Sine handlinger og adlydes på Sit bud”. Ikke desto mindre, hvis Vi, om blot på størrelse med et nåleøje, åbenbarer noget, som modsiger deres selviske adfærd og ønsker, afviser de det hånlige. Sig, ingen kan nogensinde begribe de mangfoldige fordringer i Guds fuldendte visdom. I sandhed, skulle Han påstå, at jorden var himlen, har ingen ret til at udfordre Hans autoritet. Dette er det, hvorom Bayánens Punkt har vidnet vedrørende

alt, der i sandhed blev sendt ned til Ham på Guds befaling, Ham, som har fået Daggrødet til at bryde frem.

Den tredje Tajallí

- ¹³ handler om kunstarter, kunsthåndværk og videnskaber. Viden er som vinger for menneskets tilværelse og en stige for dets fremskridt. At tilegne sig den er pålagt alle. Men der skal tilegnes kundskab om sådanne videnskaber, der kan gavne jordens folkeslag, og ikke om dem, som begynder med ord og ender med ord. Vældigt er det krav, som videnskabsmænd og kunstnere stiller til verdens folkeslag. Dette bevidner Moderbogen på dagen for Hans genkomst. Lykkelige er de, der besidder et hørende øre. I sandhed, kundskab er en sand skat for mennesket og en kilde til herlighed, til gavmildhed, til fryd, til ophøjelse og glæde for ham. Således har Storhedens Tunge talt i dette Allerstørste Fængsel.

Den fjerde Tajallí

- ¹⁴ omhandler guddommelighed, Guddom og lignende. Skulle et menneske med indsigt rette sit blik mod det velsignede, det åbenbare Lotustræ og dets frugter, ville han blive så beriget deraf, at han ville blive uafhængig af alt andet og bekræfte sin tro på det, som Taleren på Sinajbjerget har ytret fra Åbenbaringens trone.
- ¹⁵ Oh, 'Alí-Akbar! Gør menneskene bekendt med din Herres hellige vers, og oplys dem om Hans lige vej, Hans mægtige Budskab.
- ¹⁶ Sig: Oh mennesker, hvis I dømmes retsindigt og retfærdigt, vil I bevidne sandheden i, hvad der end er

strømmet fra Den Mest Ophøjede Pen. Hvis I er af Bayánens folk, vil den persiske Bayán lede jer på rette vej og vil vise sig at være et tilstrækkeligt vidnesbyrd for jer. Hvis I er af Koranens folk så overvej Åbenbaringen på Sinajbjerget og Stemmen fra Busken, som kom til 'Imráns søn (Moses).

Gode Gud! Det var tilsigtet, at evnen til at erkende Ham ville være blevet udviklet og modnet og have nået sit højdepunkt på tidspunktet for den Ene Sande Guds tilsynkomst. Det er nu imidlertid klart påvist, at denne evne hos de vantro er forblevet uudviklet, endda er degenereret. 17

Oh, 'Alí! Det, de godtog fra Busken, nægter de nu at godtage fra Ham, som er Træet for eksistensens verden. Sig, Oh Bayánens folk, tal ikke efter ordre fra lidenskab og det selviske begær. De fleste af jordens folk bekræfter sandheden i det velsignede Ord, som er kommet fra Busken. 18

Ved Guds retfærdighed! Havde det ikke været for lovprisningens hymne, istemt af Ham, som indvarslede den guddommelige Åbenbaring, ville denne Forurettede aldrig have ytret et ord, som kunne have slået de uvidendes hjerter med rædsel og fået dem til at forgå. Idet Han dvæler ved forherligelsen af Ham, som Gud skal åbenbare – ophøjet være Hans Manifestation – siger Báb i begyndelsen af Bayánen: ”Han er Den, som under alle forhold skal bekendtgøre 'Sandelig, sandelig, Jeg er Gud, ingen Gud er der undtagen Mig, alt det skabtes Herre. I sandhed, alle andre ud over Mig er Mine skabninger. Oh, Mine skabninger! Mig alene skal I tilbede.” Ligeledes lovpriser Han i et andet tilfælde navnet på Ham, som skal åbenbares, og siger: ”Jeg ville 19

være den første til at tilbede Ham.” Nu påhviler det mennesket at reflektere over betydningen af ”Tilbederen” og ”Den Tilbedte”, så at jordens folk måske kan få del i en dugdråbe fra den guddommelige kundskabs ocean og må blive i stand til at opfatte storheden i denne Åbenbaring. Sandelig, Han er fremstået og har løsnet Sin tunge for at bekendtgøre Sandheden. Godt er det med ham, som anerkender og erkender sandheden, og ve den forkvaklede og den egensindige.

²⁰ Oh jordens slægter! Lån øre til Stemmen fra Det Guddommelige Lotustræ, som overskygger verden og vær ikke blandt tyranniets folk på jorden – mennesker, som har fornægtet Guds Manifestation og Hans uovervindelige autoritet og har afsværget Hans gunst – regnes visselig blandt de foragtelige i Guds Bog, hele menneskehedens Herre.

²¹ Herligheden, som er gryet over Min blide barmhjertigheds horisont hvile på dig, og på hvem der end er med dig og låner øre til dine ord om Guds, Den Almægtiges, Den Alpristes Sag.

KALIMÁT-I-FIRDAWSÍYYIH
(Paradisets Ord)

HAN ER DEN, SOM TALER GENNEM
SANDHEDENS MAGT I YTRINGENS RIGE

Oh I som er legemliggørelsen af retfærdighed og hæderlighed og udtrykket for ærlighed og de himmelske gaver! Tårevædet og sørgende råber denne Forurettede højt og siger: O Gud, Min Gud! Smyk Dine elskedes hoveder med løsrivelsens krone og iklæd deres legemer retskaffenhedens klæder. ¹

Det pålægges Bahás folk at gøre Herren sejrrig ved deres ytrings kraft og at advare menneskene gennem deres gode handlinger og karakter, eftersom handlinger udøver større indflydelse end ord. ²

Oh, Haydar-'Alí!¹¹ Guds lovprisning og Hans herlighed hvile på dig. Sig: Ærlighed, dyd, visdom og en from karakter tjener til at ophøje mennesket, mens uærlighed, bedrag, uvidenhed og hykleri fører til hans nedværdigelse. Ved Mit liv! Menneskets udmærkelse ligger ikke i smykker og rigdom, men snarere i dydig adfærd og sand forståelse. De fleste mennesker i Persien er gennemsyret af bedrag og tomme indbildninger. Hvor ³

---

¹¹ Hájí Mírzá Haydar-'Alí var en fremstående persisk forfatter og underviser i Troen. Han opholdt sig ni år i fængsel og i eksil i Khártúm, rejste vidt og bredt i Iran og døde i 1920 i Det Hellige Land. Vestlige pilgrimme kendte ham som Karmelbjergets Engel.

stor er ikke forskellen mellem disse menneskers tilstand og statet hos sådanne modige sjæle, som er trådt hinsides navnenes hav og har opslået deres telte på bredderne af løsrivelsens ocean. Dybest set har kun få fra den nuværende generation stadig fortjent at lytte til duernes kurren i Det Allershøjeste Paradis. ”Kun få af Mine tjenere er taknemmelige.”¹² Folk finder oftest glæde ved overtro. De betragter en enkelt dråbe fra vildfarelsens hav som foretrukken frem for et ocean af vished. Ved at holde fast i navne berøver de sig selv den indre virkelighed, og ved at klynge sig til forfængelige indbildninger holdes de tilbage fra de himmelske tegns Daggry. Gud give, at du under alle forhold nådigt må blive hjulpet til at knuse overtroens afguder og bortrive slørene fra menneskenes indbildninger. Autoritet ligger i Guds magt, Ham, som er åbenbarings og inspirationens Kildevæld og Herren over Genopstandelsens Dag.

- ⁴ Vi hørte det, som den omtalte person har nævnt i forbindelse med visse af Troens undervisere. Han har sandelig talt sandt. Nogle uagtsomme sjæle strejfer rundt om i landene i Guds navn, aktivt optaget af at ødelægge Hans Sag og kalder det at fremme og undervise i Guds Ord; og dette uanset at kvalifikationerne hos Troens undervisere, ligesom stjerner, skinner strålende ud over de guddommelige Tavlers himle. Enhver retsindig person bevidner, og ethvert menneske med indsigt er klar over, at den Ene Sande Gud – ophøjet være Hans herlighed – uafbrudt har fremlagt og forklaret det, som vil hæve statet og vil ophøje rangen hos menneskenes børn.

---

¹² Koranen 34:12.

Bahás folk brænder strålende ligesom et lys iblandt 5
forsamlingerne og holder fast ved det, som Gud har
på tænkt. Dette stude overgår alle andre stader. Vel er det
med ham, der har bortkastet det, som verdens folk
besidder, idet han længes efter det, som hører Gud til,
evighedens Suveræne Herre.

Sig: Oh Gud, min Gud! Du betragter mig, mens jeg 6
cirkler om Din vilje med mine øjne vendt mod Din
gavmildheds horisont og ivrigt venter på åbenbaringen
af den strålende pragt fra Din velviljes sol. Jeg bønfaller
Dig, Oh ethvert forstående hjertes Elskede og Den
Attråede for dem, der har nær adgang til Dig, om at
give, at Dine elskede må blive fuldstændig frigjorte fra
deres egne tilbøjeligheder og holde fast ved det, som
behager Dig. Oh Herre, iklæd dem retskaffenhedens
kåbe, og oplys dem med strålerne fra løsrivelsens lys.
Hidkald derpå til deres hjælp visdommens og ytringens
hærskarere, at de vil ophøje Dit Ord blandt Dine
skabninger og kundgøre Din Sag iblandt Dine tjenere.
Du er sandelig magtfuld til at gøre, hvad Du vil, og alle
anliggendes tømmer ligger i Dit greb. Ingen Gud er der
foruden Dig, Den Mægtige, Den Evigtilgivende.

Oh du, som har vendt dit blik mod Mit ansigt! I disse 7
dage er der hændt det, som har kastet Mig ud i den
dybeste sorg. Visse syndere, som foregiver troskab over
for Guds Sag, udøvede sådanne handlinger, som har fået
oprigtigheds, ærligheds, retfærdigheds og retsindigheds
lemmer til at skælve. En velkendt person, over for hvem
der er udvist den yderste venlighed og velvilje, har
begået sådanne handlinger, som har bragt tårerne frem i
Guds øjne. Tidligere ytrede Vi ord til advarsel og
påmindelse, derefter holdt Vi sagen hemmelig i nogle

år, for at han muligvis ville tage sig i agt og angre. Men alt dette var formålsløst. Sluttelig anvendte han alle sine kræfter på at bagvaske Guds Sag foran alle menneskers øjne. Han sønderrev retfærdighedens slør og havde hverken forståelse for sig selv eller for Guds Sag. Nu har visse personers handlinger imidlertid bragt sorger, der er langt alvorligere end dem, som den førnævnte har forårsaget. Bønfald Gud, Den Ene Sande, at Han nådigt vil gøre de uagtsomme i stand til at afsværges og angre. Han er sandelig Den Tilgivende, Den Gavmilde, Den Mest Ædelmodige.

- 8 I disse dage er det pålagt alle ihærdigt at holde fast ved enhed og harmoni og at arbejde flittigt for at fremme Guds Sag, så at de egensindige sjæle måske vil opnå det, som fører til varig velstand.
- 9 Kort sagt, stridigheder blandt forskellige sekter har åbnet vejen for svaghed. Enhver sekt har udvalgt en vej for sig selv og klynger sig til et bestemt reb. Til trods for åbenlys blindhed og uvidenhed roser de sig af deres indsigt og kundskab. Blandt dem er der mystikere, som sværger troskab over for islams tro, hvoraf nogle hengiver sig til det, der fører til lediggang og afsondrethed. Jeg sværger ved Gud! Det fornedrer menneskets stæde og får ham til at svulme af stolthed. Mennesket skal frembringe frugter. Den, der ikke giver frugt, er med Åndens ord¹³ som et ufrugtbart træ, og et ufrugtbart træ egner sig kun til ilden.
- 10 Det, som de førnævnte personer har nævnt angående den Guddommelig Enheds stadier, vil i ikke ringe grad bidrage til lediggang og forfængelige indbildninger. Disse dødelige mennesker har øjensynlig tilsidesat

---

¹³ Jesus.

forskellene i stade og er begyndt at anse sig selv for Gud, skønt Gud er grænseløst ophøjet over alt og alle. Ethvert skabt væsen åbenbarer imidlertid Hans tegn, som blot er udstrålinger fra Ham og ikke Hans Eget Selv. Alle disse tegn bliver reflekteret og kan ses i eksistensens bog, og skriftrullerne, der skildrer universets form og mønster, er sandelig en særdeles mægtig bog. I den kan ethvert menneske med indsigt erkende det, som ville føre til Dydens Sti og ville gøre ham i stand til at tilegne sig den Store Forkyndelse. Tænk på solens stråler, hvis lys har omringet verden. Strålerne udspringer fra solen og åbenbarer dens natur, men er ikke solen selv. Hvad der end kan opfattes på jorden beviser til fulde Guds kraft, Hans kundskab og Hans gavmildheds strømme, medens Han selv er umådeligt ophøjet over alle skabninger.

Kristus sagde: "Du har skænket børn det, som de lærde og vise er berøvet." ¹¹ Vismanden fra Sabzivár¹⁴ har sagt: "Ak og ve! Der mangler lyttende ører, ellers kunne der fra hvert et træ høres hvirken fra Busken på Sinajbjerget." I et brev til en vis mand, som havde forhørt sig om betydningen af elementær virkelighed, henvendte Vi Os til denne berømte vismand med disse ord: "Hvis denne ytring i sandhed er din egen, hvorledes kan det da være, at det ikke lykkedes dig at lytte til den Kalden, som Menneskets Træ har opløftet fra verdens højeste tinder? Hvis du hørte den Kalden, og du på grund af frygt og ønsket om at bevare din tilværelse alligevel følte dig tilskyndet til at forblive uagtsom over for den, er du en sådan person, som aldrig har været

---

¹⁴ Hájí Mullá Hádí Sabzivári, en kendt filosof og poet fra Iran, der levede samtidig med Bahá'u'lláh. Han døde i 1873.

eller er værdig til at blive omtalt. Hvis du ikke har hørt det, da er du blottet for hørelse.” I korthed, det er sådanne mennesker, hvis ord er verdens stolthed, og hvis handlinger er nationernes skam.

12 Vi har sandelig ladet Trompeten lyde, som er intet andet end Min Herligheds Pen, og se, menneskeheden er faldet i afmagt derover, undtagen dem som det har behaget Gud at udfri som et tegn på Sin nåde. Han er nådens Herre, Den Gamle af Dage.

13 Sig: Oh gejstlige forsamling! Fremsætter I kritik mod denne Pen, så snart den hævdede sin skingre stemme, og som ytringens rige forberedte sig på at lytte til, og over for hvis mægtige og herlige tema alle andre temaer er blegnet til ubetydelighed? Frygt Gud og følg ikke jeres tomme forestillinger og korrupte indbildninger, men følg hellere Ham, som er kommet til jer forlenet med ubestridelig kundskab og urokkelig vished.

14 Forherliget være Gud! Menneskets skat er hans ytring, alligevel har denne Forurettede holdt Sin Tunge tilbage, for de vantro ligger i baghold. Men Gud, alle verdener Herre yder beskyttelse. Sandelig, i Ham har Vi lagt Vor tillid, og til Ham har Vi overgivet alle anliggender. Fyldestgørende er Han for Os og for alt skabt. Han er Den, ved hvis tilladelse og gennem hvis befaling den ophøjede magts Dagstjerne har skinnet strålende over verdens horisont. Vel er det med ham, som forstår og erkender sandheden, og ve den forhærdede og den troløse.

15 Denne Forurettede har alle dage behandlet de vise med hengivenhed. Med de vise menes de mennesker, hvis viden ikke er begrænset til lutter ord, og hvis tilværelser har været udbytterige og har frembragt varige resultater.

Det påhviler enhver at ære disse velsignede sjæle. Lykkelige er de, som efterlever Guds forskrifter. Lykkelige er de, som har erkendt sandheden. Lykkelige er de, som dømmes med retfærdighed i alle sager og holder fast ved Min ukrænkelige Retfærdigheds reb.

Persiens folk har vendt sig bort fra Ham, som er Beskytteren og Hjælperen. De klynger sig til og har viklet sig ind i de tåbeliges forfængelige indbildninger. Så fast holder de sig til overtro, at intet kan skille dem derfra undtagen Guds stærke arm – ophøjet være Hans herlighed. Bønfald Den Almægtige, at Han med den guddommelige krafts fingre må fjerne slørene, som har udelukket de mange folkeslag og slægter, at de må opnå det, der fører til sikkerhed, fremskridt og udvikling og kan ile frem mod Den Uforlignelige Ven. 16

Guds ord, som Abhá Pennen har åbenbaret og nedskrevet på det

første blad

i det Mest Ophøjede Paradis, er dette: Sandelig siger Jeg: Guds frygt har altid været et sikkert forsvar og et trygt tilflugtssted for alverdens folkeslag. Den er hovedårsagen til menneskehedens beskyttelse og det mægtigste instrument til dens bevarelse. Der eksisterer rent faktisk i mennesket en evne, som afholder ham fra og beskytter ham imod, hvad der end er uværdigt og upassende, og som er kendt som hans skamfølelse. Dette er imidlertid kun få beskåret, ikke alle har besiddet eller besidder den. 17

Guds ord, som Den Største Pen har nedskrevet på det

andet blad

- 18 i det Mest Ophøjede Paradis, er følgende: Den Højestes Pen tilskynder på dette tidspunkt tegnene på autoritet og kilderne til magt, det vil sige kongerne, overhovederne, præsidenterne, regenterne, de gejstlige og de vise og pålægger dem at holde fast ved religionens sag og klynge sig til den. Religion er sandelig det vigtigste instrument til at skabe orden i verden og fred blandt dens folkeslag. Svækkelsen af religionens søjler har styrket de tåbelige, opildnet dem og gjort dem mere hovmodige. Jeg siger i sandhed: Jo større religionens forfald er, desto frygteligere er de ugudeliges egensindighed. Hør Mig, Oh mennesker med indsigt, og vær advaret, I som er udstyret med dømmekraft!

Guds ord, som Den Største Pen har nedskrevet på det

tredje blad

- 19 i det Mest Ophøjede Paradis, er dette: Oh menneskesøn! Hvis dine øjne skulle vendes imod barmhjertighed, så giv afkald på det, som gavner dig og hold fast ved det, som vil gavne menneskeheden. Og hvis dine øjne skulle vendes imod retfærdighed, så vælg det for din nabo, som du vælger for dig selv. Ydmyghed ophøjer mennesket til herlighedens og styrkens himmel, mens hovmod nedsænker ham i den dybeste elendighed og fornedrelse.
- 20 Oh Guds folk! Betydningsfuld er Dagen og mægtigt er denne Kalden! I en af Vore Tavler har Vi åbenbart disse ophøjede ord: ”Skulle den åndelige verden

fuldstændig forvandles til høreelse, kunne den hævde at være værdig til at lytte til Stemmen, som kalder fra den Yderste Horisont; for i modsat fald har disse ører, der er tilsmudset af falske historier, aldrig været og er ej heller nu, rede til at høre den.” Vel er det med dem, som lytter; og ve de egensindige.

Guds ord, som Den Største Pen har nedskrevet på det

fjerde blad

i det Mest Ophøjede Paradis, er følgende: Oh Guds folk! Bønfald Den Ene Sande – forherliget være Hans Navn – at Han nådigst må skærme herredømmets og magtens manifestationer mod selvets og begærets hentydninger og kaste retfærdighedens og ledelsens stråleglans på dem. 21

Hans Majestæt Muḥammad Sháh begik trods sin rangs fortrin to afskyelige gerninger. Den ene var ordren til at forvise Herren af Nådens og Gavnildhedens Riger, Det Primære Punkt; og den anden mordet på prinsen i statsmandskunstens og de litterære bedrifers by. ¹⁵ 22

Kongers fejl kan ligesom deres gunstbevisninger være store. En konge, som ikke af magtens og autoritetens hovmod afholdes fra at udøve retfærdighed og ej heller af luksus, rigdom og pragt er berøvet strålerne fra retvishedens dagstjerne eller rollen som ceremonimester 23

---

¹⁵ Mírzá Abd’ul-Qásim, var en fremtrædende poet og lærd i Fath ‘Alí Sháhs regeringstid. Han var ven med Mírzá Buzurg, Bahá’u’lláhs far. Qa’im Maqám blev Persiens statsminister i 1821, men blev slået ihjel i 1835 efter ordre fra Muḥammad Shah efter tilskyndelse fra Hájí Mírzá Áqásí.

for hærskarer og legioner, vil indtage en høj rang og et ophøjet stade blandt Forsamlingen i Det Høje. Det påhviler enhver at give hjælp og at udvise venlighed over for så ædel en sjæl. Vel er det med den konge, som holder sine lidenskaber i stramme tøjler, styrer sin vrede og foretrækker retfærdighed og retsindighed frem for uretfærdighed og tyranni.

Guds ord, som Den Største Pen har nedskrevet på det

femte blad

- 24 i det Mest Ophøjede Paradis, er dette: Den største gave og den mest vidunderlige velsignelse har fremfor alt altid været og vil fortsat være Visdom. Den er menneskets usvigelige Beskytter. Den hjælper ham og styrker ham. Visdom er Guds Udsending og Åbenbareren af Hans Navn Den Alvidende. Gennem den kommer menneskets ophøjede stade til syne og bliver åbenbar. Den er alvidende og den ypperste Opdrager i livets skole. Den er Vejlederen og er forlenet med høj udmærkelse. Takket være dens opdragende indflydelse er jordiske væsener blevet besjælet af en ånd, der som en ædelsten overstråler himlene. I retfærdighedens by er den den uforlignelige Taler, som i året ni oplyste verden med de glade tidender om denne Åbenbaring. Og det var denne mageløse Visdomskilde, som ved begyndelsen af verdens grundlæggelse steg ned af den indre betydnings trappe og efter indsættelsen på ytringens trone, gennem den guddommelige Viljes virke, bekendtgjorde to ord. Det første bebudede løftet om belønning, mens det andet lagde stemme til den ildevarslenende advarsel om straf. Løftet gav anledning til

håb og advarslen skabte frygt. Således er grundlaget for verdensorden blevet fast etableret på disse tvillingep principper. Ophøjet er Visdommens Herre, Besidderen af stor Gavnildhed.

Guds ord, som Den Største Pen har nedskrevet på det

sjette blad

i det Mest Ophøjede Paradis, er følgende: ²⁵
 Menneskenes lys er Retfærdighed. Kvæl det ikke med undertrykkelsens og tyranniets modstridende vinde. Formålet med retfærdighed er tilsynekomsten af enhed blandt mennesker. Den guddommelige visdoms hav bruser i dette ophøjede ord, imedens verdens bøger ikke kan rumme dets indre betydning. Skulle menneskeheden blive smykket med denne klædning, ville den skue ytringens dagstjerne, ”På den dag vil Gud tilfredsstille alle ud af Sin overflod,”¹⁶ der skinner strålende over verdens horisont. Værdsæt værdien i denne ytring; det er en ædel frugt, som Træet fra Herlighedens Pen har båret. Lykkeligt er det menneske, som lægger øre dertil og overholder dets forskrifter. Sandelig siger Jeg, hvad der end er nedsendt fra Guds Viljes himmel er midlet til at oprette orden i verden og instrumentet til at fremme enhed og fællesskab blandt dens folkeslag. Således har denne Forurettedes Tunge talt fra Sit Allerstørste Fængsel.

Guds ord, som Den Største Pen har nedskrevet på det

---

¹⁶ Koranen 4:129.

syvende blad

- ²⁶ i det Mest Ophøjede Paradis, er dette: Oh I visdommens mennesker blandt nationer! Luk jeres øjne for fremmedgørelse, og kast derefter jeres blik på enhed. Hold stædigt fast ved det, som vil føre til hele menneskehedens velvære og ro. Denne jordklode er kun ét hjemland og én bolig. Det påhviler jer at opgive hovmod, som fremkalder modvilje, og vende jeres hjerter til hvad der end vil sikre harmoni. I Bahás folks bedømmelse ligger menneskets herlighed i hans kundskab, hans retlinede adfærd, hans prisværdige karakter, hans visdom og ikke i hans nationalitet eller rang. Oh jordens folk! Påskøn værdien i dette himmelske ord. Det kan i sandhed sammenlignes med et skib på kundskabens ocean og et strålende fyrtårn i erkendelsens rige.

Guds ord, som Den Største Pen har nedskrevet på det

ottende blad

- ²⁷ i det Mest Ophøjede Paradis, er følgende: Skoler skal først opøve børn i religionens principper, at løftet og truslen, der er nedskrevet i Guds Bøger, må afholde dem fra det forbudte og smykke dem med buddenes kappe, men dette i et sådan mål, at det ikke skader børnene ved at resultere i uvidende fanatisme og hykleri.
- ²⁸ Det påhviler Forvalterne af Retfærdighedens Hus at rådslå med hinanden angående det, der ikke direkte er åbenbaret i Bogen og at håndhæve det, som er acceptabelt for dem. Gud vil sandelig inspirere dem med, hvad Han end vil, og Han er sandelig Forsørgeren, Den Alvidende.

Vi har tidligere forordnet, at mennesker skulle samtale 29
 på to sprog, dog må der arbejdes for at reducere disse til
 et og det samme med verdens alfabeter, at menneskers
 tilværelse ikke skal forvirres og spildes med at lære
 forskellige sprog. Således vil hele verden komme til at
 blive betragtet som én by og ét land.

Guds ord, som Den Største Pen har nedskrevet på det

niende blad

i det Mest Ophøjede Paradis, er dette: I alle 30
 anliggender er mådehold ønskelig. Hvis noget
 overdrives, vil det blive en kilde til ulykke. Betragt
 Vestens civilisation, hvorledes den har foruroliget og
 opskræmt verdens folkeslag. Der er blevet udtænkt en
 helvedesmaskine, som har vist sig at være så grusomt og
 destruktivt et våben, at ingen nogensinde har set eller
 hørt om dets lige. At udrense en så dybt rodfæstet og
 overvældende fordærvelse kan ikke gennemføres,
 medmindre verdens folkeslag forenes i en stræben efter
 et fælles mål og antager en universel tro. Vend jeres
 øren til denne Forurettedes kalden og hold fast i Den
 Mindre Fred.

Mærkelige og forbavsende ting eksisterer i jorden, men 31
 de er skjult for menneskenes forstand og forståelse.
 Disse ting er i stand til at forandre hele jordens
 atmosfære, og forurening fra dem vil vise sig at være
 dødelig. Store Gud! Vi har bemærket noget
 overraskende. Et lyn eller en lignende kraft kontrolleres
 af en operatør og bevæges på hans kommando.
 Umådelig ophøjet er Magtens Herre, der har blotlagt
 det, Han ville ved styrken i Sit tungtvejende og

uovervindelige bud.

32 Oh Bahás folk! Enhver af de forordninger, Vi har åbenbaret, er en mægtig bastion til at bevare eksistensens verden. Denne Forurettede ønsker sandelig intet andet end jeres sikkerhed og ophøjelse.

33 Vi formaner mændene i Retfærdighedens Hus og befaler dem at sikre mænds, kvinders og børns beskyttelse og forsvar. Det påhviler dem at tage det største hensyn til folkets interesser til alle tider og under alle forhold. Velsignet er den regent, der kommer den fangne til undsætning, og den velhavende, der tager sig af den fattige, og den retfærdige, som fra den, der forser sig, sikrer den nedværdigedes rettigheder, og lykkelig den betroede, der overholder det, som Forordneren, Den Ældgamle af Dage, har foreskrevet ham.

34 Oh Haydar-'Alí! På dig hvile Min herlighed og Min lovprisning. Mine råd og formaninger har omfattet verden. Alligevel har de i stedet for at skænke fryd og glæde været årsag til sorg, fordi nogle af dem, som påstår at elske Mig, er blevet hovmodige og har påført Mig sådanne prøvelser, som hverken tidligere religioners tilhængere eller Persiens gejstlige nogensinde påførte Mig.

35 Vi har sagt: "Min indespærring gør Mig ingen skade, ej heller det, der er overgået Mig ved Mine fjenders hænder. Det, der skader Mig, er adfærden hos Mine elskede, der selv om de bærer Mit navn, alligevel begår det, som får Mit hjerte og Min pen til at jamre." Sådanne ytringer som disse er igen og igen blevet åbenbaret, og dog har de uagtsomme forsømt at drage nytte deraf, eftersom de er slaver af deres egne onde lidenskaber og fordærvede begær. Bønfald den Ene

Sande Gud, at Han må gøre enhver i stand til at angre og vende tilbage til Ham. Så længe ens natur giver efter for onde lidenskaber vil kriminalitet og overtrædelser være fremherskende. Vi nærer det håb, at den guddommelige krafts hånd og strømmen af himmelske velsignelser må hjælpe alle mennesker, må iklæde dem tilgivelsens og gavmildhedens kappe og beskytte dem mod det, som vil skade Hans Sag blandt Hans tjenere. Han er i sandhed Den Magtfulde, Den Almægtige, og Han er Den Evigtilgivende, Den Barmhjertige.

Guds ord, som Den Største Pen har nedskrevet på det

tiende blad

i det Mest Ophøjede Paradis, er følgende: Oh jordens folk! At leve afsondret eller at praktisere askese er ikke acceptabelt i Guds nærvær. Det påhviler dem, der er skænket indsigt og forståelse at overholde det, som vil være årsag til glæde. Sådanne sædvaner, som er udsprunget fra lænden af tomme forestillinger eller er undfanget i overtroens livmoder, sømmer sig ikke for kloge mennesker. I tidligere såvel som i senere tider har nogle mennesker bosat sig i klippehuler, mens andre har begivet sig til kirkegårde om natten. Sig, lyt til denne Forurettedes råd. Opgiv det, som er almindeligt udbredt iblandt jer, og antag det, som den trofaste Rådgiver byder jer. Berøv ikke jer selv de gaver, som er blevet skabt for jeres skyld.

Velgørenhed er tiltalende og prisværdig i Guds øjne og betragtes som fyrsten blandt gode gerninger. Overvej det, og husk på det, som Den Albarmhjertige har åbenbaret i Koranen: ”De foretrækker dem frem for sig

selv, selv om armod er deres egen skæbne. Og godt vil det være for dem, som er beskyttet mod deres egen begærlighed.”¹⁷ I lyset af dette er den velsignede ytring ovenfor, i sandhed, ytringernes dagstjerne. Velsignet er den, som foretrækker sin broder frem for sig selv. Sandelig, et sådant menneske regnes i kraft af Guds vilje, Den Alvidende, Den Alvise, blandt Bahás folk, som dvæler i Den Purpurrøde Ark.

Guds ord, som Den Største Pen har nedskrevet på det

elvte blad

- ³⁸ i det Mest Ophøjede Paradis, er dette: Vi indskærper dem, som er Hans navnes og egenskabers symboler, til for fremtiden at holde fast ved det, som er blevet nedsendt i denne Allerstørste Åbenbaring og ikke at lade sig blive årsag til strid og indtil enden, som ingen ende kender, at holde deres øjne rettet mod daggryet fra disse strålende ord, som er blevet nedskrevet i denne Tavle. Strid fører til blodsudgydelse og fremkalder uro blandt mennesker. Lyt til denne Forurettedes Stemme, og afvig ikke derfra.
- ³⁹ Skulle nogen i sit hjerte overveje det, som er strømmet frem fra Herlighedens Pen i denne Åbenbaring, ville han blive forsikret om, at uanset hvad denne Forurettede har bevidnet, har Han ikke haft til hensigt at skabe nogen position eller udmærkelse for Sig Selv. Formålet har snarere været, gennem Hans ords ophøjethed, at tiltrække sjælene til den transcendent herligheds højder og at udruste dem med evnen til at erkende det, som vil

---

¹⁷ Koranen 59:9.

lutre og rensede verdens folkeslag for den strid og uoverensstemmelse, som religiøse forskelle fremkalder. Mit Hjerte, Min Pen, Mit indre og ydre Væsen bærer vidnesbyrd om dette. Gud give, at alle mennesker må vende sig til de skatte, der ligger latent i deres eget væsen.

Oh Bahás folk! Overvejelsens kraft er kilden til håndværk, videnskaber og kunst. Gør jer de største anstrengelser, at der fra denne forbilledlige mine må funkles sådanne visdommens og ytringens perler, som vil fremme velvære og harmoni for alle jordens slægter. 40

Under alle omstændigheder har denne Forurettede, uanset om det var i modgang eller medgang, om Han var hædret eller hjem søgt, opfordret alle mennesker til at vise kærlighed, hengivenhed, medfølelse og at bringe samklang. Og hver gang der var det mindste tegn på fremgang og fremskridt, plejede de, som var skjult bag slørerne at gøre udfald og sætte bagtalelser i omløb, som var mere sårende end sværdet. De klamrer sig til vildledende og forkastelige ord og lader sig blive berøvet det ocean af vers, som Gud har åbenbaret. 41

Hvis disse hæmmende slør ikke var kommet imellem, ville Persien på omkring to år være blevet undertrykt gennem ytringens magt, både regeringens og folkets stude ville være blevet løftet, og det Højeste Mål, afsløret og åbenbaret, ville være kommet til syne i en overflod af herlighed. Kort sagt, Vi har sagt det, der måtte siges, af og til utilsløret, til andre tider gennem hentydninger. Når Persien således var blevet restitueret, ville de søde dufte fra Guds Ord have svævet over alle lande, eftersom det, der er strømmet fra den Mest Ophøjede Pen, bidrager til herlighed, til fremskridt og 42

uddannelse for alle jordens folkeslag og slægter. Det er sandelig det ypperste lægemiddel for enhver sygdom, kunne de blot forstå og erkende det.

43 For nylig opnåede Afnánerne og Amín Vort nærvær og skuede Vort åsyn – må Min herlighed og kærlige omsorg hvile på dem; ligeledes er Nábil, Nábils søn og Samandars søn til stede og har drukket genforeningens drik – må Guds herlighed og kærlige omsorg hvile på dem. Vi bønfaller Gud, at Han for dem nådigt må forordne det gode i denne verden og i den næste, og at Hans velsignelsers og nådes strømme må dale ned på dem fra Hans gavmildheds himmel og Hans blide medfølelses skyer. Sandelig, blandt dem, som udviser barmhjertighed er Han Den Mest Barmhjertige, og Han er Den Nådige, Den Godgørende.

44 Oh Ḥaydar-’Alí! Dit andet brev, som du havde videresendt gennem ham, der bærer titlen Júd¹⁸ (gavmildhed), har nået Vor hellige bolig. Lovet være Gud! Det var smykket med lyset fra guddommelig enhed og frigjorthed og var optændt af kærlighedens og hengivenhedens ild. Bed til Gud, at Han må skænke dig et skarpt blik og oplyse det med et nyt lys, at det måske kan opfatte det, som ikke har noget sidestykke, ej heller har nogen lige.

45 På denne dag er Moderbogens vers strålende og umiskendelige som selve solen. De kan på ingen måde forveksles med nogen af de tidligere eller senere ytringer. Denne Forurettede ønsker ikke på nogen måde

---

¹⁸ Muḥammad Javád-i-Qazvání, som Bahá’u’lláh gav titlen Ismu’lláhi’l-Júd (Guds navnet Gavmildhed). Han kopierede et utal af Bahá’u’lláhs Tavler i Hans embedsperiode, men brød efterfølgende Pagten.

at fremvise Sin egen Sag med beviser fremlagt af andre. Han er Den Ene, som omfatter alt, imedens alt andet ud over Ham er begrænset. Sig, Oh mennesker, læs det, som er gældende iblandt jer, og Vi vil læse det, som vedrører Os. Jeg sværger ved Gud! Hverken lovprisningen fra verdens folkeslag eller det, som jordens slægter besidder, er værdige til at blive nævnt foran ihukommelsen af Hans Navn. Herom vidner Ham, som under alle forhold proklamerer: ”I sandhed, Han er Gud, Den Suveræne Hersker på Regnskabets dag og Herren på den mægtige Trone.”

Forherliget være Gud! Man undres over, med hvilket ⁴⁶ bevis eller hvilken begrundelse de vantro blandt Bayánens folk har vendt sig bort fra tilværelsens Herre. Denne Åbenbarings stade overgår i sandhed stadet for, hvad der end er blevet åbenbaret i fortiden eller vil blive åbenbaret i fremtiden.

Var Bayánens Punkt til stede på denne dag, og skulle ⁴⁷ Han, Gud forbyde, tøve med at anerkende denne Sag, så ville selve de velsignede ord, som er strømmet fra Hans egen Bayáns kildevæld, gælde for Ham. Han siger, og Hans ord er sandheden: ”Det er tilladt for Ham, som Gud vil åbenbare at fornægte ham, som er den mægtigste på jorden.” Sig, Oh I som er blottet for forståelse! I dag bekendtgør det Mest Ophøjede Væsen: ”Sandelig, sandelig, Jeg er den første til at tilbede Ham.” Hvor overfladisk er ikke grundlaget for menneskenes viden, og hvor svag er ikke deres opfattelsesevne. Vor Herligheds Pen bevidner deres ynkkelige fattigdom og rigdommen hos Gud, Herren over alle verdener.

Priset og forherliget være Ham, som har kaldt ⁴⁸

skabelsen til live. Han er Den ophøjede Sandhed, Kenderen af det usete. Moderbogen er blevet åbenbaret, og Gavmildhedens Herre er blevet sat på herlighedens mest velsignede sæde. Daggryet er brudt frem, og dog forstår menneskene det ikke. Tegnene er blevet indvarslet, imedens Han, som har åbenbaret dem, er overvældet af åbenlys sorg. Jeg har i sandhed tålt det, som har fået eksistensens verden til at jamre.

49 Sig: Oh Yahyá (Azal) frembring et enkelt vers, hvis du virkelig besidder guddommelig inspireret kundskab. Disse ord blev tidligere udtalt af Min Forløber, som på denne tid bekendtgør: ”Sandelig, sandelig, Jeg er den første til at tilbede Ham.” Vær retfærdig Oh, Min broder. Er du i stand til at udtrykke dig, når du stilles ansigt til ansigt med Mine ytringers bølgende ocean? Kan du løsne din tunge, når du konfronteres med Min Pens gennemtrængende stemme? Har du nogen som helst magt foran åbenbaringen af Min almagt? Døm retsindigt, byder Jeg dig ved Gud, og husk, da du stod i denne Forurettedes nærvær, og Vi for dig dikterede versene fra Gud, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående. Pas på, at kilden til falskhed ikke holder dig borte fra den åbenbare Sandhed.

50 Oh du, som har fæstet dit blik på Mit åsyn! Sig: Oh I uagtsomme! På grund af en lille dråbe har I berøvet jer selv et hav af himmelske vers, og af hensyn til et ubetydeligt atom har I udelukket jer fra stråleglansen fra Sandhedens Dagstjerne. Hvem andre end Bahá har magt til i alles påhør at tale til menneskeheden? Døm retsindigt, og vær ikke af de uretfærdige. Gennem Ham har oceanerne bølget, mysterierne er blevet røbet, og træerne har opløftet deres stemmer og råbt: Jordens og

himlens riger er Guds, Åbenbareren af tegn, de klare tegns Kilde. Gennemlæs I den persiske Bayán, åbenbaret af Ham, som indvarslede denne Åbenbaring, og se på den med retfærdighedens øjne. Han vil i sandhed retlede jer til Sin Sti. På dette tidspunkt bekendtgør Han det, som Hans tunge tidligere havde ytret, da Han sad på Sit mest ophøjede Navns trone.

Du har nævnt de elskede i disse områder. Lovpriset 51
være Gud, hver af dem opnåede den ære at blive husket af Den Sande – ophøjet er Hans herlighed – og navnene på dem, hver og et, flød fra Storhedens Tunge i ytringens rige. Stor er i sandhed deres velsignelse og lykke, eftersom de fra deres Herres hånd, Den Medfølende, Den Barmhjertige, har drukket af åbenbaringens og inspirationens udsøgte vin. Vi bønfaller Gud om at styrke dem i at fremvise urokkelig standhaftighed og at kalde visdommens og ytringens herskarer til deres undsætning. Han er i sandhed Den Mægtige, Den Almægtige. Overbring mine hilsener til dem, og giv dem de glade tidender, at ihukommelsens Dagstjerne er brudt frem og har, ved deres Herres, Den Evigtilgivendes, Den Albarmhjertiges gavmilde gaver, kastet sin stråleglans fra horisonten oppefra.

Du har nævnt Husayn. Vi har iklædt hans legeme 52
tilgivelsens kappe og smykket hans hoved med forladelsens krone. Det sømmer sig for ham at være stolt blandt alle mennesker over denne strålende og åbenlyse gave. Sig: Vær ikke modfalden. Efter åbenbaringen af dette velsignede vers er det, som om du er blevet født på ny fra din moders skød. Sig: Du er fri for synd og fejltagelser. Gud har sandelig lutret dig med Sin ytrings levende vande i Sit Allerstørste Fængsel. Vi påkalder

Ham – velsignet og ophøjet er Han – til nådigt at bekræfte dig ved at prise Ham og ved at lovprise Hans herlighed og at styrke dig ved kraften i Hans usynlige herskarer. Sandelig, Han er Den Almægtige, Den Almagtfulde.

⁵³ Du har nævnt folket i Tár.¹⁹ Vi har vendt Vort ansigt til Guds tjenere dér og råder dem til først at overveje det, som Bayánens Punkt har åbenbaret med hensyn til denne Åbenbaring, hvorved alle navne og titler er blevet rystet, forfængelige forestillingers afguder er smuldret, og Storhedens Tunge har fra herlighedens rige bekendtgjort: Ved Guds retfærdighed! Den Skjulte Skat, Det Uigennemtrængelige Mysterium er blevet afdækket for menneskers øjne og har forårsaget, at alt fryder sig, uanset om det er fra fortiden eller i fremtiden. Han har sagt, og Hans ord er sandheden: ”Blandt alle de hædersbevisninger, Jeg har tildelt Ham, som skal komme efter Mig, er den største denne, Min skrevne erklæring, at ingen af Mine ord tilstrækkeligt kan beskrive Ham, ej heller kan nogen henvisning til Ham i Min Bog, Bayánen, yde retfærdighed over for Hans Sag.”

⁵⁴ Vi råder dem ydermere til at overholde retfærdighed, retsindighed, ærlighed, fromhed og det, hvorved både Guds Ord og deres eget stade vil ophøjes blandt mennesker. Jeg er sandelig Den, som formaner med retfærdighed. Om dette vidner Han, fra hvis Pen floder af barmhjertighed har strømmet, og fra hvis ytring fontæner af levende vande har flydt ud til alt det skabte. Umådelig ophøjet er denne grænseløse nåde; uendelig velsignet er denne strålende begunstigeelse.

---

¹⁹ En landsby nær Isfahan.

Oh folk i Tár! Lyt til råbet fra Ham, som gør, hvad Han end vil. Han minder dig i sandhed om det, der vil drage dig nærmere til Gud, alle verdeneres Herre. Han har vendt Sit ansigt til jer fra Fængslet i Akko og har for jeres skyld åbenbaret det, som vil udødeliggøre jeres minde og jeres navne i Bogen, der ikke kan slettes, og som forbliver upåvirket af de egensindiges tvivl. Bortkast det, der er almindeligt udbredt blandt mennesker, og hold fast ved det, som I er påbudt i kraft af Forordnerens Vilje, Den Ældgamle af Dage. Dette er dagen, hvorpå det guddommelige Lotustræ kalder højt og siger: Oh mennesker! Betragt Mine frugter og Mine blade, og læg øren til Min raslen. Tag jer i agt, at ikke menneskenes tvivl udelukker jer fra vishedens lys. Ytringens Hav udbryder og siger: ”Oh I jordens beboere! Betragt Mine bølgende vande og visdommens og ytringens perler, som Jeg har udgydt. Frygt Gud og vær ikke blandt de uagtsomme.” 55

På denne dag finder der en stor festival sted i Riget ovenover; for hvad der end blev lovet i de hellige Skrifter, er det blevet opfyldt. Dette er den store jubels Dag. Det påhviler alle at ile mod Hans nærheds forgård med umådelig fryd, glæde, jubel og henrykkelse og at befri sig for fjernhedens ild. 56

Oh folk i Tár! Grib kundskabens kalk ved Mit Navns styrkende kraft, drik så din del på trods af verdens folk, som har brudt Guds Pagt og Hans Testamente, fornægtet Hans beviser og klare tegn og gjort ophævelser over Hans tegn, som har gennemsyret alt, hvad der er i himlen og på jorden. 57

De vantro blandt Bayánens folk er som tilhængerne af shiah sekten og vandrer i deres fodspor. Overlad dem til 58

deres tomme fantasier og forfængelige indbildninger. De regnes sandelig blandt de fortabte i Guds, Den Alvidendes, Den Alvises Bog. Shiah præsterne er nu, alle som én, optaget af at foragte og fordømme Den Ene Sande fra deres prædikestole. Nådige Gud! Dawlat-Ábádí er også fulgt efter. Han besteg prædikestolen og lagde stemme til det, der har fået Tavlen til at skribe af smerte og Pennen til at jamre. Meditér over hans adfærd, og Ashrafs²⁰ adfærd – på ham hvile Min herlighed og Min ømme barmhjertighed – og tænk ligeledes på de elskede, som hastede til martyrpladsen i Mit Navn og ofrede deres liv på Hans vej, Han som er verdens Attrå.

⁵⁹ Sagen er åbenbar, den skinner så strålende som solen, men menneskene er blevet til slør for sig selv. Vi bønfalder Gud, at Han nådigt må hjælpe dem til at vende tilbage til Ham. Han er i sandhed, Den Tilgivende, Den Barmhjertige.

⁶⁰ Oh folk i Tár! Vi sender jer hilsener fra dette sted og bønfalder Gud – velsignet og ophøjet være Han – om at give jer at drikke fra standhaftighedens udsøgte vin fra Hans velviljes hånd. Han er sandelig Gavnildhedens Herre, Den Nådige, Den Alpriste. Overlad de umodne i verden til sig selv – dem, som bevæges af selvisk begær og klamrer sig til repræsentanterne for tomme fantasier. Han er sandelig jeres Hjælper og Trøst. Han er i sandhed magtfuld til at gøre det, Han end vil. Ingen Gud er der uden Ham, Den Ene, Den Uforlignelige, Den Mægtige, Den Almægtige.

⁶¹ Må glansen fra Vort nærvær hvile på dem, som har

---

²⁰ Mírzá Ashraf, der led martyrdøden i Isfahan (Se God Passes By, side 201).

KALIMÁT-I-FIRDAWSÍYYIH

vendt deres ansigter til morgengryet for Hans Åbenbaring og har anerkendt og erkendt det, som ytringens Tunge har talt i kundskabens rige på denne velsignede, denne strålende og mageløse Dag.

LAWH-I-DUNYÁ
(Verdens Tavle)

I MIT NAVN, DER KALDER HØJT I YTRINGENS
RIGE

- ¹ Lovprisning og taksigelse sømmer sig for Herren af åbenbart herredømme, som har smykket dette mægtige fængsel med tilstedeværelsen af de respekterede 'Alí Akbar og Amín og har oplyst det med visheds, standhaftigheds og forvisnings lys.²¹ Guds herlighed og herligheden fra alle, der er i himlene og på jorden, hvile på dem.
- ² Lys og herlighed, hilsen og lovprisning hvile på Sagens Hænder gennem hvem sjælsstyrkens lys er skinneth frem, og den sandhed er blevet stadfæstet, at autoriteten til at vælge ligger hos Gud, Den Magtfulde, Den Mægtige, Den Ubegrænsede, gennem hvem nådens hav er strømmet, og den nådige velviljes duft fra Gud, menneskehedens Herre, er blevet spredt ud. Vi bønfaller Ham – ophøjet er Han – om at skærme dem ved Sine herskarers magt, at beskytte dem ved kraften i Sit herredømme og at bistå dem ved Sin uovervindelige styrke, som gennemsyrrer alt skabt. Herredømmet er

---

²¹ Guds Sags Hænder Hájí Mullá 'Alí-Akbar Shahmírzadí og Hájí Abúl-Hasan Ardakání, Amín-i-Iláhí (Huqúqu'lláhs Betroede) blev oprindeligt anholdt i Teheran, fængslet i Qazvín i 1891 og derefter overført til et fængsel i Teheran.

Guds, himlenes Skaber og Herren over Navnenes Rige.

Den Store Kundgørelse erklærer: Oh Persiens folk! I 3
fordums tider har I været symbolerne på barmhjertighed
og indbegrebet af hengivenhed og venlighed. Verdens
egne var oplyste og forskønnede af det klare lys fra jeres
kundskab og det strålende skær fra jeres lærdom.
Hvordan er det gået til, at I har rejst jer for egenhændigt
at ødelægge jer selv og jeres venner?

Oh Afnán, Oh du, som er udgået fra Min ældgamle 4
slægt! Min herlighed og Min kærlige omsorg hvile på
dig. Hvor umådelig er ikke Guds Sags tabernakel! Det
har overskygget alle folkeslag og slægter på jorden og
vil inden længe samle hele menneskeheden under sin
beskyttelse. Dagen for tjeneste er nu kommet. Utallige
Tavler bærer vidnesbyrd om de gaver, som er dig
forundt. Rejs dig for Min Sags triumf, og betving
menneskenes hjerter ved kraften i din ytring. Du skal
fremvise det, som vil sikre fred og trivsel for de
elendige og undertrykte. Gør dig rede til at bestræbe dig
på, at du måske kan løse den fangne fra sine lænker og
gøre ham i stand til at opnå sand frihed.

Retfærdighed begræder på denne dag sine kvaler, og 5
Retsindighed vander sig under undertrykkelsens åg.
Tyranniets tykke skyer har formørket jordens overflade
og indhyllet dens folkeslag. Ved bevægelsen af Vor
herligheds Pen har Vi på Den Almægtige Forordners
befaling åndet nyt liv i enhver menneskelig form og
indgydt ethvert ord ny kraft. Alt skabt kundgør
vidnesbyrdene om denne verdensomspændende
genfødsel. Dette er de største, de mest glædelige
tidender skænket menneskeheden af denne Forurettedes
Pen. Hvad frygter I da, Oh Mine mest elskede? Hvem er

det, der kan forfærde jer? Et strejf af fugt er tilstrækkeligt til at opløse det størknede ler, hvoraf denne fordærvede generation er formet. Blot det at I samles er tilstrækkeligt til at sprede disse forfængelige og værdiløse menneskers styrker.

⁶ Strid og konflikt passer sig for de vilde dyr. Det var ved Guds nåde og ved hjælp af passende ord og prisværdige handlinger, at bábi samfundets dragne sværd igen blev placeret i deres skeder. Det er sandelig altid lykkedes de retfærdige, ved kraften i gode ord, at vinde herredømme over menneskehjerternes enge. Sig, Oh I elskede! Forsag ikke klogskab. Vend jeres hjerter til de råd, der er givet af den Mest Ophøjede Pen, og vogt jer, at jeres hænder eller tunger ikke gør skade på nogen blandt menneskeheden.

⁷ Idet Vi refererer til Tás land (Teheran), har Vi i Kitáb-i-Aqdas åbenbaret det, som vil formane menneskeheden. De, som forøver tyranni i verden, har tilranet sig rettighederne fra jordens folkeslag og slægter og forfølger ihærdigt deres selviske tilbøjeligheder. Tyrannen²² fra landet Yá (Yazd) begik det, som har forårsaget, at Hærskarerne i Det Høje fældede tårer af blod.

⁸ Oh du, som har drukket af Min ytrings vin og har fæstet dit blik på Min Åbenbarings horisont! Hvor besynderligt, at Persiens folk, der var uovertrufne i videnskaber og kunst, skulle være sunket til det laveste niveau af nedværdigelse blandt jordens slægter. Oh mennesker! Berøv jer ikke på denne velsignede, denne herlige dag de overstrømmende strømme af gavmildhed, som Herren af rig nåde har forundt jer. På denne dag

---

²² Prins Maḥmúd Mírzá, Jalálu'd'Dawlih, guvernør i Yazd, Persien.

strømmer byger af visdom og ytring ned fra den guddommelige barmhjertigheds skyer. Vel er det med dem, som bedømmer Hans Sag med retfærdighed, og ved uretfærdige.

Ethvert menneske med indsigt vil på denne dag villigt⁹ tilstå, at de råd, som denne Forurettedes Pen har åbenbaret, udgør den største oplivende kraft til fremgang i verden og dens folkeslags ophøjelse. Rejs jer, Oh folk, og ved kraften i Guds magt beslut jer til at sejre over jeres eget selv, at måske hele verden må blive frigjort og helliggjort fra sit slaveri under sine tomme fantasiers guder – guder, der har påført så store tab, og som er ansvarlige for deres fortvivlede tilbørlige elendighed. Disse afguder skaber den forhindring, som hindrer mennesket i dets bestræbelser på at gøre fremskridt på fuldkommenhedens sti. Vi nærer det håb, at den guddommelige krafts Hånd må hjælpe menneskeheden og løse den fra sin alvorligt fornedrede tilstand.

I en af Tavlerne er disse ord blevet åbenbaret: Oh Guds folk!¹⁰ Fortab jer ikke i jeres egne problemer; lad jeres tanker være rettet mod det, som vil genoprette menneskeheden lykke og helliggøre menneskenes hjerter og sjæle. Dette kan bedst opnås gennem rene og hellige gerninger, gennem et retskaffent liv og en god adfærd. Modige handlinger vil sikre denne Sags triumf, og en from karakter vil forstærke dens kraft. Hold fast ved retsindighed, Oh Bahás folk! Dette er sandelig den befaling, som denne Forurettede har givet jer og for hver og en af jer Hans uhæmmede Viljes første valg.

Oh venner! Det sømmer sig for jer at genopfriske og genoplive jeres sjæle gennem de nådige begunstigelser,¹¹

der i dette guddommelige, dette dybt bevægende Forår strømmer ned over jer. Hans store herligheds Dagstjerne har kastet sin glans på jer, og Hans grænseløse nådes skyer har overskygget jer. Hvor stor er ikke belønningen for den, som ikke har berøvet sig selv så stor en gave og ej heller har undladt at anerkende sin Mest Elskedes skønhed i Hans nye klædning. Pas på jer selv, for Den Onde ligger på lur klar til at indfange jer. Vær på vagt over for hans gemene planer, og, ledet af lyset fra Den Altseende Guds navn, flygt fra mørket, som omgiver jer. Lad jeres vision være verdensomspændende snarere end at være begrænset til jeres eget selv. Den Onde er den, der hindrer menneskebørnenes fremgang og hæmmer deres åndelige udvikling.

- ¹² På denne dag påhviler det enhver at holde fast ved, hvad der end vil fremme alle nationers og retfærdige regeringers interesser og højne deres stade. Gennem hvert eneste vers, som Den Højeste Pen har åbenbaret, er kærlighedens og enhedens døre blevet låst op og åbnet vidt for menneskenes ansigt. Vi har forhen erklæret – og Vort Ord er sandheden -: ”Omgås tilhængerne af alle religioner i en ånd af venlighed og fællesskab.” Det, der end har ført menneskenes børn til at undgå hinanden og har forårsaget splid og adskillelse, er gennem åbenbaringen af disse ord blevet annulleret og ophævet. Det, som er det mest virkningsfulde middel til at oplære hele den menneskelige race, er blevet nedsendt fra Guds Viljes himmel med det formål at forædle skabelsens verden og højne menneskets sind og sjæl. Den væsentligste essens og det mest fuldkomne udtryk for, hvad end folkeslagene i fortiden enten har sagt eller skrevet, er blevet nedsendt fra Den

Altbesiddende, Den Evigtvarende Guds Viljes himmel gennem denne mest kraftfulde Åbenbaring. Dette er blevet åbenbaret i fordums tid: ”Kærlighed til ens land er en bestanddel af at tro på Gud.” Storhedens Tunge har imidlertid på dagen for Sin åbenbaring bekendtgjort: ”Det tilkommer ikke den, som elsker sit land at rose sig deraf, men det tilkommer den, som elsker verden.” Gennem kraften, frigivet ved disse ophøjede ord, har Han givet en frisk impuls og givet ny vejledning til menneskehjerternes fugle og har fra Guds hellige Bog slettet ethvert spor af indskrænkninger og begrænsninger.

Denne Forurettede har forbudt Guds folk at deltage i strid og konflikt og har tilskyndet dem til retsindige handlinger og en prisværdig karakter. På denne dag er det skarerne med en god opførsel og en ren karakter, der kan sikre Sagens sejr. Velsignede er de, som holder fast derved og ve dem, der vender sig bort derfra. 13

Oh Guds folk! Jeg formaner jer til at udvise høflighed, for det er frem for alt dydernes fyrste. Vel er det med den, som er oplyst med høflighedens lys og er smykket med retskaffenhedens klædning. Hvem der end er skænket høflighed har sandelig opnået et ophøjet stade. Håbet er, at denne Forurettede og enhver anden må blive i stand til at tilegne sig den, holde fast ved den, efterleve den og fæste vort blik på den. Dette er en bindende befaling, som er strømmet ud fra Det Største Navns Pen. 14

Dette er dagen, hvorpå standhaftighedens ædelstene, som ligger skjult i menneskenes indre, skal åbenbares. Oh Retfærdighedens folk! Vær så strålende som lyset og så pragtfulde som ilden, der brændte i Den Brændende Busk. Lyset fra ilden i jeres kærlighed vil uden tvivl 15

forbinde og forene jordens stridende folkeslag og slægter, mens voldsomheden i fjendskabets og hadets flamme ikke kan undgå at resultere i strid og ødelæggelse. Vi bønfaller Gud om, at Han må skærme Sine skabninger mod Sine fjenders onde hensigter. Han har sandelig magt over alt og alle.

- 16 Al lovprisning være den Ene Sande Gud til del – ophøjet være Hans herlighed – eftersom Han, gennem Den Højstes Pen, har oplåst menneskehjerternes porte. Ethvert vers, som denne Pen har åbenbaret, er en lysende og skinnende portal, som blotlægger herlighederne ved et fromt og gudfrygtigt liv, ved rene og pletfrie handlinger. Det var aldrig meningen, at kaldet og budskabet, som Vi gav, kun skulle nå eller gavne ét land og ét folk. Hele menneskeheden må holde fast ved, hvad der end er blevet den åbenbaret og forundt. Da og kun da vil den opnå sand frihed. Hele jorden er oplyst af den strålende glans fra Guds Åbenbaring. I året tres rejste Han, som indvarslede lyset fra Guddommelig Ledelse sig – må hele skabelsen være et offer til Ham – for at bebude en ny åbenbarelse fra den Guddommelige Ånd og blev tyve år senere efterfulgt af Ham, ved Hvis komme verden blev gjort til modtager af denne lovede herlighed, denne forunderlige gunst. Se hvorledes størstedelen af menneskeheden er blevet skænket evnen til at lytte til Guds mest ophøjede Ord – Ordet, hvorved alle mennesker sammenkaldes, og hvorpå den åndelige genopstandelse må afhænge.

- 17 Da Vi var i fængslet i Akko, åbenbarede Vi i Den Purpurrøde Bog det, som vil lede til fremgang for menneskeheden og til genopbyggelse af verden. Ytringerne, der er fremsat deri af skabelsens Herres Pen,

indbefatter følgende, som udgør de grundlæggende principper, hvorved menneskenes anliggender skal administreres:

For det første: Det påhviler ministrene i Retfærdighedens Hus at fremme den mindre fred, så jordens folk må blive fritaget for byrden af umådeholdne udgifter. Denne sag er bydende nødvendig og absolut fundamental, eftersom fjendtligheder og konflikt er roden til lidelse og ulykke. 18

For det andet: Sprog skal reduceres til ét fælles sprog, som alle verdens skoler skal undervise i. 19

For det tredje: Det sømmer sig for mennesket ihærdigt at overholde det, som vil fremme fællesskab, venlighed og enhed. 20

For det fjerde: Alle, uanset om det er en mand eller en kvinde, skal overlade en del af det, som han eller hun tjener ved handel, landbrug eller anden beskæftigelse, til en betroet person til børns uddannelse og opdragelse, og denne del skal anvendes til dette formål med Forvalterne ved Retfærdighedens Hus' vidende. 21

For det femte: Der skal vises særligt hensyn til landbrug. Selv om det er blevet nævnt på femtepladsen, går det ubestrideligt forud for de andre. Landbrug er højt udviklet i fremmede lande, men i Persien er det indtil videre blevet sørgeligt tilsidesat. Håbet er, at Hans Majestæt Shahan – må Gud hjælpe ham ved Sin nåde – vil vende sin opmærksomhed til denne livsvigtige og betydningsfulde sag. 22

Skulle menneskene strengt overholde det, som Den Højstes Pen har åbenbaret i Den Purpurfarvede Bog, kan de sagtens undvære de regulativer, som hersker i verden. Visse formaninger er gentagne gange flydt fra 23

Den Højestes Pen, for at tegnene på magt og kraftens daggrysteder på et tidspunkt måske ville blive i stand til at håndhæve dem. Hvis alvorligt søgende virkelig fandtes, ville enhver udstråling fra Guds gennemtrængende og uimodståelige Vilje blive åbenbaret for Hans kærligheds skyld. Men hvor findes der ærligt søgende og spørgende sjæle? Hvor er de retfærdige og retsindige forsvundet hen? Nu går der ikke en dag, uden at ilden i et nyt tyranni flammer voldsomt op, eller en ny aggressions sværd dukker frem fra skeden. Gode Gud! De mægtige og de fornemme i Persien soler sig i handlinger så brutale, at man er hensunket i forbløffelse ved beretningerne derom.

24 Dag og nat skænkede denne Forurettede menneskenes Herre tak og lovprisning, for der er vidnesbyrd om, at vejledningens og formaningsens ord, som Vi udtalte, har vist sig at være virkningsfulde, og at dette folk har udvist en karakter og adfærd, der er acceptabel i Vore øjne. Dette bekræftes i kraft af den hændelse, som sandelig har glædet verdens øje, og den er ingen anden end vennernes forbøn hos de høje myndigheder til gunst for deres fjender. Sandelig, en persons retfærdige gerninger vidner om sandheden i hans ord. Vi nærer det håb, at fromme mennesker må oplyse verden gennem deres adfærds strålende lys, og Vi bønfaller Den Almægtige – forherliget og ophøjet er Han – om at give, at enhver på denne dag må forblive standhaftig i deres kærlighed til Ham og stå fast i Hans Sag. Han beskytter i sandhed dem, som er fuldkommen hengivne over for Ham og efterlever Hans forskrifter.

25 Oh Guds folk! Talløse er rigerne, som Vor Herligheds Pen har åbenbaret, og mangfoldige er øjnene, som den

har indgivet sand oplysning. Alligevel fortsætter de fleste mennesker i Persien med at være berøvet fordelene ved udbytterig vejledning og mangler fortsat i høj grad kunst og nyttige videnskaber. Førhen blev disse ophøjede ord især åbenbaret af Herlighedens Pen til ære for en af de trofaste, så at de, der er faret vild, måske vil acceptere Sandheden og blive bekendt med nuancerne i Guds Lov.

De vantro og de troløse er fast besluttede på fire ting: 26
 For det første, blodsudgydelse; for det andet, bogafbrænding; for det tredje, at undgå tilhængerne af andre religioner; for det fjerde, udryddelse af andre samfund og grupper. Nu er disse fire barrierer imidlertid gennem den styrkende nåde og kraft i Guds Ord blevet nedbrudt, disse klare befalinger er blevet fuldstændig fjernet fra Tavlen, og brutale tilbøjeligheder er blevet forvandlet til åndelige egenskaber. Ophøjet er Hans formål; forherliget er Hans magt; lovpriset er Hans herredømme! Lad os nu bønfalde Gud – priset være Hans herlighed – om nådigt at lede tilhængerne af shiah sekten på rette vej og rense dem for usømmelig adfærd. Fra denne sekts medlemmers læber lyder uophørligt afskyelige forbandelser, mens de påkalder 'Mal'ún' (forbandet) – ytret med en guttural lyd i bogstavet 'ayn – som deres daglige nydelse.

Oh Gud min Gud! Du hører sukkene fra Ham, som er 27
 Dit Lys (Bahá), lytter til Hans klageråb om dagen og ved nattetide og ved, at Han intet andet ønsker for Sig Selv end at helliggøre Dine tjeneres sjæle og at redde dem fra den ild, som de til alle tider er plaget af. Oh Herre! Dine velbegunstigede tjeneres hænder strækker sig mod Din gavmildheds himmel, og Dine oprigtige

elskeres hænder er løftet op til Din ædelmodigheds storslåede højder. Jeg bønfalder Dig om ikke at skuffe dem vedrørende det, som de søger fra Din velviljes ocean og fra Din nådes himmel og Din gavmildheds dagstjerne. Hjælp dem, oh Herre, med at erhverve sådanne dyder, som vil ophøje deres stade blandt verdens folkeslag. Du er sandelig Den Magtfulde, Den Mægtige, Den Mest Gavmilde.

28 Oh Guds folk! Læg øre til det, der, hvis det efterkommes, vil sikre alle menneskers frihed, velfærd, fred, ophøjethed og fremgang. Særlige love og principper er nødvendige og uomgængelige for Persien. Det er imidlertid passende, at disse foranstaltninger bør indføres i overensstemmelse med Hans Majestæts velovervejede synspunkter – må Gud hjælpe ham ved Sin nåde – samt de lærde gejstliges og de højtplacerede herskeres synspunkter. Under forudsætning af deres godkendelse skal der aftales et sted, hvor de kan mødes. Der skal de holde fast ved rådslagningens reb og vælge og gennemføre det, som vil bidrage til folkets sikkerhed, velstand, rigdom og fred. For skulle nogen andet end dette vedtages, kan det ikke undgå at resultere i kaos og tumult.

29 I henhold til de grundlæggende love, som Vi tidligere har åbenbaret i Kitáb-i-Aqdas og andre Tavler, betros alle anliggender i retfærdige kongers og præsidenters varetægt og også i Det Universelle Retfærdighedens Hus' Forvalteres varetægt. Efter at have overvejet det, som Vi klart har udtrykt, vil ethvert retsindigt og skarpsindigt menneske med sit indre og ydre øje let fatte stråleglansen fra retfærdighedens dagstjerne, som stråler ud derfra.

Det regeringssystem, som det britiske folk har indført i London, lader til at være godt, for det er smykket med lyset fra både kongedømme og fra folkets rådslagning. 30

Ved formulering af principperne og lovene er en del blevet viet til straf, der udgør et effektivt instrument til menneskenes sikkerhed og beskyttelse. Frygten for straf afholder imidlertid kun folk fra udadtil at begå modbydelige og afskyvækkende handlinger, mens det, som beskytter og afholder mennesket både udadtil og indadtil, har været og stadig er Guds frygt. Den er menneskets sande beskytter og hans åndelige formynder. Det sømmer sig for ham ihærdigt at holde fast ved det, der vil føre til, at denne ophøjede gavmildhed fremkommer. Vel er det med ham, som lægger øre til, hvad end Min Herligheds Pen har kundgjort og overholder det, som han er påbudt af Forordneren, Den Ældgamle af Dage. 31

Vend jeres hjerter, Oh Guds folk, til jeres sande, jeres uforlignelige Vens råd. Guds Ord kan sammenlignes med et ungt træ, hvis rødder er blevet plantet i menneskers hjerter. Det påhviler jer at fremme dets vækst gennem visdommens levende vande og ved hellige og helliggjorte ord, så at dets rødder må blive solidt fæstnet, og dets grene må blive spredt ud så højt som himlene og endnu videre. 32

Oh I, der bebor jorden! Det karakteristiske træk, der kendetegner denne Ophøjede Åbenbarings ypperste særpræg, består i, at Vi fra siderne i Guds hellige Bog på den ene side har fjernet, hvad der end har været årsag til strid, til ondskab og fortræd blandt menneskenes børn, og på den anden side har dikteret de væsentlige forudsætninger for samklang, for forståelse og for 33

fuldstændig og varig enhed. Vel er det med dem, som overholder Mine love.

34 Igen og igen har Vi formanet Vore elskede til at undgå, nej, til at flygte fra hvad som helst, hvorfra lugten af ufred kan spores. Verden er i voldsomt oprør, og folkets tanker er i en tilstand af fuldstændig forvirring. Vi bønfalder Den Almægtige om, at Han nådigt må oplyse dem med Sin Retfærdigheds glans og gøre dem i stand til at opdage det, som til alle tider og under alle forhold vil være gavnligt for dem. Han er sandelig Den Altbesiddende, Den Højeste.

35 Vi har før dette ytret disse ophøjede ord: Lad dem, der viser troskab over for denne Forurettede, være som selve regnskyen i øjeblikke med barmhjertighed og godgørelse og som en flammende ild, der holder lave og begærlige karakterer tilbage.

36 Nådige Gud! For nylig er der sket noget, som har givet grund til stor forbløffelse. Det er blevet meddelt, at en bestemt person²³ tog til sædet for den kejserlige trone i Persien og lykkedes med at vinde billigelse fra nogle af de adelige ved sin indsmigrende adfærd. Hvor virkelig ynkværdigt, hvor beklageligt! Man undrer sig over, hvorfor de, som har været den højeste herligheds symboler, nu skulle nedværdige sig til bundløs skam. Hvad er der blevet af deres ophøjede beslutsomhed? Hvorhen er deres fornemmelse for værdighed og ære forsvundet? Herlighedens og visdommens sol har uophørligt skinnet over Persiens horisont, men nutildags er den sunket til så lavt et stade, at visse rangspersoner har ladet sig blive behandlet som legetøj i hænderne på de tåbelige. Den førnævnte person har skrevet sådanne

---

²³ Jamálu'd-Din-i-Afghání. (Se God Passes By s. 296 og 317).

ting om dette folk i den ægyptiske presse og i Beirut Encyclopedia, at de velinformede og de lærde forbløffedes. Han fortsatte derefter til Paris, hvor han udgav en avis med titlen 'Urvatu'l-Vuthqá (Det Sikre Håndtag) og sendte kopier af den til alle dele af verden. Han sendte ligeledes en kopi til fængslet i Akko, og ved at gøre dette var det hans mening at vise hengivenhed og gøre bod for sine tidligere handlinger. Kort sagt, denne Forurettede har forholdt Sig tavs med hensyn til ham. Vi bønfaller Gud, Den Sande, om at beskytte ham og kaste Sit retfærdige og retsindige lys på ham. Det sømmer sig for ham at sige:

Oh Gud, min Gud! Du ser mig stå foran Din tilgivelses og velviljes dør, idet jeg vender mit blik mod Dine gavmilde begunstigers og mangfoldige velsignelsers horisont. Jeg beder Dig ved Dit melodiske tonefald og ved Din Pens gennemtrængende røst, Oh hele menneskeheds Herre, om nådigt at hjælpe Dine tjenere, som det sømmer sig for Dine dage og passer sig for Din åbenbarings og majestæts herlighed. Mægtig er Du i sandhed til at gøre, hvad end Du vil. Alle de, som dvæler i himlene og på jorden, bevidner Din magt og Din kraft, Din pragt og Din gavmildhed. Priset være Du, Oh verdenernes Herre og Den Elskede for ethvert forstående menneskes hjerte! 37

Du ser, Oh min Gud, essensen af fattigdom søge efter Din rigdoms ocean, og uretfærdighedens kerne længes efter Din tilgivelses og Din blide barmhjertigheds vande. Giv Du da det, Oh min Gud, som sømmer sig for Din store herlighed og passer sig for Din grænseløse nådes ophøjethed. Du er i sandhed Den Algavmilde, Herren af rig nåde, Forordneren, Den Alvise. Ingen Gud 38

er der foruden Dig, Den Mægtigste, Den Altbetvingende, Den Almægtige.

39 Oh Guds folk! På denne dag skal enhver fæste sine øjne på disse velsignede ords horisont: ”Alene og uden hjælp gør Han, hvad der end behager Ham.” Hvem der end opnår dette stade har sandelig opnået lyset fra Guds livsvigtige enhed og bliver oplyst deraf, mens alle andre i Guds Bog anses for tilhængere af tomme fantasier og forfængelig indbildning. Læg øre til denne Forurettedes Stemme og værn om jeres stades hæderlighed. Det er yderst nødvendigt og påkrævet, at alle efterkommer dette.

40 Utilsløret og åbenhjertigt har denne Forurettede til hver en tid over for alle verdens folkeslag kundgjort det, der vil tjene som nøglen til at oplukke dørene til videnskaber, kunst, kundskab, velfærd, fremgang og rigdom. Uretten påført af undertrykkerne har heller ikke været i stand til at bringe Den Mest Ophøjede Pens gennemtrængende stemme til tavshed, ej heller har tvivlen hos de fordærvede eller de oprørske været i stand til at hindre Ham i at åbenbare Sit Mest Ophøjede Ord. Jeg bønfaller af hjertet Gud om, at Han vil beskytte og lutre Bahás folk mod de tomme fantasier og fordærvede indbildninger hos tilhængerne af den forudgående Tro.

41 Oh Guds folk! Lærde, retskafne mennesker, der vier sig til at vejlede andre og er fritaget fra og velbeskyttet mod tilskyndelser fra en lavsindet og begærlig karakter, er i Hans øjne, som er Verdens Attrå, stjerner på den sande kundskabs himmel. Det er absolut nødvendigt at behandle dem med ærbødighed. De er i sandhed de blidt strømmende vandes kildespring, stjerner der skinner

strålende, frugter fra det velsignede Træ, gesandter for overjordisk magt og oceaner af himmelsk visdom. Lykkelig er den, der følger dem. En sådan sjæl regnes sandelig i Bogen fra Gud, som er den mægtige Trones Herre, blandt dem, for hvem det vil gå godt.

Må pragten, der udgår fra Gud, Herren på Tronen i Det 42
Høje og jorden derunder, hvile på Bahás folk, Oh I den Purpurrøde Arks ledsagere, og på dem som har lagt øre til jeres milde røster og har efterlevet det, som de er blevet befalet i denne mægtige og forunderlige Tavle.

ISHRÁQÁT
(Pragt)

Dette er Epistlen fra Gud, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående.

HAN ER GUD, OPHØJET ER HAN, VISDOMMENS
OG YTRINGENS HERRE

- ¹ Priset være Gud, uforlignelig i majestæt, magt og skønhed, uden lige i herlighed, styrke og storhed; for ophøjet er Han til, at den menneskelige forestillingsevne kan fatte Ham, eller at nogen jævnbyrdig eller lige kan tilskrives Ham. Han har klart fremlagt Sin lige Sti i ord og udtalelser med den største veltalenhed. Han er i sandhed Den Altbesiddende, Den Mest Ophøjede. Da Han agtede at kalde en ny skabelse til live, udsendte Han Det Åbenbare og Strålende Punkt fra Sin Viljes horisont; det bevægede sig gennem hvert tegn og viste sig i enhver form, indtil det nåede zenit som påbudt af Gud, alle menneskers Herre.
- ² Dette Punkt er brændpunktet for Navnenes cirkel og markerer kulminationen af åbenbaringerne af Bogstaver i skabelsens verden. Gennem det har der vist sig tegn på det uigennemtrængelige Mysterium, det prydede Symbol, som står åbenbaret i Det Allerstørste Navn – et Navn, som er nedfældet i den strålende Tavle og er indskrevet på den hellige, den velsignede, den snehvide Skriftrulle. Og da Punktet blev føjet sammen med det

andet Bogstav²⁴, som står i begyndelsen af Mathání²⁵, gennemrejste det forklaringens og ytringens himle. Da udsendte Guds evige lys sin stråleglans, brød i brand midt i hjertet af vidnesbyrdets himmelhvælving og frembragte to Lysende Skikkelser. Forherliget være Den Barmhjertige, til hvem ingen hentydning kan gøres, hvem intet udtryk kan definere, ej heller nogen påstand åbenbare eller noget bevis beskrive. Han er i sandhed Forordneren, Den Algavmilde, både i begyndelsen og i slutningen. Og Han tilvejebragte beskyttere og forsvarere til dem blandt magtens og styrkens hærskere. Han er sandelig Hjælpen i Fare, Den Mægtige, Den Ubetvingede.

Indledningen til denne Epistel åbenbares to gange ligesom Mathání blev det.

Priset være Gud, som har åbenbaret Punktet, som³ derfra har fremlagt kundskaben om alt, hvad enten den er fra fortiden eller fremtiden – et Punkt, som Han har udpeget til at være Sit Navns Budbringer og Forløberen for Sin Store Åbenbaring, som har fået alle menneskers lemmer til at skælve og stråleglansen i Hans lys til at skinne frem over verdens horisont. Dette er sandelig Punktet, som Gud har forordnet skulle være et lyshav for de oprigtige blandt Sine tjenere, og en flammende ild for de fordærvede iblandt Sine skabninger og de

---

²⁴ Dvs. bogstavet "B", det andet bogstav i alfabetet.

²⁵ Åbningskapitlet i Koranen, der begynder med bogstavet "B": Bismi'lláhi'r-Rahmání'r-Rahím (I Guds Navn, Den Medføhlende, Den Barmhjertige). Dette kapitel i Koranen blev åbenbaret to gange, én gang i Mekka og én gang i Medina.

ugudelige blandt Sit folk – dem, som gav Guds gave i bytte for manglende tro, den himmelske føde for hykleri og ledte deres fæller til en ynkelig bolig. Det er disse mennesker, som har opmuntret til oprør over hele verden og har krænket Hans Pagt på Dagen, hvor Det Udødelige Væsen besteg Sin trone, og Udråberen hævdede Sin Stemme fra sikkerhedens og fredens tilflugtssted i den hellige Dal.

4 Oh tilhængere af Bayánen! Frygt I Den Albarmhjertige. Han er Den, som er blevet forherliget af Muḥammad, Guds apostel, og før Ham af Ånden²⁶ og endnu før Ham af Den, som samtalede med Gud²⁷. Dette er Bayánens Punkt, der kalder højt foran Tronen og siger: ”Ved Guds retfærdighed, I er blevet skabt for at forherlige denne Største Kundgørelse, denne Fuldkomne Vej, som lå skjult i Profeternes sjæle, som var bevaret i hjerterne hos Guds udvalgte og blev nedskrevet af jeres Herres strålende Pen, alle Navnes Besidder.”

5 Sig: Dø I jeres vrede, Oh I ondsindede! Han, hvis kundskab intet undslipper, er sandelig kommet til syne. Han, som har forårsaget, at den guddommelige kundskabs åsyn smilte bredt, er kommet. På grund af Ham er ytringens rige forskønnet, og enhver modtagelig sjæl har vendt sit ansigt mod Åbenbaringernes Herre. Alle, der hviler på sine knæ, har rejst sig, og enhver magelig person er stormet frem for at opnå vishedens Sinaj. Dette er Dagen, som Gud har bestemt til at være en velsignelse for de retfærdige, en straf for de onde, en gave til de trofaste og Dagen for Hans vredes rasen mod

---

²⁶ Jesus.

²⁷ Moses.

ISHRÁQÁT

de troløse og de egensindige. Han er sandelig blevet gjort åbenbar, indsat af Gud med uovervindelig herredømme. Han har åbenbaret det, hvormed intet på jorden eller i himlene kan sammenlignes.

Frygt I Den Albarmhjertige, Oh Bayánens folk, og begå ikke det, som tilhængerne af Koranen har begået – dem, som om dagen og ved nattetide erklærede deres tro på Guds Tro, og dog, da alle menneskers Herre stod frem, vendte de sig bort fra Ham og afsagde så grusom en dom over Ham, at på Genkomstens Dag begræd Moderbogen oprigtigt Hans tilstand. Husk I på, og overvej deres handlinger og ord, deres stude og fortjenester og det, de blev årsag til, da Han, som samtalede på Sinajbjerget, løste Sin tunge, da der lød et Trompetstød, hvorpå alle, der er i himlen og på jorden faldt i afmagt, undtagen dem, som regnes blandt bekræftelsens bogstaver.

Oh Bayánens folk! Opgiv jeres tomme fantasier og forfængelige forestillinger, og se så med retfærdighedens øje på Hans Åbenbarings Daggy, og overvej det, Han har givet til kende, de ord, Han på guddommelig vis har åbenbaret, og de lidelser, som er overgået Ham ved Hans fjenders hænder. Han er Den, som villigt har godtaget enhver form for modgang for Sin Sags bekendtgørelse og Sit Ords ophøjelse. For Guds skyld, som er himlenes Skaber, blev Han på et tidspunkt fængslet i Tás land (Teheran), på et andet tidspunkt i Míms land (Mázindarán), derefter atter en gang i det førstnævnte land. I Sin kærlighed til Guds Sag, Den Almægtige, Den Algavmilde, blev Han lagt i kæder og lænker.

Oh Bayánens folk! Har I glemt Mine formaninger, som

Min Pen har åbenbaret, og Min tunge har ytret? Har I byttet Min vished for jeres tomme fantasier og Min vej for jeres selviske begær? Har I bortkastet Guds forskrifter og ihukommelse af Ham, og har I svigtet Hans love og forordninger? Frygt I Gud, og overlad forfængelige indbildninger til dem, der har fremavlet dem, og efterlad overtroen til dem, der har opfundet den, og betænelighederne til dem, der har frembragt den. Gå I da fremad med glædestrålende ansigter og ubesmittede hjerter mod horisonten ovenover, hvorpå vishedens Dagstjerne skinner funklende på Guds, Åbenbaringernes Herres bud.

⁹ Priset være Gud, som har gjort Den Største Ufejlbarlighed til skjoldet for Sin Sags tempel i skabelsens rige, og som ikke har tildelt nogen en andel i dette ophøjede og sublime stade – et stade, der er en klædning, som den transcendent magts fingre har vævet til Hans ærværdige Selv. Det passer sig ikke for nogen undtagen Ham, som sidder på den mægtige trone af ”Han gør, hvad der behager Ham”. Hvem der end accepterer og erkender det, som på dette tidspunkt er nedskrevet af Herlighedens Pen, regnes i sandhed i Guds Bog, begyndelsens og slutningens Herre, blandt talsmændene for guddommelig enhed, dem, der holder fast ved begrebet om Guds enhed.

¹⁰ Da strømmen af ord nåede dette stade, blev den sande kundskabs liflige dufte spredt vidt og bredt, og den guddommelige enheds dagstjerne skinnede ud over Hans hellige ytrings horisont. Velsignet er den, som Hans kalden har draget til herlighedens tinde, som har nærmet sig det endelige Formål, og som gennem den gennemtrængende stemme fra Min herligheds Pen har

erkendt det, som denne og den næste verdens Herre har villet. Hvem det end ikke lykkes i dybe drag at drikke den udsøgte vin, hvis segl Vi har brudt gennem kraften i Vort Navn, Den Altbetvingende, vil ikke være i stand til at fange stråleglansen fra det guddommelige lys eller fatte det væsentlige formål, der ligger til grund for de Hellige Skrifter fra Gud, himlens og jordens Herre, den øverste Hersker over denne verden og over den kommende verden. Sådan et menneske skal regnes blandt de troløse i Bogen fra Gud, som er Den Alvidende, Den Altoplyste.

Oh du ærede spørger!²⁸ Vi bevidner, at du holdt fast ved en passende tålmodighed i de dage, hvor Pennen blev holdt tilbage fra at bevæge sig, og Tungen tøvede med at fremsætte en forklaring angående det forunderlige tegn, Den Største Ufejlbarlighed. Du har bedt denne Forurettede om at fjerne dens slør og tildækning for dig, at klarlægge dens mysterium og karakter, dens rang og stilling, dens fortræffelighed, ophøjethed og høje stade. Ved Guds tilværelse! Skulle Vi afdække vidnesbyrdets perler, der ligger gemt i skallerne i kundskabens og vishedens hav, eller lade det guddommelige mysteriums skønheder, der er skjult i ytringens kamre i det sande forståelses Paradis, træde ud fra deres bolig, da vil der fra alle retninger opstå et voldsomt røre blandt de religiøse ledere, og du ville blive vidne til, at Guds folk ville blive fastholdt i tænderne på sådanne ulve, som har fornægtet Gud både i begyndelsen og i enden. Derfor tilbageholdt Vi Pennen i et godt stykke tid i overensstemmelse med 11

---

²⁸ Denne Tavle blev skrevet til Jalíl-i-Khu'í, en af de tidlige troende i Aserbajdsjan, Persien. Efter Bahá'u'lláhs Bortgang brød han Pagten.

guddommelig visdom og for at kunne beskytte de trofaste imod dem, der har givet deres himmelske velsignelser i bytte for vantro og har valgt fortabelsens bolig for deres folk.

¹² Oh du søgende, som er rigt begavet med en skarp indsigt og er blevet tiltrukket af Forsamlingen i Det Høje gennem kraften i det mest ophøjede Ord! I sandhed, de fugle, der forbliver inden for Mit Riges enemærker, og de duer, der bor i Min visdoms rosenhave, synger sådanne melodier og slår sådanne triller, som er uransagelige for alle undtagen Gud, Herren over jordens og himlens riger; og skulle disse melodier blive åbenbaret selv i et omfang, der er mindre end et nåleøje, ville tyranniets folk fremsætte sådanne bagvaskelser, som ingen blandt tidligere generationer nogensinde har udtrykt, og ville begå sådanne handlinger, som ingen i tidligere tider og århundreder nogensinde har begået. De har afvist Guds gavmildhed og Hans beviser og har nægtet at anerkende Guds vidnesbyrd og Hans tegn. De er faret vild og har været årsag til, at folket fór vild, og dog sanser de det ikke. De tilbeder forfængelige indbildninger, men ved det ikke. De har gjort tomme fantasier til deres herre og har tilsidesat Gud og forstår det dog ikke. De har forladt Det Største Hav og iler mod dammen, men begriber det ikke. De følger deres egne tomme fantasier, mens de vender sig bort fra Gud, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående.

¹³ Sig, ved Guds retfærdighed! Den Albarmhjertige er kommet udstyret med magt og herredømme. Gennem Hans magt har religionernes fundament skælvet, og Ytringens Nattergal har slået sine triller på den højeste

gren af sand forståelse. Sandelig, Han, som var skjult i Guds kundskab og bliver nævnt i de Hellige Skrifter, er trådt frem. Sig, dette er dagen, hvorpå Taleren på Sinajbjerget er steget op på Åbenbaringens trone, og folket har stået foran verdenernes Herre. Dette er Dagen, hvorpå jorden har afsløret sine tidender og har afdækket sine skatte; hvorpå havene har frembragt sine perler og det guddommelige Lotustræ sine frugter; hvorpå Solen har kastet sine stråler, og Månerne har spredt deres lys, og Himlene har åbenbaret deres stjerner, Timen sine tegn og Genopstandelsen sin frygtelige majestæt; hvorpå pennene har sluppet deres udgydelser løs, og sjælene har blotlagt deres mysterier. Velsignet er det menneske, der har erkendt Ham og opnået Hans nærvær, og ve den, der fornægter Ham og vender sig bort fra Ham. Jeg bønfaller Gud om at hjælpe Sine tjenere til at vende tilbage til Ham. Han er sandelig Den Forladende, Den Tilgivende, Den Barmhjertige.

Oh du, som har vendt dit ansigt til Riget i det Høje og har drukket dybt af Min forseglede vin fra gavmildhedens hånd! Vid du, at udtrykket ”ufejlbarlighed” har utallige betydninger og forskellige stader. I én betydning anvendes det om Den, som Gud har fritaget for fejltagelse. På lignende vis anvendes det om enhver sjæl, som Gud har beskyttet mod synd, forseelser, oprør, ugudelighed, troløshed og deslige. Den Største Ufejlbarlighed er imidlertid begrænset til Den, hvis stade er umådeligt ophøjet over forordninger eller forbud og er helliggjort fra fejl og undladelser. Han er i sandhed et Lys, som ikke bliver efterfulgt af mørke, og en Sandhed, der ikke bliver indhentet af fejltagelse. Skulle Han bekendtgøre, at vand er vin, eller at himmel

14

er jorden, eller at lys er ild, så taler Han sandt, og der skal ikke tvivl være herom. Ingen har fået retten til at betvivle Hans autoritet eller at spørge om grunden. Hvem der end gør ophævelser vil blive regnet blandt de egensindige i Guds Bog, Ham, som er verdensernes Herre. ”Han skal i sandhed ikke spørges om Sine handlinger, men alle andre skal blive spurgt om deres handlinger.”²⁹ Han er kommet fra den usynlige himmel og bærer banneret ”Han gør, hvad Han end vil” og ledsages af magtens og autoritetens hærskarer, mens alle ud over Ham har pligt til nøje at overholde de love og forordninger, der end er blevet pålagt dem, og skulle nogen afvige derfra, omend af et hårsbreds omfang, ville hans virke blive til intet.

- ¹⁵ Overvej og ihukom tidspunktet for Muḥammads komme. Han sagde, og Hans ord er sandheden: ”Pilgrimsfærd til Huset³⁰ er en tjeneste, som tilkommer Gud.”³¹ Ligeså er daglig bøn, faste og lovene, som brød frem over Guds Bogs horisont, Verdens Herre og den Sande Opdrager af jordens folkeslag og slægter. Det påhviler enhver at adlyde Gud i, hvad Han end har forordnet, og hvem der end fornægter Ham har ikke troet på Gud, på Hans vers, på Hans Budbringere og på Hans Bøger. Skulle Han erklære rigtigt til at være forkert eller fornægtelse til at være tro, udtrykker Han sandheden som befalet af Gud. Dette er et stade, hvor synder og overskridelser hverken eksisterer eller bliver nævnt. Overvej du de velsignede, de guddommeligt åbenbarede vers, hvori pilgrimsfærd til Huset er pålagt

---

²⁹ Koranen 21:23.

³⁰ Mekka.

³¹ Koranen 3:91.

enhver. Det tilfaldt dem, som efter Ham³² blev skænket autoritet at overholde, hvad der end er blevet dem foreskrevet i Bogen. Ingen har fået retten til at afvige fra Guds love og forordninger. Hvem der end afviger derfra regnes blandt overtræderne i Guds Bog, Den Mægtige Trones Herre.

Oh du, som har fæstet dit blik på Daggrystedet for Guds Sag! Vid du med sikkerhed, at Guds vilje ikke er begrænset af menneskers standarder, at Gud ikke følger deres veje. Det påhviler snarere enhver at følge Guds lige vej. Skulle Han erklære højre til at være venstre, eller syd til at være nord, taler Han sandheden, og herom hersker ingen tvivl. Han skal i sandhed prises for Sine handlinger og adlydes på Sine bud. Han har ingen partner i Sin dom, ej heller nogen hjælper i Sit herredømme. Han gør, hvad Han end vil og forordner, hvad der end behager Ham. Desuden skal du vide, at alt andet foruden Ham er blevet skabt gennem kraften i et ord fra Hans tilstedeværelse, mens de i sig selv ikke har nogen bevægelighed eller ubevægelighed undtagen ved Hans bud og med Hans tilladelse. 16

Oh du, som svæver i kærlighedens og fællesskabets atmosfære og har fæstet dit blik på lyset fra din Herres åsyn, skabelsens Konge! Tak Gud, eftersom Han for dig har opklaret det, som var skjult og bevaret i Hans kundskab, så at alle vil blive klar over, at Han i Sit største og ufejlbarlige Rige hverken har taget Sig en partner eller en rådgiver. Han er i sandhed Daggrøet for de guddommelige forskrifter og befalinger og 17

---

³² Muḥammad.

Kildevældet for kundskab og visdom, mens alle ud over Ham blot er Hans undersåtter og er under Hans herredømme, og Han er Den Ophøjede Hersker, Forordneren, Den Alvidende, Den Altoplyste.

18 Med hensyn til dig selv; hver gang du tryllebindes af de livgivende åndedrag fra de åbenbarede vers og henrives af det rene, livgivende vand tilbudt af din Herres gavmilde hånd, den øverste Hersker over Genopstandelsens Dag, opløft da din stemme og sig:

19 Oh min Gud! Oh min Gud! Jeg takker Dig, fordi Du har ført mig til Dig, har ledt mig til Din horisont, klart har fremlagt Din Sti for mig, har åbenbaret for mig Dit vidnesbyrd og gjort mig i stand til at rette mit ansigt mod Dig, mens de fleste lærde og gejstlige blandt Dine tjenere sammen med sådanne, der følger dem, uden det mindste bevis eller tegn fra Dig, har vendt sig bort fra Dig. Velsignet være Du, Oh Navnenes Herre og ære være Dig, Oh himlenes Skaber, eftersom Du, gennem magten i Dit Navn, Den Selvopholdende, har givet mig at drikke af Din forseglede vin, har forårsaget, at jeg er draget Dig nær og har gjort mig i stand til at erkende Din ytrings Daggry, Dine tegns Manifestation, Oprindelsen til Dine love og befalinger og Kilden til Din visdom og Dine gaver. Velsignet er det land, som er blevet ophøjet ved Dine fodtrin, hvor Dit herredømmes trone er blevet oprettet, og duften fra Din klædning er blevet spredt. Ved Din herlighed og majestæt, ved Din magt og kraft, jeg ønsker ikke mit syn undtagen for at skue Din skønhed, ej heller min hørelse undtagen for at lytte til Din kalden og Dine vers.

20 Oh min Gud! Oh min Gud! Udeluk ikke øjnene fra det, som Du har skabt dem til, ej heller ansigterne fra at

vende sig til Din horisont eller fra at hylde Din majestæts portaler eller fra at træde frem i Din trones nærvær eller fra at bøje sig for stråleglansen fra Din gavmildheds Dagstjerne.

Jeg er den Oh Herre, hvis hjerte og sjæl, hvis lemmer, 21
 hvis indre og ydre tunge vidner om Din enhed og Din helhed og bærer vidnesbyrd om, at Du er Gud, og at der ingen Gud er undtagen Dig. Du skabte menneskeheden for at kende Dig og for at tjene Din Sag, at dens stade derved måtte blive opløftet på Din jord, og deres sjæle blive hævet i kraft af det, som Du har åbenbaret i Dine Skrifter, Dine Bøger og Dine Tavler. Ikke så snart havde Du dog manifesteret Dig Selv og åbenbaret Dine tegn, før de vendte sig bort fra Dig og fornægtede Dig og forkastede det, som Du afslørede for deres øjne gennem styrken i Din magt og kraft. De rejste sig for at gøre Dig fortræd og for at slukke flammen, der brænder i Din Brændende Busk. Deres misgerning blev så frygtelig, at de planlagde at udgyde Dit blod og at krænke Din ære. Og på samme måde handlede han,³³ som Du havde opfostret med Din kærlige omsorgs hånd, havde beskyttet mod fortræd fra de oprørske blandt Dine skabninger og de egensindige iblandt Dine tjenere, og som Du havde givet opgaven at skrive Dine hellige vers foran Din trone.

Ak! Ak! for det han i en sådan grad forøvede i Dine 22
 dage, at han krænkede Din Pagt og Dit Testamente, fornægtede Dine hellige Skrifter, rejste sig i oprør og begik det, som fik Dit Riges beboerne til at jamre. Ikke

---

³³ Mírzá Yahyá.

så snart havde han set sine håb knust og havde fornemmet lugten fra et fuldstændigt nederlag, før han opløftede sin stemme og råbte op om det, der fik Dine udvalgte, som er Dig nær, og indbyggerne i herlighedens pavillon til at blive tabt i forvirring.

²³ Du ser mig, Oh min Gud, som en fisk vrider mig i støvet i frygtelige kvaler. Udfri mig, hav barmhjertighed med mig, Oh Du, hvis hjælp påkaldes af alle mennesker, Oh Du, i hvis greb ligger magtens tømmer over alle mænd og kvinder. Når jeg end tænker på mine alvorlige ufuldkommenheder og mine store synder, angribes jeg af fortvivlelse fra alle sider, og når jeg end standser op og mediterer over Din gavmildheds ocean og Din nådes himmel og Din milde barmhjertigheds dagstjerne, indånder jeg håbets duft, som spredes fra højre og venstre, fra nord og syd, som om alt skabt bibringer mig de glade tidender om, at skyerne på Din nådes himmel vil lade deres regn skylle ned over mig. Ved Din kraft, Oh Du, som er den Bærende Kraft for de oprigtige og Attråen for dem, der er Dig nær! Dine mangfoldige begunstigelser og velsignelser og åbenbarelsener af Din nåde og kærlige omsorg har sandelig gjort mig modig. Hvorledes kan en absolut intethed ellers lovprise Navnet på Ham, som ved et ord har bragt skabelsen til live, og hvorledes kan en flygtig skabning prise Ham, som har påvist, at ingen beskrivelse nogensinde kan finde udtryk for Ham, og intet rosende ord kan højne Hans herlighed? Han har fra evig tid været umådelig ophøjet over Sine skabningers forståelse og hævet over Sine tjeneres forestillinger.

²⁴ Oh Herre! Du skuer denne livløse foran Dit åsyn; lad ham ikke ved Din ædelmodighed og gavmilde gunst

ISHRÁQÁT

blive berøvet det evige livs kalk. Og Du ser denne
hjem søgte stående foran Din trone, send ham ikke bort
fra Din helbredelses ocean. Jeg bønfaller Dig om at
gøre mig i stand til, til alle tider og under alle forhold, at
ihukomme Dig, at lovprise Dit navn og at tjene Din Sag,
skønt jeg er velvidende om, at hvad der end udgår fra en
tjener ikke kan overskride hans sjæls begrænsninger
eller sømme sig for Dit Herredømme eller være værdig
til Din herligheds og Din majestæts forgård.

Din magt er mit vidne! Var det ikke for at fejre Din 25
pris, ville min tunge ikke være mig til nogen nytte, og
var det ikke for at yde Dig tjeneste, ville min eksistens
være formålsløs. Hvorfor skulle jeg værdsætte synet,
hvis ikke det var for at skue stråleglansen fra Din
herligheds rige? Og hvilken gavn har hørelsen, hvis ikke
det er for glæden ved at lægge øre til Din mest
melodiske stemme?

Ak! Ak! Jeg ved ikke, Oh min Gud, min Bærende 26
Kraft, mit hjertes Attrå, om Du har forordnet det for
mig, som skal bringe mine øjne trøst, glæde mit bryst og
fryde mit hjerte, eller om Din uigenkaldelige befaling,
Oh evighedens Konge og alle nationers ubetingede
Herre, vil udelukke mig fra at træde frem for Din trone.
Jeg sværger ved Din herlighed og majestæt og ved Dit
herredømme og Din magt, at mørket i min fjernhed fra
Dig har tilintetgjort mig. Hvad er der blevet af Din
nærheds lys, Oh hvert forstående hjertes Attrå? Den
pinefulde kval ved adskillelse fra Dig har fortæret mig.
Hvor er Din genforenings strålende lys, Oh Du
Højtelskede for dem, som er Dig fuldstændig hengivne?

Du ser, Oh min Gud, hvad der er overgået mig på Din 27
Sti i hænderne på dem, som har benægtet Din sandhed,

har brudt Din Pagt, har gjort urimelige indvendinger mod Dine tegn, afvist de velsignelser, som Du tilstod dem, bestridt de vers, Du nedsendte og har vægret sig ved at anerkende det vidnesbyrd, som Du fuldendte.

28 Oh Herre! Min tunges tunge og mit hjertes hjerte og min ånds ånd og mit ydre og indre væsen vidner om Din enhed og Din helhed, Din magt og Din almagt, Din storhed og Dit herredømme og bærer vidnesbyrd om Din herlighed, ophøjethed og autoritet. Jeg bevidner, at Du er Gud, og at der ingen Gud er foruden Dig. Fra evig tid har Du været en skat, skjult for menneskenes syn og forstand og skal fortsætte med at forblive således til evig tid. Jordens magter kan aldrig standse Dig, ej heller kan nationers magt forurolige Dig. Du er Den, som har oplukket kundskabens døre for Dine tjeneres åsyn, så de kan erkende Ham, som er Din åbenbarings Dagstjerne, Daggrystedet for Dine tegn, Din manifestations Himmel og Din guddommelige skønheds Sol. I Dine hellige Bøger, i Dine Skrifter og Dine Skriftruller har Du lovet alle verdens folkeslag, at Du Selv vil stå frem og vil fjerne herlighedens slør fra Dit åsyn, ligesom Du med Dine ord bebudede til Din Ven,³⁴ gennem hvem Åbenbaringens Dagstjerne skinnede klart over Hijáz's horisont, og den guddommelige Sandheds gryende lys kastede sin stråleglans blandt alle mennesker og kundgjorde: ”Dagen hvorpå menneskeheden skal stå foran verdenernes Herre.”³⁵ Og før Muḥammad gav Du denne glade tidende til Ham, som samtalede med Dig,³⁶ og sagde: ”Bring Dit folk frem fra mørket ud i lyset, og

---

³⁴ Muḥammad.

³⁵ Koranen 83:6.

³⁶ Koranen 14:15.

mind dem om Guds dage.”³⁷ Du forkyndte ydermere denne sandhed for Ånden og for Dine Profeter og Dine Budbringere, hvad enten det var den fjerne eller nyere fortid. Hvis alt det, som Du har nedsendt til at forherlige Denne Allerstørste Ihukommelse, Denne Store Kundgørelse, skulle strømme ud fra Din mest ophøjede Pens kilde, ville beboerne i kundskabens og forståelsens byer blive lamslåede undtagen dem, som Du ville udfri ved styrken i Din magt og ville beskytte som et tegn på Din gavmilde velvilje og Din nåde. Jeg bevidner, at Du i sandhed har opfyldt Dit løfte og har åbenbaret Den, hvis komme var forudsagt af Dine Profeter, Dine udvalgte og af dem, som tjener Dig. Han er kommet fra herlighedens og magtens himmel, bærende Dine tegns bannere og Dine vidnesbyrds faner. Gennem kraften i Din ukuelige magt og styrke stod Han frem for alle menneskers åsyn og hidkaldte hele menneskeheden til den transcendent herligheds højeste tinde og til den allerhøjeste Horisont på en sådan måde, at hverken præsternes undertrykkelse eller de herskendes stormløb var i stand til at afskrække Ham. Han rejste sig med urokkelig beslutsomhed, og idet Han opløftede Sin røst, kundgjorde Han i klangfulde toner: ”Han, som er Den Algavmilde, er kommet, svævende højt på skyerne. Træd frem, Oh I jordens folk med skinnende ansigter og strålende hjerter!”

Stor er sandelig velsignelsen for ham, som opnår Din nærhed, drikker af genforeningens vin tilbudt af Din gavmildheds hånd, indånder Dine tegns dufte, opløfter sin stemme for at hylde Din pris, svæver højt på Dine himle, bliver henrevet af Din stemmes sødme, får

29

---

³⁷ Jesus.

adgang til det mest ophøjede Paradis og opnår åbenbaringens og klarsynets stude foran Din majestæts trone.

30 Jeg bønfalder Dig ved Din Aller største Ufejlbarlighed, som Du har valgt til at være Din Åbenbarings daggry og ved Dit mest ophøjede Ord, gennem hvis kraft Du kaldte skabelsen til live og åbenbarede Din Sag og ved dette Navn, som har fået alle andre navne til at vånde sig, og de vises lemmer til at skælve, jeg bønfalder Dig om at gøre mig uafhængig af alt undtagen Dig på en sådan måde, at jeg ikke handler undtagen i overensstemmelse med Din viljes gunst, ikke taler undtagen ved Din hensigts befaling og intet hører undtagen ordene til Din pris og forherligelse.

31 Jeg priser Dit navn, Oh min Gud, og opsender tak til Dig, Oh min Attrå, eftersom Du har gjort mig i stand til klart at forstå Din lige Sti, har afsløret Din Store Kundgørelse for mine øjne og har hjulpet mig til at rette mit åsyn mod Din Åbenbarings Daggrysted og Din Sags Kildespring, mens Dine tjenere og Dit folk vendte sig bort fra Dig. Jeg bønfalder Dig, Oh Herre over evighedens Rige, ved den gennemtrængende lyd fra Herlighedens Pen og ved Den Brændende Ild, som kalder højt fra det unge træ og ved Arken, som Du har udvalgt specielt til Bahás folk at give, at jeg må forblive trofast i min kærlighed til Dig, være velfornøjet med hvad Du end har foreskrevet for mig i Din Bog og må stå fast i tjeneste for Dig og i tjeneste for Dine elskede. Hjælp da nådigt Dine tjenere, Oh min Gud, til at gøre det, der tjener til at ophøje Din Sag og vil gøre dem i stand til at efterleve, hvad Du end har åbenbaret i Din Bog.

ISHRÁQÁT

Du er i sandhed Styrkens Herre, Du har magt til at forordne, hvad Du end vil, og i Dit greb holder Du tøjlerne til alt skabt. Ingen Gud er der undtagen Dig, Den Almægtige, Den Alvidende, Den Alvise. 32

Oh Jalíl! Vi har for øjnene af dig afsløret havet og dets bølger, solen og dens stråler, himlene og deres stjerner, muslingeskallerne og deres perler. Giv Gud tak for så stor en gave, for så gavmild en gunst, der har gennemtrængt hele verden. 33

Oh du, som har vendt dit ansigt mod Mit Åsyns stråleglans! Vage fantasier har omgivet jordens beboere og udelukket dem fra at vende sig til Vishedens Horisont, dens glans og dens tegn og dens lys. Tomme indbildninger har tilbageholdt dem fra Ham, som er Den Selvbestående. De taler som tilskyndet af deres egne indfald og forstår ej. Blandt dem er der dem, som har sagt: ”Er versene blevet nedsendt?” Sig: ”Ja, af Ham som er himlenes Herre!” ”Er Timen kommet?” ”Nej, mere end det, ved Ham som er Åbenbareren af klare tegn, den er passeret forbi! Sandelig, Den Uundgåelige er kommet, og Han, Den Sande, er stået frem med bevis og vidnesbyrd. Sletten er blevet afsløret, og menneskeheden er såre plaget og frygtsom. Jordskælv er brudt ud, og stammerne har klaget af frygt for Gud, Styrkens Herre, Den Altbetvingende”. Sig: ”Det lammende trompetstød er højlydt blevet blæst, og Dagen er Guds, Den Ene, Den Utvungne.” Og de siger: ”Er katastrofen indtruffet?” Sig: ”Ja, ved Herrernes Herre!” ”Er genopstandelsen indtruffet?” ”Nej mere end det, Han, som er Den Selvbestående, er kommet til syne med Sine tegns Kongerige.” ”Ser I mennesker strakt til jorden?” ”Ja, ved min Herre, Den Højeste, Den Mest 34

Herlige!” ”Er træstubbene blevet revet op med rode?”
 ”Ja, mere end det, bjergene er blevet spredt som støv af Ham, egenskabernes Herre!” De siger: ”Hvor er Paradis, og hvor er Helvede?” Sig: ”Den ene er forening med Mig, den anden dit eget selv, Oh du, som forbinder Gud med en partner og tvivler.” De siger: ”Vi kan ikke se Balancen.” Sig: ”Sandelig, ved min Herre, Barmhjertighedens Gud! Ingen kan se den undtagen dem, som er udstyret med indsigt.” De siger: ”Er stjernerne faldet ned?” Sig: ”Ja, da Han, som er Den Selvbestående, var i Mysteriets Land.³⁸ Tag jer i agt, I der er skænket dømmekraft!” Alle tegnene dukkede frem, da Vi trak magtens hånd frem fra storhedens og kraftens bryst. Råberen har i sandhed råbt, da den lovede time kom, og de, som erkendte Sinajs stråleglans, er faldet i afmagt i ubeslutsomhedens vildnis foran din Herres frygtelige majestæt, skabningens Herre. Trompeten spørger: ”Er der blevet blæst i Hornet?” Sig: ”Ja, af Åbenbaringens Konge! Da Han, Den Albarmhjertige, besteg Sit Navns trone!” Mørke er blevet jaget bort af det gryende lys fra din Herres nåde, Kilden til alt lys. Den Albarmhjertiges brise har vejret, og sjælene er blevet genoplivet i deres legemers grave. Således er befalingen blevet opfyldt af Gud, Den Mægtige, Den Godgørende. De, som forkaster sandheden, har sagt: ”Hvornår blev himlene kløvet?” Sig: ”Mens I lå i egensindighedens og vildfarelsens grave.” Blandt de troløse er han, som gnider sine øjne og ser til højre og venstre. Sig: ”Du er blindet. Intet ly har du at flygte til.” Og blandt dem er han, som siger: ”Er menneskene blevet forsamlet?” Sig: ”Ja, af Min

---

³⁸ Adrianopel.

Gud! Mens du lå i de tomme indbildningers vugge.” Og blandt dem er han, som siger: ”Er Bogen blevet nedsendt gennem kraften i den sande Tro?” Sig: ”Den sande Tro er selv forbløffet. Frygt I, Oh I mennesker med forstående hjerter!” Og blandt dem er han, som siger: ”Er jeg, der er blind, blevet kaldt til at forsamles med andre?” Sig: ”Ja, af Ham, der rider på skyerne!” Paradis er smykket med mystiske roser, og helvede er sat i lys lue af de ugudeliges ild. Sig: ”Lyset er skinnet frem fra Åbenbaringens horisont, og hele jorden er blevet oplyst ved Hans komme, Ham, som er Herren over Pagtens Dag!” De tvivlende er forsvundet, mens han, som ledet af forvisningens lys, vendte sig til Vishedens Daggry, har medgang. Velsignet er du, som har fæstet dit blik på Mig på grund af denne Tavle, der er blevet nedsendt til dig – en Tavle som får menneskesjælene til at svæve. Lær det udenad og fremsig det. Ved Mit liv! Det er en dør til din Herres barmhjertighed. Vel er det med ham, som fremsiger det ved aftentide og ved morgengry. I sandhed hørte vi dig prise denne Sag, hvorved lærdommens bjerg blev knust, og menneskene mistede fodfæste. Min herlighed hvile på dig, og på hvem der end har vendt sig til Den Almægtige, Den Algavmilde. Tavlen er afsluttet, men temaet er ikke udtømt. Vær tålmodig, for din Herre er tålmodig.

Disse er de vers, Vi tidligere sendte ned, og Vi har sendt dem til dig, så du må blive bekendt med, hvad deres løgnagtige tunger har talt, da Gud kom til dem med magt og herredømme. De tomme fantasiers grundvold er rystet, og de tomme indbildningers himmel er blevet kløvet, og alligevel tvivler menneskene og

35

strides med Ham. De har fornægtet Guds vidnesbyrd og Hans bevis, efter at Han kom fra magtens himmel med Sine tegns rige. De har bortkastet det, som var blevet foreskrevet og har begået det, som var blevet dem forbudt i Bogen. De har forladt deres Gud og klamret sig til deres begær. De er sandelig kommet på afveje og tager fejl. De læser versene og benægter dem. De betragter de klare tegn og vender sig bort. De er i sandhed faret vild i besynderlig tvivl.

36 Vi har formanet Vore elskede til at frygte Gud, en frygt, som er kildespringet til alle gode gerninger og dyder. Den er herskeren over retfærdighedens hærskarer i Bahás by. Lykkeligt er det menneske, der er trådt ind under dets lysende banners skygge og har taget et fast greb deri. Han er, i sandhed, blandt Ledsagerne af Den Purpurrøde Ark, som er blevet nævnt i Qayyúm-i-Asmá.

37 Sig: Oh Guds folk! Pryd jeres tindinger med troværdighedens og fromhedens smykke. Hjælp da jeres Herre med talrige gode gerninger og en prisværdig karakter. I Mine Bøger, Mine Skrifter, Mine Skriftruller og Mine Tavler har Vi forbudt splid og konflikt og har derved ikke ønsket andet end jeres ophøjelse og fremgang. Dette bevidnes af himlene og stjernerne derpå, solen og strålerne derfra, træerne og bladene derpå, havene og bølgerne derpå og jorden og skattene derpå. Vi beder Gud om at bistå Sine elskede og hjælpe dem med det, der sømmer sig for dem på dette velsignede, dette mægtige og underfulde stade. Desuden bønfalder Vi Ham om nådigt at gøre dem, som omgiver Mig, i stand til at efterleve det, som Min herligheds Pen har pålagt dem.

38 Oh Jalíl! Min herlighed og Mit kærlige forsyn hvile på

ISHRÁQÁT

dig. Vi har i sandhed pålagt menneskene at gøre det, som er passende og sømmeligt, og alligevel har de begået sådanne ting, som har fået Mit hjerte og Min pen til at jamre. Læg øre til det, der er nedsendt fra Min Viljes himmel og Mit velbehags rige. Jeg sørger ikke over Mit fangenskab, ej heller over det, som er overgået Mig i Mine fjenders hænder. Nej, Mine sorger er foranlediget af dem, som hævder at være beslægtede med Mig, og som alligevel begår det, der er årsag til at Min klagesang opløftes, og at Mine tårer flyder. Vi har adskillige gange formanet dem i forskellige Tavler og bønfoldet Gud om nådigt at bistå dem, gøre dem i stand til at drage Ham nær og bekræfte dem i det, der ville bringe fred til hjerterne og ro til sjælene og ville afholde deres hænder fra, hvad der end sømmer sig ilde for Hans tid.

Sig, Oh Mine elskede i Mine lande! Læg øre til rådene fra Ham, der for Guds skyld formaner jer. Han har i sandhed skabt jer, har åbenbaret for jeres øjne det, der ophøjer jer og fremmer jeres interesser. Han har gjort jer bekendt med Sin lige vej og har underrettet jer om Sin Store Kundgørelse. 39

Oh Jalíl! Forman mennesker til at frygte Gud. Ved Gud! Denne frygt er den øverstbefalende over Din Herres armé. Dens hærskarer er en prisværdig karakter og gode gerninger. Gennem den er menneskehjerternes byer blevet åbnet gennem tidsaldrene og århundrederne, og magtens og triumfens bannere blevet hævet over alle andre bannere. 40

Vi vil nu nævne Pålidelighed for dig og dens stade som vurderet af Gud, din Herre, Den Mægtige Trones Herre. På en ganske særlig dag begav Vi Os til Vor grønne ø. 41

Ved Vor ankomst betragtede Vi dens strømmende vandløb, dens frodige træer og sollyset, der spillede i deres midte. Ved at vende Vort ansigt til højre skuede Vi det, som pennen ikke magter at beskrive; ej heller kan den fremlægge det, som menneskehedens Herres øje var vidne til på det mest hellige, det mest storslåede, det velsignede og mest ophøjede Sted. Ved at vende ansigtet til venstre kastede Vi blikket på en af Skønhederne i det mest Ophøjede Paradis, der stod på en søjle af lys og råbte højt og sagde: ”Oh jorden og himlens indvånere! Betragt I Min skønhed og Min udstråling og Min åbenbaring og Min stråleglans. Ved Gud, Den Sande! Jeg er Pålidelighed, dens åbenbaring og dens skønhed. Jeg vil belønne, hvem der end vil holde sig til Mig og anerkende Min rang og Mit stæde og holde fast ved Min kjortelsøm. Jeg er det ypperste ornament for Bahás folk og herlighedens klædning for alle, der er i skabelsens rige. Jeg er det øverste instrument til verdens fremgang og vishedens horisont for alle skabninger.” Således har Vi til dig nedsendt det, som vil drage mennesker nær til skabelsens Herre.

42 Den Højestes Pen vender sig fra det udtrykfulde sprog³⁹ til det strålende sprog,⁴⁰ så at du, Oh Jalíl, må værdsætte din Herres blide barmhjertighed, Den Uforlignelige og må være af dem, som er virkelig taknemlig.

43 Oh du, som har kastet dit blik på den alherlige Horisont! Kaldet har lydt, men de lyttende ører er få, nej, ikke eksisterende. Denne Forurettede befinder sig i bugen af en slange, alligevel undlader Han ikke at

---

³⁹ Arabisk.

⁴⁰ Persisk.

nævne Guds elskede. Så frygtelige har Vore lidelser i disse tider været, at Forsamlingen i Det Høje bevæges til tårer og jamren. Hverken verdens modgang eller den fortræd, der er påført af dens nationer, kunne afholde Ham, som er Evighedens Konge, fra at give udtryk for Sin hidkaldelse eller fra at forpurre Hans formål. Da de, som i årevis havde gemt sig bag slørene, forstod, at Sagens horisont var strålende, og at Guds Ord var altgennemtrængende, fór de frem, og med ondskabens sværd forvoldte de en sådan fortræd, som ingen pen kan skildre ej heller nogen tunge beskrive.

De, som dømmes retfærdigt, bevidner, at siden Sagens tidlige dage har denne Forurettede rejst sig, utilsløret og strålende, foran regenterne og de gejstlige og har, i klingende toner, hidkaldt alle mennesker til den lige Vej. Han har ikke haft nogen hjælper undtagen Sin Pen, ej heller nogen støtte ud over Sig Selv. 44

De, som er uvidende om eller ikke ænser det motiverende formål i Guds Sag, har gjort oprør mod Ham. Sådanne mennesker, som Gud har nævnt i Sin Bog og Sine Tavler, er et varsel om ondskab, og mod hvis indflydelse, larm og bedrag, Han har advaret Sit folk. Vel er det med dem, som, stillet over for ihukommelsen af Evighedens Herre, betragter verdens folkeslag som absolut intet, som en glemt sag, og som holder fast ved Guds sikre greb på en sådan måde, at hverken tvivl eller antydninger, sværd eller kanoner kunne holde dem tilbage eller berøve dem Hans nærvær. Velsignede er de trofaste; velsignede er de, som holder fast i Hans Tro. 45

Som svar på din anmodning har Herlighedens Pen nådigt beskrevet Den Største Ufejlbarligheds stader og 46

grader. Formålet er, at alle med sikkerhed skal vide, at Profeternes Segl⁴¹ - må alle andre sjæle end Ham blive opofret for Hans skyld – er uden sidestykke, ligemand eller partner på Hans Eget stade. De Hellige⁴² - må Guds velsignelser hvile på dem – blev skabt gennem styrken i Hans Ord, og de blev efter Ham de mest lærde og de mest ansete blandt folket og forbliver i det højeste stade af tjeneste. Det er klart påvist og tydeligt for dig, at den guddommelige Essens er højt hævet over al sammenligning og lighed, og at Hans inderste Virkelighed er ophøjet over enhver ligemand eller partner. Dette er stadet for sand enhed og ægte udelelighed. De tidligere Guddommelige Ordningers tilhængere forsømte at opnå en tilstrækkelig forståelse af dette stade. Det Første Punkt⁴³ - må alt andet liv end Hans blive ofret for Hans skyld – siger: ”Hvis Profeternes Segl ikke havde ytret ordet ’Arvtager’, ville et sådant stade aldrig være blevet skabt.”

⁴⁷ Før i tiden indgik folk partnerskab med Gud, selv om de bekendte sig til at tro på Hans enhed; og selv om de var de mest uvidende blandt mennesker, betragtede de sig selv som de mest fremragende. Men som et tegn på den guddommelige straf af de uagtsomme er deres fejlagtige overbevisninger og bestræbelser på denne Dommens Dag blevet tydeliggjort og klarlagt for ethvert menneske med dømmekraft og forståelse.

⁴⁸ Bønfald du Gud, Den Sande, at Han nådigt vil beskytte denne Åbenbarings tilhængere fra de tomme fantasier og fordærvede forestillinger hos dem, som tilhører den

---

⁴¹ Muḥammad.

⁴² Imamerne.

⁴³ Báb.

tidligere Tro, at det ikke skal berøve dem den strålende pragt fra den sande enheds dagstjerne.

Oh Jalíl! Han, som verden har forurettet, bekendtgør nu: Retfærdighedens lys er blevet fordunklet, og Retfærdens sol er blevet tilsløret for synet. Røveren indtager beskytterens og fangevogterens sæde, og de trofastes plads er overtaget af forræderen. For et år siden regerede en undertrykker over denne by og gjorde hvert øjeblik ny fortræd. Ved Herrens retfærdighed! Han var skyld i, at menneskenes hjerter blev slået af rædsel. Men for Herlighedens Pen har verdens tyranni aldrig været og vil aldrig blive en hindring. Specielt til verdens regenter og gejstlige har Vi i Vor overflod af nåde og kærlig omsorg åbenbaret det, som fremmer sikkerhed og beskyttelse, ro og fred; måske vil menneskebørnene blive skærmet mod undertrykkelsens ondskab. Han er i sandhed Beskytteren, Hjælperen, Den, der skænker sejr. Det påhviler mændene i Guds Retfærdigheds Hus ved dag og ved nat at fæste deres blik på det, som er skinnet frem fra Herlighedens Pen til oplæring af folkeslagene, opbyggelse af nationerne, beskyttelse af mennesket og sikring af dets ære.

Den første Ishráq

Da Visdommens Dagstjerne steg op over Guds hellige Guddommelige Ordningers horisont lagde den stemme til den denne alherlige ytring: De, som ejer rigdomme og besidder autoritet og magt, skal fremvise den dybeste agtelse for religion. Religion er i sandhed et strålende lys og en uindtagelig fæstning til beskyttelse af og velfærd for verdens folkeslag, for gudsfrygt tilskynder mennesket til at holde fast ved det, der er godt og at sky

ISHRÁQÁT

alt ondt. Skulle religionens lys blive formørket, vil kaos og forvirring følge efter, og lysene fra ærlighed, retfærdighed, ro og fred vil ophøre med at skinne. Dette bevidner ethvert menneske med sand forståelse.

Den anden Ishráq

⁵¹ Vi har pålagt hele menneskeheden at oprette Den Største Fred – det sikreste af alle midler til menneskehedens beskyttelse. Verdens regenter skal alle som én holde fast derved, for dette er det overordnede redskab, som kan garantere alle folkeslag og nationers sikkerhed og velfærd. De er visselig legemliggørelserne af Guds magt og daggrystederne for Hans autoritet. Vi bønfaller Den Almægtige om, at Han nådigt må hjælpe dem til det, som fremmer deres undersåtters velbefindende. En fuld forklaring vedrørende denne sag er tidligere givet af Herlighedens Pen; vel er det med dem, der handler i overensstemmelse hermed.

Den tredje Ishráq

⁵² Det påhviler enhver at overholde Guds hellige bud, eftersom de er livets kilde spring til verden. Den guddommelige visdoms himmel bliver oplyst af rådslagningens og medfølelsens to lys, og verdensordenens tronehimmel løftes op på belønningens og afstraffelsens to søjler.

Den fjerde Ishráq

⁵³ I denne Åbenbaring er de herskare, der kan gøre den sejrrig, herskare, der udfører prisværdige gerninger og har en retskaffen karakter. Lederen og anføreren af disse

hærskarere har altid været gudsfrygt, en frygt, der omfatter alt og hersker over alt.

Den femte Ishráq

Regeringer bør gøre sig fuldt ud bekendt med forholdene for de mennesker, som de regerer over og tildele dem stillinger i forhold til fortjeneste og værd. Det pålægges enhver hersker og enhver regent at overveje denne sag med den yderste omhu, så at forræderen ikke tilraner sig den trofastes plads, ej heller at ødelæggeren regerer i den pålideliges sted. Blandt de embedsmænd, der tidligere har hersket i dette Aller største Fængsel, var der, Gud være lovet, nogle der var smykket med retfærdighed, men hvad andre angår, søger Vi tilflugt hos Gud. Vi bønfaller den Ene Sande Gud om at vejlede dem hver og en, så de måske ikke vil blive berøvet troens og pålidelighedens frugt, ej heller blive nægtet retsindighedens og retfærdighedens lys. 54

Den sjette Ishráq

er forening og harmoni blandt menneskenes børn. Fra tidernes begyndelse har enhedens lys kastet sin guddommelige stråleglans på verden, og det største middel til fremme af den enhed er, at verdens folkeslag kan forstå hinandens skrift og sprog. I tidligere Tavler har Vi påbudt Retfærdighedens Hus' Betroede enten at vælge ét sprog blandt de nu eksisterende eller at antage et nyt og ligeledes at udvælge et fælles alfabet. I alle verdens skoler skal der undervises i begge. Derved vil jorden blive betragtet som ét land og ét hjem. Den herligste frugt fra kundskabens træ er dette ophøjede 55

ord: I er alle frugten fra ét træ og bladene på én gren. Lad ikke mennesket være stolt af, at han elsker sit land, lad ham hellere være stolt af, at han elsker sin art. Desangående har Vi tidligere åbenbaret det, som er midlet til verdens genopbyggelse og nationernes enhed. Velsignede er de, som opnår dette. Velsignede er de, som handler i overensstemmelse hermed.

Den syvende Ishráq

⁵⁶ Herlighedens Pen råder enhver med hensyn til opdragelse og uddannelse af børn. Betragt det, som Guds vilje har åbenbaret ved Vor ankomst til Fængselsbyen og har optegnet i den Mest Hellige Bog.⁴⁴ Det er blevet pålagt enhver fader at undervise sin søn og datter i kunsten at læse og skrive, og i alt, der er nedfældet på den Hellige Tavle. Den, der tilsidesætter det, der er blevet ham befalet, fra ham skal Forvalterne – hvis han er velhavende – tage det, som kræves til undervisningen, og hvis ikke, påhviler sagen Retfærdighedens Hus. Vi har sandelig gjort det til et ly for de fattige og trængende. Opdrager en far sin søn eller en andens søn, er det, som om han har opdraget en af Mine sønner; på ham hvile Min Herlighed, Min Kærlige Omsorg, Min Barmhjertighed, som har omsluttet verden.

Den ottende Ishráq

⁵⁷ Denne passage, som nu er skrevet af Herlighedens Pen, betragtes som en del af den Mest Hellige Bog: Mændene i Guds Retfærdigheds Hus er blevet pålagt

---

⁴⁴ Kitáb-i-Aqdas.

folkets anliggender. De er i sandhed Guds Forvaltere blandt Hans tjenere og daggryet for myndighed i Hans lande.

Oh Guds folk! Det, der opdrager verden, er Retfærdighed, for den opretholdes af to søjler, belønning og straf. Disse to søjler er kilderne til liv i verden. Eftersom der opstår et nyt problem hver dag, og der for hvert problem findes en hensigtsmæssig løsning, skal sådanne anliggender henvises til Retfærdighedens Hus, så at dets medlemmer kan handle i overensstemmelse med tidens behov og krav. De, som for Guds skyld rejser sig for at tjene Hans Sag, modtager guddommelig inspiration fra det usete Rige. Det påhviler alle at være lydige over for dem. Alle statsanliggender skal henvises til Retfærdighedens Hus, men tilbedelse skal udføres i overensstemmelse med det, som Gud har åbenbaret i Sin Bog. 58

Oh Bahás folk! I er daggrystederne for Guds kærlighed og Hans kærlige omsorgs morgengry. Tilsmuds ikke jeres tunger ved at forbande og tale ondt om nogen sjæl og beskyt jeres øjne mod det, der ikke er sømmeligt. Fremlæg det, som I ved. Hvis det bliver gunstigt modtaget, er jeres mål opnået; hvis ikke, er det omsonst at gøre indsigelse. Overlad den sjæl til sig selv og vend jer til Herren, Beskytteren, Den Selvbestående. Vær ikke årsag til sorg, og langt mindre til uenighed og strid. Vi nærer håb om, at I må opnå sand dannelse under skyggen af Hans blide barmhjertigheds træ og handle i overensstemmelse med det, som Gud ønsker. I er alle bladene på ét træ og dråberne i ét hav. 59

Den niende Ishráq

⁶⁰ Formålet med religion, som den er åbenbaret fra Guds hellige Viljes himmel, er at skabe enhed og harmoni blandt verdens folkeslag; gør den ikke til en sag om uenighed og strid. Guds religion og Hans guddommelige lov er de mægtigste redskaber og de sikreste af alle midler til at få enhedens lys til at bryde frem blandt mennesker. Verdens fremgang, nationernes udvikling, ro mellem folkeslagene og fred for alle, der bor på jorden, er blandt Guds principper og forordninger. Religion skænker mennesket den mest dyrebare af alle gaver, tilbyder velstandens bæger, tildeler evigt liv og lader uforgængelige goder regne på menneskeheden. Det sømmer sig for verdens ledere og regenter, og især for Guds Retfærdigheds Hus' Forvaltere at bestræbe sig af yderste evne på at sikre dens position, fremme dens interesser og ophøje dens stade i verdens øjne. Ligeledes påhviler det dem at forhøre sig om deres undersåtters forhold og gøre sig bekendt med anliggender og aktiviteter i de forskellige samfund i deres besiddelser. Vi beder tegnene på Guds kraft – jordens regenter og herskere – om at rejse sig og gøre alt, der står i deres magt, at de måske kan bortjage uenighed fra denne verden og oplyse den med enighedens lys.

⁶¹ Det påhviler enhver at holde fast ved og overholde det, som er strømmet fra Vor Mest Ophøjede Pen. Gud, Den Sande, er Mit vidne herpå, og ethvert eksisterende atom bevæges til at bevidne, at sådanne midler, der fører til ophøjelse, fremgang, uddannelse, beskyttelse og genrejsning af jordens befolkninger, er blevet klart fremlagt af Os og er åbenbaret i de Hellige Bøger og Tavler af Herlighedens Pen.

Vi beder Gud om nådigt at hjælpe Sine tjenere. Det, 62
 som denne Forurettede forventer af enhver, er
 retfærdighed og ærlighed. Lad ikke nogen være tilfreds
 med blot at høre; det sømmer sig snarere for enhver at
 overveje det, som denne Forurettede har åbenbaret. Jeg
 sværger ved ytringens Dagstjerne, der skinner over Den
 Albarmhjertiges Riges horisont, at havde der været en
 hvilken som helst synlig fortolker eller taler, ville Vi
 ikke have gjort Os Selv til målet for folkets kritik,
 latterliggørelse og bagtalelse.

Ved Vor ankomst til Irak fandt Vi Guds Sag nedsunken 63
 i dyb apati, og den guddommelige åbenbarings brise
 stilnet. De fleste af de troende var svage og modløse, ja
 endog ganske fortabte og livløse. Derfor lød der et nyt
 stød i trompeten, hvorpå Storhedens Tunge ytrede disse
 velsignede ord: ”Vi har blæst i Trompeten for anden
 gang”. Således blev hele verden genoplivet gennem den
 guddommelige åbenbarings og inspirations livgivende
 åndedrag.

Visse sjæle er nu dukket frem fra slørene opsat på at 64
 påføre denne Forurettede skade. De har hindret og
 benægtet denne uvurderlige gavmildheds strøm.

Oh I, som dømmes med retfærdighed! Hvis denne Sag 65
 skal benægtes, hvilken anden sag i denne verden kan da
 retfærdiggøres og anses for værdig til godkendelse?

De, som har vendt sig bort fra Guds Sag, forsøger 66
 ihærdigt at samle denne Åbenbarings Hellige Skrifter;
 og de har allerede, gennem venskabelige handlinger,
 opnået at sikre sig visse af disse Skrifter fra dem, som
 havde dem i deres besiddelse. Når de møder tilhængerne
 af en hvilken som helst religion, giver de sig desuden ud
 for at tro på dem. Sig, dø I, i jeres vrede! Sandelig, Han

er fremstået med så stor en autoritet, at intet menneske med klarsyn, med høreelse, med indsigt, med retfærdighed eller med ret og rimelighed nogensinde kan fornægte Ham. Dette bevidnes i denne strålende Time af Hans Pen, Ham, som er Den Gamle af Dage.

⁶⁷ Oh Jalíl! På dig hvile Min herlighed. Vi tilskynder Guds elskede til at udøve gode gerninger, så de måske nådigt må blive hjulpet og må holde fast ved det, som er blevet nedsendt fra Hans Åbenbarings himmel. Goderne, der udspringer fra denne guddommelige ytring, skal tilfalde dem, som overholder Hans forskrifter. Vi bønfaller Gud om at gøre dem i stand til at gøre det, som behager Ham og er acceptabelt for Ham, at give at de må handle ret og rimeligt og må udøve retfærdighed i denne altbetvingende Sag, at gøre dem bekendt med Hans Hellige Skrifter og at lede deres skridt mod Hans rette Sti.

⁶⁸ Vor Ophøjede Budbringer – må alt liv ud over Hans blive ofret for Hans skyld – har åbenbaret visse love. Inden for Hans Åbenbarings rige blev disse love imidlertid gjort til genstand for Vor godkendelse, derfor har denne Forurettede ført nogle af dem ud i livet ved at indarbejde dem i Kitáb-i-Aqdas med andre formuleringer. Andre omstødte Vi. I Hans hånd ligger autoriteten. Han gør, hvad Han vil, og Han befaler, hvad der end behager Ham. Han er Den Almægtige, Den Alpriste. Der er også nyligt åbenbarede forordninger. Velsignede er de, som følger disse. Velsignede er de, som overholder Hans forskrifter.

⁶⁹ Guds folk skal gøre sig de største anstrengelser for at hadets og ondskabens ild, der ulmer i slægters og folkeslags bryst, gennem ytringens levende vande og

formaningerne fra Ham, som er verdens Attrå, om muligt må blive slukket, og de menneskelige eksistensers træer må blive prydet med vidunderlig og ypperlig frugt. Han er i sandhed Formaneren, Den Barmhjertige, Den Algavmilde.

Må stråleglansen fra Hans herlighed, der skinner over gavmildhedens horisont, hvile på jer, Oh Bahás folk, på enhver, der står fast og urokkelig og på dem, som er vel forankrede i Troen og er skænket sand forståelse. 70

Angående dit spørgsmål om renter og udbytte på guld og sølv: For nogle år siden blev den følgende passage åbenbaret fra Den Albarmhjertiges himmel til ære for den, der bærer Guds navn, med titlen Zaynu'l-Muqarrabín⁴⁵ - på ham hvile Den Mest Herliges herlighed. Han – ophøjet er Hans ord – siger: Mange mennesker står i behov for dette. For hvis der ikke var udsigt til at opnå renter, ville menneskenes anliggender lide undergang eller bryde sammen. Man finder sjældent en person, som ville udvise et sådan hensyn til sit medmenneske, sin landsmand eller sin egen broder og ville vise en sådan omsorg for ham, at han var villig til at give ham et lån på generøse vilkår.⁴⁶ Som et tegn på velvilje over for menneskene har Vi derfor foreskrevet, at renter på penge skal behandles som andre forretningstransaktioner, der er almindeligt udbredte mellem mennesker. Da denne klare befaling nu således er blevet nedsendt fra Guds viljes himmel, er det lovligt 71

---

⁴⁵ En af de tidlige troende, som er bedst kendt blandt vennerne for sine pålidelige transskriptioner af Bahá'u'lláhs Tavler. (Se Memorials of the Faithful s. 150-153.)

⁴⁶ Sådanne lån tilskrives ikke renter, og de kan tilbagebetales, når som helst det passer låneren.

og korrekt at forlange renter af penge, så at verdens folk, i en ånd af venlighed og fællesskab og med fryd og glæde, hengivent kan beskæftige sig med at lovprise Navnet på Ham, som er hele menneskehedens Højtelskede. Sandelig, Han forordner ifølge Sit Eget valg. Han har nu lovliggjort renter af penge, lige som Han havde gjort det ulovligt i fortiden. I Sit greb holder Han autoritetens rige. Han handler og forordner. Han er i sandhed Forordneren, Den Alvidende.

72 Giv din Herre tak, Oh Zaynu'l-Muqarrabín, for denne åbenbare gavmildhed.

73 Mange gejstlige i Persien har, gennem utallige planer og påfund, ernæret sig ved ulovlige fortjenester opnået gennem åger. De har udtænkt måder til at give dens ydre form et rimeligt skær af lovlighed. De gør Guds love og forordninger til legetøj, men forstår det ikke.

74 Dette er imidlertid en sag, der skal udføres med mådehold og ærlighed. Vor Herligheds Pen har som et tegn på visdom og til fordel for folket afstået fra at angive dens grænser. Ikke desto mindre tilskynder Vi Guds elskede til at være retfærdige og ærlige og at gøre det, som vil tilskynde Guds venner til at udvise omsorgsfuld barmhjertighed og medfølelse over for hinanden. Han er i sandhed Rådgiveren, Den Medfølende, Den Algavmilde. Gud give at alle mennesker nådigt må blive hjulpet til at overholde det, som den Ene Sande Guds tunge har ytret. Og hvis de bringer det til udførelse, som Vi har fremlagt, vil Gud – ophøjet være Hans herlighed – med sikkerhed fordoble deres andel gennem Sin himmelske gavmildhed. Han er i sandhed Den Gavmilde, Den Tilgivende, Den Medfølende. Priset være Gud, Den Mest Ophøjede, Den

ISHRÁQÁT

Største.

Ikke desto mindre er disse anliggender blevet betroet ⁷⁵
Retfærdighedens Hus' medlemmer, at de må håndhæve
dem i overensstemmelse med tidens fordringer og
visdommens befalinger.

Endnu engang formaner Vi alle troende til ⁷⁶
retfærdighed og ærlighed og til at fremvise kærlighed og
tilfredshed. De er sandelig Bahás folk, ledsagerne af
Den Purpurfarvede Ark. På dem hvile Guds fred, Alle
Navnes Herre, Himlenes Skaber.

LAWḤ-I-HIKMAT
(Visdommens Tavle)

Denne Tavle var adresseret til 'Aqá Muḥammad, en fremtrædende troende fra byen Qá'in. Han fik tilnavnet Nabil-i-Akbar (se Memorials of the Faithful, s. 1-5). En anden anset troende fra Qá'in, Mulla Muḥammad-'Alí, blev kendt som Nabil-i-Qá'in (se Memorials of the Faithful, s. 49-54). I abjad tegnsystemet har navnet "Muḥammad" samme numeriske værdi som "Nabil."

- ¹ Dette er en Epistel, som Den Albarmhjertige har nedsendt fra Ytringens Rige. Det er i sandhed et pust af liv for dem, der bor i skabelsens rige. Forherliget være alle verdeneres Herre! I denne Tavle omtales han, som lovpriser Guds Navn, hans Herre, og som kaldes Nabil i en betydningsfuld Tavle.
- ² Oh Muḥammad! Lyt til Stemmen, der udgår fra Herlighedens Rige, og som kalder højt fra det himmelske Træ, som har hævet Sig over Za'faráns land: I sandhed, ingen Gud er der undtagen Mig, Den Alvidende, Den Vise. Vær du som Den Alnådiges briser for træerne i eksistensens rige og støt deres vækst gennem kraften i din Herres Navn, Den Retfærdige, Den Alvidende. Vi ønsker at gøre dig bekendt med det, der vil tjene som en påmindelse til folket, at de må tilsidesætte det, der i øjeblikket er det gængse blandt dem og rette deres ansigter mod Gud, de oprigtiges Herre.

Vi formaner menneskeheden i disse dage, hvor ³
 Retfærdighedens åsyn er tilsmudset med støv, hvor
 vantroens flammer brænder stærkt, og visdommens
 klædning er sønderrevet, hvor fred og trofasthed ebber
 ud, og prøvelser og lidelser er alvorligt forøget, hvor
 aftaler bliver brudt og bånd revet over, hvor intet
 menneske kan kende forskel på lys og mørke eller
 skelne vejledning fra fejltagelse.

Oh verdens folkeslag! Forsag alt ondt, hold fast ved ⁴
 det, som er godt. Stræb efter at blive lysende eksempler
 for hele menneskeheden og blandt mennesker sande
 påmindere om Guds dyder. Den, der rejser sig for at
 tjene Min Sag, skal åbenbare Min visdom og sætte alle
 bestræbelser ind på at bortjage uvidenhed fra verden.
 Vær forenede i rådslagning, vær ét i tankegang. Lad
 hver morgen blive bedre end sin aften og hver
 morgendag rigere end sin gårdsdag. Menneskets
 fortjeneste ligger i tjeneste og dyd og ikke i velstand og
 rigdoms pomp og pragt. Giv agt, at jeres ord er rensat
 for ørkesløse indbildninger og verdslige begær, og at
 jeres handlinger er rensat for snuhed og mistro. Spild
 ikke jeres dyrebare livs rigdom i jagten på onde og
 fordærvede følelser, lad ej heller jeres stræben blive
 brugt på at fremme jeres personlige interesser. Vær
 gavmilde i jeres velstands dage og tålmodige i tider med
 tab. Modgang efterfølges af medgang, og glæde følger
 sorg. Vogt jer mod ørkesløshed og dovenskab, og klyng
 jer til det, der gavner menneskeheden, unge som gamle,
 høj som lav. Vogt jer, at I ikke sår uenighedens ugræs
 blandt mennesker eller planter tvivlens torne i rene og
 strålende hjerter.

Oh I Herrens elskede! Begå ikke det, der besudler ⁵

kærlighedens klare strøm eller ødelægger venskabets sødmefyldte duft. Ved Herrens retskaffenhed! I blev skabt til at vise hinanden kærlighed og ikke egensindighed og had. Sæt ikke en ære i at elske jer selv, men sæt en ære i at elske jeres medskabninger. Vær ikke stolte af at elske jeres land, men af at elske hele menneskeheden. Lad jeres øje være kysk, jeres hånd trofast, jeres tunge sandfærdig og jeres hjerte oplyst. Nedgør ikke stedet for de lærde i Bahá, og gør ikke rangen hos sådanne regenter, der udøver retfærdighed iblandt jer, ringere, end den er. Sæt jeres lid til retfærdighedens armé, iklæd jer visdommens rustning, lad jeres pryde være tilgivelse og barmhjertighed samt det, der opmuntrer Guds begunstigedes hjerter.

6 Ved Mit liv! Dine klager har kastet Mig ud i sorg. Se ikke på verdens børn og alle deres handlinger, men fæst dit blik på Gud og Hans uendelige herredømme. Han påminder dig i sandhed om det, der er kilden til fryd for hele menneskeheden. Drik du lyksalighedens livgivende vand fra ytringens kalk, der tilbydes af den guddommelige Åbenbarings Kildevæld – Ham, som har omtalt dig i dette mægtige tilflugtssted. Stræb af alle dine kræfter med veltalenhed og visdom for at bevise sandhedens ord og for at fordrive falskhed fra jordens overflade. Således henvender det guddommelige kundskabs Daggry sig til dig fra denne lysende horisont.

7 Oh du, der taler i Mit Navn! Tænk over menneskene, og det, de har forøvet i Mine dage. Vi åbenbarede for en af regenterne det, som overmander alle jordens beboere og bad ham om at bringe Os ansigt til ansigt med denne tidsalders lærde, at Vi for ham kunne fremlægge Guds

vidnesbyrd, Hans beviser, Hans herlighed og Hans majestæt; og med det havde Vi ikke andet i sinde end det højeste gode. Imidlertid begik han det, der har fået beboerne i retfærdighedens og rimelighedens byer til at sørge. Således er der blevet afsagt dom mellem Mig og ham. Din Herre er i sandhed Forordneren, Den Altopleste. Hvorledes kan den Himmelske Fugl, under de omstændigheder, som du ser, svæve ind i de guddommelige mysteriers atmosfære, når Dens vinger er blevet angrebet med ørkesløse indbildningers sten og bittert had og er blevet kastet i et fængsel bygget af urokkelige sten? Ved Guds retfærdighed! Menneskene har begået en frygtelig uretfærdighed.

Med hensyn til dine påstande om skabelsens begyndelse er dette en sag, hvoraf der er forskellige opfattelser på grund af menneskers divergerende tanker og meninger. Skulle du påstå, at den altid har eksisteret og vil vedblive med at eksistere, ville det være sandt; eller skulle du bekræfte det samme begreb, som omtales i de hellige Skrifter, ville der ikke være nogen tvivl derom, for det er blevet åbenbaret af Gud, verdens Herre. Han var i sandhed en skjulte skat. Dette er et stade, der aldrig kan beskrives, end ikke hentydes til. Og på stedet: ”Jeg ønskede at gøre Mig Selv kendt”, eksisterede Gud, og Hans skabelse havde altid eksisteret under Hans beskyttelse fra den begyndelse, der ingen begyndelse har bortset fra at være forudgået af en Førsthed, som ikke kan betragtes som førstehed, og som opstod af en Årsag, uransagelig selv for alle lærde mennesker.

Det, som har eksisteret, havde eksisteret før, men ikke i den form du ser i dag. Eksistensens verden blev til ved

den varme, der opstod fra vekselvirkningen mellem den aktive kraft og det, som er dens modtager. Disse to er den samme, alligevel er de forskellige. Således oplyser Den Store Kundgørelse dig om denne herlige struktur. Det, som formidler den igangsættende påvirkning, og det, som modtager dens virkning, er i virkeligheden skabt ved Guds uimodståelige Ord, som er Årsagen til hele skabelsen, mens alt andet udover Hans Ord blot er skabningerne og virkningerne deraf. Din Herre er sandelig Fortolkeren, Den Alvise.

¹⁰ Desuden skal du vide, at Guds Ord – ophøjet være Hans herlighed – er højerestående og højt hævet over det, som sanserne kan opfatte, for det er helliggjort for enhver egenskab eller substans. Det overskrider grænserne for kendte elementer og er ophøjet over alle de essentielle og anerkendte stoffer. Det blev åbenbart uden stavelse eller lyd og er intet andet end Guds Befaling, som gennemtrænger alt det skabte. Det er aldrig blevet tilbageholdt fra skabelsens verden. Det er Guds altgennemtrængende nåde, hvorfra al nåde strømmer. Det er en entitet højt hævet over alt, hvad der har været og skal blive.

¹¹ Vi er uvillige til at gå nærmere ind på dette emne, eftersom de vantro har vendt deres ører mod Os for at høre det, der måske ville gøre dem i stand til at komme med urimelige indvendinger imod Gud, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående. Og da de er ude af stand til at nå kundskabens og visdommens mysterier ud fra det, der er blevet udredt af den guddommelige pragts Kilde, rejser de sig i protest og bryder ud i højlydte indvendinger. Men det er sandt at sige, at de protesterer mod det, de forstår og ikke mod de fremstillinger, der er givet af

Fortolkeren, ej heller de sandheder, der er bibragt af den Ene Sande Gud, Kenderen af det usete. Deres indsigelser, hver og en, vender sig mod dem selv, og Jeg sværger ved dit liv, at de er blottet for forståelse.

Enhver ting må nødvendigvis have en oprindelse og enhver bygning en bygmester. I sandhed, Guds Ord er den Årsag, der er gået forud for den betingede verden – en verden som er smykket med stråleglansen fra Den Ældgamle af Dage, og som dog bliver fornyet og genskabt til alle tider. Umådelig ophøjet er Visdommens Gud, der har rejst dette storslåede bygningsværk.

Se på verden, og tænk en stund over den. Den afslører bogen om sig selv for dine øjne og åbenbarer det, som din Herres Pen, Formeren, Den Altoplyste, har indskrevet i den. Den vil gøre dig bekendt med det, der er i den og på den og give dig så tydelige forklaringer, at det vil gøre dig uafhængig af enhver veltalende fortolker.

Sig: Naturen er i sin essens legemliggørelsen af Mit Navn, Ophavsmanden, Skaberen. Dens udtryk er forskelligartede af varierende årsager, og i denne mangfoldighed er der tegn for mennesker med dømmekraft. Naturen er Guds Vilje og er dens udtryk i og gennem den betingede verden. Det er en tilskikkelse fra Forsynet, forordnet af Forordneren, Den Alvise. Skulle nogen erklære, at det er Guds vilje, som den er manifesteret i tilværelsens verden, skal ingen stille spørgsmål ved denne påstand. Den er forlenet med en kraft, hvis virkelighed de lærde ikke fatter. Et menneske med indsigt kan virkelig ikke opfatte andet deri end stråleglansen fra Vort Navn, Skaberen. Sig: Dette er en eksistens, som ikke kender til forfald, og Naturen selv er

fortabt i forvirring over for dens åbenbaringer, dens uimodståelige beviser og dens strålende herlighed, som har omgivet hele universet.

- 15 Det passer sig ilde for dig at vende dit blik på tidligere eller nyere tider. Omtal denne Dag og lovpris det, der er kommet til syne. Det vil i sandhed være tilstrækkeligt for hele menneskeheden. Fremstillinger og foredrag som forklaring på sådanne emner gør i virkeligheden sjælene nedstemte. Det sømmer sig for dig at tale på en sådan måde, at det sætter de sande troendes hjerter i brand og får deres legemer til at svæve.
- 16 Hvem der end i dag tror på menneskets genfødsel og er fuldt ud bevidst om, at Gud, Den Mest Ophøjede, udøver den højeste magt og den absolutte autoritet over denne nye skabelse, regnes sandelig blandt dem, der er skænket indsigt i denne største Åbenbaring. Enhver skarpsindig troende vidner om dette.
- 17 Du skal vandre højt hævet over eksistensens verden gennem kraften i Det Største Navn, at du må blive opmærksom på de ældgamle mysterier og blive bekendt med det, som ingen er bekendt med. Din Herre er sandelig Hjælperen, Den Alvidende, Den Altopleste. Vær du som en bankende åre, der pulserer i hele skabelsens krop, at der gennem den varme, der opstår ved denne bevægelse, må opstå det, som vil genoplive hjerterne hos dem, der tøver.
- 18 På den tid, da Vi var skjult bag utallige slør af lys, var du i nær forbindelse med Mig og så lysene fra Min visdoms himmel og bølgerne fra Min ytrings hav. Din Herre er i sandhed Den Sandfærdige, Den Trofaste. Stor er i sandhed velsignelsen for den, som har sikret sig dette havs rige strømme i sin Herres dage, Den Mest

Gavmilde, Den Alvise.

Under Vort ophold i Irak, og mens Vi var i huset hos 19
 en person, der hed Majíd, fremlagde Vi klart skabelsens
 og oprindelsens mysterier for dig, kulminationen og
 årsagen hertil. Siden Vor afrejse har Vi imidlertid
 begrænset Os til denne bekræftelse: ”I sandhed, ingen
 Gud er der undtagen Mig, Den Evigt Tilgivende, Den
 Gavmilde.”

Undervis du i Guds Sag med en erklæring, der vil få 20
 buskene til at stå i flammer og råbet ”Sandelig, der er
 ingen Gud undtagen Mig, Den Almægtige, Den
 Ubetvingede” til at udgå derfra. Sig: Menneskelig ytring
 er en essens, der tragter efter at udøve sin indflydelse,
 men der må vises mådehold. Med hensyn til dens
 indflydelse er dette afhængigt af forskønnelse, som igen
 er afhængig af hjerter, der er frigjorte og rene. Hvad
 angår mådehold, så skal dette kombineres med takt og
 visdom, som foreskrevet i de Hellige Skrifter og Tavler.
 Mediter over det, som er strømmet fra din Herres Viljes
 himmel, Han som er Kilden til al nåde, at du må fatte
 den tilsigtede mening, som ligger bevareret i de Hellige
 Skrifters åndelige dybder.

De, som har afvist Gud og klynger sig fast til Naturen, 21
 som den er i sig selv, er i sandhed berøvet kundskab og
 visdom. De er visselig blandt dem, som er på vildspor.
 Det er ikke lykkedes for dem at nå den ophøjede tinde,
 og de har ikke nået det endelige mål; derfor lukkedes
 deres øjne, og de havde en anden mening, mens lederne
 blandt dem har troet på Gud og Hans uovervindelige
 herredømme. Det bevidner din Herre, Hjælpen i Fare,
 Den Selvbestående.

Da menneskenes øjne i Østen blev besnæret af Vestens 22

kunst og vidundere, flakkede de fortvivlede rundt i de materielle årsagers ødemark, uvidende om Den Ene, der er Årsagernes Årsag og Opretholderen deraf, mens sådanne mennesker, som var udspringet og kilden til Visdom, aldrig benægtede den drivende Impuls bag disse årsager, ej heller Skaberen eller Oprindelsen dertil. Din Herre ved det, dog ved de fleste mennesker det ikke.

²³ Nu har Vi, for Guds skyld, alle Navnenes Herre, pålagt Os Selv den opgave i denne Tavle at omtale nogle beretninger om de vise,⁴⁷ så at menneskenes øjne må blive åbnet derved, og de må blive fuldt ud forsikrede om, at Han i sandhed er Ophavsmanden, Den Almægtige, Skaberen, Grundlæggeren, Den Alvidende, Den Alvise.

²⁴ Skønt det erkendes, at vor tids lærde er højt kvalificerede inden for filosofi, kunst og håndværk, så ville enhver, der ser med kritiske øjne alligevel hurtigt forstå, at det meste af denne viden er blevet opnået gennem fortidens vise mænd, for det er dem, der har lagt grunden til filosofi, har rejst dens struktur og forstærket dens søjler. Således oplyser din Herre, Den Ældgamle af Dage dig. Fortidens vise mænd erhvervede deres kundskab fra Profeterne, eftersom de sidstnævnte var Talsmænd for guddommelig filosofi og Åbenbarerne af himmelske mysterier. Mennesker drak dybt af Deres ytringers krystalklare, levende vande, mens andre stillede sig tilfreds med de sidste dråber. Enhver modtog

---

⁴⁷ I mange af de følgende passager vedrørende de græske filosoffer citerer Bahá'u'lláh ordret fra sådanne muslimske historikere som Abdu'l-Faḥ-i-Shahristání (1076-1153 e.Kr.) og 'Imádu'd-Dín Abdu'l-Fidá (1273- 1331e.Kr.).

en andel i forhold til sit mål. Han er i sandhed Den Retfærdige, Den Vise.

Empedokles, som udmærkede sig i filosofi, var Davids 25
 samtidige, medens Pytagoras levede i Davids søns, Solomons dage og erhvervede sig Visdom fra profetskabets skatkammer. Det er ham, der påstod at have hørt himlenes hvisken og at have opnået englernes stade. Din Herre vil i sandhed klart fremlægge alt, hvis det behager Ham. Sandelig, Han er Den Vise, Den Altgennemtrængende.

Filosofiens essens og grundbegreber er udgået fra 26
 Profeterne. At menneskene er uenige om dens indre meninger og mysterier skyldes deres opfattelser og sindelag. Vi ville gerne berette følgende for dig: En af Profeterne fremlagde engang for sit folk det, som Den Almægtige Herre havde inspireret Ham til. I sandhed, din Herre er Inspiratoren, Den Nådige, Den Ophøjede. Da visdommen og veltalenhedens strøm vældede frem fra Hans ytrings kildespring, og guddommelig kundskabs vin berusede dem, der havde søgt Hans tærskel, udbrød Han: ”Se! Alt er fyldt af Ånden.” Blandt folkene var der ham, som holdt fast ved dette udsagn, og påvirket af sine egne indbildninger udtænkte han den ide, at ånden bogstavelig talt gennemtrængte eller trådte ind i kroppen, og gennem lange redegørelser fremlagde han beviser for at forfægte dette begreb, og grupper af folk fulgte i hans fodspor. At nævne deres navne på dette tidspunkt eller at give dig en detaljeret beretning herom ville være omstændeligt og ville afvige fra hovedtemaet. Din Herre er i sandhed Den Alvise, Den Alvidende. Der var også ham, som nød den udvalgte vin, hvis forsegling var blevet fjernet af Tungemålets

Nøgle, som er Åbenbareren af din Herres Vers, Den Nådige, Den Mest Gavmilde.

27 Filosoferne har i sandhed ikke fornægtet Den Ældgamle af Dage. De fleste af dem gik bort, beklagende deres mislykkede forsøg på at fatte Hans mysterium, sådan som nogle af dem har bevidnet. Din Herre er i sandhed Rådgiveren, Den Altoplyste.

28 Tænk på lægen Hippokrates. Han var en af de eminente filosoffer, som troede på Gud og erkendte Hans herredømme. Efter ham kom Sokrates, som i sandhed var vis, dannet og retfærdig. Han udøvede selvfornektelse, undertrykte sin trang til selvisk begær og vendte sig bort fra materielle fornøjelser. Han fortrak til bjergene, hvor han opholdt sig i en hule. Han overtalte mennesker til ikke at tilbede afguder og underviste dem i Guds væsen, Barmhjertighedens Herre, indtil de uvidende rejste sig mod ham. De arresterede ham og slog ham ihjel i fængslet. Dette beretter denne hurtige Pen for dig. Hvilken dybtgående filosofisk indsigt denne eminente mand havde! Han er den mest ansete blandt alle filosoffer og var umådelig rig på visdom. Vi bevidner, at han er en af heltene på dette felt og en fremtrædende mester, som viede sig hertil. Han havde en indgående viden om sådanne videnskaber, som var gængse blandt mennesker, så vel som om dem, der som ved et slør var skjult for deres sind. Det synes mig, at han drak et drag, da det Største Hav flød over med funklende og livgivende vande. Det er ham, der bemærkede en enestående, afdæmpet og altgennemtrængende natur i ting. En natur, som har en slående lighed med den menneskelige sjæl, og han opdagede, at denne natur var forskellig fra de

egenskaber, der findes i tingene i deres forædlede form. Han har et specielt udsagn om dette betydningsfulde emne. Skulle du spørge denne generations verdsligt kyndige om denne udlægning, ville du blive vidne til deres manglende evne til at fatte den. Din Herre taler sandt, men de fleste mennesker forstår det ikke.

Efter Sokrates kom den guddommelige Platon, som var elev af den førnævnte og beklædte som hans efterfølger professoratet i filosofi. Han erkendte sin tro på Gud og på Hans tegn, som gennemsyrrer alt, der har været og alt, der skal blive. Så kom Aristoteles, den velkendte, kundskabsrige mand. Det er ham, der har opdaget kraften i gasformigt stof. Disse mennesker, der fremstår som folkets ledere og er enestående blandt dem, bekendte hver og en deres tro på det Udødelige Væsen, som holder alle videnskabers tømmer i Sit greb.

Jeg vil også omtale for dig den påkaldelse, som Balínús, som var bekendt med disse teorier, lagde stemme til, og som Filosofiens Fader fremsatte angående skabelsens mysterier som beskrevet i hans tavler af krysolit, at alle må blive fuldt forsikret om det, som Vi har belyst for dig i denne klare Tavle, som, hvis den bliver forment med retfærdigheds og kundskabs hånd, vil frembringe livets ånd til levendegørelse af alt det skabte. Stor er velsignelsen for den, der svømmer i dette hav og fejrer sin Herres pris, Den Nådige, Den Mest Elskede. De guddommelige åbenbaringers briser spredes i sandhed fra din Herres vers på en sådan måde, at ingen kan bestride deres sandhed undtagen dem, som er berøvet hørelse, syn, forståelse og enhver menneskelig evne. Sandelig, Din Herre bærer vidnesbyrd herom, alligevel forstår menneskene det

ikke.

- ³¹ Denne mand har sagt: ”Jeg er Balínús, den vise, den der udretter vidundere, den der fremstiller amuletter.” Han overgik alle andre i at sprede kunst og videnskab og svævede til de mest ophøjede tinder af ydmyghed og tilbedelse. Læg øre til det, han har sagt, idet han bønfuldt Den Altbesiddende, Den Mest Ophøjede: ”Jeg står i min Herres nærværelse, forherliger Hans gaver og gavmildhed og priser Ham med det, hvormed Han priser Sit Eget Selv, at I må blive kilden til velsignelse og vejledning for sådanne mennesker, som anerkender mine ord.” Og yderligere siger han: ”Oh Herre! Du er Gud, og ingen Gud er der undtagen Dig. Du er Skaberen, og ingen skaber er der undtagen Dig. Hjælp mig ved Din nåde og styrk mig. Mit hjerte er grebet af uro, mine lemmer skælver, jeg har mistet min fornuft, og min forstand har svigtet mig. Tildel mig styrke og gør min tunge i stand til at udtale mig med visdom.” Og endnu videre siger han: ”Du er i sandhed Den Vidende, Den Vise, Den Magtfulde, Den Barmhjertige.” Det var denne vise mand, som blev oplyst om skabelsens mysterier og forstod de finere detaljer, der ligger indlagt i de hermetiske skrifter.⁴⁸

---

⁴⁸ I en af Sine Tavler skriver Bahá'u'lláh: ”Den første person, der helligede sig filosofien var Idrís. Det var hans navn, men nogen kaldte ham også Hermes. I hvert sprog har han et specielt navn. Det er ham, der har fremsat gennemarbejdede og overbevisende udtalelser inden for enhver filosofisk gren. Balínús udledte sin viden og videnskab fra Hermes' tavler, og de fleste af de filosoffer, der fulgte, gjorde deres filosofiske og videnskabelige opdagelser fra hans ord og udtalelser...”. I Koranen, sura 19, versene 57 og 59, står der: ”Og Idrís skal mindes i Bogen, for han var en sandhedens mand, en profet, og vi opløftede ham til en betydningsfuld plads.”

Vi har intet ønske om yderligere at omtale noget, men 32
 Vi vil udtrykke det, som Ånden har indgydt i Mit hjerte.
 Der er i sandhed ingen Gud undtagen Ham, Den
 Vidende, Den Mægtige, Hjælpen i Fare, Den Mest
 Ophøjede, Den Alpriste. Ved Mit liv! På denne Dag vil
 det himmelske Træ nødtigt kundgøre andet til verden end
 denne bekræftelse: ”Der er i sandhed ingen anden Gud
 end Mig, Den Uforlignelige, Den Altopylste.”

Havde det ikke været for den kærlighed, Jeg nærer til 33
 dig, ville Jeg ikke have ytret et eneste ord om det, der er
 blevet omtalt. Værdsæt værdien af dette stade og beskyt
 det, som du ville beskytte dit øje, og vær blandt dem,
 der er oprigtigt taknemlige.

Du ved udmærket, at Vi ikke studerede de bøger, som 34
 mennesker besidder, og Vi tilegnede os ikke den
 lærdom, som er gængs iblandt dem. Alligevel vil der,
 når som helst Vi ønsker at citere de lærdes og vises
 udtalelser, for din Herres åsyn i form af en tavle
 umiddelbart fremstå alt, der er kommet til syne i verden
 og er åbenbaret i de Hellige Bøger og Skrifter. Således
 nedfælder Vi på skrift det, som øjet forstår. Hans
 kundskab omfatter i sandhed jorden og himlene.

Dette er en Tavle, hvori Den Usetes Pen har nedskrevet 35
 kendskabet til alt, der har været og alt, der vil blive – et
 kendskab som ingen andre end Min forunderlige Tunge
 kan fortolke. Sandelig er Mit hjerte, som det er i sig
 selv, af Gud blevet lutret for de lærdes idéer og er blevet
 helliggjort fra de vises ytringer. Det afspejler i sandhed
 intet andet end Guds åbenbaringer. Om dette vidner
 Storhedens Tunge i denne tydelige Bog.

Sig, Oh jordens folk! Pas på, at enhver henvisning til 36
 visdom ikke udelukker jer fra dens Kilde eller holder jer

tilbage fra dens Daggrysted. Fæst jeres hjerter på jeres Herre, Opdrageren, Den Alvise.

37 For ethvert land har Vi foreskrevet en andel, til hver anledning en tildelt andel, for hver erklæring et fastsat tidspunkt og for enhver situation en træffende bemærkning. Tænk på Grækenland. Vi gjorde det til et Sæde for Visdom i en længere periode. Men da den fastsatte time kom, blev dets trone imidlertid undergravet, dets tunge ophørte med at tale, dets lys formørkedes, og dets banner blev revet ned. Således skænker Vi, og tilbagekalder Vi. Din Herre er i sandhed Den, der giver og tager, Den Mægtige, Den Magtfulde.

38 I hvert et land har Vi indsat en lysende skikkelse, og når den forudbestemte tid er kommet, vil den skinne strålende over horisonten, som befalet af Gud, Den Alvidende, Den Alvise. Hvis det er Vor vilje, er Vi fuldt ud i stand til at beskrive for dig, hvad der end eksisterer i ethvert land, eller hvad der er hændt der. Din Herres viden gennemstrømmer i sandhed himlene og jorden.

39 Du skal desuden vide, at folk i fortiden har frembragt ting, som nutidens kundskabsrige mennesker har været ude af stand til at frembringe. Vi minder dig om Múrtus, som var en af de lærde. Han opfandt et apparat, som transmitterede lyd over en distance på seksoghalvfems kilometer. Andre ud over ham har også opfundet ting, som ingen i nutiden har set. Din Herre åbenbarer i sandhed i hver en epoke, hvad der end behager Ham som et visdomstegn fra Hans side. Han er i sandhed Den Øverste Forordner, Den Alvise.

40 En sand filosof ville aldrig fornægte Gud eller Hans beviser, han ville snarere erkende Hans herlighed og overvældende majestæt, som overskygger alt skabt. Vi

elsker i sandhed de kyndige mennesker, som har bragt sådanne ting frem i lyset, som fremmer menneskeheden bedste interesser, og Vi hjalp dem gennem kraften i Vor befaling, for vi er Vi i stand til at opnå Vort formål.

Vogt jer, Oh Mine elskede, at I ikke foragter Mine lærde tjeneres fortjenester, tjenere, som Gud nådigt har valgt til blandt menneskeheden at være talsmændene for Hans Navn, "Formeren". Gør jer de største bestræbelser, så I kan udvikle sådanne håndværk og foretagender at alle, om de er unge eller gamle, må få gavn deraf. Vi har befriet os for de uvidende, som gladeligt forestiller sig, at Visdom er at give luft for ens ørkesløse indbildninger og at afvise Gud, alle menneskers Herre. Vi hører også nogle af de uagtsomme fremsætte sådanne postulater i dag. 41

Sig: Begyndelsen på Visdom og dens oprindelse er at anerkende, hvad Gud end klart har fremlagt, for gennem dens kraft er grundlaget for statskundskab, som er et skjold til bevarelse af hele menneskeheden, blevet fast forankret. Overvej det en stund, at I må forstå det, som Min Mest Ophøjede Pen har kundgjort i denne vidunderlige Tavle. Sig, enhver sag forbundet med statsanliggender, som I bringer op til diskussion, falder ind under skyggen af et af de ord, som er nedsendt fra Hans herlige og ophøjede himmels ytring. Således har Vi berettet for dig det, som vil oplive dit hjerte, vil bringe trøst til dine øjne og vil gøre dig i stand til at rejse dig for at fremme Hans Sag blandt alle folkeslag. 42

Oh Min Nabíl! Lad intet bedrøve dig, fryd dig hellere med umådelig glæde, eftersom Jeg har nævnt dit navn, har vendt Mit hjerte og Mit åsyn mod dig og har samtalen med dig gennem denne uigendrivelige og 43

vægtige fremstilling. Overvej i dit hjerte de prøvelser, Jeg har udholdt, den indespærring og det fangenskab, Jeg har tålt, de lidelser, der er tilstødt Mig, samt de beskyldninger, som folk har rettet mod Mig. Se, de er i sandhed indhyllet i et smerteligt slør.

44 Da samtalen nåede dette stadie, kom de guddommelige mysteriers morgengry til syne, og ytringens lys blev slukket. Må Hans herlighed hvile på mennesker med visdom, som påbudt af Den, der er Den Almægtige, Den Alpriste.

45 Sig: Lovpriset være Dit Navn, Oh Herre min Gud! Jeg bønfalder Dig ved Dit Navn, hvorigennem glansen fra kundskabens lys skinnede strålende, da den guddommelige ytrings himle blev sat i bevægelse blandt menneskeheden, om nådigt at hjælpe mig ved Dine himmelske bekræftelser og gøre mig i stand til at prise Dit Navn blandt Dine tjenere.

46 Oh Herre! Til Dig har jeg vendt mit ansigt, frigjort fra alt undtagen Dig, og holder fast ved sømmen på Dine mangfoldige velsignelsers klædning. Løs derfor min tunge til at forkynde det, som kan fængsle menneskers sind og kan fryde deres sjæle og ånd. Styrk mig da i Din Sag på en sådan måde, at jeg ikke vil blive hindret af undertrykkernes magt blandt Dine skabninger, ej heller vil blive tilbageholdt af angreb fra de vantro, der bor i Dit rige. Gør mig lig en lampe, der skinner ud over alle Dine lande, at de, i hvis hjerter Din kundskabs lys blusser, og længslen efter Din kærlighed lever, må blive vejledt af dens stråleglans.

47 Du er i sandhed magtfuld til at gøre, hvad end Du vil, og i Dit greb holder Du skabelsens rige. Der er ingen anden Gud end Dig, Den Almægtige, Den Alvise.

AŞL-I-KULLU'L-KHAYR⁴⁹
(Visdomsord)

I GUDS NAVN, DEN OPHØJEDE, DEN HØJESTE

Kilden til alt godt er tillid til Gud, underkastelse under Hans bud og tilfredshed med Hans hellige vilje og velbehag. ¹

Visdommens inderste væsen er gudsfrygt, ærefrygt for Hans svøbe og afstraffelse og ængstelse for Hans retfærdighed og dekret. ²

Religionens inderste væsen er at vidne om det, som Herren har åbenbaret og at følge det, som Han har forordnet i Sin mægtige Bog. ³

Kilden til al herlighed er accept af, hvad end Herren har skænket og tilfredshed med det, som Gud har forordnet. ⁴

Kærlighedens inderste væsen er for mennesket at vende sit hjerte til Den Elskede og løsrive sig fra alt andet end Ham og kun ønske det, som er hans Herres ønske. ⁵

Sand ihukommelse er at omtale Herren, Den Højtpriste, og glemme alt andet ud over Ham. ⁶

Sand tillid er for tjeneren at udøve sin profession og sit kald i denne verden, at holde fast ved Herren og kun at søge Hans nåde, eftersom alle Hans tjeneres skæbne ⁷

---

⁴⁹ Skønt forskning har slået fast, at denne Tavle blev åbenbaret før Kitáb-i-Aqdas, bliver den bibeholdt i denne udgivelse.

ligger i Hans Hænder.

- 8 Løsrivelsens inderste væsen er for mennesket at vende sit ansigt til Herrens boliger, at træde ind i Hans Nærvær, beskue Hans Åsyn og stå som vidne foran Ham.
- 9 Forståelsens inderste væsen er at vidne om sin fattigdom og at underlægge sig Herrens Vilje, Den Ophøjede, Den Nådige, Den Almægtige.
- 10 Kilden til al mod og kraft er at fremme Guds Ord og at være urokkelig i kærlighed til Ham.
- 11 Barmhjertighedens inderste væsen er for tjeneren at berette om sin Herres velsignelser og at give Ham tak til alle tider og under alle forhold.
- 12 Troens inderste væsen er et fåtal af ord og en overflod af gerninger; vid i sandhed, at for den, hvis ord overstiger hans gerninger, er døden bedre end livet.
- 13 Sand trygheds inderste væsen er at forholde sig tavs, at se til tingenes slutning og at forsage verden.
- 14 Begyndelsen på storsind er, når mennesket anvender sin rigdom på sig selv, på sin familie og de fattige blandt medlemmerne af hans tro.
- 15 Rigdommens inderste væsen er kærlighed til Mig, og den, der end elsker Mig, besidder alt, og den, der ikke elsker Mig, er i sandhed af de fattige og trængende. Dette er, hvad Herlighedens og Stråleglansens Finger har åbenbaret.
- 16 Kilden til alt ondt er for mennesket at vende sig bort fra sin Herre og vende sit hjerte til det ugudelige.
- 17 Den mest glødende ild er at sætte spørgsmål ved Guds tegn, ørkesløst at anfægte det, som Han har åbenbaret, fornægte Ham og at optræde hovmodigt over for Ham.
- 18 Kilden til al lærdom er kundskab om Gud, ophøjet

være Hans Herlighed. Dette kan ikke opnås undtagen gennem kundskab om Hans Guddommelige Manifestation.

Fornedrelsens inderste væsen er at forsvinde fra Den 19
Barmhjertiges skygge og søge ly hos Den Onde.

Kilden til fejltagelse er, når man ikke tror på den Ene 20
Sande Gud, stoler på alt andet end Ham og flygter fra Hans Befaling.

Sandt tab er det for ham, hvis dage er tilbragt i 21
fuldkommen uvidenhed om sig selv.

Essensen af alt det, Vi har åbenbaret for dig, er 22
Retfærdighed, at mennesket kan gøre sig fri af ørkesløse fantasier og efterligninger for med enhedens øje at erkende Hans guddommelige værk og med et forskende blik at undersøge alt.

Således har Vi belært dig, har manifesteret for dig 23
Visdommens Ord, at du må være taknemlig over for Herren din Gud og blandt alle folkeslag fryde dig derved.

LAWH-I-MAQŞÚD
(Maqşúds Tavle)

Af respekt plejede bahá'ierne, hellere end at henvende sig direkte til Bahá'u'lláh, at skrive til Hans sekretær, Mirzá Áqá Ján, med tilnavnene "Guds Tjener" og "Opvartende Tjener". Svaret ville komme i form af et brev fra Mirzá Áqá Ján, der citerede Bahá'u'lláhs ord, men som i virkeligheden i sin helhed ville være dikteret af Bahá'u'lláh. Således er alle dele af Tavlen og selv dem, der angiveligt er Mirzá Áqá Jáns egne ord, Hellig Skrift åbenbaret af Bahá'u'lláh. Tavlen til Maqşúd er i denne form. Den var stilet til Mirzá Maqşúd, en af de tidlige troende, der på den tid boede i Damaskus og Jerusalem.

**HAN ER GUD, OPHØJET ER HAN, MAJESTÆTENS
OG MAGTENS HERRE**

- ¹ En lovprisning, der er ophøjet over enhver omtale eller beskrivelse, sømmer sig for Den Tilbedte, Besidderen af alt synligt og usynligt, som har gjort Det Første Punkt i stand til at åbenbare utallige Bøger og Epistler og som, gennem styrken i Sit ophøjede Ord, har kaldt hele skabelsen til live, hvad enten det drejer sig om tidligere eller mere nylige generationer. Desuden har Han i hver tidsalder og cyklus, i overensstemmelse med Sin kundskab, der overgår al forstand, sendt en guddommelig Budbringer til at genoplive de modfaldne

og mismodige sjæle med Sin ytrings levende vande, En som i sandhed er Talsmanden, Den Sande Fortolker, eftersom mennesket er ude af stand til at forstå det, som er strømmet fra Herlighedens Pen, og som er nedfældet i Hans himmelske Bøger. Mennesket har til alle tider og under alle forhold brug for en til at formane dem, vejlede dem og til at belære og undervise dem. Derfor har Han sendt Sine Budbringere, Sine Profeter og udvalgte, for at de kunne gøre menneskene bekendt med det guddommelige formål, der ligger til grund for at åbenbare Bøger og at lade Budbringere fremstå, og at enhver må blive bevidst om den tillid til Gud, der ligger skjult i hver sjæls virkelighed.

Mennesket er den største Talisman. Manglen på sand uddannelse har imidlertid berøvet ham det, som han naturligt besidder. Gennem ét ord, som udgik fra Guds mund, blev han kaldt til live; gennem endnu et ord blev han ledet til at erkende Kilden til sin oplæring; ved endnu et ord blev hans stade og skæbne sikret. Det Store Væsen siger: Betragt mennesket som en mine rig på ædelstene af uvurderlig værdi. Oplæring er det eneste, der kan få det til at åbenbare sine skatte og gøre menneskeheden i stand til at drage nytte deraf. Hvis noget menneske skulle meditere over det, som Skrifterne, nedsendt fra Guds hellige Viljes himmel, har åbenbaret, ville han beredvilligt erkende, at deres formål er, at alle mennesker skal betragtes som én sjæl, så at seglet, der bærer ordene ”Riget vil blive Guds” må blive prentet på hvert et hjerte, og lyset fra Guddommelig gavmildhed, nåde og barmhjertighed må indhulle hele menneskeheden. Den Ene Sande Gud, ophøjet være Hans herlighed, har intet ønsket til Sig Selv. ²

Menneskehedens loyalitet gavner Ham ikke, ej heller skader dens egensindighed Ham. Fuglen i ytringens rige lægger uophørligt stemme til denne kalden: ”Alt har jeg villet for dig, og endda dig for din egen skyld.” Hvis de lærde og verdsligt vise mennesker i denne tidsalder skulle tillade menneskeheden at indånde duften af fællesskab og kærlighed, ville ethvert forstående hjerte fatte meningen med sand frihed og opdage hemmeligheden i uforstyrret fred og absolut ro. Skulle jorden opnå dette stade og blive oplyst af dens lys, kunne det i sandhed siges om den: ”Du vil hverken se dens dale eller stejle bakker.”⁵⁰

- ³ Velsignelse og fred hvile på Ham,⁵¹ ved hvis komme Bathá⁵² var lutter smil, og de søde dufte fra Hans klædning har spredt vellugt over hele menneskeheden – Ham, som kom for at beskytte mennesker mod det, der vil skade dem i den nedre verden. Ophøjet, umådelig ophøjet er Hans stade over alle væsners forherligelse, og Han er hævet over hele skabelsens lovprisning. Ved Hans komme blev tabernaklet for stabilitet og orden oprejst over hele verden og kundskabens fane hejst blandt nationerne. Må velsignelser også hvile på Hans slægtninge og Hans ledsagere, gennem hvem banneret for Guds enhed og Hans udelelighed blev opløftet, og den himmelske triumfs faner blev udfoldet. Gennem dem blev Guds religion fast forankret blandt Hans skabninger og Hans Navn lovprist blandt Hans tjenere. Jeg bønfalder Ham – ophøjet er Han – om at skærme Sin Tro mod fortræd fra Sine fjender, som rev slørene

---

⁵⁰ Koranen 20:106.

⁵¹ Muḥammad.

⁵² Mekka.

bort, sønderrev dem, og til sidst var årsagen til, at islams banner blev forkastet blandt alle folkeslag.

Dit brev, hvorfra genforeningens duft blev indåndet, er blevet modtaget. Priset være Gud, at efter den faste befaling om adskillelse er nærhedens og fællesskabets brise blevet sat i bevægelse, og hjertets muld blevet forfrisket med frydens og glædens vande. Vi byder Gud tak under alle forhold og nærer det håb, at Han – ophøjet være Hans herlighed – gennem Sit nådige forsyn vil vejlede alle, der dvæler på jord til det, som er kærkomment, og som behager Ham.

Betragt de uroligheder, som i meget lang tid har hjemsøgt jorden, og den forvirring, der har grebet dens folkeslag. Den er enten blevet hærget af krig eller plaget af pludselige og uforudsete ulykker. Skønt verden er omgivet af elendighed og lidelse, er der alligevel intet menneske, der er standset op for at overveje, hvad årsagen eller kilden til dette kan være. Når som helst Den Sande Rådgiver ytrede et ord til formaning, se, da fordømte de Ham alle som ophavsmand til fortræd og forkastede Hans krav. Hvor forstyrrende, hvor forvirrende er ikke sådan en adfærd! Der findes ikke to mennesker, hvorom man kan sige, at de er forenede udadtil og indadtil. Beviserne på uenighed og ondskab er tydelige overalt, skønt alle blev skabt til enighed og fællesskab. Det Store Væsen siger: Oh højt elskede! Enhedens tabernakel er blevet rejst, betragt ikke hinanden som fremmede. I er frugterne på ét træ og bladene på én gren. Vi nærer håb om, at retfærdighedens lys må skinne på verden og rense den for tyranni. Hvis jordens herskere og konger, symboler på Guds magt, ophøjet være Hans herlighed, rejser sig og beslutter sig

for at dedikere sig til, hvad der end vil fremme hele menneskehedens bedste interesser, vil retfærdighedens herredømme med sikkerhed blive grundfæstet blandt menneskenes børn, og stråleglansen fra dets lys vil omgive hele verden. Det Store Væsen siger: Strukturen for stabilitet og orden i verden er blevet rejst på og vil fortsat blive båret af de to søjler: belønning og straf. Og i en anden forbindelse har Han ytret følgende på det udtryksfulde sprog:⁵³ Retfærdighed har en umådelig kraft til sin rådighed. Det er intet andet end belønning og straf for menneskenes gerninger. Ved styrken i denne kraft er tabernaklet for orden blevet oprettet over hele verden, og det får de onde til at beherske deres natur af frygt for straf.

⁶ Et andet sted har Han skrevet: Tag jer i agt, Oh forsamling af verdens herskere! Der er ingen magt på jorden, der i sin besejrende kraft kan måle sig med styrken i retfærdighed og visdom. Jeg bekræfter i sandhed, at der ikke er og aldrig har været, en hærskere mægtigere end retfærdighedens og visdommens. Velsignet er den konge, som marcherer med kundskabens banner udfoldet foran sig og retfærdighedens bataljoner samlet bag sig. Han er sandelig det ornament, der smykker fredens pande og sikkerhedens åsyn. Der kan ikke være nogen tvivl om, at hvis retfærdighedens dagstjerne, som tyranniets skyer har formørket, skulle kaste sit lys på mennesker, ville jordens overflade blive fuldstændig forvandlet.

⁷ Det Store Væsen, som ønsker at åbenbare forudsætningerne for fred og ro i verden og fremgang for dens folkeslag, har skrevet: Den tid må komme, hvor

---

⁵³ Arabisk.

den bydende nødvendighed af at afholde en mægtig, en altomfattende samling af mennesker vil blive erkendt universelt. Jordens herskere og konger må nødvendigvis være til stede, tage del i drøftelserne og må overveje sådanne måder og metoder, som vil danne grundlag for verdens Store Fred blandt mennesker. En sådan fred kræver, at stormagterne af hensyn til ro mellem jordens befolkninger skal beslutte sig for at være fuldstændig forliget med hinanden. Skulle en konge gribe til våben mod en anden, skal alle rejse sig i forening og forhindre ham deri. Hvis dette bliver gjort, vil verdens nationer ikke længere have behov for våben, undtagen med det formål at bevare sikkerheden i deres riger og for at opretholde den interne orden inden for deres territorier. Dette vil sikre freden og roen for ethvert folk, enhver regering og nation. Vi ville gerne bevare det håb, at jordens konger og herskere, spejle for Guds nådige og almægtige navn, må opnå dette stede og beskytte menneskeheden mod tyranniets stormløb.

Ligeledes siger Han: Blandt de ting, der fremmer 8
 enhed og harmoni, og som vil bevirke at hele jorden vil blive betragtet som ét land, er, at de forskellige sprog reduceres til ét sprog, og ligeledes at det alfabet, der anvendes i verden, begrænses til ét enkelt alfabet. Det påhviler alle nationer at udpege nogle forstandige og lærde mennesker, som skal indkalde til en samling og gennem fælles rådslagning vælge ét sprog blandt de forskellige eksisterende sprog eller skabe et nyt, som børn i alle verdens skoler skal undervises i.

Den tid nærmer sig, hvor alle verdens folkeslag vil 9
 have antaget ét universelt sprog og ét fælles alfabet. Når dette er opnået, vil det for et menneske, uanset hvilken

by han end rejser til, være som at træde ind i sit eget hjem. Dette er obligatorisk og absolut nødvendigt. Det påhviler ethvert menneske med indsigt og forståelse at bestræbe sig på at omsætte det skrevne til virkelighed og handling.

¹⁰ I disse tider er retfærdighedens tabernakel faldet i kløerne på tyranni og undertrykkelse. Bønfald I den Ene Sande Gud – ophøjet være Hans herlighed – om ikke at berøve menneskeheden den sande forståelses hav, for ville mennesker blot være lydøre, ville de beredvilligt forstå, at hvad der end er strømmet fra og nedfældet af Herlighedens Pen, er som selve solen for hele verden, og at deri ligger alle menneskers velfærd, sikkerhed og sande interesse. Ellers vil jorden blive hjemløst af nye ulykker hver dag, og oprør uden fortilfælde vil bryde ud. Gud give, at menneskene i verden nådigt må blive bistået i at bevare lyset fra Hans kærlige råd inden for visdommens klode. Vi nærer håb om, at alle må blive udsmykket med den sande visdoms klædning, fundamentet for verdens ledelse.

¹¹ Det Store Væsen siger: Statskundskabens himmel er klart oplyst og strålende gennem glansen fra lyset i disse velsignede ord, der er udsprunget fra Guds Viljes daggry: Det sømmer sig for enhver hersker hver dag at veje sit eget væsen på rimelighedens og retfærdighedens vægt og derefter dømme blandt mennesker og råde dem til det, der vil rette deres skridt mod kundskabens og forståelsens sti. Dette er statskundskabens hjørnestein og dens essens. Fra disse ord vil ethvert oplyst og vist menneske let kunne forstå det, som vil fremme sådanne mål som velfærd, sikkerhed og beskyttelse for menneskeheden samt tryghed i menneskers levevilkår.

Skulle mennesker med indsigt drikke deres andel i dybe drag fra de inderste betydningers hav, der er nedlagt i disse ord og blive bekendt dermed, ville de bevidne denne ytrings ophøjethed og overlegenhed. Hvis denne ydmyge skulle fremlægge det, som han opfatter, ville alle bekræfte Guds fuldendte visdom. Statskundskabens hemmeligheder og det, som menneskene har behov for, ligger indhyllet i disse ord. Denne ydmyge tjener bønfaller inderligt den Ene Sande Gud - ophøjet være Hans herlighed – om at oplyse verdens folks øjne med stråleglansen fra visdommens lys, at de alle må erkende det, der er absolut nødvendigt på denne dag.

Han er i sandhed et menneske, som i dag vier sig til at tjene hele den menneskelige race. Det Store Væsen siger: Velsignet og lykkelig er den, der rejser sig for at fremme de bedste interesser for jordens folkeslag og slægter. Et andet sted har Han kundgjort: Det passer sig ikke for ham, der elsker sit eget land at rose sig heraf, men snarere for ham, der elsker hele verden. Jorden er kun ét land, og menneskeheden dets indbyggere.

Sådanne formaninger til forening og harmoni, som er indskrevet i Profeternes Bøger af Den Højstes Pen, henviser til særlige forhold; ikke et fællesskab som ville føre til splittelse, eller en harmoni, der vil skabe uenighed. Dette er det stade, hvorudfra alt vil blive målt, et stade, hvor enhver fortjenstfuld sjæl vil blive givet det, der tilkommer ham. Vel er det for dem, der påskønner betydningen af og fatter hensigten med disse ord, og ve de uagtsomme. I deres inderste væsen bærer alle naturens tegn rigeligt vidnesbyrd herom. Ethvert forstandigt og vist menneske er velbekendt med det, som Vi har omtalt, men ikke dem, som har forvildet sig

langt bort fra retsindighedens levende kilde og fortvivlede flakker om i uvidenhedens og den blinde fanatismes vildmark.

14 Det Store Væsen siger: Oh I menneskebørn! Det grundlæggende formål, der besjæler Guds Tro og Hans Religion, er at værne om den menneskelige races interesser, fremme dens enhed og at fostre kærlighedens og fællesskabets ånd mellem mennesker. Lad det ikke blive en kilde til uenighed og disharmoni, til had og ufred. Dette er den lige Sti, det faste og urokkelige fundament. Det der end rejses på dette fundament, kan verdens omskiftelser og tilfældigheder aldrig svække, ej heller vil utallige århundreders omvæltninger underminere dets struktur. Vort håb er, at verdens religiøse ledere og dens herskere vil rejse sig i forening for at reformere denne tidsalder og genoprette dens lykke. Lad dem, efter at have mediteret over dens behov, rådslå med hverandre og gennem ivrige og indgående drøftelser tilføre en syg og hårdt plaget verden det lægemiddel, den trænger til.

15 Det Store Væsen siger: Den guddommelige visdoms himmel er oplyst af rådslagningens og medfølelsens to lys. Rådslå da med hinanden i alle anliggender, eftersom rådslagning er ledelsens lampe, der fører an, og er den, der skænker forståelse.

16 Ved begyndelsen af enhver bestræbelse er det påbudt at se til slutningen af den. Sæt børnene til at studere de kunstarter og videnskaber, som vil være til gavn for mennesket, vil sikre dets fremgang og ophøje dets stade. Således vil lovløshedens forpestede dunster blive spredt, og således vil alle leve beskyttet, sikkert og i fred gennem de store bestræbelser fra nationens ledere.

Det Store Væsen siger: Tidens lærde skal lede folk til at erhverve sig de grene af kundskab, som er til gavn, så at både de lærde og menneskeheden i almindelighed kan få fordele deraf. En akademisk stræben, der alene begynder og ender med ord, har aldrig været og vil aldrig få nogen værdi. Størstedelen af Persiens lærde doktorer vier hele deres liv til studiet af en filosofi, hvis udbytte i den sidste ende ikke er andet end ord. 17

Det påhviler dem med autoritet at udvise mådehold under alle forhold. Det, der overskrider grænsen for mådehold, vil ophøre med at yde en gavnlig indflydelse. Tænk for eksempel over sådan noget som frihed, civilisation og lignende. Lige meget hvor gunstigt forstandige mennesker end må betragte disse, så vil de, hvis de blev overdrevet, udøve en skadelig indflydelse på mennesker. 18

Hvis dette emne skulle udlægges, ville det kræve en detaljeret forklaring, som, frygter Vi, måske ville blive kedelig. Det er denne ydmyges brændende håb, at Gud - ophøjet være Hans herlighed - må skænke alle mennesker det, som er godt. For han, som er udrustet dermed, besidder alt. Det Store Væsen siger: Visdommens Tunge erklærer: Han, som ikke har Mig, er berøvet alt. Vend jer bort fra alt, der er på jorden og søg ingen anden end Mig. Jeg er Visdommens Sol og Kundskabens Hav. Jeg opmuntrer den svage og genopliver den døde. Jeg er det ledende Lys, der oplyser vejen. Jeg er den kongelige Falk på Den Almægtiges arm. Jeg breder de kraftesløse vinger ud på enhver vingeskudt fugl og sender den af sted på sin flugt. 19

Og ligeledes siger Han: Den sande forståelses himmel skinner strålende med to lys: tolerance og retskaffenhed. 20

²¹ Oh min ven! Vidtstrakte oceaner ligger gemt i denne korte udtalelse. Velsignede er de, som værdsætter dens værdi, drikker dybt deraf og fatter dens betydning, og ve de uagtsomme. Denne ydmyge bønfalder verdens folk om at efterleve retfærdighed, så at deres milde, deres fintmærkende og dyrebare høreelse, som er blevet skabt til at lytte til visdommens ord, må blive befriet for begrænsninger og for sådanne hentydninger, ørkesløse fantasier og tomme indbildninger, som ”ikke kan berige eller stille sulten”, så at Den Sande Rådgiver nådigt må være tilbøjelig til at fremlægge det, der er kilden til velsignelse for menneskeheden og det højeste gode for alle nationer. På nuværende tidspunkt fordunkles forsoningens lys i de fleste lande, og dets glans er udslukket, medens stridens og forvirringens ild er blevet antændt og brænder voldsomt. To stormagter, der betragter sig som civilisationens grundlæggere og ledere samt grundlovens fædre, har rejst sig imod Troens tilhængere, som forbindes med Ham, der samtalede med Gud. Vær advaret, Oh mennesker med forståelse. Det passer sig ilde for menneskets stade at udøve tyranni; snarere påhviler det mennesket at overholde ret og rimelighed og være iklædt retfærdighedens klædning under alle forhold. Bønfald I den Ene Sande Gud, at Han, ved kraften i den kærlige omsorgs og åndelige oplærings hånd, vil lutre og rense visse sjæle fra at blive besudlet af ond lidenskab og moralsk fordærvede lyster, så at de kan rejse sig og frigøre deres tunger for Guds skyld, så at tegnene på uretfærdighed måske kan blive udslettet, og glansen fra retfærdighedens lys kan kaste sin stråleglans på hele verden. Menneskene er uvidende, og de har brug for dem, som kan gøre rede for

sandheden.

Det Store Væsen siger: Det menneske med fuldendt lærdom og den vise, der er skænket skarpsindig visdom, er menneskemængdens to øjne. Jorden skal aldrig, om Gud vil, berøves disse to største gaver. Det, som er fremlagt og vil blive åbenbaret i fremtiden, er kun et udtryk for denne Tjeners brændende ønske om at vie Sig til tjeneste for alle jordens slægter. 22

Oh min ven! Man skal under alle forhold gribe til ethvert middel, der vil fremme sikkerhed og fred blandt verdens folkeslag. Det Store Væsen siger: På denne strålende Dag er hvad som helst, der kan rense jer for fordærvelse og vil lede jer til fred og sindsro, i sandhed den Lige Sti. 23

Om Gud vil, kan verdens folkeslag, som et resultat af de store bestræbelser fra deres herskere og de vise og lærde blandt mennesker, bringes til at erkende deres bedste interesser. Hvor længe vil menneskeheden fremture i sin egensindighed? Hvor længe vil uretfærdighed fortsætte? Hvor længe skal kaos og forvirring herske blandt mennesker? Hvor længe vil strid og splid ryste samfundets ansigt? 24

Denne ydmyge tjener er fyldt med undren, og for så vidt alle mennesker er udstyret med evnen til at se og høre, finder vi dem alligevel berøvet det privilegium at bruge disse evner. Denne tjener er blevet tilskyndet til at nedfælde disse linjer i kraft af den omsorgsfulde kærlighed, han nærer for dig. Desværre blæser fortvivlelsens vinde fra alle retninger, og striden, der deler og hjem søger den menneskelige race, øges dagligt. Tegnene på nært forestående krampetrækninger og kaos kan nu skelnes, eftersom den nugældende orden 25

fremstår som værende sørgeligt mangelfuld. Jeg bønfaller Gud, ophøjet være Hans herlighed, at Han nådigt må vække jordens folkeslag og tilstå dem, at resultatet af deres adfærd må blive til gavn for dem og hjælpe dem til at opnå det, der sømmer sig for deres stade.

26 Skulle mennesket erkende storheden i sit stade og sin skæbnes ophøjethed, ville det ikke fremvise andet end en god karakter, rene handlinger og en sømmelig og prisværdig adfærd. Hvis de lærde og vise mennesker, der ejer velvilje, skulle bibringe folket vejledning, ville hele verden blive betragtet som ét land. Dette er i sandhed den ubestridelige sandhed. Denne tjener appellerer til enhver arbejdsom og initiativrig sjæl om at udfolde sine yderste bestræbelser og rejse sig for at genoprette forholdene i alle egne og at genoplive de døde med visdommens og ytringens levende vande i kraft af den kærlighed, han nærer til Gud, Den Ene, Den Uforlignelige, Den Almægtige, Den Godgørende.

27 Intet vist menneske kan bevise sin kundskab undtagen gennem ord. Dette viser betydningen af Ordet, som stadfæstet i alle Skrifterne, om det er i tidligere eller i nyere tid. For det er gennem dets kraft og besjælende ånd, at verdens folk har opnået en så fremtrædende stilling. Derudover skal ord og ytringer være både virkningsfulde og gennemtrængende. Intet ord vil imidlertid blive indgydt disse to kvaliteter, medmindre det ytres udelukkende for Guds skyld og med tilbørligt hensyn til anledningens og menneskenes krav.

28 Det Store Væsen siger: Menneskelig ytring er en essens, som tragter efter at øve sin indflydelse og må bruges med måde. Med hensyn til dens indflydelse er

dette betinget af, at detaljerne forfines, som igen er afhængig af hjerter, der er frigjorte og rene. Hvad angår mådehold, så skal dette kombineres med takt og visdom, som foreskrevet i de Hellige Skrifter og Tavler.

Hvert ord er forlenet med en ånd, derfor skal den talende eller fortolkeren fremsige ordene med omhu på rette tid og sted, for det indtryk hvert ord gør er fuldstændig åbenlyst og mærkbart. Det Store Væsen siger: Et ord kan sammenlignes med ild, et andet med lys, og den indflydelse, begge udøver, er åbenbar i verden. Derfor bør et oplyst og vist menneske hovedsagelig udtrykke ord milde som mælk, så at menneskenes børn må blive næret og opbygget derved og må nå til det endelige mål for menneskelig eksistens, som er den sande forståelses og storheds stade. Og ligeledes siger Han: Et ord er ligesom foråret, der får de sarte, unge spirer i kundskabens rosenhave til at blive grønne og blomstrende, medens et andet ord er ligesom en dødelig gift. Det sømmer sig for et klogt menneske med kundskab at tale med den yderste mildhed og overbærenhed, så at sødmen i hans ord må tilskynde alle til at opnå det, der passer sig for mennesket stade.

Oh min ven! Guds Ord er ordenes konge, og dets altgennemtrængende indflydelse er uoverskuelig. Det har altid behersket og vil fortsat beherske skabelsens verden. Det Store Væsen siger: Ordet er universalnøglen til hele verden, eftersom dørene til menneskenes hjerter, som i virkeligheden er himlens døre, bliver oplukket gennem dens kraft. Aldrig så snart havde et glimt af dets strålende glans skinnet på kærlighedens spejl, før det velsignede ord "Jeg er Den Mest Elskede" blev reflekteret deri. Det er et ocean med uudtømmelige

rigdomme, der indbefatter alt. Alt, hvad der kan erkendes, er blot en udstråling derfra. Højt, umådeligt højt er dette sublime stade, i hvis skygge essensen af ophøjethed og stråleglans bevæger sig, indhyllet i lovprisning og tilbedelse.

31 Det synes Mig, at menneskenes smagssans er blevet smertelig berørt af forsømmelighedens og tåbelighedens feber, for de er fundet fuldstændig bevidstløse og er berøvet sødmen i Hans ytring. Hvor beklageligt, at mennesket vil afskære sig fra frugterne på visdommens træ, medens hans dage og timer hurtigt svinder bort. Gud give, at den guddommelige magts hånd må beskytte hele menneskeheden og styre dens skridt mod den sande forståelses horisont.

32 Vor Barmhjertigheds Herre er i sandhed Hjælperen, Den Vidende, Den Vise.

33 Jeg vil gerne tilføje, at dit andet brev, som var blevet sendt fra Jerusalem, er blevet modtaget, og det, du havde skrevet og fremlagt deri, blev omhyggeligt gennemgået og læst i Hans nærvær. Han bød mig skrive som følger:

34 Oh Maqsúd! Vi har hørt din stemme og forstået de suk og klageråb, du opløftede i din længsel og iver. Priset være Gud! Kærlighedens søde dufte kunne indåndes fra hvert ord deri. Gud give, at denne gavmildhed må vare evigt. Den tilstedeværende Tjener fremsagde de vers, du havde forfattet. Dit navn bliver ofte nævnt i denne Forurettedes nærvær, og Vor kærlige omsorgs og medfølelses blik er rettet mod dig.

35 Mægtigt er menneskets stade. Mægtige skal ligeledes hans bestræbelser være for at genoprejse verden og nationernes velfærd. Jeg bønfalder den Ene Sande Gud

om nådigt at bekræfte dig i det, som sømmer sig for menneskets stade.

Må du være ledet af kundskab under alle forhold 36
 eftersom personer, der har onde motiver, har været og stadig er flittigt engageret i at smede rænker. Nådige Gud! Imod det umådeligt ophøjede Væsen, der ikke søger andet end at fostre kærlighedens og venskabets ånd blandt mennesker og at genoplive verden og forældrens liv, har de rejst sådanne anklager, som tungen og pennen skammer sig over at nævne.

Vi har husket dig og nævner dig nu. Vi anråber Ham - 37
 ophøjet være Hans herlighed - om at beskytte dig med kraftens og magtens hænder og gøre dig i stand til at erkende det, der kan tjene dine bedste interesser både i denne verden og i den næste. Han er Menneskehedens Herre, Besidderen af Tronen i Det Høje og verden derunder. Der er ingen Gud uden Ham, Den Almægtige, Den Magtfulde. Gud give, at denne Forurettede må udvise troskab. Han har ikke glemt, ej heller vil Han nogensinde glemme dig.

Du har nævnt, at du har til hensigt at forblive i 38
 Damaskus indtil foråret og derefter fortsætte til Mosul, hvis midlerne hertil kan tilvejebringes. Denne ydmyge tjener bønfaller Gud - ophøjet være Hans herlighed - om at frembringe sådanne midler, som anses for gunstige og til hjælp for dig. Han er Mægtig og Magtfuld.

Selvom alle indbyggerne på denne egn er blevet 39
 behandlet med den yderste venlighed, kan man alligevel ikke mærke noget bevis på venskab fra deres side. Du skal udvise megen takt og visdom, for de forsøger til hver en tid at kritisere og fornægte Sagen. Må den Ene

Sande Gud skænke dem retfærdighed.

40 Med hensyn til dine egne forhold ville det være prisværdigt, om du ville stille dig tilfreds med, hvad der end måtte hænde. At beskæftige sig med et erhverv er yderst prisværdigt, for når man er optaget af sit arbejde, er man mindre tilbøjelig til at dvæle ved livets ubehagelige sider. Om Gud vil, kan du opleve fryd og stråleglans, glæde og jubel i enhver by eller ethvert land, hvor du måtte opholde dig. Denne ydmyge tjener vil aldrig glemme den meget anerkendte og venlige ven. Han har husket og vil blive ved med at huske dig. Forordningen ligger hos Gud, Herren over alle verdener. Jeg vil med glæde håbe, at Han må forunde dig guddommelig hjælp og godkende det, der behager Ham og er antageligt for Ham.

41 Ethvert ord i dit digt er i sandhed ligesom et spejl, hvori tegnene på den hengivelse og kærlighed, du nærer for Gud og Hans udvalgte, reflekteres. Vel er det med dig, som har drukket ytringens udsøgte vin og har nydt den sande kundskabs blidt strømmende kilde. Lykkelig er han, som har drukket sin andel og er nået frem til Ham, og ve de uagtsomme. Gennemlæsningen af det har i sandhed gjort et stort indtryk, for det antydede både genforeningens lys og adskillelsens ild.

42 Det ligger os fjernt nogensinde at opgive håbet om Guds utallige goder, for hvis det var Hans ønske, kunne Han afstedkomme, at et enkelt atom kunne forandres til en sol og en enkelt dråbe til et hav. Han oplukker tusinder af døre, medens mennesket er ude af stand til at forestille sig selv en enkelt.

43 Uden at ænse det har denne tjener med ord som disse søgt at forsvare Guds ophøjede magt - ophøjet være

Hans herlighed. Jeg beder indtrængende om Guds, Den Højestes forladelse for disse påstande og bekræfter, at denne tjener til hver en tid anerkender sine alvorlige overtrædelser og ugerninger. Han beder om tilgivelse for sine synder fra sin Herres, Den Mest Ophøjedes tilgivelses hav og bønfaller om det, som vil gøre ham fuldstændig hengiven over for Gud og gøre ham i stand til at prise Ham, vende sig til Ham og sætte hele sin lid til Ham. Han er i sandhed Den Mægtige, Den Tilgivende, Den Barmhjertige. Priset være Gud, Den Almægtige, Den Alvidende.

Denne ydmyge har læst beskrivelserne af samtalen med den rejsende, som du har berettet om i dit brev til min Herre, må mit liv blive ofret for Hans skyld. De forklaringer, som blev fremlagt, vækker menneskene af ligegyldighedens søvn. I virkeligheden avler menneskets egne handlinger en overflod af satanisk kraft. For skulle mennesket adlyde og overholde de guddommelige læresætninger, ville ethvert spor af ondskab blive fordrevet fra jordens overflade. De omfattende forskelle, der imidlertid eksisterer mellem mennesker, den herskende oprørsånd, strid, konflikt og lignende, er de primære faktorer, der frembringer den sataniske ånd. Og dog har Helligånden altid undgået sådanne spørgsmål. En verden, hvori intet kan fornemmes undtagen strid, skænderier og korrupsion, vil med sikkerhed blive sædet, selve metropolen, for Satans trone.

Hvor utallige er ikke antallet af Guds elskede og udvalgte, som har jamret og klaget dag og nat i håb om, at en mild og duftende brise måske ville blæse fra Hans velviljes forgård og helt bortjage de ækle og ildelugtende dunster fra verden. Dette endelige mål

kunne imidlertid ikke opnås, og det blev mennesker berøvet i kraft af deres onde handlinger, som hidkaldte Guds straf i overensstemmelse med de grundlæggende principper i Hans guddommelige herredømme. Det er vor pligt at forblive tålmodige under disse omstændigheder, indtil hjælpen kommer fra Gud, Den Tilgivende, Den Gavmilde.

46 Priset være Dit Navn, Oh alle skabningers Herre og alt det skabtes Attrå! Jeg bønfalder Dig ved det Ord, som har fået Den Brændende Busk til at løfte sin Stemme og Klippen til at råbe højt, hvorved de velbegunstigede er ilet hen for at nå Dit nærværs forgård, de rene af hjertet morgengryet fra Dit åsyns lys samt ved sukkene fra Dine sande elskede i deres adskillelse fra Dine udvalgte, og ved klagen fra dem, der længes efter at skue Dit ansigt foran den gryende pragt fra Din Åbenbarings lys, om nådigt at gøre Dine tjenere i stand til at erkende, hvad Du har forordnet for dem ved Din gavmildhed og Din nåde. Foreskriv dem da gennem Din Herligheds Pen det, som vil lede deres skridt til Din gavmildheds hav og vil lede dem til Din himmelske genforenings levende vande.

47 Oh Herre! Se ikke på det, som de har forøvet, se hellere på Din himmelske gavmildheds ophøjethed, der er gået forud for alt skabt, synligt som usynligt. Oh Herre! Kast lys over deres hjerter med Din kundskabs skinnende lys og oplys deres øjne med den lysende stråleglans fra Dine gunstbevisningers dagstjerne.

48 Jeg bønfalder Dig, Oh Navnenes Herre og himlenes Skaber, ved det blod, der blev udgydt på Din sti, og ved de hoveder, der på spyd blev båret højt for Din kærligheds skyld, og ved de sjæle, der er smeltet i deres

adskillelse fra Dine elskede, og ved de hjerter, der er knuste for Dit Ords ophøjethed, at give, at beboerne i Dit rige må forenes i deres troskab mod Dit uforlignelige Ord, så de alle må anerkende Din helhed og Din enhed. Der er ingen Gud undtagen Dig, Den Almægtige, Den Mest Ophøjede, Den Vidende, Den Vise.

Jeg håber med glæde, at Han, som er Den ⁴⁹ Altfyldestgørende, Den Utilgængelige, må lytte til denne ydmyge tjeners anmodning, må smykke verdens folk med gode gerningers klædning og lutre dem for onde tilbøjeligheder. Han er Den Mægtige, Den Magtfulde, Den Alvise, Den Altopfattende. Han hører og ser. Han er Den Althørende, Den Altseende.

SÚRIY-I-VAFÁ
(Tavlen til Vafá)⁵⁴

HAN ER DEN ALVIDENDE

- ¹ Oh Vafá! Giv din Herre tak for at have hjulpet dig til at omfavne Hans Sag, gjort dig i stand til at erkende Manifestationen af Hans Eget Selv og oprejst dig for at lovprise Ham, der er Den Største Ihukommelse i denne prægtige Forkyndelse.
- ² Velsignet er du, Oh Vafá, eftersom du har været trofast over for Guds Pagt og Hans Testamente på et tidspunkt, hvor alle mennesker har krænket den og afvist Den Ene, de havde troet på, og dette endskønt Han er kommet til syne forlenet med alle vidnesbyrd og er brudt frem på Åbenbaringens horisont udstyret med ubestrideligt herredømme.
- ³ Det sømmer sig imidlertid for dig at anstrenge dig til det yderste for at nå selve troskabens essens. Dette indebærer at være velforvissset i dit hjerte og med din tunge at vidne om det, som Gud har bevidnet for Sit ophøjede Selv, idet Han proklamerer: ”Sandelig, selvbestående er Jeg inden for Herlighedens Rige.” Hvem der end på denne tid er i stand til højtideligt at bekræfte denne sandhed har opnået alt godt, og den

---

⁵⁴ Muḥammad Ḥusayn, en af de tidlige troende fra Shíráz, givet efternavnet ‘Vafá (Troskab) af Bahá’u’lláh.

himmelske Ånd vil stige ned til ham ved dag og ved nattetide, vil nådigt hjælpe ham til at forherlige sin Herres Navn og give ham lov til at løsne sin tunge og med sine ord bekræfte sin Herres Sag, Den Barmhjertige, Den Medlidende. Og ingen kan nogensinde opnå dette undtagen ham, der har lutret sit hjerte, for hvad der end er skabt mellem himmel og jord, og som fuldstændigt har frigjort sig fra alt undtagen Gud, Den Suveræne Herre, Den Almægtige, Den Nådige.

Rejs dig da for at tjene Sagen og sig: Jeg sværger ved Guds retfærdighed! Sandelig, dette er Det Første Punkt, klædt i Sin nye dragt og kommet til syne i Sit herlige Navn. Han beskuer nu alt fra denne Horisont. Han er i sandhed hævet over alt. Blandt Forsamlingen i Det Høje er Han kendt som Den Største Kundgørelse, i Evighedens Riger som Den Urgamle Skønhed og foran Tronen ved dette Navn,⁵⁵ som har fået dem, der er udstyret med forståelse, til at miste fodfæstet.

Sig, jeg sværger ved Gud! Selv inden et eneste vers i denne Åbenbaring var blevet nedsendt fra hellighedens og ophøjethedens rige, var Guds sublime vidnesbyrd blevet opfyldt for alle himlens indvånere og jordens beboere; ydermere har Vi åbenbaret det, der svarer til, hvad end der blev nedsendt i Bayánens Guddommelige Ordning. Frygt I Gud og lad ikke jeres gerninger være forgæves, og vær ikke blandt dem, der er nedsunket i ligegyldighed. Opluk jeres øjne, at I kan skue Den Urgamle Skønhed fra dette funklende og strålende stæde.

Sig, Gud er mit vidne! Den Lovede Selv er kommet ned fra himlen, siddende på den purpurrøde sky med

---

⁵⁵ Det Største Navn.

åbenbaringens hærskarer på Sin højre side og inspirationens engle på Sin venstre side, og Forordningen er blevet opfyldt ved befalingen fra Gud, Den Almagtfulde, Den Almægtige. Derpå har alle mistet fodfæstet undtagen sådanne, som Gud har beskyttet gennem Sin milde barmhjertighed og har regnet blandt dem, der har erkendt Ham gennem Hans Eget Selv og har frigjort sig fra alt, der hører verden til.

- 7 Lyt du til din Herres Ord, og rens dit hjerte for enhver falsk forestilling, så at det strålende lys fra erindringen om din Herre kan kaste sit lys på det, og det kan nå til vishedens stade.
- 8 Desuden skal du vide, at dit brev nåede Vort nærvær, og Vi forstod og gennemgik indholdet. Vi bemærkede de spørgsmål, som du har stillet og vil beredvilligt svare dig. Det sømmer sig for enhver på denne Dag at bede Gud om det, som han ønsker sig, og din Herre vil lytte til hans anmodning med underfulde og uigendrivelige vers.
- 9 Du har spurgt angående emnet genkomst. Vid du, at enden er ligesom begyndelsen. Som du tænker over begyndelsen, sådan skal du også tænke over enden og være af dem, der i sandhed forstår. Nej, betragt snarere begyndelsen som selve enden og omvendt, at du må tilegne dig en klar forståelse. Du skal desuden vide, at alt skabt uophørligt bliver frembragt og vender tilbage på befaling fra din Herre, styrkens og magtens Gud.
- 10 Med hensyn til Genkomsten, som Gud har haft til hensigt i Sine hellige og ophøjede Tavler, hvori Han har gjort dette emne kendt for Sine tjenere: Med dette menes genkomst af alt skabt på Genopstandelsens Dag, og dette er i sandhed essensen af Genkomsten, som du

har bevidnet i Guds egne dage, og du er af dem, der vidner om denne sandhed.

Gud er visselig fuldt ud i stand til at få alle navne til at fremstå i ét navn og alle sjæle i én sjæl. I sandhed Han er magtfuld og mægtig. Og denne Genkomst er virkeliggjort ved Hans befaling i hvilken som helst form, Han vil det. Han er i sandhed Den, der udøver og forordner alt. Desuden vil du ikke forstå opfyldelsen af Genkomsten og Genopstandelsen undtagen gennem din Herre, Den Almægtige, Den Alvidendes Ord. Hvis Han for eksempel ville tage en håndfuld jord og erklære den for at være Den Ene, endda som Hans virkelige Person, som I har fulgt i fortiden, ville det utvivlsomt være retfærdigt og sandt, og til ingen er givet retten til at betvivle Hans autoritet. Han gør, hvad Han vil og forordner, hvad Han end behager. På dette stade skal du desuden vogte dig for at vende dit blik mod begrænsninger og hentydninger, men snarere vende det mod det, hvorved selve Åbenbaringen er blevet opfyldt og være af de forstandige. Således forklarer Vi dette for dig i et klart og tydeligt sprog, at du må fatte det, som du søgte fra din urgamle Herre.

Tænk du over Genopstandelsens Dag. Hvis Gud erklærede den ringeste skabning blandt de trofaste til at være den Første til at tro på Bayánen, bør du ikke bekymre dig herom og skal være blandt dem, der virkelig tror. På dette stade skal du ikke se på de menneskelige begrænsninger og navne, men hellere på det, hvorved den Første troendes rang er retfærdiggjort, som er tro på Gud, erkendelse af Hans Væsen og vished om opfyldelse af Hans uimodståelige og bindende befaling.

- 13 Tænk du over Åbenbaringen af Bayánens Punkt - ophøjet er Hans herlighed. Han erklærede den Første⁵⁶ til at tro på Ham for at være Muḥammad, Guds Budbringer. Sømmer det sig for et menneske at strides med Ham ved at sige, at denne mand er fra Persien, den Anden fra Arabien, eller denne hed Ḥusayn, medens den Anden bar navnet Muḥammad? Nej, Jeg sværger ved Guds hellige Væsen, Den Ophøjede, Den Største. Du må indrømme, at intet menneske med intelligens og indsigt nogensinde ville hæfte sig ved begrænsninger eller navne, men hellere ved det, som Muḥammad var tildelt, som var selveste Guds Sag. Et sådant indsigtfuldt menneske ville ligeledes tænke over Ḥusayn og den stilling, han indtog i Guds Sag, Gud Den Almægtige, Den Ophøjede, Den Vidende, Den Vise. Og fordi den Første til at tro på Gud i Bayánens Guddommelige Ordning var udstyret med en lignende kraft som Muḥammad, Guds Budbringer, var udstyret med, erklærede Báb ham for at være den sidstnævnte, nemlig Hans genkomst og genopstandelse. Dette stade er lutret for enhver begrænsning eller ethvert navn, og intet kan ses deri undtagen Gud, Den Ene, Den Uforlignelige, Den Alvidende.
- 14 Vid desuden, at skulle Han på Åbenbaringens Dag erklære et af bladene for at være tegnet på alle Hans ypperlige titler, har ingen fået retten til at spørge om grunden, og skulle nogen gøre det, ville han blive betragtet som en vantro og blive regnet blandt dem, der har fornægtet Hans sandhed.
- 15 Vogt dig, vogt dig, at du ikke opfører dig som Bayánens folk. For de fejlede i sandhed alvorligt,

---

⁵⁶ Mullá Ḥusayn.

vildledte folket, ignorerede Guds Pagt og Hans Testamente og gjorde sig til partnere med Ham, Den Ene, Den Uforlignelige, Den Alvidende. I sandhed, det lykkedes dem ikke at erkende Bayánens Punkt, for havde de erkendt Ham, ville de ikke have forkastet, at Han kom tilsyne i dette lysende og strålende Væsen. Og eftersom de fæstede deres blik på navne, var deres øjne derfor slørede, da Han erstattede Sit Navn ”Den Mest Ophøjede” med ”Den Mest Herlige”. Det lykkedes dem ikke at erkende Ham på den tid, og de regnes blandt dem, som fortabes. I sandhed havde de kendt Ham gennem Hans eget Selv eller i kraft af det, Han har åbenbaret, ville de ikke have fornægtet Ham, da Han stod frem i dette herlige og uforlignelige Navn, som Gud har forordnet til at være Hans Åbenbarings Sværd mellem himmel og jord, og hvorigennem sandhed, fra nu af og til den Dag, hvor menneskeheden vil stå foran verdenernes Herre, bliver adskilt fra vildfarelse.

Desuden skal du vide, at på Dagen for Hans Tilsynekomst vil alt skabt, bortset fra Gud, blive bragt frem og behandlet ligeligt, uanset om deres rang er høj eller lav. Genkomstens Dag er uransagelig for alle mennesker, indtil den guddommelige Åbenbaring er blevet opfyldt. Han er i sandhed Den Ene, der forordner, hvad end Han vil. Når Guds Ord bliver åbenbaret for alt skabt, bliver hvem der end herefter lægger øre til og giver agt på denne Kalden i sandhed regnet blandt de mest fremtrædende sjæle, selv om han blot er askebærer. Og den, som vender sig bort, bliver regnet blandt de ringeste af Hans tjenere, selv om han hersker over mennesker og besidder alle bøger, der findes i himlene og på jorden.

16

- 17 Det sømmer sig for dig at se med guddommelig indsigt på det, Vi har åbenbaret og nedsendt til dig og ikke mod folket og det, som er almindeligt udbredt blandt dem. De er på denne dag ligesom et blindt menneske, der, medens han går i solskinet, spørger: Hvor er solen? Skinner den? Han ville benægte og bestride sandheden og ville ikke være af dem, der forstår. Aldrig vil han blive i stand til at se solen eller at forstå det, der er kommet imellem ham og den. Han ville gøre indsigelser, fremsætte protester og være blandt de oprørske. Sådan er dette folks tilstand. Overlad dem til sig selv og sig: Må I opnå det, som I ønsker, og må vi opnå det, som vi ønsker. Ulykkelig er sandelig de ugudeliges situation.
- 18 Desuden skal du vide, at den tidligere Manifestation bekræftede, at sjælenes genkomst og opstandelse ville finde sted på Genopstandelsens Dag, mens der i sandhed er en genkomst og genopstandelse for alt det skabte. Vi ønsker imidlertid ikke at nævne noget, der ikke er fremlagt i Bayánen i tilfælde af, at ondsindede mennesker måske vil opløfte et stort ramaskrig. Oh, hvis bare det, der kommer imellem menneskenes børn og deres Skaber, ville blive fordrevet, så at de måtte blive i stand til at skue Guds uovervindelige herredømme og magt, drikke af Hans himmelske strømmes kildespring, blive stænket med udstrømningerne fra den sande forståelses hav og blive lutret for de ugudelige og mistænksommes tilsmudsning.
- 19 Angående dit spørgsmål om Guds verdener. Vid i sandhed, at Guds verdener er utallige i deres antal og uendelige i deres rækkevidde. Ingen kan beregne eller forstå dem undtagen Gud, Den Alvidende, Den Alvise.

Tænk over din tilstand, når du sover. Sandelig siger Jeg, dette fænomen er det mest mystiske af Guds tegn blandt mennesker, skulle de overveje det i deres hjerter. Se, hvorledes noget, som du har set i dine drømme efter et betydeligt tidsforløb bliver fuldt ud virkeliggjort. Havde den verden, hvori du befandt dig i drømmen, været identisk med den, som du lever i, måtte den begivenhed, der fandt sted i drømmen, nødvendigvis været sket på samme tid, som drømmen fandt sted. Hvis det var således, ville du selv have bevidnet det. Da dette imidlertid ikke er tilfældet, må det nødvendigvis betyde, at den verden, hvori du lever, er forskellig og adskilt fra den verden, du har oplevet i din drøm. Denne sidstnævnte verden har hverken begyndelse eller ende. Det ville være sandt, hvis du hævder, at denne samme verden, som befalet af Den Alherlige og Almægtige Gud, er inde i dit egentlige selv og er foldet sammen inde i dig. Det ville ligeledes være sandt at hævde, at din ånd, efter at have overskredet søvnens grænser og efter at have frigjort sig fra al verdslig tilknytning og ved Guds virke, er blevet tvunget til at gennemrejse et rige, der ligger skjult i denne verdens inderste virkelighed. Sandelig siger jeg, Guds skabelse omfatter verdener ud over denne verden og skabninger ud over disse skabninger. I hver af disse verdener har Han forordnet ting, som ingen kan udforske undtagen Ham Selv, Den Altgennemskuende, Den Alvise. Du bør meditere over det, som Vi har åbenbaret for dig, at du må opdage Guds formål, Han som er din Herre og Herren over alle verdener. I disse ord er de Guddommelig Visdoms mysterier blevet bevaret. Vi har afstået fra at dvæle ved dette emne på grund af den sorg, der har omsluttet Os

gennem handlinger udført af dem, der er blevet skabt ved Vore ord, hvis I er af dem, der vil lytte til Vor Stemme.

- 20 Hvor er den, der kan hjælpe Mig og værne Mig mod disse troløse sjæles sværd? Hvor er det menneske med indsigt, som vil betragte Guds Ord med sine egne øjne og befri sig for denne verdens folkeslags anskuelser og forestillinger?
- 21 Oh tjener! Advar du Guds tjenere om ikke at forkaste det, som de ikke forstår. Sig, bønfeld Gud om at åbne den sande forståelses portaler for jeres hjerter, at I må blive underrettet om det, som ingen er underrettet om. I sandhed, Han er Giveren, Den Tilgivende, Den Barmhjertige.
- 22 Desuden har du spurgt Mig om Guds forordninger. Vid med sandhed, at hvad der end er blevet foreskrevet i Bogen virkelig er sandheden, og det er der ingen tvivl om, og det påhviler alle at overholde det, som er blevet nedsendt af Ham, der er Åbenbareren, Den Alvidende. Skulle et menneske tilsidesætte dem til trods for, at han er bevidst om dem, ville Gud sandelig være fri af en sådan person, og Vi ville også være fri af ham, eftersom Hans forordninger udgør frugterne af det guddommelige Træ, og ingen andre end de uagtsomme og de egensindige vil afvige derfra.
- 23 Angående Paradis: Det er en virkelighed, og det kan der ikke være tvivl om og bliver nu i denne verden virkeliggjort ved kærlighed til Mig og ved Mit gode velbehag. Hvem der end opnår dette, ham vil Gud hjælpe i denne nedre verden, og efter døden vil Han gøre ham i stand til at opnå adgang til Paradis, hvis umådelige udstrækning er som himlens og jordens. Der

vil herlighedens og hellighedens Jomfruer gøre ham deres opvartning om dagen og ved nattetide, medens hans Herres dagstjernes uforgængelige skønhed til alle tider vil kaste sin glans på ham, og han vil skinne så klart, at ingen vil kunne udholde ufravendt at se på ham. Således er Forsynets orden, alligevel er menneskene holdt ude ved et bedrøveligt slør. Ligeledes skal du forstå helvedesildens natur og være af dem, der virkelig tror. For hver udført gerning vil der være en belønning i overensstemmelse med Guds bedømmelse, og derom vidner forordningerne og forbuddene i rigt mål, som foreskrevet af Den Almægtige. For sandelig hvis ikke gerninger blev belønnet og ikke bar frugt, da ville Guds Sag - ophøjet være Han - vise sig at være nytteløs. Umådelig ophøjet er Han over en sådan gudsbespottelse! Men for dem, der er befriet for al tilknytning, er en gerning i sandhed sin egen belønning. Skulle Vi uddybe dette emne, ville det være nødvendigt at skrive utallige Tavler.

Jeg sværger ved den Ene Sande Guds retfærdighed! 24
 Pennen er ude af stand til at bevæge sig på grund af det, som er overgået dens Herre, og den græder smerteligt, og da græder Jeg med, og ligeledes græder Hans øje, der er Essensen af Storhed bag Navnenes Tabernakel, siddende på Sit herlige Navns Trone.

Rens dit hjerte, at Vi må få visdommens og ytringens 25
 kildespring til at vælde frem derfra og således gøre dig i stand til at løfte din stemme blandt hele menneskeheden. Frigør din tunge, og kundgør sandheden af hensyn til ihukommelsen af din barmhjertige Herre. Vær ikke bange for nogen, sæt hele din lid til Gud, Den Almægtige, Den Alvidende. Sig, Oh mennesker, opfyld

hvad end I forstår af den persiske Bayán, og af det I end ikke forstår, må I bede denne ufejlbarlige Ihukommelse om klart at fremlægge det, som Gud har haft til hensigt i Sin Bog, for Han kender i sandhed det, som er opbevaret i Bayánen i kraft af viljen hos Ham, der er Den Almægtige, Den Magtfulde.

- ²⁶ Du har spurgt til den advarsel, Vi gav menneskene på tidspunktet for Vor afrejse fra Irak. Det gik ud på, at når Solen forsvinder af syne, vil mørkets fugle være i bevægelse, og Sámiris⁵⁷ bannere vil blive hævet højt. Jeg sværger ved Gud! De fugle har bragt røre i disse dage, og Sámirí har løftet sit skrig. Vel er det med ham, som erkender og bliver regnet blandt mennesker med forståelse. Vi har også advaret dem imod kalvens tilsynekomst. Gud er Mit vidne! Alle Vore advarsler er blevet til virkelighed, sådan som de i sandhed er forudbestemt til, eftersom de er udgået fra herlighedens og kraftens fingre. Bønfald Gud om at beskytte dig mod disse menneskers fortræd og at lutre dig for de egensindiges antydninger. Styrk da dine lænder for Sagens fremme, og tag dig ikke af ordene, der ytres af Bayánens folk, for de er i sandhed ude af stand til at forstå, og det er mislykkedes dem at fatte Sagens essens, som er åbenbaret i denne ærefrygtindgydende, denne største Kundgørelse. Således har Vi inspireret dig og i dit hjerte indgydt det, der gør dig uafhængig af menneskehedens hentydninger.

- ²⁷ Guds herlighed hvile på dig og på dem, der lægger øre til de ord, som du ytrer af kærlighed til Gud, din Herre og forbliv urokkelige i Hans Sag. Al lovprisning hører Gud til, verdenernes Herre.

---

⁵⁷ Fremstilleren af Den Gyldne Kalv. Se Koranen 20:87-98.

LAWḤ-I-SIYYID-I-MIHDÍY-I-DAHĀJÍ
(Tavle til Siyyid Mihdíy-i-Dahájí)

HAN ER DEN MEST HELLIGE, DEN STØRSTE,
DEN MEST OPHØJEDE, DEN HØJESTE

Oh Mit Navn!⁵⁸ Giv du lovprisning til Gud for nådigt ¹
at have valgt dig til at være en byge af gaver for det,
som Vi har sået i den rene og velsignede jord og har
gjort dig i stand til at tjene som et barmhjertighedens
forår for de underfulde og ædle træer, som Vi har
plantet. Ja, så stor er denne gunst, at ud af alt det skabte
i eksistensens verden, kan ingen nogensinde have
forhåbninger om at komme på højde den. Vi har
ydermere givet dig at drikke af ytringens udsøgte vin fra
din barmhjertige Herres himmelske gavers kalk, som er
intet andet end denne helligheds Tunge - en Tunge, der
levendegjorde hele skabelsen, så snart den blev frigjort,
satte alle væsener i bevægelse og var årsag til, at
Nattergalens melodier vældede frem. Dette er det
levende vands Kildespring for alle, der dvæler i
tilværelsens rige.

Ofte har Vi ført Den Albarmhjertiges søde veldufte hen ²
over dig fra denne Gren, som bevæger sig over Tavlen
fra din Herre, Den Mægtige, Den Ubundne. Ved den

---

⁵⁸ Siyyid-Mihdíy-i-Dahájí, som denne Tavle var henvendt til, blev af Bahá'u'lláh givet titlen Ismu'lláhi'l-Mihdí "Guds Navn, Mehdi". Han brød senere Pagten. (se God Passes By, s. 319).

Ene Sande Guds retfærdighed! Skulle alt det skabte, det synlige som det usynlige, vende sig til Ham, ville du se det vinge sin flugt til det Det Allershøjeste Mål, det Sted hvor det Guddommelige Lotustræ udbryder: Sandelig, ingen Gud er der uden Mig, Den Almægtige, Den Algavmilde.

- 3 Stor er din lyksalighed, eftersom du har rejst gennem Guds lande og har været legemliggørelsen af glæde og overbevisning for Bahás folk, som har givet afkald på alt undtagen Ham og vendt deres hjerter til denne Forgård, som har kastet sin stråleglans på alle riger og stænket dem med dette Havs brusende vande, hvormed du selv er blevet stænket - et Hav, som har omgivet alt skabt.
- 4 Du forstod i sandhed betydningen af at yde Gud støtte og rejste dig for at opnå dette gennem visdommens og ytringens kraft. Sig: At støtte Mig er at undervise i Min Sag. Dette er et tema, som hele Tavler er fyldt med. Dette er Guds uforanderlige bud, evigt i fortiden og evigt i fremtiden. Forstå dette, Oh mennesker med indsigt. De, som er kommet uden for visdommens rækkevidde, er ude af stand til at forstå betydningen af at støtte Gud som fremlagt Bogen. Sig: Frygt Gud, og så ikke uenighedens frø blandt mennesker. Overhold I det, som er blevet jer pålagt af jeres Herre, Den Almægtige, Den Alvidende. Han kender sejrens virkelighed og har lært jer den med en erklæring, som de tomme forestillinger hos dem, som strejfer forvirrede omkring i tvivlens ødemark, aldrig kan ødelægge.
- 5 Oh Mit Navn! Lad endnu engang alt skabt drikke i dybe drag af denne kalk, som har fået havene til at stige. Tænd da i hjerterne den flammende ild, som dette

purpurrøde Træ har sat i brand, at de må rejse sig for at prise og forherlige Hans Navn blandt tilhængerne af alle Religioner.

Utallige breve fra dig er blevet præsenteret for Vor Trone. Vi har gennemgået dem som et tegn på nåde fra Vor side, og for hvert navn, du nævnte deri, har Vi åbenbaret det, der vil røre menneskers sind og vil få deres ånd til at svæve. Desuden har Vi gentagne gange gjort dig i stand til at lytte til de himmelske fugles triller og til at lægge øre til sangene fra nattergalene, som på grenene lader deres melodier vælde frem. Således blev Guds Pen sat i bevægelse i din erindring, så du kunne formane mennesker gennem kraften i denne ytring, som er guddommeligt forordnet til at være åbenbareren af Hans herligheds tegn. 6

Velsignet er det sted, hvor Hans lovprisnings hymne er rejst, og velsignet er det øre, som lytter til det, der er blevet nedsendt fra din Herres, Den Albarmhjertiges kærlige omsorgs himmel. 7

Tilskynd du Guds tjenere til det, som Vi har formanet dig, at de vil afstå fra det, der er dem forbudt i Moderbogen. De, som begår handlinger, der vil skabe uro blandt menneskene, har i sandhed forvildet sig langt bort fra at hjælpe Gud og Hans Sag og bliver regnet blandt urostifterne i den Tavle, som Gud har udpeget til at være daggrystedet for alle Tavler. 8

Sig: Hvis det behager Os, vil Vi gøre Sagen sejrrig gennem kraften i et enkelt ord fra Vort nærvær. Han er i sandhed Den Almægtige, Den Altbetvingende. Skulle det være Guds hensigt, ville der ud af den himmelske krafts skove fremstå en løve med uovervindelig styrke, hvis brøl er som tordenbrag, der gjalder i bjergene. 9

Eftersom Vort kærlige forsyn overgår alt, har Vi imidlertid forordnet, at fuldstændig sejr skal opnås gennem tale og erklæringer, således at Vore tjenere over hele jorden derved må blive modtagerne af guddommelig godt. Dette er blot et tegn på Guds gavmildhed, der er dem forundt. Sandelig din Herre er Den Altfyldestgørende, Den Mest Ophøjede.

- ¹⁰ Sig: Frygt I Gud og begå ikke sådanne handlinger, som vil få Mine elskede på jorden til at sørge. Således påbydes du af denne Pen, som har sat Herlighedens Pen i bevægelse inden for visdommens og den sande forståelses arena.
- ¹¹ Overbring Mine hilsener til dem, hvis ansigter afspejler Bahás stråleglans, nævn så for dem denne ytring, der opmuntrer de retfærdiges øjne. Guds herlighed hvile på dig og på dem, som har klynget sig fast til Guds reb, til Åbenbareren af vers. ...
- ¹² Afhold du indbyggerne i de områder fra provokerende handlinger, fra strid, fra uenighed eller noget andet, som ville skabe problemer. Det, der er prisværdigt i disse dage, er at fremme Sagen. For eksempel, hvis de mennesker, som forfølger bestemte mål, skulle vie sig til at undervise i Sagen, ville alle indbyggerne i de områder inden længe blive iklædt troens kappe.
- ¹³ Skulle nogen forstå sødmen i den følgende passage fra Tavlen, åbenbaret til ære for Nabíl fra Qá'in,⁵⁹ ville han hurtigt fatte betydningen af hjælp: Menneskelig ytring er en kraft, der stræber efter at yde sin indflydelse og må anvendes med måde. Med hensyn til dens indflydelse, så er denne betinget af forskønnelse, som igen er afhængig af hjerter, der er frigjorte og rene. Med hensyn til

---

⁵⁹ Nabíl-i-Akhbar.

mådehold skal dette kombineres med takt og visdom som påbudt i de Hellige Skrifter og Tavler.

Oh Mit Navn! En ytring må nødvendigvis besidde 14
gennemtrængende kraft. For hvis den er berøvet denne egenskab, ville den ikke kunne øve indflydelse. Og denne gennemtrængende indflydelse afhænger af, at ånden er ren og hjertet pletfrit. Ligeledes må den fremsættes med måde, uden hvilken tilhøreren ikke ville være i stand til at udholde den, men ville snarere udtrykke sin modstand lige fra begyndelsen. Og mådehold kan opnås ved at blande udtalelserne med tegn på guddommelig visdom, som er optegnet i de hellige Bøger og Tavler. Når essensen af ens udtalelse således er forlenet med disse to nødvendige betingelser, vil den fremstå som højst virkningsfuld og vil blive den fremmeste faktor i forvandlingen af menneskenes sjæle. Dette er statet for den største sejr og himmelsk herredømme. Hvem der end når dertil skænkes styrken til at undervise i Guds Sag og til at sejre over menneskenes hjerter og sind.

Oh Mit Navn! Ytringens Dagstjerne, der skinner 15
strålende fra den guddommelige Åbenbarings daggry, har oplyst Skriftrullerne og Tavlerne i en sådan grad, at ytringens rige og forståelsens ophøjede herredømme sitrer af glæde og henrykkelse og skinner med glansen fra Hans lys, og alligevel forstår størstedelen af menneskeheden det ikke.

Grunden til, at emnet om hjælp og støtte igen og igen 16
strømmede og vil vedblive med at strømme fra Forsynets Pen, er, at Guds venner kan advares mod at beskæftige sig med aktiviteter, der vil skabe strid og oprør. Det påhviler dem, alle som en, ihærdigt at finde

veje til at hjælpe Guds Sag på en sådan måde, som Vi har forklaret. Dette er blot et tegn på Hans nåde, der specielt er skænket Hans elskede, så at hver enkelt af dem må opnå det stade, der er beskrevet med ordene: ”Hvem, der end genopliver en sjæl, har genoplivet hele menneskeheden.”

17 Verdsligt herredømme har været og vil fortsat være under dette stades skygge. Dets fastsatte time er forudbestemt i Guds Bog. Han er sandelig vidende derom, og det vil blive åbenbart gennem kraften i Hans magt. Han er i sandhed Den Magtfulde, Den Altbetvingende, Den Almægtige, Den Alvidende, Den Alvise.

18 De indviede sjæle burde i deres hjerter overveje og meditere over undervisningsmetoderne. Fra de underfulde, himmelske Skrifers tekster burde de lære de vendinger og passager udenad, der har indflydelse på forskellige eksempler, så at de i løbet af deres samtale kan fremsige guddommelige vers, når som helst situationen kræver det, eftersom disse hellige vers er den stærkeste eliksir, den største og mægtigste talisman. Så virkningsfulde er deres indflydelse, at tilhøreren ikke vil have nogen grund til at vakle. Jeg sværger ved Mit liv! Denne Åbenbaring er udrustet med en sådan kraft, at den vil virke som en magnet på alle jordens nationer og slægter. Skulle et menneske stoppe op og grundigt overveje dette, ville han erkende, at der ikke er eller kan være noget sted at flygte til.

19 Kitáb-i-Aqdas er blevet åbenbart på en sådan måde, at den tiltrækker og indbefatter alle de guddommeligt udpegede Guddommelige Ordninger. Velsignede er de, der grunder over dens betydning. Velsignede er de, der

fatter den. Velsignede er de, der mediterer over den. Så umådelig er dens rækkevidde, at den har omfattet alle mennesker før deres erkendelse af den. Inden længe vil dens suveræne magt, dens gennemtrængende indflydelse og storheden i dens kraft blive åbenbaret på jorden. I sandhed, din Gud er Den Alvidende, Den Altopylste.

Oh Mit Navn! Lyt du til Min Stemme, der kommer fra Min Trone. Hans ønske er til alle tider at nævne dit navn, eftersom du har vist dig at være standhaftig i at prise Hans dyder blandt mennesker. Din Herre elsker sandelig troskab, som den findes i skabelsens rige, og Han har givet den forrang frem for de fleste prisværdige egenskaber. I sandhed, Han er Mægtig og Magtfuld.

Desuden skal du vide, at Vi har hørt den lovsang, du har fremsat i din samtale med Gud, din Herre, Den Ophøjede, Den Nådige. Stor er sandelig den velsignelse, der venter dig, eftersom du har begrænset dine egne anliggender til fordel for denne ukrænelige, denne mægtige og oplyste Sag. Vi bønfaller Gud om at gøre dit råb til en magnet, der vil tiltrække navnenes legemliggørelser i eksistensens verden, så at alle skabninger spontant må haste hen for at give agt på det. Ingen Gud er der uden Ham, Den Ophøjede, Den Ypperste, Den Evigt Velsignede, Den Ophøjede, Den Mest Ærværdige, Den Mest Herlige, Den Mest Gavmilde, Den Alvidende, Den Altopylste.

LAWḤ-I-BURHÁN
(Bevisets Tavle)

Denne Tavle blev åbenbaret efter Martyrernes Konges og Martyrernes Elskedes martyrier (se God Passes By, s. 200-201) og var stilet til Shaykh Muḥammad Bâqir, fordømt af Bahá'u'lláh som "Ulven". I denne Tavle henviser Bahá'u'lláh til Mír Muḥammad Ḥusayn, Isfahans Imám Jum'ih med efternavnet "Hunslangen", som var Shaykh Muḥammad Bâqirs medskyldige i forfølgelsen af bahá'ierne. (se God Passes By, s. 198, 200-201 og 219). Epistle to the Son of the Wolf var stilet til Shaykh Muḥammad Taqíy-i-Najafí, Shaykh Muḥammad Bâqirs søn.

- ¹ Han er Den Almægtige, Den Alvidende, Den Alvise! Hadets vinde har omsluttet Baṭḥás⁶⁰ Ark på grund af det, som undertrykkernes hænder har forøvet. Oh Bâqir! Du har afsagt dom over dem, for hvem verdens bøger har grædt, og til hvis fordel alle religioners skrifter har vidnet. Du, som er kommet alvorligt på afveje, er virkelig indhyllet i et tykt slør. Ved Gud Selv! Du har fældet dom over dem, ved hvem overbevisningens horisont er blevet oplyst. Dette bevidnes af Dem, som er Daggrystederne for Åbenbaring og Manifestationerne af din Herres Sag, Den Mest Barmhjertige, og som har ofret Deres sjæle og alt, hvad de ejede på Hans lige Vej.

---

⁶⁰ Mekka.

Guds Tro har grædt overalt på grund af dit tyranni, og alligevel fører du dig frem og er blandt dem, der glæder sig. Der er intet had til dig i Mit hjerte eller til nogen som helst. Ethvert forstående menneske betragter dig og folk som dig opslugt af åbenlys dårskab. Havde du erkendt det, som du har begået, ville du have kastet dig på bålet eller have forladt dit hjem og flygtet op i bjergene, eller du ville have våndet dig, indtil du var vendt tilbage til stedet, udset til dig af Ham, der er styrkens og magtens Herre. Oh du, som er lig intet! Sønderriv de tomme indbildningers og forfængelige forestillingers slør, at du må se kundskabens Dagstjerne skinne fra denne strålende Horisont. Du har iturevet en rest af Profeten Selv og forestillet dig, at du havde hjulpet Guds Tro. Således har din sjæl drevet dig, og du er sandelig en af de uagtsomme. Din handling har fortæret hjerterne hos Hærskarerne i Det Høje og hos sådanne, som har kredset om Guds, verdenernes Herres Sag. Den Kyskes⁶¹ sjæl smeltede på grund af din grusomhed, og beboerne i Paradis græd bitterligt på det velsignede Sted.

Ved Gud, døm retfærdigt, bønfaller Jeg dig. Hvilket ² bevis fremførte de jødiske doktorer, hvormed de kunne dømme Ham, der var Guds Ånd,⁶² da Han kom til dem med sandhed? Hvilket bevis kunne have været fremlagt af Farisæerne og de afgudsdyrkende præster for at retfærdiggøre deres fornægtelse af Muḥammad, Guds Apostel, da Han kom til dem med en Bog, der skelnede mellem sandhed og falskhed med en retfærdighed, som vendte jordens mørke til lys og henrykkede hjerterne

---

⁶¹ Fátimih, Muḥammads datter.

⁶² Jesus.

hos dem, som havde kendt Ham? I virkeligheden har du på denne dag fremlagt de samme beviser, som de tåbelige gejstlige fremsatte på den tid. Dette bevidnes af Ham, som er Kongen af nådens rige i dette største Fængsel. Du er virkelig fulgt i deres fodspor, nej, du har overgået dem i deres grusomheder og har anset dig selv for at være en hjælp for Troen og et forsvar for Guds, Den Alvidendes, Den Alvises Lov. Ved Ham som er sandheden! Din uretfærdighed har fået Gabriel til at sukke og har fremkaldt tårer fra Guds Lov, hvorigennem retfærdighedens briser er blevet viftet henover alle, der er i himmel og på jord. Har du med glæde forestillet dig, at den dom, du fældede, har gavnet dig? Nej, ved Ham som er alle navnes Konge! Om din fortabelse vidner Han, hos hvem kendskabet til alle ting befinder sig som optegnet i den bevarede Tavle. Da du nedskrev din dom, blev du anklaget af selve din egen pen. Dette bevidner Guds, Den Allerhøjestes Pen på Sit utilgængelige sted.

- ³ Oh du, som er faret vild! Du har hverken set Mig, været knyttet til Mig eller har været Min ledsager i en brøkdæl af et sekund. Hvorfor er det da, at du har befalet mennesker at forbande Mig? Fulgte du i dette dine egne ønskers tilskyndelser, eller adlød du din Herre? Fremvis et tegn, hvis du er en af de sandfærdige. Vi bevidner, at du har kastet Guds Lov bag dig og har grebet fat i dine lidenskabers befalinger. Intet undslipper, i sandhed, Hans kundskab; Han er sandelig Den Uforfligelige, Den Alvidende. Oh uagtsomme! Lyt til det, som Den Barmhjertige har åbenbaret i Koranen: ”Sig ikke til enhver, der møder dig med en hilsen, ’Du er ikke en troende.’”⁶³ Således har Han befalet, Han i hvis greb er

---

⁶³ Koranen 4:96.

Åbenbaringens og skabelsens riger, hvis du er af dem, der lytter. Du har tilsidesat Guds befaling og klynget dig til dit eget begærs tilskyndelser. Ve dig da, Oh du letsindige, der tvivler! Hvis du fornægter Mig, med hvilket bevis kan du forfægte sandheden i det, som du besidder? Fremvis det da, Oh du, som har gjort dig til Guds partner og har vendt dig bort fra Hans herredømme, der har omfattet verdenerne!

Oh tåbelige! Vid, at han, som har anerkendt Min ⁴ Åbenbaring og har drukket fra Min kundskabs Hav, virkelig er lærd, har svævet i Min kærligheds atmosfære, har bortkastet alt foruden Mig og har et fast greb om det, der er blevet nedsendt fra Min underfulde ytrings Rige. Han er i sandhed endog som et øje for menneskeheden og som livets ånd for hele den samlede skabelse. Forherliget være Den Albarmhjertige, der har oplyst ham og fået ham til at rejse sig og tjene Hans store og mægtige Sag. I sandhed, sådan et menneske er velsignet af Forsamlingen i Det Høje, og af dem, der dvæler inden for Storhedens Tabernakel, og som har drukket af Min udvalgte Vin i Mit Navn, Den Almægtige, Den Almagtsfulde. Oh Báqir! Hvis du er af dem, der indtager så ophøjet et stade, fremvis da et tegn fra Gud, himlenes Skaber. Og skulle du erkende din magtesløshed, tøj! du da dine lidenskaber, og vend tilbage til din Herre, at Han måske kan tilgive dig dine synder, som har fået bladene på det Guddommelige Lotustræ til at brænde op, Klippen til at klage højt og forstående menneskers øjne til at græde. På grund af dig blev Guddommelighedens Slør sønderrevet, og Arken styrtede sammen, og

Hunkamelen blev lammet, og Ånden⁶⁴ stønnede i Sit ophøjede tilflugtssted. Strides du med Ham, som er kommet til dig med Guds beviser og Hans tegn, som du besidder, og som de, der dvæler på jorden, er i besiddelse af? Åbn dine øjne, at du må se denne Forurettede skinne frem over Guds viljes horisont, Gud som er Den Ophøjede, Sandheden, Den Strålende. Rens da dit hjertes ører, at du kan lytte til talen fra Det Guddommelige Lotustræs, der er blevet opløftet i sandhed af Gud, Den Almægtige, Den Godgørende. Sandelig, dette Træ råber højt til trods for alt det, der overgik det på grund af din grusomhed samt overtrædelserne fra dem, som er dig lig, og som sammenkalder alle mennesker til Sadratu'l-Muntahá⁶⁵ og til den Højeste Horisont. Velsignet er den sjæl, der har kastet sit blik på det Mest Mægtige Tegn, og øret, der har hørt Hans mest sødmefyldte Stemme, og ve hvem der end har vendt sig bort og har handlet ugudeligt.

- ⁵ Oh du, som har vendt dig bort fra Gud! Skulle du se på Det Guddommelige Lotustræ med retfærdighedens øje, ville du bemærke mærkerne fra dit sværd på dets grene, dets forgreninger og dets blade, endskønt Gud skabte dig med det formål, at du skulle erkende og tjene det. Overvej om du muligvis kan erkende din uretfærdighed og blive regnet blandt dem, som har angret. Tror du, at Vi frygter din grusomhed? Du skal vide og være velforvisset om, at fra den første dag, hvorpå den Mest Ophøjede Pens stemme blev opløftet imellem jord og

---

⁶⁴ Jesus.

⁶⁵ Det Hellige Lotustræ, Træet man ikke kan passere forbi (se Koranen 53:8). Et symbol på Guds Manifestation. (Se God Passes By s.94).

himmel, ofrede Vi Vore sjæle og Vore legemer og Vore sønner og Vore besiddelser på Guds, Den Ophøjedes, Den Stores sti, og Vi fryder os derover blandt alt skabt og Forsamlingen i Det Høje. Herom vidner det, som er overgået Os på denne lige Sti. Ved Gud! Vore hjerter blev fortæret, og Vore legemer blev korsfæstet, og Vort blod blev udgydt, medens Vore øjne var rettede mod deres Herres kærlige omsorgs horisont, Han som er Vidnet, Den Altseende. Jo frygteligere deres smerter, desto stærkere voksede kærligheden i Bahás folk. Det, som Den Albarmhjertige har nedsendt i Koranen, har bevidnet deres oprigtighed. Han siger: ”Ønsk jer da døden, hvis I er oprigtige.”⁶⁶ Hvem skal foretrækkes, ham, som har gemt sig bag forhæng, eller ham, som har ofret sig på Guds sti? Døm retfærdigt, og vær ikke af dem, der flakker fortvivlede rundt på falskhedens ødemark. Så henrevne har de været af de levende vande fra Den Mest Barmhjertiges kærlighed, at hverken verdens våben eller nationernes sværd har afholdt dem fra at vende deres ansigter mod deres Herre, Giveren, Den Gavnildes nådes hav.

Ved Gud! Vanskeligheder har ikke formået at tage ⁶ modet fra Mig, og de gejstliges afvisning har ikke haft magt til at svække Mig. Jeg har talt og taler stadigvæk ligefrem foran menneskers ansigt: ”Nådens dør er blevet oplukket og Han, som er Retfærdighedens Daggry, er kommet fra Gud, styrkens og magtens Gud, med tydelige tegn og klare beviser!” Vis dig for Mig, at du kan høre de mysterier, der blev hørt af 'Imránís⁶⁷ søn på Visdommens Sinaj. Således befaler Han, som er

---

⁶⁶ Koranen 2:88.

⁶⁷ Moses.

Daggrystedet for din Herres Åbenbaring, Barmhjertighedens Gud, dig fra Sit store Fængsel.

⁷ Har lederskab gjort dig stolt? Undersøg, hvad Gud har åbenbaret for den øverste regent, sultanen af Tyrkiet, som har indespærret Mig i denne befæstede borg, at du kan være informeret om denne Forurettedes tilstand, som befalet af Gud, Den Ene, Den Eneste, Den Altoplyste. Glæder det dig at se de usle og uværdige som dine tilhængere? De støtter dig ligesom et folk før dem, dem, der fulgte Annas, som uden klart bevis og vidnesbyrd fældede dom over Ånden.⁶⁸

⁸ Læs Kitáb-i-Íqán grundigt, og det, som Den Albarmhjertige har nedsendt til kongen af Paris⁶⁹ og til dem, der er som ham, at du må blive gjort bekendt med det, der er sket i fortiden og blive overbevist om, at Vi ikke har søgt at sprede forvirring i landet, efter at det var blevet velordnet. Vi formaner Guds tjenere udelukkende for Hans skyld. Lad den, der ønsker det, vende sig til Ham, og lad den, der ønsker det, vende sig bort. Vorherre, Den Barmhjertige, er sandelig Den Alt Fyldestgørende, Den Alpriste. Oh forsamling af gejstlige! Dette er dagen, hvorpå intet blandt alle ting eller noget navn blandt alle navne kan gavne jer undtagen dette Navn, som Gud har gjort til Tegnet på Sin Sag og Daggryet for Sine mest ophøjede Titler for alle, der er i skabelsens rige. Velsignet er det menneske, der har genkendt Den Albarmhjertiges duft og er blevet regnet blandt de standhaftige. Jeres videnskaber vil ikke gavne jer på denne dag, ej heller jeres kunstarter eller jeres skatte eller jeres pragt. Kast dem alle bag jer, og

---

⁶⁸ Jesus.

⁶⁹ Napoleon III.

vend jeres ansigter mod det mest ophøjede ord, hvorved de Hellige Skrifter, Bøgerne og denne strålende Tavle er blevet tydeligt fremlagt. Oh forsamling af gejstlige, kast det bort I har frembragt med jeres tomme indbildningers og forfængelige forestillingers penne. Ved Gud! Kundskabens Dagstjerne har skinnet frem over vishedens horisont.

Oh Báqir! Læs, og ihukom det, som i fordums tid blev 9
sagt af en troende fra din slægt: ”Vil I dræbe et
menneske, fordi han siger, min Herre er Gud, når Han
allerede er kommet til jer med tegn fra jeres Herre? Hvis
han er en løgner, vil løgneren falde tilbage på ham selv,
men hvis han er sandhedens menneske, vil noget af det,
som han truer jer med, ramme jer. I sandhed, Gud
retleder ikke den, som er en synder, en løgner.”⁷⁰

Oh du, som er faret vild! Hvis du nærer nogen tvivl om 10
Vor handlemåde, skal du vide, at Vi bevidner det, som
Gud Selv har båret vidnesbyrd om før skabelsen af
himlene og jorden, at der ikke er nogen anden Gud end
Ham, Den Almægtige, Den Algavmilde. Vi bevidner, at
Han er Én i Sin Essens, Én i Sine egenskaber. Han har
ingen ligemand i hele universet, ej heller nogen partner i
hele skabelsen. Han har udsendt Sine Budbringere og
nedsendt Sine Bøger, at de må forkynde den Lige Vej
for Hans skabninger.

Er sháhen blev informeret og har valgt at lukke øjnene 11
for dine handlinger? Eller er han blevet grebet af frygt
ved hylene fra en ulveflok, der har kastet Guds Sti bag
sig og fulgt din vej uden noget klart bevis eller nogen
Bog? Vi har hørt, at Persiens provinser er blevet
udsmykket med retfærdighedens smykke. Men da Vi

---

⁷⁰ Koranen 40:29.

betragtede dem nøje, erfarede Vi, at de var tyranniets daggrysteder og uretfærdighedens morgengry. Vi ser, at retfærdigheden er i tyranniets klør. Vi bønfaller Gud om at frigive den gennem kraften i Sin magt og Sit herredømme. Han overskygger i sandhed alt, der er i himlene og på jorden. Ingen har fået retten til at protestere imod nogen i forbindelse med det, der er overgået Guds Sag. Det sømmer sig for enhver, som har vendt sit ansigt mod den Mest Ophøjede Horisont, vedholdende at klynge sig til tålmodighedens reb og at sætte sin lid til Gud, Hjælpen i Fare, Den Ubetvingede. Oh I Guds elskede! Drik alt det, I kan rumme fra visdommens kildespring, gå I i visdommens have, svæv I i visdommens atmosfære, og udtal jer med visdom og veltalenhed. Således byder jeres Herre, Den Almægtige, Den Alvidende, jer.

- ¹² Oh Báqir! Stol ikke på din ære og din magt. Du er ligesom det sidste spor af sollys på bjergtinden. Som befalet af Gud, Den Altbesiddende, Den Højeste, vil det snart svinde bort. Din ære og deres ære, der er dig lig, er blevet fjernet, og dette er i sandhed det, der er blevet forordnet af Den, hos hvem Modertavlen befinder sig. Hvor findes han, der lå i strid med Gud, og hvorhen er han gået, der bestred Hans tegn og har vendt sig bort fra Hans herredømme? Hvor er de, som har ihjelslået Hans udvalgte og udgydt Hans helliges blod? Reflekter over det, at du muligvis kan forstå åndedraget fra dine handlinger, Oh tåbelige tvivler! På grund af dig jamrede Apostlen⁷¹ og Den Kyske⁷² klagede højt, og landene blev lagt øde, og mørke faldt over alle egne. Oh

---

⁷¹ Muḥammad.

⁷² Fátimih, Muḥammads datter.

forsamling af gejstlige! På grund af jer blev folket fornedret, og islams banner blev fjernet, og dens mægtige trone blev undergravet. Hver gang et menneske med dømmekraft har forsøgt at holde fast ved det, der ville ophøje islam, protesterede I, og derved blev han afskrækket fra at nå sit formål, medens landet forblev nedsunket i ren fordærvelse.

Tænk på Sultanen af Tyrkiet! Han ønskede ikke krig, men de, der er ligesom dig, ønskede den. Da dens ild blev tændt, og flammerne stod højt, blev regeringen og folket svækket derved. Dette bevidner ethvert retfærdigt og forstående menneske. Dens ulykker voksede så voldsomt, at røgen derfra omringede Mysteriets Land⁷³ og dets omegn, og det, der var blevet åbenbart i Tavlen til sultanen, blev gjort klart. Således er det blevet forordnet i Bogen på befaling fra Gud, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående. 13

Oh Min Ophøjede Pen! Lad Du omtalen af Ulven ligge, og ihukom Du Hunslangen,⁷⁴ hvis grusomhed har fået alt det skabte til at stønne, og de helliges lemmer til at skælve. Således befaler alle navnes Herre Dig. Den Kyske⁷⁵ har klaget højtlydt på grund af din uretfærdighed, og alligevel forstiller du dig, at du er i slægt med Guds Apostel! Således har din sjæl tilskyndet dig, Oh du, der har trukket dig bort fra Gud, der er Herren over alt, der har været og alt, der skal blive. Døm du retfærdigt, Oh Hunslange! For hvilken forbrydelse huggede du gifttanden i Guds Apostels børn⁷⁶ og 14

---

⁷³ Adrianopel.

⁷⁴ Imám-Jum'ih fra Isfahan.

⁷⁵ Fátimih.

⁷⁶ Martyrernes Konge og Martyrernes Elskede.

plyndrede deres besiddelser? Har du fornægtet Ham, der skabte dig ved Sin befaling ”vær, og det blev”? Du har behandlet Guds Apostels børn, som hverken 'Ád behandlede Húd, eller Thamúd behandlede Sálih eller jøderne Guds Ånd,⁷⁷ alle skabningers Herre. Bestrider du din Herres tegn, som næppe var nedsendt fra Hans Sags himmel, før alle bøgerne i verden bøjede sig for dem? Mediter over dette, at du må blive bevidst om din handling, Oh du uagtsomme udstødte! Inden længe vil revselsens åndedrag gribe dig, som de greb andre før dig. Vent, Oh du, som har gjort sig til partner med Gud, Herren over det synlige og det usynlige. Dette er dagen, som Gud har udråbt ved Sin Apostels tunge. Overvej dette, at du må forstå, hvad Den Albarmhjertige har nedsendt i Koranen og i denne dedikerede Tavle. Dette er dagen, hvorpå Han, som er Åbenbaringsens Daggry, er kommet med klare tegn, som ingen kan opregne. Dette er dagen, hvorpå ethvert menneske forlenet med forståelse har opdaget duften fra Den Albarmhjertiges brise i skabelsens verden, og ethvert indsigtfuldt menneske er hastet til de levende vande fra Hans Herre, Kongernes Konges barmhjertighed. Oh du uagtsomme! Fortællingen om Ofret⁷⁸ er blevet genfortalt, og han, som skulle ofres, har rettet sine skridt mod offerstedet og vendte ikke tilbage på grund af det, som din hånd har forøvet, Oh forhædede hader! Forestillede du dig, at et martyrium kunne fornedre denne Sag? Nej, ved Ham som Gud har gjort til opbevaringsstedet for Sin Åbenbaring, hvis du er af dem, der forstår. Ve dig, Oh

---

⁷⁷ Jesus.

⁷⁸ Ishmael.

du, som har indgået partnerskab med Gud, og ve dem, der har antaget dig som leder uden et klart tegn eller en let forståelig Bog. Hvor talrige er ikke undertrykkerne før dig, der har rejst sig for at slukke Guds lys, og hvor mange ugudelige har ikke myrdet og plyndret, indtil menneskers hjerter og sjæle stønnede på grund af deres grusomhed! Retfærdighedens sol er blevet formørket, eftersom tyranniets legemliggørelse er blevet grundlagt på hadets trone, og dog forstår menneskene det ikke. Apostlens børn er blevet dræbt og deres ejendele plyndret. Sig: Var det, efter dit skøn, deres besiddelser eller dem selv, der fornægtede Gud? Døm retfærdigt, Oh uvidende, der er blevet lukket ude fra Gud som ved et slør. Du har klynget dig til tyranni og bortkastet retfærdighed; hvorpå alt skabt har jamret, og stadigvæk er du blandt de egensindige. Du har dræbt de gamle og udplyndret de unge. Tror du, at du kan forbruge det, din uretfærdighed har samlet sammen? Nej, ved Mig Selv! Således informeres du af Ham, som er vidende om alt. Ved Gud! Det, du besidder, vil ikke gavne dig, ej heller det, du har samlet ved din grusomhed. Dette bevidner din Herre, Den Alvidende. Du har rejst dig for at slukke denne Sags lys; inden længe vil din egen ild slukkes på Hans befaling. Han er i sandhed styrken og magtens Herre. Verdens forandringer og tilfældigheder og nationernes magt kan ikke tilintetgøre Ham. Han gør, hvad Han ønsker og forordner det, Han vil gennem kraften i Sit herredømme. Tænk på hunkamelen. Skønt blot et dyr har Den Albarmhjertige alligevel opløftet hende til så højt et stade, at jordens tunger har omtalt hende og sunget hendes pris. Han overskygger uden tvivl alt, hvad der i himlene og på jord. Ingen Gud er der

uden Ham, Den Almægtige, Den Store. Således har Vi smykket Vor Tavles himmel med Vore ords sole. Velsignet er det menneske, der er nået dertil og er blevet oplyst af deres lys, og ve dem, der har vendt sig bort, har fornægtet Ham og har forvildet sig langt bort fra Ham. Priset være Gud, Herren over alle verdener.

KITÁB-I-'AHD
(Pagtens Bog)

Skønt Herlighedens Rige ikke besidder nogen af verdens forfængeligheder, har Vi alligevel inden for tillidens og resignationens skatkammer efterladt en ypperlig og uvurderlig Arv til Vore arvinger. Jordiske skatte har Vi ikke efterladt Os, ej heller har Vi tilføjet den slags bekymringer, som de medfører. Ved Gud! I jordiske rigdomme er frygten gemt, og farer ligger skjult. Overvej, og ihukom det, som Den Albarmhjertige har åbenbaret i Koranen: "Ve enhver bagtaler og æreskrænker, som samler rigdomme og opregner dem."⁷⁹ Flygtige er verdens rigdomme; alt, der går til grunde og forandres, fortjener ikke og har aldrig fortjent opmærksomhed, undtagen i en anerkendt grad. ¹

Denne Forurettedes mål med at udholde lidelse og modgang, med at åbenbare de Hellige Vers og med at fremlægge beviser har udelukkende været at slukke hadets og fjendskabets flamme, at menneskehjerternes horisont må blive oplyst med lyset fra sammenhold samt opnå ægte fred og ro. Fra den guddommelige Tavles daggrysted skinner denne ytrings dagstjerne strålende, og det sømmer sig for enhver at fæstne sit blik derpå: Vi tilskynder jer, Oh verdens folkeslag, til at overholde det, som kan højne jeres stade. Hold fast ved Guds frygten og stå fast på det, som er ret. Sandelig siger Jeg, tungen er skabt til at nævne det, som er godt, tilsmuds den ikke ²

---

⁷⁹ Koranen 104:1-2.

med usømmelig tale. Gud har tilgivet det, der er fortid. For fremtiden bør alle ytre det, som er passende og sømmeligt og bør afholde sig fra bagvaskelse, skældsord, og hvad der end er årsag til menneskers sorg. Ophøjet er menneskets stade! For ikke længe siden strømmede dette ophøjede Ord fra Vor Pens Herligheds skatkammer: Stor og velsignet er denne Dag - Dagen hvorpå alt, der ligger skjult i mennesket, er blevet og vil blive åbenbaret. Ophøjet er menneskets stade, hvis han holder fast ved retfærdighed og sandhed og forbliver fast og urokkelig i Sagen. I Den Albarmhjertiges øjne fremstår et sandt menneske ligesom en himmelhvælvning; dens sol og måne er hans syn og høreelse, og hans skinnende og strålende karakter er stjerner. Hans stade er det mest ophøjede, og hans indflydelse oplærer skabelsens verden.

³ Enhver modtagelig sjæl, der på denne dag har inhaleret duften fra Hans klædning og med et rent hjerte har vendt sit ansigt mod den alherlige Horisont, regnes blandt Bahás folk i den Purpurrøde Bog. Grib I, i Mit Navn, Min kærlige omsorgs kalk og drik da rigeligt deraf til den herlige og underfulde ihukommelse af Mig.

⁴ Oh I, der dvæler på jorden! Guds religion er skabt til kærlighed og enhed; lad den ikke blive årsag til strid eller uenighed. I indsigtfulde menneskers øjne, og blandt dem, som skuer den Allershøjeste Vision, er de virkningsfulde midler til at sikre og fremme menneskebørnenes glæde og velfærd allerede blevet åbenbaret af Herlighedens Pen. Men de tåbelige på jorden, der næres af onde lidenskaber og ønsker, er forblevet uvidende om den fuldkomne kundskab hos Ham, der i sandhed er Den Alvise, medens deres ord og

handlinger tilskyndes af tomme fantasier og forfængelige forestillinger.

Oh I Guds elskede og betroede! Konger er Guds tegn ⁵
 på magt, kraft og rigdommenes daggry. Bed I på deres
 vegne. Han har skænket dem herredømme over jorden
 og har udvalgt menneskenes hjerter som Sit Eget
 domæne.

Konflikt og strid er kategorisk forbudt i Hans Bog. ⁶
 Dette er en befaling fra Gud i denne Allerstørste
 Åbenbaring. Den er guddommeligt beskyttet mod
 ophævelse og er af Ham forlenet med Hans bekræftelses
 stråleglans. Han er sandelig Den Alvidende, Den Alvise.

Det påhviler enhver at hjælpe disse autoritetens ⁷
 daggrysteder og befalingens kilder, der er smykket med
 rimelighedens og retfærdighedens smykke. Velsignet er
 regenterne og de lærde blandt Bahás folk. De er Mine
 betroede blandt Mine tjenere og tegnene på Mine bud
 midt blandt Mit folk. På dem hviler Min herlighed,
 Mine velsignelser og Min nåde, som har gennemsyret
 tilværelsens verden. I denne forbindelse er ytringerne
 åbenbaret i Kitáb-i-Aqdas således, at den guddommelig
 nådes lys skinner klart og strålende fra deres ords
 horisont.

Oh I Mine Grene! En mægtig kraft, en fuldendt styrke ⁸
 ligger skjult i tilværelsens verden. Fæst jeres blik på den
 og på dens forenende indflydelse og ikke på de
 forskelle, der fremgår af den.

Den guddommelige Testators Vilje er denne: Det ⁹
 påhviler Aghsán, Áfnan og Mine slægtninge, alle som
 én, at vende deres ansigter mod Den Allerstørste Gren.
 Overvej det, som Vi har åbenbaret i Vor Mest Hellige
 Bog: "Når Mit nærværs hav er ebbet ud, og Min

Åbenbarings Bog er afsluttet, vend da jeres ansigter mod Ham, som Gud har villet, og som er udgået fra Denne Ældgamle Rod.” Genstanden for dette hellige vers er ingen anden end Den Mægtigste Gren ('Abdu'l-Bahá). Således har Vi nådigt åbenbaret for jer Vor mægtige Vilje, og Jeg er i sandhed Den Nådige, Den Almagtsfulde. I sandhed, Gud har forordnet, at stedet for Den Større Gren (Muḥammad 'Alí) skal være under stedet for Den Største Gren ('Abdu'l-Bahá). Han er i sandhed Forordneren, Den Alvide. Vi har valgt ”Den Større” efter ”Den Største”, som forordnet af Ham, som er Den Alvidende, Den Altoplyste.

10 Det pålægges enhver at vise kærlighed over for Aghsán, men Gud har ikke givet dem nogen som helst ret til andres ejendom.

11 Oh I Mine Aghsán, Mine Afnán og Mine Slægtninge! Vi formaner jer til at frygte Gud, at udføre prisværdige gerninger og gøre det, som er passende og sømmeligt, og som tjener til at ophøje jeres stade. Sandelig siger Jeg, gudsfrygt er den største befalingsmand, der kan lede Guds Sag til sejr, og de hærskarer, der bedst passer sig for denne anfører, har altid været og er en retskaffen karakter og rene og prægtige gerninger.

12 Sig: Oh tjenere! Lad ikke midlerne til orden blive årsag til forvirring, og enhedens instrument give anledning til disharmoni. Vi sætter vor lid til, at Bahás folk må blive vejledt af de velsignede ord: ”Sig: Alt er fra Gud.” Denne ophøjede udtalelse er ligesom vand til at slukke hadets og fjendskabets ild, der ulmer i menneskenes hjerter og bryst. Ved denne ene ytring vil stridende folkeslag og slægter opnå den sande enheds lys. I sandhed, Han siger sandheden og viser vejen. Han er

Den Almægtige, Den Ophøjede, Den Nådige.

Det påhviler enhver at udvise høflighed og agtelse over for Aghsán, at Guds Sag derved kan blive forherliget og Hans Ord ophøjet. Dette påbud er igen og igen blevet omtalt og nedskrevet i de Hellige Skrifter. Vel er det med ham, der er i stand til at opnå det, som Forordneren, Den Ældgamle af Dage har foreskrevet ham. Derudover bliver I påbudt at respektere medlemmerne af den Hellige Husstand, Afnán og slægtningene. Vi formaner jer ydermere til at tjene alle nationer og stræbe efter at forbedre verden. 13

Det, som fremmer verdens genrejsning og jordens folkeslag og slægters frelse, er blevet nedsendt fra Hans ytrings himmel, som er verdens Attrå. Giv I et lyttende øre til rådene fra Herlighedens Pen. Bedre er dette for jer end alt, der er på jord. Derom vidner Min herlige og underfulde Bog. 14

LAWH-I-ARD-I-BÁ
(Bás Lands Tavle)

- ¹ Priset være Ham, som har bæret landet Bá⁸⁰ med tilstedeværelsen af Ham, som alle navne kredser om. Alle jordens atomer har forkyndt for alt skabt, at der inde bag Fængselsbyens porte er fremstået, og over dens horisont er strålet det skønhedens Himmellegeme, som er Guds prægtige, Guds Mægtigste Gren - Hans ældgamle og uforanderlige Mysterium – som er på vej til et andet land. Sorg har derved indhyllet denne Fængselsby, medens et andet land fryder sig. Ophøjet, umådelig ophøjet er Vor Herre, Formeren af himlene og Skaberen af alt, og ved hvis herredømme fængslets døre blev åbnet, og som derved blev årsag til opfyldelsen af det, der tidligere blev lovet i Tavlerne. Han har sandelig magt over det, Han vil, og i Hans greb ligger herredømmet over hele skabelsen. Han er Den Almægtige, Den Alvidende, Den Alvise.
- ² Velsignet, dobbelt velsignet er den jord, hvorpå Hans fødder har trådt, det øje, der er blevet opmuntret af Hans ansigts skønhed, det øre, der er blevet hædret ved at lytte til Hans kalden, det hjerte, der har smagt Hans kærligheds sødme, det bryst, der er svulmet ved at

---

⁸⁰ Beirut. Denne Tavle er “et brev, dikteret af Bahá’u’lláh, og af Mírzá Áqá Ján, Hans amanuensis, adresseret til ‘Abdu’l-Bahá, mens sidstnævnte var på besøg i Beirut.” (The World Order of Bahá’u’lláh. s. 136).

ihukomme Ham, den pen, der har istemt Hans pris og den skriftrulle, der har båret vidnesbyrd om Hans skrifter. Vi bønfalder Gud - velsignet og ophøjet være Han - at Han må bæere os med snart at møde Ham. Han er i sandhed Den Althørende, Den Almægtige, der er rede til at svare.

UDDRAG FRA ANDRE TAVLER

- ¹ GUD bevidner, at der ikke er nogen anden Gud end Ham, og at Han, som er kommet fra den guddommelige åbenbarings himmel, er den Skjulte Hemmelighed, det Uigennemtrængelige Mysterium, hvis komme er blevet forudsagt i Guds Bog og er blevet forvarslet af Hans Profeter og Budbringere. Gennem Ham er mysterierne blevet afdækket, slørene sønderrevet og tegnene og beviserne afsløret. Se! Han er nu blevet gjort åbenbar. Han bringer for dagen, hvad Han end vil og betræder jordens ophøjede steder udstyret med transcendent majestæt og magt.
- ² Velsignet er den stærke, der vil knuse de tomme indbildningers guder gennem kraften i sin Herres navn, Ham, som hersker over alle mennesker.
- ³ Oh Min Afnán! Vi vil gerne nævne dit navn som tegn på nåde fra Vor side, at de søde dufte fra ihukommelsen af Mig må tiltrække dig til Mit Rige og drage dig nær til Min majestæts Tabernakel, som er blevet rejst ved kraften i dette Navn - et Navn, der har fået enhver grundvold til at skælve.
- ⁴ Sig: Oh jordens folkeslag! Ved Guds retfærdighed! Hvad I end er blevet lovet i Bøgerne fra jeres Herre, Herskeren over Genkomstens Dag, er kommet til syne og er blevet åbenbaret. Vogt jer, at ikke verdens omskiftelser og tilfældigheder holder jer borte fra Ham, som er Den Højeste Sandhed. Inden længe vil alt synligt

gå til grunde, og kun det, der er blevet åbenbaret af Gud, Herrens Herre, skal vare ved.

Sig: Dette er Dagen til at udføre fortjenstfulde gerninger, om I blot vidste det. Dette er Dagen til at forherlige Gud og til at redegøre for Hans Ord, kunne I blot forstå det. Opgiv det, der er almindeligt udbredt blandt mennesker, og hold fast ved det, som Gud, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående, har påbudt jer. Den dag nærmer sig hastigt, hvor alle jordens skatte ikke vil være jer til gavn. Herom vidner Navnenes Herre, Ham, som forkynder: Sandelig, ingen Gud er der uden Ham, Den Højeste Sandhed, Kenderen af det usete.

Vel er det med dig, Oh Min Afnán, eftersom du blev hædret ved at modtage Mine Hellige Vers, har indåndet Min Åbenbarings søde dufte og svaret på Min Kalden på et tidspunkt, hvor Mine tjenere og Mine skabninger, idet de kastede Moderbogen bag sig, og idet de klyngede sig til befalingerne fra talsmændene for ørkesløse forestillinger og tomme indbildninger, har fordømt Mig. Således har Storhedens Tunge talt i ytringens rige på befaling fra Gud, Skabelsens Herre.

Hold samvittighedsfuldt ud i tjeneste for Sagen, og gennem kraften i din Guds navn, Besidderen af alt synligt og usynligt, bevar det stade, som er blevet dig tildelt. Jeg sværger ved Guds retfærdighed! Skulle nogen få kundskab om det, som er tilsløret for menneskenes øjne, ville han blive så henrevet, at han ville flyve op til Gud, Herren over alt, der har været og skal blive.

Må Hans herlighed hvile på dig og på dem, som er draget Ham nær, og som har forstået meningen med det, som Guds ophøjede Pen, Gud, Den Almægtige, Den

Altelskende, har nedfældet i denne Tavle.

- 9 AL lovprisning være til Dig, Oh min Gud, eftersom Du har smykket verden med stråleglansen fra daggryet, der fulgte den nat, hvor Han blev født, som forkyndte Manifestationen af Din transcendent suverænitet, Daggryet for Din guddommelige Essens og Åbenbaringen af Dit øverste Herredømme. Jeg bønfalder Dig, Oh himlenes Skaber og navnenes Former om nådigt at hjælpe dem, som har søgt tilflugt under Din store barmhjertigheds skygge, og som har opløftet deres stemmer midt iblandt verdens folkeslag til forherligelse af Dit navn.
- 10 Oh min Gud! Du ser hele menneskehedens Herre indespærret i Sit Største Fængsel, idet Han råber højt Dit Navn, stirrer på Dit åsyn og forkynder det, der har henrykket beboerne i Dine åbenbarings og skabelses riger. Oh min Gud! Jeg ser mit eget Jeg fanget i Dine tjeneres hænder, alligevel skinner lyset fra Din suverænitet og Din uovervindelige krafts åbenbaringer strålende fra Hans ansigt, og gør alle i stand til at vide med sikkerhed, at Du er Gud, og at der ikke er nogen anden Gud end Dig. Den magtfuldes styrke kan ikke tilintetgøre Dig, ej heller kan herskernes overlegenhed sejre over Dig. Du gør, hvad Du end vil i kraft af Din suverænitet, der omfatter alt det skabte, og forordner det, som Du behager gennem styrken i Din befaling, der gennemtrænger hele skabelsen.
- 11 Jeg bønfalder Dig ved Din Åbenbarings stråleglans og ved kraften i Din magt, Din suverænitet og Din ophøjethed om at give sejren til dem, der har rejst sig for at tjene Dig, der har hjulpet Din Sag og ydmyget sig

foran stråleglansen fra Dit ansigts lys. Oh min Gud, lad dem da sejre over Dine fjender, og lad dem blive standhaftige i tjeneste for Dig, at beviserne på Dit herredømme gennem dem må blive grundfæstet i alle Dine riger, og tegnene på Din ubetvingelige styrke må blive åbenbaret i Dine lande. Du er i sandhed magtfuld til at gøre det, Du vil; ingen Gud er der uden Dig, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående.

Denne strålende Tavle er blevet åbenbaret på Årsdagen for Fødslen (Bábs), at du må fremsige den i en ånd af ydmyghed og tilbedelse og takke din Herre, Den Alvidende, Den Altopleste. Gør alt for at tjene Gud, at der fra dig vil fremstå det, som kan udødeliggøre dit minde i Hans strålende og ophøjede himmel. 12

Sig: Forherliget er Du, Oh min Gud! Jeg bønfaller Dig ved Dine tegns Daggrysted og ved Åbenbareren af Dine klare beviser om at give, at jeg under alle forhold må holde fast ved Dit kærlige forsyns reb og vedholdende klynge mig til Din gavmildheds kjortelsøm. Regn mig da blandt dem, som verdens forandringer og tilfældigheder ikke har formået at afholde fra at tjene Dig og fra at sværge Dig troskab, og som menneskenes voldsomme angreb ikke har magtet at hindre i at forherlige Dit navn og synge Din pris. Hjælp mig nådigt, Oh min Herre, til at gøre hvad Du end elsker og ønsker. Gør mig i stand til at opfylde det, der vil ophøje Dit navn og vil sætte Din kærligheds ild i lys lue. 13

Du er i sandhed, Den Tilgivende, Den Gavmilde. 14

OH HUSAYN! Gud give, at du altid vil være klar og strålende og skinne med lyset fra Sandhedens Sol, og at du må løsne din tunge for at forherlige Guds navn, den 15

- mest prisværdige af alle handlinger.
- 16 Tænk over de utallige sjæle, der syntes at være overmåde ivrige og tørstende, der, da de levende vandes Hav brusede frem i tilværelsens verden, alligevel forblev berøvet deraf, eftersom det ikke lykkedes dem at opgive tomme fantasier og blive bevidst opmærksomme på Ham, som er Genstanden for al kundskab. Denne mislykkede bestræbelse er gengældelsen for de gerninger, som deres hænder tidligere havde forøvet.
- 17 Giv du verdens Elskede tak for nådigt at have hjulpet dig til at blive bekræftet i denne strålende Sag. Bønfald Ham derudover om at gøre Sine elskede standhaftige deri, for urostifternes opildnende skrifter bliver spredt vidt omkring, og ildevarslernes ramaskrig bliver opløftet overalt. Lykkelige er de, der har kastet alt bag sig undtagen Gud og har holdt fast ved det, som Styrkens og Magtens Herre har pålagt dem.
- 18 Hans herlighed hvile på dig og på dem, som er blevet gjort i stand til at erkende og favne denne mægtige Sag.
- 19 DETTE er en Tavle, som hele tilværelsens Herre har nedsendt fra Sit strålende stade til ære for ham, der har troet på Gud, Den Almægtige, Den Altelskende.
- 20 Velsignet er den vejfarende, der har erkendt Den Attråede, og den søgende, der gav agt på råbet fra Ham, der er det tilsigtede Mål for hele menneskeheden, og den lærde, der har troet på Gud, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående.
- 21 Hvor stort er ikke antallet af lærde, som har vendt sig bort fra Gud, og hvor utallige er ikke de mennesker, blottet for lærdom, som har forstået sandheden og er ilet hen til Ham, idet de sagde: ”Priset være Du, Oh Herre

over alt, synligt som usynligt.”

Ved Guds retfærdighed! Verdens horisont stråler med lyset fra Det Allerstørste Lys, og alligevel fatter størstedelen af menneskeheden det ikke. I sandhed, Han, som er Den Højeste Sandhed, færdes for øjnene af alle mennesker. Dette bevidnes af Den, som midt i verdens hjerte forkynder: ”I sandhed, der er ingen Gud undtagen Mig, Almægtig over alting, hvad enten det er fra fortiden eller i fremtiden.” 22

Stor er velsignelsen for den troende, der har vendt sig til Ham og opnået adgang til Hans nærvær, og ve enhver vantro, der har vendt sig bort fra Gud og har fulgt de egensindige og de udstødte. 23

OH VEN! I Bayánen påbød Vi enhver i denne Største Åbenbaring at se med sine egne øjne og at høre med sine egne ører. Men da verdens horisont blev oplyst af det strålende lys fra denne Åbenbaring, glemte mange mennesker denne guddommelige befaling, tabte denne himmelske formaning af syne og lod sig synke ned i de forfængelige indbildninger, som deres forstand havde udtænkt. Retfærdighedens og ærlighedens sols ansigt er sandelig skjult bag de tomme fantasiers skyer, som de tåbelige har undfanget. Derfor kan det ikke undre, at mørkets fugles færden tiltrækker opmærksomhed. Gennem styrken i den Mest Elskedes Navn, skal du indbyde de modtagelige sjæle til Guds hellige forgård, at de måske kan undgå at forblive berøvet de levende vandes himmelske Kildespring. Han er i sandhed Den Nådige, Den Tilgivende. 24

Blikket fra Guds kærlige omsorg - ophøjet og forherliget er Han - har for evigt været rettet mod Hans 25

elskede venner; sandelig Han er Den Ene, der ved og ihukommer.

- 26 OH JAVÁD! Så betydningsfuld er denne Dag, at selve Timen er grebet af forvirring, og alle himmelske Skrifter bærer vidnesbyrd om dens overvældende majestæt. På denne Dag vidner Bogen højtideligt om Hans herlighed, og Ligevægten bevæges til at opløfte sin stemme. Dette er Dagen, hvorpå Siráten højt råber: ”Jeg er den lige Vej,” og Sinajbjerget udbryder: ”Sandelig, Åbenbaringens Herre er kommet.”
- 27 Jordens folk, overvældet af fordærvede tilbøjeligheders fuldskab, befinder sig i en tilstand af sløvsind. De er derfor udelukket fra de underfulde tegn fra Gud, forhindret i at opnå det endelige mål og berøvet de gavmilde strømme af guddommelig nåde.
- 28 Det sømmer sig for Guds folk at være tålmodige. De skal viderebringe Guds Ord i forhold til den lyttendes særlige forståelse og evne, så at menneskebørnene måske kan vågne op af deres uagtsomhed og vende deres ansigter mod denne Horisont, der er umådelig ophøjet over enhver horisont.
- 29 Oh Javád! Guds mangfoldige nådegaver har altid været og vil fortsat være dig forundt. Priset være Gud! Du er blevet beskyttet mod den værste rædsel, og det er lykkedes dig at nærme dig Den Allerstørste Gavmildhed på et tidspunkt, hvor alle mennesker blev forhindret i at erkende Den Evige Konge ved indgriben fra den ydre herligheds slør, det vil sige denne dags gejstlige. Værdsæt du dette vidnesbyrd så højt som dit eget liv, forkyndt af Den Alherlige Pen, og bestræb dig af al magt på at bibeholde det ved kraften i Hans Navn, der er

hele skabelsens Elskede, at denne ophøjede ære må blive et bevis mod røveres øjne og hænder. Din Herre er virkelig Fortolkeren, Den Alvidende.

Overbring denne Forurettedes hilsener til alle de elskede venner i det område, og påmind dem om Vore underfulde og ophøjede minder, at de måske kan opgive det, der er i omløb blandt dem, må vende deres hjerter mod det, der hører Gud til og forblive lutrede for usømmelige gerninger og stræben.

Må Den Almægtige, Den Alvises herlighed hvile på dig, og på dem, som er beslægtede med dig.

VI omtaler ham, som er blevet tiltrukket af Vor Kalden, da den blev opløftet på den transcendent herligheds tinde, og som har vendt sit ansigt mod Gud, skabelsens Herre. Han regnes blandt dem, som har hørt og besvaret befalingen fra deres Herre på et tidspunkt, hvor verdens folkeslag er indhyllet i tydelige slør. Han vidner om det, som Gud har bevidnet og bekræfter sin tro på det, som Storhedens Tunge har ytret. Dette bevidner Navnenes Herre i denne underfulde Tavle.

Oh Min ophøjede Pen! Overbring ham på Mine vegne de glade tidender om det, som Gud Den Magtfulde, Den Almægtige, har forbeholdt ham. Han har virkelig det meste af tiden været omgivet af mangfoldige sorger, og hans barmhjertige Herre er visselig Den, der ser og ved alt. Fryd dig med overstrømmende glæde, eftersom denne Forurettede har vendt Sit ansigt mod dig, har nævnt dit navn i fortiden og nævner det i selve dette øjeblik.

Send hilsener i Mit navn til Mine elskede venner, og overbring dem tidender om nådegaverne fra deres Herre,

Giveren, Den Algavmilde. Fra dette ophøjede stade sender Vi Vore hilsener til de troende, som har taget et fast greb om det Sikre Håndtag og har drukket standhaftighedens udsøgte vin fra deres Herres velviljes hånd, Ham, som er Den Almægtige, Den Alpriste.

35 På denne Dag udbryder høresansen: "Dette er min Dag, hvor jeg lytter til den underfulde Stemme, der kommer fra området med min Herres fængsel, Den Klartseende, Den Hørende." Og synssansen råber højt: "Dette er sandelig min Dag, for jeg beskuer stedet for herlighedens Daggy, der skinner strålende på befaling af Ham, som er Forordneren, Den Almagtsfulde." Velsignet det øre, der har hørt råbet: "Se, og du skal skue Mig".⁸¹ Og lykkeligt det øje, der har stirret på det mest underfulde Tegn, der bryder frem fra denne strålende horisont.

36 Sig: Oh hærskarer af herskere, lærde og vise! Den Lovede Dag er kommet og Hærskarernes Herre er stået frem. Fryd jer med stor glæde på grund af denne højeste lykke. Hjælp Ham da gennem visdommens og ytringens kraft. Således befaler Han, som til alle tider har forkyndt: "Sandelig, ingen Gud er der undtagen Mig, Den Alvidende, Den Alvise."

37 Må Hans herlighed hvile på dig, og på dem, der er med dig, og dem, som værdsætter dig og lægger øre til de ord, du ytrer for at forherlige denne mægtige, denne transcendent Åbenbaring.

---

⁸¹ Koranen 7:139.

OH DU, som bærer Mit Navn, Júd⁸² (Gavmildhed)! På 38
 dig hvile Min Herlighed. Lyt til det, som du hørte i
 fortiden, da vidnesbyrdets Dagstjerne skinnede strålende
 over Iraks horisont, da Bagdad tjente som Tronsæde for
 din Herre, Den Ophøjede, Den Mægtige.

Jeg bevidner, at du har lyttet til Guds melodi og Hans 39
 melodiske tonefald, lånt dit øre til den Guddommelige
 Dues Åbenbarings kurren og har hørt Trofasthedens
 Nattergal udøse sine toner på Herlighedens Gren:
 Sandelig, der er ingen anden Gud end Mig, Den
 Uforlignelige, Den Altoplyste.

Oh du, som bærer Mit navn! Guds kærlige omsorgs 40
 øjekast er blevet og fortsætter med at blive rettet mod
 dig. Medens du var i Hans nærvær, har du hørt den Ene
 Sande Guds Stemme - ophøjet være Hans herlighed - og
 har skuet den utilslørede stråleglans fra den
 guddommelig kundskabs Lys. Overvej en stund! Hvor
 sublim er ikke Ytringen fra Ham, som er Den Højeste
 Sandhed, og hvor usle er ikke menneskenes ørkesløse
 stridigheder! Ophobningen af forfængelige
 indbildninger har tilstoppet menneskers ører og afholdt
 dem fra at høre Guds Stemme, og menneskelig lærdoms
 og falske forestillingers slør har hindret deres øjne i at se
 stråleglansen fra Hans åsyn lys. Med magtens og
 styrkens arm har Vi reddet adskillige sjæle fra den
 overhængende tilintetgørelses sump og gjort dem i stand
 til at nå til herlighedens Daggry. Vi har ydermere
 blotlagt de guddommelige mysterier og i de mest
 tydelige vendinger forudsagt fremtidige hændelser, så at
 hverken tvivlen hos de vantro, de egensindiges

---

⁸² Se fodnote 18.

benægtelser eller de ligegyldiges hvisken kan holde de sandhedssøgende borte fra kilden til lyset fra den Ene Sande Gud. Nogle mennesker synes alligevel at være blevet grebet af galskab, andre er splittet ad ligesom hule træstubbe. De svigter Gud, Den Mest Ophøjede - Ham, foran hvis åbenbaring af et enkelt vers alle fortidens og mere nutidige hellige Skrifter blegner i ydmyghed og ubetydelighed - og vender deres hjerter mod løgnagtige fortællinger og følger tomme ord.

41 Du har sikkert drukket af Min ytrings hav og har bevidnet den funklende stråleglans fra Min visdoms himmellegeme. Du har også hørt udtalelserne fra de vantro, der hverken er bekendt med Troens grundbegreber eller har smagt denne udsøgte Vin, hvis segl er blevet brudt ved styrken i Mit Navn, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående. Bønfald du Gud, så at de troende, som er skænket sand forståelse, nådigt må blive i stand til at gøre det, som behager Ham.

42 Hvor besynderligt at Vi, på trods af denne rungende kalden og på trods af denne mest underfulde Åbenbarings fremkomst, ser, at mennesker for størstepartens vedkommende har fæstnet deres hjerter på verdens forfængeligheder og er stærkt forfærdede og bekymrede på grund af fremherskende tvivl og onde antydninger. Sig: Dette er selve Guds Dag; frygt I Gud, og vær ikke af dem, der ikke har troet på Ham. Kast de intetsigende fortællinger bag jer, og se Min Åbenbaring gennem Mine øjne. Dertil er I blevet formanet i himmelske Bøger og Skrifter, i Tavler og Skriftruller.

43 Rejs dig for at tjene din Herres Sag; giv så folkene de glade tidender, der omhandler dette strålende lys, hvis åbenbaring er blevet forkyndt af Gud gennem Hans

Profeter og Budbringere. Forman ydermere alle til at udvise klogskab, som forordnet af Ham, og i Guds navn rådgiv dem, og sig: Det påhviler alle på denne Guds Dag at vie sig til at undervise i Sagen med den yderste klogskab og urokkelighed. Skulle han opdage ren muld, lad ham da så Guds Ords frø, ellers vil tavshed være at foretrække.

For ikke så længe siden blev dette enestående Ord 44
åbenbaret i den Purpurrøde Bog af Den Alherlige Pen:
”Den guddommelige kundskabs himmel er oplyst af to lys: rådslagning og medfølelse.” Gud give, at alle må blive i stand til at overholde dette betydningsfulde og velsignede ord.

Visse mennesker synes at være fuldstændig berøvet 45
forståelse. Ved at klynge sig til de tomme forestillingers reb har de udelukket sig fra det Sikre Greb. Jeg sværger ved Mit liv! Skulle de et øjeblik med retfærdighed reflektere over det, som Den Albarmhjertige har nedsendt, ville de alle som én spontant ytre disse ord: ”Du er virkelig Sandheden, den åbenbare Sandhed.”

Det påhviler dig under alle omstændigheder at vende 46
dit blik mod den Ene Sande Gud og ihærdigt søge at tjene Hans Sag. Kom i hu, da du var i Mit selskab inden for Herlighedens Tabernakel og hørte fra Mig det, som Han, der samtalede med Gud (Moses), hørte på det guddommelige kundskabs Sinajbjerg. Således hjalp Vi dig nådigt, gjorde dig i stand til at erkende sandheden og advarede dig, så du kunne sige tak til din gavmilde Herre. Du skal beskytte dette sublime stede gennem kraften i Mit navn, Den Almægtige, Den Trofaste.

Overbring hilsener på Mine vegne til Mine elskede og 47
lad dem lytte til Min sødmefyldte stemme. Således

befaler Den, som har befalet dig i fortiden; Jeg er i sandhed Forordneren, Den Altoplyste. Herlighed hvile på dig og på dem, der lægger øre til dine ord om denne betydningsfulde Sag, og som elsker dig for Guds skyld, verdenernes Herre.

48 OH HAYDAR!⁸³ Denne Forurettede har hørt din stemme, der hæver sig i tjeneste for Guds Sag, og er vel vidende om den følelse af glæde, som Hans kærlighed har vækket i dit hjerte og dine smertens kvaler ved det, der er overgået Hans elskede. Jeg sværger ved barmhjertighedens Herre! Hele verden er overvældet af sorg, medens menneskeheden er forvirret på grund af tvivl og splid. Guds folk er så bittert plaget af fjender, at det øverste Paradis har jamret, og indvånerne i den højeste Himmel og de, som dag og nat kredser om Tronen, har stønnet højt.

49 Oh 'Alí! Kvaler og sorger er magtesløse til at begrænse din Herre, Den Albarmhjertige. Han har sandelig rejst sig for at forsvare Guds Sag på en sådan måde, at hverken verdens overvældende styrke eller nationernes tyranni nogensinde kan skræmme Ham. Han kalder højt mellem jord og himmel og siger: Den Lovede Dag er kommet. Skabelsens Herre forkynder: Sandelig, der er ingen Gud uden Mig, Den Almægtige, Den Algavmilde.

50 Oh 'Alí! Det er de umodnes ønske at slukke Guds lys med deres ord og at tilintetgøre den Brændende Busks flamme med deres handlinger. Sig, jeres skæbne er virkelig ynkelig, Oh I selvbedragets legemliggørelser. Frygt I Gud og afvis ikke den himmelske nåde, som har

---

⁸³ Se fodnote 11.

kastet glans over alle egne. Sig, Han, som er Fortolkeren af det skjulte Navn, er stået frem, om I blot vidste det. Han, hvis komme er blevet forudsagt i de hellige Skrifter, er kommet, kunne I blot forstå det. Verdens horisont er oplyst af stråleglansen fra denne Allerstørste Åbenbaring. Skynd jer med strålende hjerter og vær ikke af dem, der er berøvet forståelse. Den fastsatte Time er kommet, og menneskeheden er ydmyget. Dette bevidner Guds ærede tjenere.

Oh Haydar 'Alí! Jeg sværger ved Guds retfærdighed! Trompetstødet er blevet blæst på Bayánens Trompet som påbudt af Herren, Den Barmhjertige, og alle, der er i himlene og på jorden, faldt i afmagt undtagen dem, som har fjernet sig fra verden og har holdt fast ved Guds, menneskehedens Herres Reb. Dette er Dagen, hvorpå jorden skinner med din Herres stråleglans, men menneskene er fortabt i fejltagelser og er blevet lukket ude som ved et slør. Det er Vort ønske at genoplive verden, alligevel har de besluttet at gøre en ende på Mit liv. Således har deres hjerter tilskyndet dem på denne Dag - en Dag som er blevet gjort lysende ved sin Herre, Den Magtfulde, Den Almægtige, Den Ubegrænsede åsyns strålende lys. Moderbogen har opløftet sin Stemme, men menneskene er berøvet hørelse. Den Bevarede Tavle er blevet åbenbaret indeholdende sandhed, alligevel læser flertallet af menneskeheden den ikke. De har afvist Guds nådegave, efter at den er blevet nedsendt til dem og har vendt sig bort fra Gud, Kenderen af det usete. De klynger sig fast til sømmen af tomme forestillinger og vender ryggen til Den Almægtiges skjulte Navn.

Sig, Oh herskarer af gejstlige! Vær retfærdig i jeres

51

52

dom, Jeg anråber jer ved Gud. Fremlæg da hvilket som helst bevis og vidnesbyrd, I er i besiddelse af, hvis I skal regnes blandt beboerne i denne herlige bolig. Vend jeres hjerter mod den guddommelige Åbenbarings Daggrø, at Vi for øjnene af jer kan afsløre det, der svarer til alle sådanne vers, beviser, vidnesbyrd, bekræftelser og vidneudsagn, som I og andre slægter på jorden besidder. Frygt I Gud og vær ikke af dem, der fortjener Guds, Skabelsens Herres straf.

53 Dette er Dagen, hvorpå kundskabens Hav har opløftet sin Stemme og frembragt sine perler. Om I bare vidste det! Bayánens himmel er i sandhed blevet hævet ved befalingen fra Gud, Hjælpen i Fare, Den Selvbestående. Jeg sværger ved Gud! Kundskabens Essens udbryder og siger: Hør! Han, som er Genstanden for al kundskab, er kommet, og ved Hans tilsynekomst er de hellige Bøger fra Gud, Den Nådige, Den Kærlige blevet smykket. Enhver åbenbaring af nåde, ethvert vidnesbyrd om gode gaver udspringer fra Ham, og til Ham vender det tilbage.

54 Frygt I Gud, Oh hærskere af dåber og påfør ikke dem prøvelser, der intet har ønsket uden det, som Gud har ønsket. Desuden, hvis I agter på Min kalden, så forfølg ikke jeres selviske ønsker. Dagen nærmer sig, hvor alt, der nu er synligt, vil svinde bort, og I vil begræde at have fejlet i jeres pligt over for Gud. Herom vidner denne skrevne Tavle.

55 Glæd dig med stor fryd, at Vi har ihukommet dig både nu og i fortiden. Ja, de søde dufte fra denne ihukommelse vil vare ved og vil ikke ændres i Guds Navnes evighed, Ham, der er menneskeheds Herre. Vi har nådigt godtaget dine bønner, din lovprisning, dit

undervisningsarbejde og de tjenester, du har ydet for dette mægtige Budskabs skyld. Vi har også lyttet til det, som din tunge har ytret ved møderne og sammenkomsterne. Sandelig, din Herre hører og ser alt. Vi har smykket dig med Mit gode velbehags klædning i Mit himmelske Rige, og fra det Guddommelige Lotustræ, der er rejst på grænsen af dalen mellem sikkerhed og fred, og som ligger på det lysende Sted hinsides den strålende By, kalder Vi højt på dig og siger: Der er i sandhed ingen Gud uden Mig, Den Alvidende, Den Alvise. Vi har skabt dig til at tjene Mig, til at forherlige Mit Ord og til at forkynde Min Sag. Koncentrér din energi på det, hvortil du er blevet skabt i kraft af Viljen hos Den Øverste Forordner, Den Ældgamle af Dage.

På dette tidspunkt ihukommer Vi Vore elskede og sender dem glade tidender om Guds ufejlbarlige nåde og om alt, som er blevet dem givet i Min lysende Bog. I har tålt fjendernes fordømmelser for Min kærligheds skyld og har på Min Sti urokkeligt udholdt de frygtelige grusomheder, som de ugudelige har påført jer. Dette bærer Jeg selv vidnesbyrd om, og Jeg er Den Alvidende. Hvor stort er ikke antallet af steder, der for Guds skyld er blevet forædlet med jeres blod. Hvor talrige er ikke de byer, hvori jeres sørgende stemmer er blevet opløftet, og jeres smerters klageskrig har hævet sig. Hvor mange fængsler er I ikke blevet kastet i af tyranniets herskarer. Vid I med sikkerhed, at Han vil gøre jer sejrrige, vil ophøje jer blandt verdens folkeslag og vil fremvise jeres høje stade for alle nationers øjne. Han vil med sikkerhed ikke lade Sine begunstigtes belønning forsvinde.

Tag jer i agt, at de gerninger, som er udført af tomme

56

57

indbildningers legemliggørelser, ikke gør jer bedrøvede, eller at de handlinger, der er begået af enhver egensindig undertrykker, ikke volder jer sorg. Grib I standhaftighedens kalk gennem styrken i Hans Navn, drik da deraf i kraft af Guds herredømme, Han som er Den Magtfulde, Den Mægtige. Således har Min milde barmhjertighed og kærlige omsorgs Dagstjerne skinnet frem over denne Tavles horisont, at I må give tak til jeres Herre, Den Almægtige, Den Algavmilde.

58 Den herlighed, der strålende er brudt frem fra Min ytrings himmel, hvile på dig og på dem, der har vendt sig til dig og lyttet til ordene, som din mund har ytret om denne herlige, denne ophøjede Åbenbaring.

59 VED Guds retfærdighed! Moderbogen er blevet åbenbaret og kalder menneskeheden til Gud, verdenernes Herre, medens havene forkynder: Det Allerstørste Ocean er kommet til syne, fra hvis bølger høres det tordnende råb: ”Sandelig, der er ingen Gud undtagen Mig, Den Uforlignelige, Den Alvidende.” Og træerne, der løfter deres råb, udbryder: Oh verdens folk! Det Guddommelige Lotustræs stemme lyder klart, og det gennemtrængende råb fra Herlighedens Pen klinger højt: Læg øre hertil, og vær ikke blandt de uagtsomme. Solen råber: Oh gejstliges hærske! Religionernes himmel er splittet, og månen er kløvet i stykker, og jordens folkeslag er bragt sammen i en ny genopstandelse. Frygt I Gud og følg ej jeres lidenskabers tilskyndelser; følg hellere Ham, som Gud, Den Alvidende, Den Alvises hellige Skrifter har vidnet om.

60 Hændelsen på Sinajbjerget har igen fundet sted i denne

Åbenbaring, og Han som samtalede på Bjerget kalder højt: Sandelig, Den Attråede er kommet, siddende på vishedens trone, kunne I blot forstå det. Han har formanet alle mennesker til at overholde det, som leder til at ophøje Guds Sag og vil lede menneskeheden til Hans Lige Vej.

Hvor umådelig stort er ikke antallet af de underkuede, der er blevet henrevet af Guds Kalden! Hvor talrige er ikke de magthavere, som har rejst sig for at udføre fjendtlige handlinger, der har fået indbyggerne i det allerhøjeste Paradis til at klage og beboerne i denne herlige bolig til at jamre af sorg! Hvor stor er ikke mængden af fattige, som har drukket den guddommelige åbenbarings udsøgte vin, og hvor mange rige var der ikke, der har vendt sig bort, afvist sandheden og udtrykt deres manglende tro på Gud, Herren af denne velsignede og underfulde Dag! 61

Sig: Frygt I Gud, udvis derefter rimelighed i jeres bedømmelse af denne Store Kundgørelse, som enhver betydningsfuld kundgørelse bøjede sig for i tilbedelse, så snart den skinnede frem. Sig: Oh hærskarer af tåbelige! Hvis I forkaster Ham, ved hvilket vidnesbyrd kan I bevise jeres troskab over for Guds tidligere Budbringere, eller retfærdiggøre jeres tro på det, som Han har nedsendt fra Sit mægtige og ophøjede Rige? Hvilken gavn har I af jeres besiddelser? Hvilken beskyttelse kan jeres rigdomme yde jer? Ingen, det sværger Jeg ved Guds Ånd, der gennemsyrrer alt, der er i himlene og på jorden. Bortkast det, som I har samlet med de ørkesløse indfald og tomme forestillingers hænder, og grib fast om Guds Bog, som er blevet nedsendt i kraft af Hans altoverbevisende og 62

ukrænkelige autoritet.

- 63 Dit brev blev forelagt denne Forurettede, og til din ære har Vi åbenbaret denne Tavle, hvorfra din Herre, Den Barmhjertige, Den Gavmildes duft af nådig velvilje bliver spredt. Vi bønfaller Gud om at gøre dig til et banner hejst i Hans ihukommelses by og om at ophøje dit stade i denne Sag – en Sag under hvis skygge Guds oprigtige vil se jordens folkeslag og slægter søge beskyttelse. Sandelig, din Herre har kundskab og giver oplysning. Desuden bønfaller Vi Ham om at nærme dig med det bedste, der er blevet bevaret i Hans Bog. Han er i sandhed Den Ene, der virkelig hører og besvarer kaldet.
- 64 Bliv ved med at hjælpe Hans Sag ved den styrkende kraft fra visdommens og ytringens hærskarer. Således er det blevet befalet af Gud, Den Nådige, Den Alpriste. Velsignet er den troende, der på denne Dag har omfavnet Sandheden, og det menneske med fast beslutsomhed, som tyranniets skarer ikke har magtet at skræmme.
- 65 Den stråleglans, der er skinnet frem over ytringens horisont, hvile på dig og på sådanne troende, som har grebet Hans forseglede vins kalk ved styrken i Hans Navn, Den Selvbestående og som har drukket dybt på trods af dem, der har forkastet Den Ene, som de før havde bekendt deres tro på - dem, som har bestridt sandheden i denne Store Kundgørelse, hvorom Gud har vidnet i Sin dyrebare og ældgamle Bog.
- 66 OH MUḤAMMAD Ḥusayn! Vær du beredt på at modtage strømmene fra Guds kærlige omsorg, Ham, som er verdenernes Herre. Den Albarmhjertige har

nådigst skænket dig kundskabens perler fra Gud, Den Almægtige, Den Mest Ophøjede nådes Hav.

Hvor er det menneske med indsigt, der vil erkende og forstå sandheden? Hvor findes det menneske, der er lydhør, og som vil lytte til Min underfulde Stemme, der kalder fra herlighedens rige? Hvor er den sjæl, der vil vende sit ansigt mod det Guddommelige Lotustræ på en sådan måde, at hverken kongernes overvældende magt eller deres undersåtters voldsomme oprør kan standse ham, når han opløfter sin stemme i hele skabelsens midte ved visdommens og ytringens styrke og bevidner det, som Gud har bevidnet, at der i sandhed ikke er nogen Gud undtagen Ham, Den Magtfulde, Den Uovervindelige, Den Mægtige, Den Vidende, Den Vise. 67

Oh Husayn! Dit navn er blevet nævnt over for denne Forurettede i det Allerstørste Fængsel, og Vi har åbenbaret for dig det, som ingen bøger i verden kan sammenlignes med. Dette bevidner evighedens Konge. Alligevel tælles flertallet af menneskeheden blandt de uagtsomme. Fra vidnesbyrdets daggrysted har Vi opløftet Vort Råb til alle, der dvæler i skabelsens rige. Blandt mennesker er der dem, som er blevet revet med af duften fra deres Herres ytring på en sådan måde, at de har forladt alt, der er forbundet med mennesker i deres iver efter at nå til Guds nærværs forgård, Ham, som er den mægtige trones Herre. Der er også dem, der er stærkt rådvilde og vaklende. Andre har skyndt sig og er fløjet af sted for at besvare deres Herre, Den Ældgamle af Dages Kalden. Atter andre har vendt sig bort, har afvist sandheden og til sidst mistet troen på Gud, Den Almægtige, Den Al-lovpriste. Og dog er der andre, som har fældet dom over Ham med en sådan grusomhed, at 68

enhver vis og skarpsindig sjæl er blevet rørt til tårer. Vi har nådigt hidkaldt dem til den flod, der er selve livet, medens de, med åbenbar uretfærdighed, befalede, at Mit blod skal udgydes. Således har visdommens Dagstjerne skinnet frem over din Herre, Den Albarmhjertiges horisonts ytring. Skulle du opnå dens lys, sømmer det sig for dig at forherlige lovprisningen af din Herre og sige, jeg skænker Dig tak, Oh verdenernes Gud.

69 Velsignet er du og dem, som verden og dens forfængeligheder ikke har magtet at afskrække fra denne lysende Horisont.

70 Overbring hilsener på Mine vegne til Mine elskede. Vi formaner dem til at efterleve visdom, som befalet i Min underfulde Bog.

71 OH MIN tjenerinde og Mit blad! Fryd dig med stor glæde, eftersom din kalden er steget op til det Guddommelige Lotustræ og er blevet besvaret fra den alherlige Horisont. Sandelig, der er ingen Gud uden Mig, Den Forurettede, Den Landsforviste.

72 Vi har åbenbaret Os for mennesker, har afsløret Sagen, vejledt hele menneskeheden til Guds Lige Vej, kundgjort lovene og har påbudt enhver det, som virkelig vil gavne dem både i denne verden og den næste; alligevel har de fældet dom for at udgyde Mit blod, hvorover Himlens Jomfru har grædt smerteligt, Sinajbjerget har jamret og fået den Trofaste Ånd til at sukke af sorg.

73 I disse dage har menneskene lukket sig ude fra den guddommelige nådes udstrømninger ved at følge i fodsporene på enhver uvidende, der er faret vild. De har kastet den guddommelige kundskabs Hav bag sig og

fæstnet deres blik på sådanne tåbelige mennesker, som påstår at være bevandret i lærdom uden at være underbygget af noget bevis fra Gud, menneskehedens Herre.

Vel er det for dig, eftersom du har opgivet de ørkesløse 74
 forestillinger og har taget et fast greb i Guds reb, som intet menneske kan kløve. Tænk på Guds nådige gunst - ophøjet være Hans herlighed. Hvor talrige er ikke de jordens konger og dronninger, der til trods for megen længsel, forventning og venten, er blevet afskåret fra Ham, som er Verdenens Attrå, medens det lykkedes for dig. Om Gud vil, kan du udføre en gerning, hvis duft vil bestå, så længe som Guds Navne vil bestå - ophøjet være Hans herlighed. Ved Guds retfærdighed! Titlen "Oh Min tjenerinde" overgår langt noget andet, der kan ses i verden. Inden længe vil menneskehedens øjne blive oplyst og opmuntret ved at erkende det, som Vor Herligheds Pen har åbenbaret.

Velsignet er du, og velsignet er den moder, der har 75
 opfostret dig. Sæt pris på dette stades værd og rejs dig for at tjene Hans Sag på en sådan måde, at de ørkesløse indfald og tvivlernes antydninger ikke vil afholde dig fra denne ophøjede beslutning. Vishedens Dagstjerne lyser strålende, men verdens folk holder fast ved forfængelige indbildninger. Den guddommelige kundskabs ocean har rejst sig højt, medens menneskebørnene klynger sig til de tåbeliges kjortelsøm. Hvis ikke det var for Guds ufejlbarlige nåde - ophøjet være Hans herlighed - ville ingen modgift nogen sinde kunne helbrede disse indgroede sygdomme.

Overbring Mine hilsener til Guds tjenerinder på den 76
 egn, og overbring dem de glade tidender, at Hans milde

barmhjertighed og nåde bliver dem til del. Det stude, som Vi har bestemt for dig, er i sandhed højt. Det sømmer sig for dig at lovprise og sige tak til din Herre, Den Gavnilde, Den Mest Storsindede. Forherliget være Gud, Den Ophøjede, Den Mægtige.

- 77 På et tidspunkt hørtes dette ophøjede ord fra Hans Tunge, Ham, som er Besidderen af alle væsener og Herren på tronen i det høje og over jorden derunder - ophøjet være Hans ytrings herlighed -: Fromhed og frigjorthed er ligesom de to mægtigste fyrtårne på undervisningens himmel. Velsignet er den, som har nået dette højeste stude, denne transcendent, hellige og ophøjede bolig.
- 78 DETTE er en Tavle nedsendt af Den Albarmhjertige fra ytringens Rige til alle, der dvæler på jorden. Lykkeligt er det menneske, der lytter og er opmærksom, og ve den, der har fejlet og tvivlet. Dette er Dagen, der er blevet oplyst af det strålende lys fra Guds Åsyn - Dagen hvor Storhedens Tunge kalder højt: Riget er Guds, Herren over Genopstandelsens Dag.
- 79 Dit navn er blevet nævnt i Vort Nærvær, og Vi har villet åbenbare for dig det, som ingen tunge blandt verdens folkeslag kan berette om. Fryd dig med umådelig glæde, eftersom du er blevet ihukommet i det Allerstørste Fængsel, og Den Ældgamle af Dages Åsyn har vendt sig mod dig fra denne ophøjede bolig.
- 80 Vi har i sandhed åbenbaret tegnene, fremvist de uigendrivelige vidnesbyrd og har hidkaldt alle mennesker til den lige Vej. Blandt menneskene er der dem, som har vendt sig bort og fornægtet sandheden,

andre har afsagt dom over Os uden noget belæg eller bevis. De første til at vende sig bort fra Os har været denne tidsalders åndelige ledere – dem, som henvender sig til Os dag og nat og nævner Mit Navn, medens de hviler på deres ophøjede troner. Da Jeg åbenbarede Mig for menneskene, rejste de sig imidlertid imod Mig på en sådan måde, at selv stenene stønnede og jamrede bitterligt.

Stor er din velsignelse, eftersom du har lyttet til Hans Stemme, vendt dit ansigt til Ham og agtet på din Herres Kalden, da Han kom forlenet med uovervindelig magt og herredømme. 81

OH MIN tjenerinde, Oh Mit blad! Giv du tak til verdens Mest Elskede for at have opnået denne grænseløse nåde på et tidspunkt, hvor verdens lærde og mest fremragende mennesker er forblevet berøvet deraf. Vi har kaldt dig ”et blad” for at du, ligesom blade, kan blive sat i bevægelse af Guds Viljes blide vind - ophøjet være Hans herlighed - ligesom træernes blade bliver sat i bevægelse af fremstormende vinde. Skænk din Herre tak i kraft af denne strålende ytring. Skulle du opfatte sødmen i titlen ”Oh Min tjenerinde”, ville du finde dig frigjort fra hele menneskeheden og dag og nat være inderligt optaget af at samtale med Ham, som er verdens eneste Attrå. 82

Med ord af uforlignelig skønhed har Vi i passende vendinger omtalt sådanne blade og tjenerinder, som har drukket af den himmelske nådes levende vande, og som har holdt deres blik vendt mod Gud. De er i sandhed lykkelige og velsignede. Inden længe vil Gud åbenbare deres stade, hvis ophøjethed intet ord kan udtrykke på 83

- passende vis eller nogen beskrivelse skildre på en tilfredsstillende måde.
- 84 Vi formaner dig til at gøre det, som vil tjene til at fremme Guds Sags interesser blandt mænd og kvinder. Han hører virkelig vennernes kalden og ser deres handlinger. I sandhed, Han er Den Hørende og Den Seende.
- 85 På dig og på dem hvile Gud, Den Magtfulde, Den Alvidende, Den Alvises herlighed.
- 86 OH GUDS tjenerinde! Lyt til stemmen fra Navnenes Herre, som fra Sit Fængsel har rettet Sit blik mod dig og nævner dig.
- 87 Han har ydet hjælp til enhver vejfarende, har nådigt besvaret enhver ansøger og givet adgang til enhver sandhedssøgende. På denne Dag er den Lige Vej gjort åbenbar, den guddommelige retfærdigheds Ligevægt er fastlagt, og lyset fra Hans gavmildheds sol stråler; alligevel er det tyngende mørke fra tyranniets folk ligesom skyer kommet imellem og har været årsag til en smertelig forhindring mellem den himmelske nådes Dagstjerne og verdens befolkning. Velsignet er den, som har sønderrevet de hindrende slør og er blevet oplyst af det strålende lys fra den guddommelige Åbenbaring. Tænk over, hvor mange, der har regnet sig selv blandt de vise og lærde, men som på Guds Dag blev berøvet de himmelske nådegavers udstrømninger.
- 88 Oh Mit blad, Oh Min tjenerinde! Sæt pris på værdien af denne velsignelse og på denne milde barmhjertighed, som har omgivet dig og har ledt dine skridt til herlighedens Daggry.
- 89 Overbring hilsener på vegne af denne Forurettede til

sådanne tjenerinder, som tilbeder Gud og glæd deres hjerter med visheden om Hans kærlige forsyn.

LAD dit blik dvæle ved visdommen i alting, for det er en ufejlbarlig modgift. Hvor ofte har den ikke forvandlet en vantro til en troende eller en fjende til en ven? At være opmærksom herpå er højst livsvigtigt, eftersom dette tema er blevet fremlagt i utallige Tavler, åbenbart fra Hans Viljes himmel, Ham, der er Manifestationen af den guddommelige enheds lys. Vel er det med dem, der handler i overensstemmelse hermed. 90

Koncentrér uophørligt din opmærksomhed på det, som vil ophøje Guds ord. I denne største Åbenbaring bliver gode gerninger og en prisværdig karakter betraget som Guds hærskarer, ligeledes Hans velsignede og hellige Ord. Disse hærskarer er menneskehjerternes magnet og det virkningsfulde middel til at oplukke dørene. Blandt alle våben i verden er dette det stærkeste. 91

Bønfald du Gud om nådigt at hjælpe alle mennesker til at overholde det, som Hans alherlige Pen har nedfældet i de hellige Bøger og Tavler. 92

DENNE Forurettede nævner ham, som har vendt sit ansigt mod Den Uforlignelige, Den Alvidende, og som bærer vidnesbyrd om Hans enhed, ligesom den Alherlige Pen har båret vidnesbyrd, når den hurtigt bevæger sig inden for ytringens arena. Velsignet er den sjæl, der har erkendt sin Herre, og ve den, som alvorligt har fejlet og tvivlet. 93

Mennesket er ligesom et træ. Hvis det smykkes med frugt, har det været og vil altid være værdigt til lovprisning og ros. I modsat fald er et ufrugtbart træ blot 94

egnet til ilden. Frugterne fra det menneskelige træ er udsøgte, yderst attråede og inderligt påskønnede. Blandt dem er en retskaffen karakter, ærbare gerninger og prægtige udtalelser. De jordiske træers forår falder én gang om året, medens de menneskelige træers forår viser sig på Guds Dag - ophøjet være Hans herlighed. Skulle menneskelivets træer i dette guddommelige Forår smykkes med frugterne, der er blevet nævnt, ville strålerne fra Retfærdighedens lys med sikkerhed oplyse alle jordens beboere, og alle ville forblive under den skærmende skygge fra Ham, der er hele menneskehedens Mål. Vandet til disse træer er de levende vande fra de hellige Ord ytret af verdens Elskede. Sådanne træer plantes på et øjeblik, og i det næste vil deres grene, gennem udstrømningerne fra den guddommelige barmhjertigheds byger, have nået himlene. Et vissent træ har imidlertid aldrig været og vil aldrig blive værdigt til at blive nævnt.

⁹⁵ Lykkelig er den trofaste, som er ikklædt den ophøjede stræbens kappe og har rejst sig for at tjene Hans Sag. En sådan sjæl har visselig nået det ønskede Mål og har forstået Hensigten med, at den blev skabt. Men utallige gange ak og ve for de egensindige, der ligesom visne blade er faldet i støvet. Inden længe vil dødbringende vindstød føre dem bort til det sted, der er bestemt for dem. Uvidende kom de, uvidende dvælede de, og uvidende trak de sig tilbage til deres tilholdssteder.

⁹⁶ Verden forkynder bestandigt disse ord: Vogt jer, jeg er flygtig, og det samme er alle mine ydre skikkelser og farver. Vær agtpågivende over for de forandringer og tilfældigheder, der er opfundet i mig og vågn op af jeres slummer. Ikke desto mindre findes der ikke noget

skarpsindigt øje til at se eller noget øre til at lytte.

På denne Dag udbryder det indre øre og siger: Vel er det i sandhed med mig, dagen i dag er min, eftersom Guds Stemme kalder højt. Og essensen af klarsyn råber: Velsignet er jeg, dette er min dag, for Den Ældgamle Skønhed skinner strålende fra den mest ophøjede Horisont. ⁹⁷

Det påhviler Bahás folk at påkalde og bønfalde Navnenes Herre, så at verdens befolkning måske ikke berøves udstrømningen af nåde i Hans dage. ⁹⁸

I fortiden blev de gejstlige forvirrede over dette spørgsmål, et spørgsmål, som Han, der er Den Højeste Sandhed, i løbet af de unge år af Sin tilværelse Selv gentagne gange hørte dem stille: ”Hvilket Ord er det, som Qá’imen vil udtale, og som vil få de religiøse ledere til at flygte?” Sig, det Ord er nu blevet åbenbaret, og I er flygtet, før I hørte det udtalt, selv om I ikke forstår det. Og det velsignede, det skjulte, det tilslørede og skattede Ord er dette: ”’HAN’ er nu kommet til syne i ’JEG’ets dragt. Han, som var skjult for dødelige øjne, udbryder: Hør! Jeg er Den Åbenbarede.” Dette er Ordet, som har fået de vantros lemmer til at skælve. Forherligt være Gud! Alle fortidens himmelske Skrifter vidner om denne Dags storhed, denne Manifestations storhed, Hans tegns storhed, Hans Ords storhed, storheden i Hans standhaftighed og storheden i Hans fremragende stade. Til trods for al dette er menneskene alligevel forblevet uagtsomme og er lukket ude som ved et slør. Alle Profeterne har visselig længtes efter at opnå denne Dag. ⁹⁹

David sagde: ”Hvem vil bringe mig ind i den Befæstede By?”⁸⁴ Ved Befæstet By menes Akko. Dens fæstningsværker er meget stærke og denne Forurettede er fængslet bag disse mure. Ligeledes er det åbenbart i Koranen: ”Bring dine folk frem fra mørket og ud i lyset, og forkynd Guds dage for dem.”⁸⁵

¹⁰⁰ Den herlighed, hvormed denne Dag er forlenet, er blevet udtrykkeligt nævnt og klart fremført i de fleste himmelske Bøger og Skrifter. Denne tidsalders gejstlige har imidlertid afskåret menneskene fra dette transcendenteste stede og har tilbageholdt dem fra denne Herlighedens Tinde, dette Højeste Mål.

¹⁰¹ Velsignet er du, eftersom de forfængelige indbildningers mørke ikke har magtet at udelukke dig fra vishedens lys, og det ikke er lykkedes menneskenes voldsomme angreb at skræmme dig bort fra menneskehedens Herre. Sæt du pris på værdien i dette høje stede og bønfall Gud - ophøjet være Hans herlighed - om nådigt at gøre dig i stand til at værne om det. Uforgængeligt herredømme har udelukkende været forbundet med den Ene Sande Gud og Hans elskede og vil fortsat være forbundet med dem for evigt.

¹⁰² Den herlighed, der har skinnet frem over evighedens horisont hvile på dig og på dem, som har taget et så fast greb i Guds Reb, at intet menneske kan kløve det.

¹⁰³ HAN, som leder til sand sejr, er kommet. Ved Guds retfærdighed! Han er fuldt ud i stand til at revolutionere verden gennem kraften i et enkelt Ord. Efter at have

---

⁸⁴ Salmernes Bog 59:9, 108:10.

⁸⁵ Koranen.

pålagt alle mennesker at holde sig til visdom, har Han Selv holdt fast ved tålmodighedens og hengivelsens reb.

Verdens lerklumper har besluttet sig for at besøge Guds forskønnede, lysende og purpurrøde By, og visse udsendinge fra Persien er i hemmelighed ved at stifte ufred, skønt de udadtil lader som om, de er blide og sagtmodige. Nådige Gud! Hvornår vil denne verdensomspændende snuhed blive forvandlet til oprigtighed? Formaningerne fra Gud, Den Sande, har omspændt verden, men indtil nu er deres indflydelse ikke blevet synlig. Menneskenes usømmelige gerninger har holdt dem tilbage fra at nå til Ham. Vi bønfalder Gud - ophøjet og forherliget er Han - om fra den guddommelige nådes skyer at sprede Sin gavmildheds overstrømmende regn på alle Sine tjenere. Sandelig, Han har magt over alt.

104

Oh 'Alí Haydar! Oh du, som har rejst dig for at tjene Min Sag og er optaget af at forherlige lovprisningen af Gud, Herren på den mægtige trone! For retfærdighedens sindbilleder og retsindighedens fortolkere er det utvivlsomt klart og tydeligt, at denne Forurettede, styrket af Gudsrigets transcendent kraft, søger at udlette ethvert tegn på uroligheder, uoverensstemmelser, splid, mellemværender eller splittelse iblandt jordens folkeslag og slægter; og af ingen anden årsag end dette store, dette betydningsfulde anliggende, at Han igen og igen er blevet kastet i fængsel, og mangan en dag og nat er blevet lagt i lænker og kæder. Velsignede er de, som bedømmer denne uovervindelige Sag, denne glørværdige Kundgørelse med retfærdighed og rimelighed.

105

- 106   DETTE er en Tavle nedsendt af barmhjertighedens Herre, for at verdens folk må blive sat i stand til at drage nær til dette Ocean, som har brusset gennem styrken i Hans ophøjede Navn. Blandt mennesker er der nogle, som har vendt sig bort fra Ham og har modsagt Hans vidnesbyrd, medens andre har drukket overbevisningens vin i glansen fra Hans Navn, der gennemsyrrer alt skabt. Et alvorligt tab har det virkelig været for dem, som har givet øre til ravnens hæse skrig og har nægtet at lytte til de søde triller fra Himmelfuglen, der synger på kvistene af evighedens Træ: Sandelig, der er ingen Gud undtagen Mig, Den Alvidende, Den Alvise. Dette er Dagen, der er blevet oplyst af lysets glans fra Vort åsyn – Dagen, hvorom alle dage og nætter kredser i hengivelse. Velsignet er det indsigtsfulde menneske, som har forstået, og den svært tørstende, der har drukket af denne lysende Fontæne. Velsignet er det menneske, der erkender sandheden, idet han ihærdigt stræber efter at tjene sin Herre, Den Magtfulde, Den Almægtiges Sag.
- 107   Oh tjener, som har kastet sit blik på Mit ansigt! Lyt til din Herre, Den Alherliges Stemme, der kalder højt fra storhedens og majestætens daggry. Sandelig Hans Kalden vil drage dig nær til herlighedens rige og vil få dig til at forherlige Hans pris på en sådan måde, at alt skabt vil henrykkes og således herliggøre Hans pragt, at hele skabelsen bliver påvirket. Din Herre er sandelig Beskytteren, Den Nådige, Den Altoplyste.
- 108   Hidkald du Guds venner i det land, og gør dem bekendt med den uforlignelige ihukommelse af Mig. Vi har åbenbaret en Tavle for dem, hvorfra Den Albarmhjertiges duft er blevet spredt ud over eksistensens rige, at de må fryde sig med umådelig

glæde og forblive urokkelige i denne underfulde Sag.

Under fængselsopholdet har Vi åbenbaret en Bog, som 109
 Vi har kaldt ”Den Helligste Bog”. I den har Vi forordnet
 love og har smykket den med befalinger fra din Herre,
 som udøver myndighed over alt, der er i himlene og på
 jorden. Sig: Grib fast om den, Oh mennesker, og
 overhold det, som er blevet nedsendt i de underfulde
 forskrifter af din Herre, Den Tilgivende, Den Gavmilde.
 Den vil sandelig bringe dig fremgang både i denne
 verden og i den næste og vil lutre dig for enhver
 tænkelig ulykke, der end måtte hjemsøge dig. Han er
 virkelig Forordneren, Fortolkeren, Giveren, Den
 Gavmilde, Den Nådige, Den Alpriste.

Stor er din velsignelse, eftersom du har været trofast 110
 over for Guds Pagt og Hans Testamente og for at være
 blevet beæret med denne Tavle, gennem hvilken dit
 navn er optegnet i Min Bevarede Tavle. Vi dig til
 tjeneste for din Herres Sag, værn om ihukommelsen af
 Ham i dit hjerte og hylde Hans pris på en sådan måde, at
 enhver vildfaren og uagtsom sjæl derved kan blive
 vækket af sin slummer.

Således har Vi forundt og skænket dig et tegn på 111
 velvilje fra Vort nærvær; og Jeg er sandelig Den
 Tilgivende, Den Albarmhjertige.

DET er vort ønske at omtale ham, som har vendt sit 112
 ansigt mod Os og atter lade ham drikke dybt af de
 livgivende vande fra Vort nådige forsyn, at han må blive
 i stand til at drage nær til Min Horisont, blive prydet
 med Mine egenskaber, svæve i Min atmosfære, blive
 bekræftet i det, som vil få Min Sags ukrænkelighed til at
 blive åbenbaret blandt Mit folk og at hylde Min pris på

en måde, der vil få enhver nølende sjæl til at haste af sted, enhver ubevægelig skabning til at flyve, ethvert dødeligt legeme til at blive nedbrudt, ethvert koldt hjerte til at blive vækket til live og enhver modløs ånd til at bruse af glæde. Således sømmer det sig for ham, som har vendt sit ansigt til Mit, er trådt ind under skyggen af Min kærlige omsorg og har modtaget Mine vers, der har gennemstrømmet hele verden.

113 Oh 'Alí! Han, som er den guddommelige Åbenbarings Daggry, kalder på dig gennem denne mest underfulde ytring. Ved Guds retfærdighed! Hvis du var til stede foran Min Trone og virkelig lyttede til kraftens og storhedens Tunge, ville du ofre dit legeme, din sjæl, dit hele væsen som et tegn på din kærlighed til Gud, Herskeren, Beskytteren, Den Alvidende, Den Alvise og ville henrykkes ved Hans fortryllende Stemme i en sådan grad, at ingen pen ville være i stand til at berette om dit stæde, og enhver velformuleret taler ville blive gjort til skamme i sit forsøg på at beskrive det. Overvej en stund denne Åbenbaring og dens uovervindelige herredømme; hjælp den da, som det sømmer sig for din Herre, Den Nådige, Den Algavmilde. Vis du menneskene vejen til herlighedens Morgengry. Det er i sandhed Ham Selv, der er indsat på Sin mægtige Trone. Gennem Ham er dette Fængsels horisont kommet til lyse, og ved Ham er alle, der er i himlene og på jorden, blevet oplyst.

114 Vi har nådigt nedladt os til at nævne dit navn i fortiden så vel som i denne nådige Tavle, at du endnu engang må indånde Den Albarmhjertiges søde dufte. Dette er blot et tegn på Min velvilje over for dig. Giv du tak til din Herre, Den Algavmilde, Den Altseende.

Sørg ikke over menneskenes mislykkede forsøg på at 115
 forstå Sandheden. Inden længe vil du se dem vende sig
 til Gud, hele menneskehedens Herre. Vi har sandelig,
 gennem styrken i det Mest Ophøjede Ord, omgærdet
 hele verden, og det tidspunkt nærmer sig, hvor Gud vil
 have underlagt sig hjerterne hos alle, der dvæler på
 jorden. Han er i sandhed Den Almægtige, Den
 Almagtsfulde.

Vi mindes også din broder fra dette land, at han må 116
 frydes ved Min omtale af ham og være af dem, som
 reflekterer.

Oh ven! Den Mest Elskede kalder dig fra Sit 117
 Allerstørste Fængsel og formaner dig til at overholde
 det, som Min ophøjede Pen har åbenbaret i Min
 Helligste Bog, at du må holde fast ved den med en
 beslutsomhed og styrke, der er født af Mig; og Jeg er
 virkelig Forordneren, Den Alvise.

Stor er sandelig jeres velsignelse, eftersom Hans 118
 ufejlbarlige nåde er blevet jer skænket, og I er blevet
 hjulpet til at erkende denne Sag - en Sag, gennem hvis
 kraft himlene er blevet foldet sammen, og ethvert
 ophøjet og knejsende bjerg er blevet spredt til støv.

Desuden omtaler Vi af Vor uendelige nåde din moder, 119
 som nyder det privilegium at have erkendt Gud. Vi
 sender hende Vore hilsener fra dette glørværdige stæde.
 Vi ihukommer hver og én af jer, mænd som kvinder, og
 betragter fra denne Plet - Scenen for uforlignelig
 herlighed - alle som én sjæl og sender jer de
 guddommelige velsignelsers glade tidender, som er gået
 forud for alt skabt, og ihukommelsen af Mig, der
 gennemsyrrer alle, ung som gammel. Guds herlighed
 hvile på jer, Oh Bahás folk. Fryd jer med umådelig

glæde ved at ihukomme Mig, for Han er sandelig med jer til alle tider.

120 LYT til det, som Ånden bibringer dig fra versene fra Gud, Hjælpen i Fare, Den Selvbstående, at Hans Kalden må tiltrække dig til den transcendent herligheds Tinder og drage dig nær til det Stade, hvor du vil se hele dit væsen sat i brand med ilden i kærligheden til Gud på en sådan måde, at hverken herskernes overlegenhed eller deres vasallers hvisken kan slukke den, og du vil rejse dig blandt verdens folkeslag for at fejre lovprisningen af din Herre, Navnenes Besidder. Dette er det, der sømmer sig for dig på denne Dag.

121 Vi vil berette for dig det, som er hændt i fortiden, at du må opfatte sødmen i denne ytring og blive opmærksom på sådanne hændelser, som er foregået i tidligere tider. Sandelig, Din Herre er Formaneren, Den Nådige, Den Mest Elskede.

122 Ihukom de dage da Han, som samtalede med Gud i ødemarken, vogtede Jethro, Hans svigerfars får. Han lyttede til menneskehedens Herres Stemme, som kom fra den Brændende Busk, og som var blevet hævet over Det Hellige Land, idet den udbrød: "Oh Moses! I sandhed, Jeg er Gud, din Herre og dine forfædre, Abraham, Isak og Jakobs Herre." Han var så henrevet af Stemmens fortryllende lyd, at Han løsrev Sig fra verden og rettede Sine skridt mod Farao og hans folk, forlenet med kraften fra din Herre, der udøver herredømme over alt, der har været, og alt, der skal blive. Verdens folk hører nu det, som Moses hørte, men de forstår ej.

123 Sig, jeg sværger ved Guds retfærdighed! Inden længe vil statens ministres pragt og herskernes overlegenhed

svinde bort, magthavernes paladser vil blive lagt øde, og kejsernes imponerende bygningsværker blive reduceret til støv, men det, som skal bestå, er det, som Vi har forordnet for jer i Gudsriget. Det påhviler jer, Oh mennesker, at bestræbe jer til det yderste, at jeres navne må blive nævnt foran Tronen, og I må frembringe det, som vil udødeliggøre jeres eftermæle i hele Guds, alles Herres evighed.

Ihukom du på Mine vegne de elskede i det land, 124
 overbring Mine hilsener til dem, og glæd deres hjerter med tidenderne om det, som er blevet åbenbaret for dem fra dette strålende stade.

Sig, pas på, at ikke undertrykkernes overvældende 125
 magt foruroliger jer. Den dag nærmer sig, hvor ethvert tegn på hovmod vil være blevet reduceret til intet; da skal I se jeres Herres uovervindelige suverænitets herske over alt synligt og usynligt.

Vogt jer, at slørene ikke afholder jer fra Hans nådes 126
 udgydelser på denne Dag. Bortkast det, som holder jer tilbage fra Gud, og vær udholdende på denne udstrakte Vej. Vi ønsker intet andet for jer end det, som gavner jer, som det er nedskrevet i Hans Bevarede Tavle. Vi husker ofte Vore elskede; imidlertid har Vi erfaret, at de, med undtagelse af dem, som Gud ønsker at undtage, mangler det, der sømmer sig for dem ved Forgården til deres Herre, Den Nådige, Den Tilgivendes gunst. Han har sandelig magt til at gøre, hvad Han vil. Han giver og holder tilbage. Han er sandelig Den Evige Sandhed, Kenderen af det usete.

Grib I, Oh Den Albarmhjertiges elskede, det evige livs 127
 kalk, som bliver tilbudt jer af jeres Herres nådige gunstbevisningers hånd, Ham som er hele skabelsens

Besidder, og drik så dybt deraf. Jeg sværger ved Gud, at det vil henrykke jer i en sådan grad, at I vil rejse jer for at forherlige Hans Navn og forkynde Hans ytringer blandt jordens folkeslag og vil besejre menneskehjerternes byer i jeres Herres, Den Almægtiges, Den Alpristes navn.

128 Desuden kundgør Vi for alle de glade tidender om det, som Vi har åbenbaret i Vor Helligste Bog - en Bog fra himlen, hvis horisont Mine buds dagstjerne lader stråle på enhver beskuer, og på enhver, der bliver beskuet. Hold I fast ved den og opfyld det, som er åbenbaret deri. Det er visselig bedre for jer end alt, der er skabt i verden, om I blot vidste det. Vogt jer, at ikke menneskelivets flygtige forhold afholder jer fra at vende jer mod Gud, Den Sande. Overvej I verden, dens konflikter og forandringer i jeres hjerter, så at I må erkende dens værd og stedet hos dem, der retter deres hjerte mod den, og som har vendt sig bort fra det, som er blevet nedsendt i Vor Bevarede Tavle.

129 Således har Vi åbenbaret disse hellige vers og nedsendt dem til dig, at du kan rejse dig for at forherlige Guds Navn, Han som er Hjælpen i Fare, Den Selvbestående. Guds herlighed hvile på dig og på dem, som har taget del i denne udsøgte, forseglede Vin.

130 DENNE Forurettede har gennemgået dit brev i Det Største Fængsel og er underrettet om din forespørgsel angående Guds befalinger om emnerne genopstandelse og midler til livets opretholdelse. Du har gjort vel ved at stille disse spørgsmål, for udbyttet heraf vil komme dig selv så vel som andre Guds tjenere til gode, både indadtil og udadtil. Din Herre ved i sandhed alt og

svarer villigt.

Det højeste formål med at skabe verden, og alt der findes i den, er, at mennesket kan kende Gud. Hvem der end på denne Dag ledes af duften fra Hans barmhjertigheds klædning til at opnå adgang til den uberørte Bolig, som er stædet for erkendelse af Kilden til guddommelige befalinger og Daggryet for Hans Åbenbaring, har for evigt opnået alt godt. Efter at have opnået dette ophøjede stæde hviler der en dobbelt forpligtelse på enhver sjæl. Den ene er at være standhaftig i Sagen med en sådan standhaftighed, at skulle alle verdens folkeslag forsøge at forhindre ham i at vende sig til Åbenbaringens Kilde, ville de ikke magte det. Den anden er at overholde de guddommelige forordninger, som er strømmet fra Hans himmelsk fremdrevne Pens kildespring. For menneskets kundskab om Gud kan ikke udvikles fuldt ud og tilstrækkeligt undtagen ved, at han efterlever alt, hvad der end er blevet forordnet af Ham og lagt frem i Hans himmelske Bog.

For et år siden blev Den Helligste Bog nedsendt fra Navnenes Herres barmhjertigheds himmel. Om Gud vil, må du nådigt blive i stand til at opfylde det, der er blevet åbenbaret deri.

Angående midler til opretholdelse af livet bør du, medens du sætter hele din lid til Gud, beskæftige dig med et eller andet erhverv. Han vil visselig til dig fra Sin begunstigelses himmel nedsende det, som er bestemt for dig. Han er i sandhed kraftens og styrkens Gud.

Giv du Gud tak, at dit brev har nået Denne Fanges nærvær. Fra den guddommelige autoritets Sæde er svaret blevet åbenbaret og bliver sendt til dig. Dette er

en uvurderlig velsignelse skænket af Gud. Selvom det ikke er åbenlyst på nuværende tidspunkt, vil det snart blive det. Det påhviler dig at sige:

135 Forherliget være Dit Navn, Oh Herre min Gud! Jeg er den, der har vendt sit ansigt mod Dig og har sat hele sin lid til Dig. Jeg bønfalder Dig ved Dit Navn, hvorved Din ytrings hav er strømmet, og Din kundskabs briser er sat i bevægelse, at give, at jeg nådigt må blive hjulpet til at tjene Din Sag og blive inspireret til at ihukomme Dig og prise Dig. Nedsend da det til mig fra Din gavmildheds himmel, som vil beskytte mig mod enhver undtagen Dig, og som vil gavne mig i alle Dine verdner.

136 Sandelig, Du er Den Magtfulde, Den Utilgængelige, Den Højeste, Den Vidende, Den Vise.

PASSAGER OVERSAT AF SHOGHI EFFENDI

Hvor det har været muligt, er oversættelser af Shoghi Effendi blevet brugt. I mange tilfælde er hans oversættelse af enkeltstående udtryk blevet indarbejdet, men de er for mange til at blive nævnt. Nedenfor er nævnt to oversættelseskategorier, der er blevet anvendt. Den ene er en direkte oversættelse af den aktuelle Tavle, der er tale om eller uddrag deraf. Den anden kategori er en smule mindre direkte: I nogle af Sine senere Skrifter plejede Bahá'u'lláh at citere passager fra Sine egne Tavler, men når Han gjorde det, modificerede Han ofte de passager, Han citerede fra. Så når Shoghi Effendis oversættelser af sådanne citerede passager – som for eksempel i *Epistle to the Son of the Wolf* – er blevet brugt, måtte de ændres for at være i overensstemmelse med den passage, hvorfra Bahá'u'lláh citerede, da det er disse originale Tavler, der er oversat. Sådanne ændringer er ganske små og er ikke blevet nævnt særskilt, men vil være synlig for enhver, der sammenligner passagerne, efterhånden som de forekommer i denne bog, med de udgivelser, hvorfra Shoghi Effendis oversættelse er taget.

Forkortelser:

ADJ	The Advent of Divine Justice (udgave 1963)
ESW	Epistle to the Son of the Wolf (udgave 1962)
GPB	God Passes By (udgave 1974)
GWB	Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh (udgave 1983)
HWA	The Hidden Words (In Arabic) (udgave 1954)
PDC	The Promised Day Is Come (udgave 1967)
SW	Star of the West (Et tidligt tidsskrift, hvori en del af Shoghi Effendis første oversættelser blev publiceret)
WOB	The World Order of Bahá'u'lláh (En samling af breve skrevet af Shoghi Effendi mellem 1929 og 1936 – udgave 1955)

1:1-5	Hele Karmels Tavle
2:5	”Vi er i sandhed ... som er farende vild.” (PDC s.110)
2:6	”Opluk dørene til jeres hjerter ... alvorlig vildfarelse.” (PDC 156)
2:12	”Oh forsamling af præster! ... i Sin store herlighed!” (PDC s. 105)
2:12	”Han, som hidkalder ... der er på jorden.” (PDC s.105)
2:13	”Lad Guds brise vække dig ... blandt de overbeviste.” (PDC 105)
2:14	”Oh forsamling af biskopper! ... fra Hans formål.” (PDC s. 105)
2:15	”Oh forsamling af munke! ... Den Albarmhertiges sti.” (PDC s. 106)
2:17	”Betlehem er sat i bevægelse ... Den Altoplyste.” (PDC 106-107)
2:20	”Jeg drog aldrig forbi ... korsfæstet på dig.” (PDC s. 42)
3:6	”I ethvert land, ... ærlighed og sandfærdighed.” (GPB s. 219)
3:23	”Oh Guds folk! ... til liv i verden.” (ADJ s. 23)
4:12	”En god karakter er i sandhed ... og strålerne derfra.” (ADJ s. 20)
4:14	”Oh Søn af Ånd! ... Hav den da for øje.” (DSO (arabisk) nr. 2)
4:18	”Vi vil nu omtale ... til skabelsens Herre.” (ESW s. 136)
4:24	... ”hastigt opståede aviser er ... verdens spejl.” (GPB s. 219)
4:24	”Dette er et utroligt og magtfuldt fænomen.” (GPB s. 219)
5:13	”Viden er som vinger ... Hans genkomst.” (ESW s. 26)
5:13	”I sandhed, kundskab er ... glæde for ham.” (ESW s. 26)
6:17	”Gudsfrygt har altid ... eller besidder den.” (ESW s. 27)
6:18	”Den Højestes Pen tilskynder ... udstyret med dømmekraft!” (ESW s. 28)
6:19-20	”Oh menneskesøn! ... og ve de egensindige.” (ESW s. 29-30)
6:25	”Menneskenes lys ... enhed blandt mennesker.” (ADJ s. 23)
6:28	”Det påhviler Forvalterne ... Den Alvidende.” (WOB s.23)

- 6-34 "Min indespærring ... Min Pen til at jamre." (ESW 23)
- 6:52 "Blandt alle de hædersbevisninger, ... over for Hans Sag." (WOB s.63)
- 7:4-5 "Oh Afnán, ... værdiløse menneskers styrker." (GWB kap. 43, afsnit 1-2)
- 7:9-12 "Ethvert menneske med indsigt ... indskrænkninger og begrænsninger." (GWB kap. 43, afsnit 3-6)
- 7:15-16 "Oh Retfærdighedens folk! ... må afhænge." (GWB kap. 43, afsnit 7-8)
- 7:32-34 "Vend jeres hjerter ... Den Højeste." (GWB kap. 43, afsnit 9-11)
- 8:34-37 "Oh du, som har vendt ... underfulde stæde." (ESW s. 131-135)
- 8:40-41 "Forman mennesker ... til skabelsens Herre." (ESW s. 136-137)
- 8:53 "I denne Åbenbaring ... hersker over alt." (ESW s. 136-137)
- 8:58 "Oh Guds folk! ... kilderne til liv i verden." (ADJ s.23)
- 9:5 "Lad jeres øje være kysk ... og jeres hjerte oplyst." (ADJ s. 21)
- 10:1-23 Alle "Visdomsord", undtagen 10:13. og 10:14. (SW bind 14, nr. 4)
- 11:2 "Mennesket er den største Talisman.... eller stejle bakker." (GWB kap. 122, afsnit 1)
- 11:5 "Betragt de uroligheder ... belønning og straf." (GWB kap. 112, afsnit 1)
- 11:6 "Et andet sted ... retfærdighedens og visdommens" (GWB kap. 112, afsnit 1)
- 11:6 "Velsignet er den konge ... fuldstændig forvandlet." (GWB kap. 112, afsnit 1)
- 11:7 "Det Store Væsen .. tyranniets stormløb." (GWB kap. 117, afsnit 1)
- 11:9 "Den tid nærmer ... virkelighed og handling." (GWB kap. 117, afsnit 1)
- 11:12 "Han er i sandhed ... menneskeheden dets indbyggere." (GWB kap. 117, afsnit 1)
- 11:14 "Det Store Væsen siger ... den trænger til." (GWB 110, afsnit 1)
- 11:18 "Det påhviler dem ... indflydelse på mennesker." (GWB kap. 110, afsnit 1)
- 11:24 "Om Gud vil ... samfundets ansigt?" (GWB kap.110, afsnit 1)
- 11:25 "Desværre blæser ... sømmer sig for deres stæde." (GWB kap. 110, afsnit 1)
- 12:19 "Angående dit spørgsmål ... lytte til Vor Stemme." (GWB kap. 79, afsnit 1)
- 14:1-2 "Han er Den Almægtige ... den bevarede Tavle." (ESW s. 79-82)
- 14:3-6 "Oh du, som er faret vild! ... fra Sit store Fængsel." (ESW s. 82-86)
- 14:8 "Læs Kitáb-i-Íqán ... over vishedens horisont." (ESW s.97-98)

- 14:10-12 "Oh du, som er faret vild! ... ren fordærvelse." (ESW s. 98-100)
- 14:14 "Oh Min Ophøjede Pen! ... over alle verdener." (ESW s.100-103)
- 15:9 "Det påhviler Aghsán ... Den Almagtsfulde." (WOB s.134)
- 16:1 "Priset være Ham ... medens et andet land fryder sig." (WOB s. 136)
- 16-2 "Velsignet, dobbelt velsignet ... båret vidnesbyrd om Hans skrifter." (WOB s.136)

INDEKS

Henvisninger er indekseret ved Tavlens nummer efterfulgt af afsnittets nummer. For eksempel henviser ”1.3” til Tavle nummer 1, afsnit 3.

- 'Abdu'l-Bahá, 16.1-16.2
- Allerstørste Gren, 15.9
- Arvtager, 15.9
- Største Gren, Den, 15.9, 16.1
- 'Ád, (arabisk stamme), 14.14
- Adoption, 8.56
- Adrianopel (8.34n, 14.13n)
- Afnán (Bábs slægt), 6.42, 7.4, 15.9, 15.11, 17.3, 17.6
- Aghsán (Bahá'u'lláhs efterkommere), 15.10-15.11
- Akko (Det Største Fængsel), 3.1, 5.13, 6.51, 6.54, 7.1, 7.17, 7.36, 17.10, 17.79, 17.117, 17.130
- Aristoteles, 9.29
- Atmosfære, forurening af, 6.31
- Aviser, 4.24-4.24
- Báb (Punkt), 8.1-8.3, 17.9
- Bábi Troen (Bayánens Guddommelige Ordning)12.5
- Bábieerne (Bayánens folk) 4.29-4.34, 12.26
- Bagvaskelse, 15.2
- Bahá'í Troen (Guds Sag), 8.34, 11.4, 17.63
- Bahá'íer, (troende, de elskede, tjenere, osv.), 6.50, 8.36, 8.39, 9.5, 12.27, 14.4, 15.5, 17.32)
- Bahá'u'lláh, 6.15, 44, 6.49, 8.4, 8.7, 8.13, 8.14
- Barmhjertighed, 6.19, 6.53, 7.8, 8.74, 9.5
- Blade på ét træ, gren, 3.24, 8.55, 8.59
- Bolig, uberørte, 17.131
- Brændende busk, 8.21, 11.46, Se også Moses
- Bønner, for
- enhed, 11.46-11.48
- hjælp og støtte, 17.135-17.136
- lovprisning af Gud, 8.19-8.32
- standhaftighed, 9.45-9.47, 17.13-17.14,
- tilgivelse for synder, 3.13-3.17, 7.37-7.38
- undervisning, 9.45-9.47
- Børn, 6.11
- uddannelse af, 6.41, 11.2
- Cølibat, 3.11
- Drømme, 12.19
- Døden
- de dødtes hvilested, 3.25
- Eksistens. Se skabelse
- Faste, 8.15
- Fjendtlighed, 3.7, 4.10
- Fred, 8.50, 11.2, 11.16, 11.23, 15.2, 17.55
- Frihed
- mådehold, 11.18
- sand, 7.4, 7.16, 11.2

INDEKS

- Frygt, 6.11
Fædre, 3.13, 8.56
- Gavmildhed, 9.4, 11.46
Generation, denne fordærvede, 7.5
Gren, Den Største, se 'Abdu'l-Bahá
Guder. Se idoler
Guds Dag, 1.1-1.5, 6.20, 6.55, 8,3
- slør hindrer forståelse af, 4.28
- uforlignelig, 1.1-1.5
- Had. Se fjendtlighed
Helbredelse(s), ocean, 8.24
Helvede, 8.34, 12.23
Herlighed, 10.4
Hippokrates, 9.28
Hovmod, 6.26, 17.125
Hykleri, 6.3, 8.3
- ord kontra gerninger, 6.11
Høflighed, 7.14
Håb, 8.22
- Idoler, 7.9, 9.28
Islam
- sekter i, 6.9
- Jesus, se Kristus
Jorden,
- én by, 6.29
- ét hjemland, 6.26
- forurening af, 6.31
- overvældet af sorg, 17.48
Jordskælv, 8.34
- Kaaba, 1.4
Kitáb-i-Íqán, 14.8
Klogskab, 7.6
Koranen, 2.19, 5.16, 14.14
Krig, 4.22, 7.26
Kriminalitet, 6.34, 7.31
Kristne
- Sønnens tilhængere, 2.2
- Åndens tilhængere, 3.11
Kristus (Ånden) 3.11
Kærlighed, 6.40, 6.43, 8.17, 9.5.
11.4
- Landbrug, 7.22
Løsrivelse, 6.1, 17.82
Lån, love om, 8.71-8.76
- Manifestationer, Guds, 3.1, 7.16,
11.1, 14.1, 14.10, 17.62
Mindre fred. Se fred
Mod, 10.10
Moses (Ham som samtalede med
Den Brændende Busk), 1.4, 2.7,
5.16, 5.18, 7.15, 8.28, 11.21
- Napoleon III, 14.8
Natur, 9.14, 11.13, Se også skabelse
- Offer, 14.14, 17.113
Ondskab
- Onde, den, 7.11, 10.19
- Satan, 11.44
- Paradis, 8.29, 12.23, 14.3
Penge, se love om lån; rigdom

INDEKS

- Platon, 9.29
- Profetier, 8.34
- Profeter. Se Manifestationer, Guds.
- Præsteskab
- afviser Bahá'u'lláh, 2.5, 17.80, 17.100
  - anerkendelse af Bahá'u'lláh, 2.10-2.15, 17.52
  - biskopper, 2.14
  - cølibat og tilbagetrukken tilværelse, 3.11, 6.9, 6.35
  - flygte til at, 17.99
  - gudsfrygt og, 6.11, 6.13, 17.52
  - indgå ægteskab, 3.11
  - overtro og, 4.31,
  - reformere denne tidsalder og, 11.14
  - rigets arvtagere, 2.15
  - røre blandt, 8.11
  - slør og, 17.29
  - Prøvelser og vanskeligheder, 2.23, 9.4, 11.44
  - Pytagoras, 9.25
- Rang, herlighed ligger ikke i, 6.26
- Religion(er), 6.18, 8.50
- Retfærdighed,
- formål med, 6.25
  - retfærdighedens armé, 9.5
  - retskaffenhed, 4.11, 6.6, 7.10, 11.20
- Rigdom, 4.7, 6.3, 7.38, 9.4, 10.15
- Rige, Guds, 17.78
- Rådslagning, 8.52, 11.15, 17.44
- Selv, 7.11, 8.34
- Selvisk(hed), 6.59
- Sjæl(e), 7.10, 7.27, 8.21, 13.14
- Skabelse, Guds verdner, 8.2, 9.8-9.18
- Skriftemål, 3.12-3.17
- Sokrates, 9.28-9.29
- Statskundskab, 9.42, 11.11
- Største Navn, 4.3
- Syn, 8.20, 8.26, 11.22
- Synd(er), 8.15
- Søgende, 5.2-5.3, 5.5, 7.23, 8.11-8.32
- Tiggeri, 3.21
- Tilbederen og Den Tilbedte, 5.19
- Tilgivelse, 6.34, 6.51, 9.5
- Tolerance, 4.11, 11.20
- Tvivl, 9.4
- Ulykker, 11.10
- Vejledning, 9.4
- Venlighed, 7.20
- Verdener, Guds, 12.19-12.23
- Virkelighed, elementær, 6.11
- Vished, 6.11
- Ydmyghed, 6.19
- Ældgamle Skønhed, 17.97
- Ærlighed, 6.3, 6.53
- Ånd(en), 2.6, 17.120